

g) El del crèdit 23.06.514C.601 que correspongui a l'anualitat establerta en el conveni de col·laboració subscrit entre el Ministeri de Medi Ambient i la Comunitat Autònoma de les Canàries per a actuacions en infraestructura de costes, inclosa en el superprojecte 89.17.05.9002, sempre que sigui inferior al romanent que es produeixi en el crèdit 23.06.514C.60.

h) El del crèdit 23.05.441A.601 que correspongui a l'anualitat establerta en el conveni de col·laboració subscrit entre el Ministeri de Medi Ambient i la Comunitat Autònoma de les Canàries per a actuacions d'infraestructures hidràuliques i de qualitat de les aigües, sempre que sigui inferior al romanent que es produeixi en el crèdit 23.05.441A.60.

i) El del crèdit 23.05.512A.611 que correspongui a l'anualitat establerta en el conveni de col·laboració subscrit entre el Ministeri de Medi Ambient i la Comunitat Autònoma de les Canàries per a actuacions d'infraestructures hidràuliques i de qualitat de les aigües, sempre que sigui inferior al romanent que es produeixi en el crèdit 23.05.512A.61.

j) Els romanents de crèdit de la secció 32, procedents de les transferències a què es refereix l'article 10.

k) Els procedents del Fons de Compensació Interterritorial, en els termes que estableix la Llei 29/1990, de 26 de desembre.

l) Els procedents de crèdits generats com a conseqüència d'ingressos procedents de la Unió Europea.

ll) Els procedents de crèdits compromesos per operacions no financeres corresponents a inversions de modernització i sosteniment de les Forces Armades.

m) El del crèdit 18.103.422 A 63 per a inversions per donar compliment a l'article 12 de la Llei 19/1994, R.E.F. de les Canàries, que correspon al superprojecte 97.18.103.0001.

n) El del crèdit 18.103.422 C 63 per a inversions per donar compliment a l'article 12 de la Llei 19/1994, R.E.F. de les Canàries, que correspon al superprojecte 97.18.103.0002.

ñ) El crèdit 32.02.513A.751 que correspon a la Generalitat de Catalunya, en concepte d'obres d'infraestructura ferroviària d'acord amb el conveni subscrit amb l'Estat.

o) Els romanents de crèdit originats per les retencions a què es refereix l'article 58 del Reial decret 111/1986, de 10 de gener, de desplegament parcial de la Llei 16/1985, de 25 de juny, del patrimoni històric espanyol, que es duguin a terme durant l'últim trimestre de l'exercici.

30155 *LLEI 50/1998, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social.* («BOE» 313, de 31-12-1998.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

Els objectius de política econòmica, plasmats en la Llei de pressupostos generals de l'Estat per al 1999, requereixen per a la seva millor execució l'adopció d'un

conjunt de mesures de diferent naturalesa i abast que es configuren com a instruments eficaços al servei de l'acció política del Govern en els diferents àmbits sectorials en els quals es du a terme.

Amb aquesta finalitat, aquesta Llei estableix determinades reformes en l'àmbit tributari, de la Seguretat Social i en les normes reguladores del règim del personal al servei de les administracions públiques i atén necessitats concretes tant en l'àmbit de l'organització i la gestió com en el de l'actuació administrativa.

II

En l'àmbit tributari, s'ha de tenir en compte que la reforma de l'impost sobre la renda de les persones físiques i les modificacions que determina en altres impostos aglutina en el marc de la Llei de l'impost sobre la renda de les persones físiques el nucli principal del conjunt de disposicions tributàries per al pròxim exercici. I per això, tant la Llei de pressupostos generals de l'Estat per al 1999 com aquesta Llei es limiten a fer ajustos puntuals en la normativa vigent.

Les normes tributàries es recullen en el títol I.

En l'impost sobre el patrimoni, es modifiquen els criteris de valoració de les participacions en institucions d'inversió col·lectiva, que s'han de valorar pel seu valor liquidatiu a 31 de desembre.

En l'impost sobre successions i donacions s'estableix que en les liquidacions parcials a compte que es facin en ocasió del pagament de les percepcions derivades de les assegurances de vida es tinguin en compte les reduccions que preveu l'article 20 de la Llei de l'impost.

Respecte de l'impost sobre el valor afegit, s'adapta la normativa de l'impost a la sentència del Tribunal de Justícia de les Comunitats Europees de 5 de maig de 1998, cosa que determina l'ampliació de l'àmbit d'aplicació de l'exempció corresponent als serveis esportius prestats per entitats sense finalitat de lucre.

En l'impost sobre la producció, els serveis i la importació a les ciutats de Ceuta i Melilla, s'introdueixen millores tècniques en la regulació que conté d'aquest impost la Llei 8/1991, de 25 de març.

En matèria de taxes i prestacions patrimonials de caràcter públic, es creen noves taxes i se'n modifiquen algunes de les ja existents, tot això per tal d'aproximar gradualment l'import exigint al cost del servei prestat.

En relació amb l'impost sobre béns immobles, es fa una nova redacció al número 2 de l'apartat b) de l'article 62 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, incloent expressament en la relació de béns immobles constitutius del fet imposable de l'impost sobre béns immobles, i encara que l'esmentat precepte conté una relació d'aquests béns «ad exemplum» i no com a «numerus clausus», el llit o terreny ocupat per l'aigua de les preses, salts d'aigua i embassaments constitueixen aquests béns; com sempre va ser la voluntat del legislador i de la norma, un conjunt unitari, criteri que s'ha d'aplicar també a aquest tipus d'immobles quan, de conformitat amb el que assenyala l'article 63 de l'esmentada Llei, siguin de naturalesa rústica.

III

En l'ordre social, s'adopten en el títol II mesures relatives al procediment de la Seguretat Social i a la seva acció protectora, i es modifica a aquest efecte el Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, pel qual s'aprova el text refós de la Llei general de la Seguretat Social.

Les mesures relatives al procediment tenen per objecte potenciar el cobrament dels deutes per part de la Seguretat Social i la utilització de suports informàtics en el subministrament de dades a la Seguretat Social.

Així, es possibilita que la Tresoreria General de la Seguretat Social adopti mesures cautelars de caràcter provisional en el procediment de constrenyiment, i es potencia innegablement l'eficàcia en la seva gestió recaptatòria. Aquesta regulació s'adapta plenament a l'establerta per a l'ordre tributari en la Llei general tributària, i evita la situació de desavantatge en què es trobava la Seguretat Social en el procediment recaptatori. Així mateix, es condiona l'adquisició i el manteniment de beneficis en la cotització a la Seguretat Social al subministrament de determinades dades en suport informàtic i es faculta el ministre de Treball i Afers Socials per imposar a les grans empreses la utilització dels suports esmentats en la presentació a la Seguretat Social de determinades dades.

En relació amb l'acció protectora i respecte de la protecció per desocupació, s'adopten mesures de foment de l'autoocupació dels treballadors discapacitats.

Com altres normes protectores, cal destacar l'ampliació dels supòsits en els quals es pot tenir dret a la pensió de viduïtat i a les prestacions en favor dels familiars i la concreció de la protecció per reasserança obligatòria per part de les mútues d'accidents de treball i malalties professionals.

S'inclou també en aquest títol un capítol relatiu a les infraccions i sancions en l'ordre social a fi d'aconseguir una protecció millor i més eficaç del treballador en l'àmbit laboral. A aquest efecte, es modifica la Llei 8/1988, de 7 d'abril, sobre infraccions i sancions en l'ordre social, a fi d'acollir la doctrina del Tribunal Constitucional en relació amb el principi d'unitat de caixa de la Seguretat Social. També s'introdueixen modificacions en la Llei 31/1995, de 8 de novembre, de prevenció de riscos laborals, a fi de cobrir els greus buits de tipificació infractora en la prevenció de riscos laborals que exigeix la transposició de directives comunitàries en la matèria. I es modifica, finalment, l'Estatut dels treballadors, atesa la urgència de tipificar noves infraccions en supòsits socialment sensibles, com són l'assetjament sexual en el món laboral i l'abús d'hores extraordinàries.

IV

El títol III recull diverses normes relatives al personal al servei de les administracions públiques.

Pel que fa als funcionaris públics, es regulen els processos selectius de substitució d'ocupació interina o consolidació a l'ocupació temporal a fi de donar rang legal en aquests processos selectius al sistema de concurs oposició i de preveure que en la fase de concurs es poden valorar, entre altres mèrits, l'experiència en els llocs de treball objecte de convocatòria.

En relació amb el personal al servei de les institucions de la Seguretat Social, s'estableix la funcionarització de determinat personal laboral de l'Institut Social de la Marina, en concret, del personal adscrit al Programa d'ocupació marítima (en la nova especialitat laboral marítima del cos superior de tècnics de l'Administració de la Seguretat Social).

Com altres normes reguladores del règim de personal, cal esmentar la unificació en un únic cos, el cos especial d'institucions penitenciàries, dels actuals cossos especials masculins i femenins, la tipificació com a infracció greu de l'accés dels funcionaris públics a dades recaptatòries de la Seguretat Social per a finalitats diferents de les seves funcions pròpies (de manera anàloga a la regulació tributària) i el canvi de denominació dels cossos especialitzats en meteorologia.

En matèria de classes passives, es modifica el Text refós de la Llei de classes passives de l'Estat, aprovat pel Reial Decret legislatiu 670/1987, de 30 d'abril, per tal d'ampliar els límits d'edat per ser beneficiari de la

pensió d'orfandat en el supòsit que no sobrevisqui cap dels pares, i harmonitzar així la regulació de les classes passives de l'Estat amb l'establerta per a l'àmbit de la Seguretat Social amb la nova regulació que sobre aquesta matèria ha dut a terme la Llei 24/1997, de 15 de juliol, de consolidació i racionalització del sistema de la Seguretat Social.

Es modifica igualment el Reial decret llei 16/1978, de 7 de juny, pel qual es regula la Seguretat Social dels funcionaris al servei de l'Administració de justícia a fi de restringir al màxim les disparitats existents entre els règims de la Mutualitat General Judicial (MUGEJU) i la Mutualitat de Funcionaris de l'Administració de l'Estat (MUFACE) i l'Institut Social de les Forces Armades (IS-FAS).

Finalment, s'estableix la possibilitat que es puguin concertar en favor del personal desplaçat a l'exterior assegurances d'accidents i assistència sanitària que cobreixin contingències no cobertes per un règim de la Seguretat Social.

V

En el títol IV es recullen diverses normes de gestió financera i patrimonial així com d'organització i procediment.

Les normes de gestió financera es recullen en el capítol I d'aquest títol, i es concreten en la modificació del Reial decret legislatiu 1091/1988, de 23 de setembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei general pressupostària en determinats punts. Cal destacar la modificació del capítol II del títol III de la Llei general pressupostària relativa al control dels organismes públics, modificació que ha estat necessària tenint en compte la nova classificació que en fa la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat. El nou capítol II, sota la rúbrica «Control intern de la gestió economicofinancera dels organismes autònoms de l'Estat, entitats públiques empresarials, altres ens públics i societats estatals», permet acomodar el sistema de control dels diferents organismes a la naturalesa de la seva activitat. També es modifica la regulació del deute públic de l'Estat per establir la possibilitat que els valors negociables del deute de l'Estat adquirits en el mercat secundari es puguin destinar no solament a la seva amortització, sinó també al seu manteniment en un compte de valors obert a aquest efecte pel Tresor públic, i que es puguin efectuar operacions de compravenda sobre aquests valors; així mateix, se suprimeixen les raons especials per obrir comptes del Tresor fora del Banc d'Espanya, ja que, a instància del Banc Central Europeu, els comptes esmentats no serien l'excepció, sinó la regla. I es modifica, finalment, el títol VI de la Llei general pressupostària, relatiu a la comptabilitat pública, a fi d'adaptar-lo tant a la regulació que la Llei 6/1997, de 14 d'abril, fa de les entitats integrants del sector públic estatal com a la Resolució de 30 de setembre de 1997, de la Comissió Mixta de les Corts Generals per a les relacions amb el Tribunal de Comptes, relativa a la rendició de comptes en el sector públic estatal i al contingut i àmbit del compte general de l'Estat.

Respecte de la gestió patrimonial, es preveu l'alienació de determinats immobles de defensa i patrimoni de l'Estat, i en l'àmbit dels contractes de les administracions públiques, es modifica la Llei 13/1995, de 18 de maig, en un aspecte puntual i concret a fi d'establir mesures de control en l'execució dels projectes d'obra.

Pel que fa a les normes d'organització i procediment recollides en el capítol II del títol IV, i dels principals aspectes a destacar és l'adaptació dels organismes autònoms i les altres entitats de dret públic a la Llei 6/1997,

de 14 d'abril, d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat. Així, s'adapten a la Llei 6/1997 els organismes autònoms de caràcter comercial, industrial, financer o anàlegs; els organismes públics d'investigació, la MUFACE, l'ISFAS i la MUGEJU, el Consell d'Administració del Patrimoni Nacional, l'Ens Públic Aeroports Espanyols i Navegació Aèria, l'Ens Gestor d'Infraestructures Ferroviàries, la Gerència del Sector de la Construcció Naval, la Comissió Liquidadora d'entitats Assuradores, el Consell de la Joventut d'Espanya, l'Organisme Nacional de Loteries i Apostes de l'Estat, l'Organisme Autònom Gerència d'Infraestructura de la Defensa, el Centre per al Desenvolupament Tecnològic Industrial (CDTI), l'Institut per a la Diversificació i Estalvi de l'Energia (IDAE) i la Red Nacional de los Ferrocarriles Españoles (RENFE) i Ferrocarrils de Via Estreta (FEVE).

La Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat, es modifica, al seu torn, per permetre la delegació pels ministres de les seves competències per resoldre recursos i declarar la lesivitat dels actes administratius; i s'estableixen els supòsits en els quals els actes i les resolucions dels organismes públics no posen fi a la via administrativa i s'hi pot interposar recurs ordinari davant el ministre corresponent.

Pel que fa a altres normes d'organització, cal destacar les següents: l'adopció d'una sèrie de mesures, amb caràcter extraordinari, que permeten d'acomodar les possibilitats d'actuació de la Fàbrica Nacional de Moneda i Timbre a les exigències derivades de la introducció de l'euro i els processos connexos, la modificació d'alguns preceptes de la Llei 13/1986, de 14 d'abril, de foment i coordinació general de la investigació científica i tècnica pel que fa a la composició del Consell General de Ciència i Tecnologia i a fi d'adaptar la Llei a la creació de l'Oficina de Ciència i Tecnologia, l'ampliació de les competències de l'Agència Espanyola del Medicament, que ha d'assumir competències en matèria de medicaments veterinaris i l'ampliació de les finalitats de l'Institut d'Investigació i Tecnologia Agrària i Alimentària, centralitzant en un únic organisme d'investigació agrària activitats que es troben actualment en altres òrgans centralitzats a fi d'aconseguir una gestió investigadora en la matèria més àgil.

El títol V recull una sèrie de mesures que permeten una acció administrativa més eficaç en els diversos camps en els quals es manifesta.

En matèria de transports, es modifica la Llei 16/1987, de 30 de juliol, d'ordenació dels transports terrestres, per delimitar la manera de mesurar els terrenys immediats al ferrocarril subjectes a limitacions del domini.

En matèria educativa, s'estableix com a mesura de caràcter permanent l'autorització d'un descompte màxim del 12 per 100 sobre el preu de venda al públic dels llibres de text i materials didàctics, ja que s'ha considerat que les raons que van justificar la previsió d'aquesta mesura per al curs 1998-1999 no tenen caràcter merament transitori. També es modifica la Llei orgànica 1/1990, de 3 d'octubre, d'ordenació general del sistema educatiu, a fi d'incloure-hi un nou precepte que reguli la relació jurídica del professorat que imparteix l'ensenyament religiós amb els centres en els quals s'imparteix.

En l'àmbit de les comunicacions, es modifica la Llei 11/1998, de 24 d'abril, general de telecomunicacions, en aspectes molt concrets i puntuals. També es modifica la Llei 10/1988, de 3 de maig, de televisió privada, a fi de facilitar que les accions de les societats concessionàries de televisió siguin susceptibles de ser venudes en mercats secundaris.

En matèria d'agricultura s'introdueixen normes que afecten els compradors i productors de llet i productes lactis i es regula la possibilitat de creació de societats

estatals per a l'execució d'obres i infraestructures de modernització i consolidació de regadius.

En relació amb l'acció administrativa a l'exterior, s'introdueixen millores tècniques en la regulació que del Fons d'Ajut al Desenvolupament (FAD) va fer la Llei 66/1997, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social.

I en matèria d'energia, es modifica, finalment, la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del sector elèctric, a fi de garantir la llibertat de participació en el capital de la societat mercantil que actui com a operador del mercat, de conformitat amb l'esperit liberalitzador d'aquesta Llei.

TÍTOL I

Normes tributàries

CAPÍTOL I

Impostos directes

SECCIÓ 1a IMPOST SOBRE SOCIETATS

Article 1. *Modificacions en la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats.*

Amb efectes per als períodes impositius que s'iniciïn a partir de l'1 de gener de 1999, es modifiquen els articles de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, que s'indiquen a continuació:

Primer. S'afegeixen dues noves lletres, i) i j), a l'apartat 1 de l'article 7 amb la redacció següent:

«i) Els fons de garantia d'inversions, que regula la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors.

j) Les comunitats titulars de forests veïnals en mà comuna regulades per la Llei 55/1980, d'11 de novembre, sobre règim de les forests veïnals en mà comuna, o en la legislació autonòmica corresponent.»

Segon. Els apartats c) i d) de l'article 9 queden redactats de la manera següent:

«c) El Banc d'Espanya, els fons de garantia de dipòsits i els fons de garantia d'inversions.»

«d) Les entitats públiques encarregades de la gestió de la Seguretat Social.»

Tercer. S'afegeix un nou apartat 9 a l'article 19, del tenor següent:

«9. Quan s'eliminin provisions, perquè no s'han aplicat a la seva finalitat, sense abonament a un compte d'ingressos de l'exercici, el seu import s'ha d'integrar a la base imposable de l'entitat que les hagi dotades, en la mesura que l'esmentada dotació s'hagi considerat despesa deduïble.»

Quart. Se suprimeix l'apartat 8 de l'article 26. Els apartats 6 i 7 de l'article 26 passen a tenir la redacció següent:

«6. Tributen al tipus del 0 per 100 els fons de pensions que regula la Llei 8/1987, de 8 de juny, de plans i fons de pensions.

7. Tributen al tipus del 40 per 100 les entitats que es dediquin a l'exploració, investigació i explotació de jaciments i emmagatzemaments subterranis d'hidrocarburs en els termes que estableix la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs.

Les activitats relatives al refinament i qualssevol altres de diferents de les d'exploració, investigació, explotació, transport, emmagatzemament, depuració i venda d'hidrocarburs extrets, o de l'activitat d'emmagatzemament subterrani d'hidrocarburs propietat de tercers, queden sotmeses al tipus general de gravamen.

A les entitats que duguin a terme exclusivament l'activitat d'emmagatzemament d'hidrocarburs propietat de tercers no els és aplicable el règim especial establert en el capítol X del títol VIII d'aquesta Llei i tributen al tipus del 35 per 100.»

Cinquè. L'apartat 2 de l'article 35 queda redactat de la manera següent, amb efectes exclusivament per als períodes impositius que s'iniciïn en els anys 1999 i 2000:

«2. Les inversions en produccions espanyoles de llargmetratges cinematogràfics i de sèries audiovisuals de ficció, animació o documental, que permetin la confecció d'un suport físic previ a la seva producció industrial seriada, donen dret al productor a una deducció del 20 per 100. La base de la deducció està constituïda pel cost de la producció minorat en la part finançada pel coproductor financer.

El coproductor financer que participi en una producció espanyola de llargmetratge cinematogràfic té dret a una deducció del 5 per 100 de la inversió que financi, amb el límit del 5 per 100 de la renda del període derivada de les inversions esmentades.

Als efectes d'aquesta deducció, es considera coproductor financer l'entitat que participi en la producció de les pel·lícules indicades en el paràgraf anterior exclusivament mitjançant l'aportació de recursos financers en una quantitat que no sigui inferior al 10 per 100 ni superior al 25 per 100 del cost total de producció, en canvi del dret a participar en els ingressos derivats de l'explotació de les pel·lícules. El contracte de coproducció, en el qual han de constar les circumstàncies indicades, s'ha de presentar davant el Ministeri d'Educació i Cultura.

Les deduccions a què es refereix aquest apartat s'han de fer a partir del període impositiu en què finalitzi la producció de l'obra. Les quantitats no deduïdes en el període esmentat es poden aplicar en les liquidacions dels períodes impositius successius, en les condicions previstes en l'apartat 1 de l'article 37 d'aquesta Llei. En aquest cas, el límit del 5 per 100 al qual es refereix aquest apartat es calcula sobre la renda derivada de la coproducció que s'obtingui en el període en què s'apliqui la deducció.

Es poden establir per reglament les condicions i els procediments per a la pràctica d'aquesta deducció.»

Sisè. S'afegeix una nova lletra c) a l'apartat 2 de l'article 97, amb la redacció següent:

«c) Una entitat segrega una part del seu patrimoni social, constituït per participacions en el capital d'altres entitats que confereixin la majoria del capital social en aquestes entitats, i la transmet a una altra entitat, de nova creació o ja existent, i rep a canvi valors representatius del capital de l'entitat adquirent, que ha d'atribuir als seus socis en proporció amb les seves respectives participa-

cions, reduint el capital social i les reserves en la quantitat necessària i, si s'escau, una compensació en diners en els termes de la lletra a) anterior.»

Setè. Es fa una nova redacció de l'apartat 4 de l'article 97, en el sentit següent:

«4. S'entén per branca d'activitat el conjunt d'elements patrimonials que siguin susceptibles de constituir una unitat econòmica autònoma determinant d'una explotació econòmica, és a dir, un conjunt capaç de funcionar pels seus propis mitjans. Poden ser atribuïts a la societat adquirent els deutes contrets per a l'organització o el funcionament dels elements que es traspassen.»

Vuitè. L'article 108.1 queda redactat de la manera següent:

«Article 108.

1. El règim previst en aquest capítol s'aplica, a opció del subjecte passiu, a les aportacions no dineràries en les quals concorrin els requisits següents:

a) Que l'entitat que rep l'aportació sigui resident en el territori espanyol o hi dugui a terme activitats per mitjà d'un establiment permanent a què s'afectin els béns aportats.

b) Que una vegada feta l'aportació, el subjecte passiu d'aquest impost o de l'impost sobre la renda de les persones físiques participi en els fons propis de l'entitat que rep l'aportació en, almenys, el 5 per 100.»

Novè. Els articles 116, 117, 118 i 120 queden redactats de la manera següent:

«Article 116. *Investigació i explotació d'hidrocarburs: factor d'exhauriment.*

Les societats l'objecte social de les quals sigui exclusivament l'exploració, la investigació i l'explotació de jaciments i d'emmagatzemaments subterranis d'hidrocarburs naturals, líquids o gasosos, existents en el territori de l'Estat i en el subsòl del mar territorial i dels fons marins que estiguin sota la sobirania del Regne d'Espanya, en els termes establerts en la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs, i amb caràcter complementari d'aquestes activitats, la de transport, emmagatzemament, depuració i venda dels productes extrets, tenen dret a una reducció en la seva base imposable, en concepte de factor d'exhauriment, que pot ser, a elecció de l'entitat, qualsevol de les dues següents:

a) El 25 per 100 de l'import de la contraprestació per la venda d'hidrocarburs i de la prestació de serveis d'emmagatzemament, amb el límit de la base imposable.

b) El 40 per 100 de la quantitat de la base imposable prèvia a aquesta reducció.

Article 117. *Factor d'exhauriment: requisits.*

1. Les quantitats que van reduir la base imposable en concepte de factor d'exhauriment, les ha d'invertir el concessionari en les activitats d'investigació de jaciments o d'emmagatzemaments subterranis d'hidrocarburs que dugui a terme en el territori de l'Estat i en el subsòl del mar territorial i

dels fons marins que estiguin sota la sobirania del Regne d'Espanya, així com en l'abandonament de camps i en el desmantellament de plataformes marines en el termini de deu anys. La mateixa consideració tenen les activitats d'investigació fetes en els quatre anys anteriors al primer període impositiu en el qual es redueixi la base imposable en concepte de factor d'exhauriment.

A aquests efectes s'entén per investigació els estudis preliminars de naturalesa geològica, geofísica o sísmica, així com totes les despeses realitzades en l'àrea d'un permís d'investigació, com ara els sondejos d'exploració, les despeses d'obres per a l'accés i la preparació dels terrenys i de localització dels sondejos. També es consideren despeses d'investigació les realitzades en una concessió i que es refereixin a tasques per localitzar i la perforar una estructura capaç de contenir o emmagatzemar hidrocarburs, diferent a la que conté el jaciment que va donar lloc a la concessió d'exploració atorgada. S'entén per abandonament de camps i desmantellament de plataformes marines les tasques necessàries per desmantellar les instal·lacions productives terrestres o les plataformes marines que deixen lliure i expedit el sòl o l'espai marí que ocupaven en la manera establerta pel decret d'atorgament.

No s'hi inclouen com a investigació, a aquests efectes, els sondejos d'avaluació ni els de desenvolupament que resultin positius.

2. En cada període impositiu s'han d'incrementar els comptes de reserva de l'entitat en l'import que va reduir la base imposable en concepte de factor d'exhauriment.

3. Només es pot disposar lliurement de les reserves constituïdes en compliment de l'apartat anterior, en la mesura que es vagin amortitzant els béns finançats amb els fons esmentats.

4. El subjecte passiu ha de recollir en la memòria dels deu exercicis següents a aquell en què es va efectuar la reducció corresponent l'import d'aquesta, les inversions fetes amb càrrec a aquesta i les amortitzacions realitzades, així com qualsevol disminució en els comptes de reserves que es van incrementar com a conseqüència del que preveu l'apartat 2 i la seva destinació. Aquests fets poden ser objecte de comprovació durant aquest mateix període, per a la qual cosa el subjecte passiu ha d'aportar la comptabilitat i els suports documentals oportuns que acreditin el compliment dels requisits exigits al factor d'exhauriment.

5. Les inversions finançades per aplicació del factor d'exhauriment no es poden acollir a les deduccions previstes en el capítol IV del títol VI.

Article 118. Factor d'exhauriment: incompliment de requisits.

1. Transcorregut el termini de deu anys sense que s'hagi invertit o havent-se invertit inadecuadament l'import corresponent, s'ha d'integrar en la base imposable del període impositiu conlòs a l'expiració de l'esmentat termini o de l'exercici en el qual s'hagi realitzat la disposició inadeguada, i s'han de liquidar els interessos de demora corresponents que s'han de meritjar des del dia en què finalitzi el període de pagament voluntari del deute corresponent al període impositiu en el qual es va fer la reducció correlativa.

2. En el cas de liquidació de l'entitat o de canvi del seu objecte social, l'import pendent d'aplicació del factor d'exhauriment s'ha d'integrar a la base

imposable en la forma i amb els efectes previstos en l'apartat anterior.

3. De la mateixa manera es procedeix en els casos de cessió o alienació total o parcial, fusió o transformació de l'entitat, llevat que l'entitat resultant continuadora de l'activitat tingui com a objecte social, exclusivament, l'establert en l'article 116 d'aquesta Llei i assumeixi el compliment dels requisits necessaris per consolidar el benefici gaudit per l'entitat transmissent o transformada, en els mateixos termes en què figurava en l'entitat anterior.

Article 120. Amortització d'inversions immaterials i despeses d'investigació. Compensació de bases imposables negatives.

1. Els actius intangibles i les despeses de naturalesa investigadora realitzades en permisos i concessions vigents, caducats o extingits, es consideren com a actiu immaterial, des del moment de la seva realització, i es poden amortitzar amb una quota anual màxima del 50 per 100. S'inclouen en aquest concepte les tasques prèvies geològiques, geofísiques i sísmiques i les obres d'accés i preparació de terrenys així com els sondejos d'exploració, avaluació i desenvolupament i les operacions de recondicionament de pous i conservació de jaciments.

No hi ha període màxim d'amortització dels actius intangibles i despeses d'investigació.

2. Els elements tangibles de l'actiu poden ser amortitzats, seguint el criteri d'"unitat de producció", conforme amb un pla acceptat per l'Administració en els termes de la lletra d) de l'apartat 1 de l'article 11 d'aquesta Llei.

3. Les entitats a les quals es refereix l'article 116 d'aquesta Llei han de compensar les bases imposables negatives mitjançant el procediment de reduir les bases imposables dels exercicis següents en un import màxim anual del 50 per 100 de cada una d'aquelles.

Aquest procediment de compensació de bases imposables negatives substitueix l'establert en l'article 23 d'aquesta Llei.»

Desè. L'article 127 queda redactat de la manera següent:

«Article 127. Amortització d'elements patrimonials objecte de reinversió.

1. Els elements de l'immobilitzat material afectes a explotacions econòmiques en els quals es materialitzi la reinversió de l'import total obtingut en la transmissió onerosa d'elements de l'immobilitzat material, també afectes a explotacions econòmiques, realitzada en el període impositiu en què es compleixin les condicions de l'article 122 d'aquesta Llei, es poden amortitzar en funció del coeficient que resulti de multiplicar per 2,5 el coeficient d'amortització lineal màxim previst en les taules d'amortització aprovades oficialment. La reinversió s'ha de dur a terme dins el termini a què es refereix l'article 21.1 d'aquesta Llei.

2. Quan l'import invertit sigui superior o inferior a l'obtingut en la transmissió, l'amortització a què es refereix l'apartat anterior s'ha d'aplicar només sobre l'import de la transmissió esmentada que sigui objecte de reinversió.

3. La deducció de l'excés de la quantitat amortitzable resultant del que preveu aquest article respecte de la depreciació produïda efectivament no està condicionada a la seva imputació comptable en el compte de pèrdues i guanys.»

Onzè. S'afegeix un nou capítol XVI al títol VIII de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats:

«CAPÍTOL XVI

Règim de les comunitats titulars de forests veïnals en mà comuna

Article 135 bis. *Règim de les comunitats titulars de forests veïnals en mà comuna.*

1. La base imposable corresponent a les comunitats titulars de forests veïnals en mà comuna es redueix en l'import dels beneficis de l'exercici que s'apliquin a:

a) Inversions per a la conservació, millora, protecció, accés i serveis destinats a l'ús social a què estigui destinada la forest.

b) Finançament d'obres d'infraestructura i serveis públics, d'interès social.

L'aplicació del benefici a les finalitats indicades s'ha d'efectuar en el mateix període impositiu o en els tres següents. En cas que no es faci la inversió dins el termini assenyalat, la part de la quota íntegra corresponent als beneficis no aplicats efectivament a les inversions descrites, juntament amb els interessos de demora, s'ha d'ingressar conjuntament amb la quota corresponent al període impositiu en què va vèncer el termini esmentat.

L'Administració tributària, en la comprovació de la destinació de les inversions indicades, pot sol·licitar els informes que necessiti de les administracions autonòmiques i locals competents.

2. Les comunitats titulars de forests veïnals en mà comuna tributen al tipus impositiu previst en l'apartat 2 de l'article 26 d'aquesta Llei.

3. Les comunitats titulars de forests veïnals en mà comuna no estan obligades a presentar declaració per aquest impost en aquells períodes impositius en els quals no obtinguin ingressos sotmesos al dit impost, ni incorrin en cap despesa, ni facin les inversions a les quals es refereix l'apartat primer.

4. Els partícips o els membres de les comunitats titulars de forests veïnals en mà comuna han d'integrar en la base de l'impost sobre la renda de les persones físiques les quantitats que els siguin distribuïdes efectivament per la comunitat. Els ingressos esmentats tenen el tractament previst per a les participacions en beneficis d'entitats en l'apartat 1 de l'article 23 de la Llei 40/1998, de 9 de desembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i altres normes tributàries, i els són aplicables els percentatges corresponents a les entitats de l'article 26.2 d'aquesta Llei.»

Dotzè. S'incorpora una nova disposició addicional quinzena a la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, amb la redacció següent:

«Disposició addicional quinzena. *Incentius fiscals per a la renovació de la flota mercant.*

1. Es poden amortitzar de manera accelerada els vaixells, les embarcacions i els artefactes navals que compleixin els requisits següents:

a) Que es tracti de vaixells, embarcacions o artefactes navals nous que siguin posats a dispo-

sició de l'adquirent entre l'1 de gener de l'any 1999 i el 31 de desembre de l'any 2003 o que hagin estat encarregats en virtut d'un contracte de construcció subscrit dins el període esmentat, sempre que la posada a disposició de l'adquirent sigui anterior al 31 de desembre de l'any 2006, o bé que es tracti de vaixells usats adquirits després de l'1 de gener de 1999 que hagin estat objecte de millores, l'import de les quals sigui superior al 25 per 100 del seu valor d'adquisició i que es facin abans del 31 de desembre de l'any 2003.

b) Que el vaixell, l'embarcació o l'artefacte naval sigui inscripció en les llistes Primera, Segona o Cinquena de l'article 4.1 del Reial decret 1027/1989, de 28 de juliol, sobre abanderament, matriculació i registre marítim de vaixells.

c) Que el subjecte passiu adquirent exploti el vaixell, l'embarcació o l'artefacte naval mitjançant la seva afectació a la pròpia activitat, o bé mitjançant el seu arrendament a sense dotació, sempre que, en aquest últim cas, l'entitat arrendadora sigui una agrupació espanyola o europea d'interès econòmic i es compleixin els requisits següents:

a) Que l'arrendatari sigui una persona física o jurídica que tingui com a activitat habitual l'exploració de vaixells, embarcacions o artefactes navals i que afecti l'element a l'activitat esmentada.

b) Que almenys el 75 per 100 de l'avantatge fiscal obtingut el traslladi l'arrendador a l'usuari.

A aquests efectes, l'avantatge fiscal es valora en l'actualització, al tipus que determini el Ministeri d'Economia i Hisenda, de les diferències en els ingressos fiscals que es produïrien amb l'aplicació d'aquest règim i sense.

c) Els socis de l'entitat arrendadora han de mantenir-hi la participació durant almenys les dues tercers parts del termini del contracte d'arrendament.

d) Que el preu d'adquisició del vaixell, l'embarcació o l'artefacte naval, el tipus d'interès del finançament utilitzat i l'import del lloguer siguin els normals de mercat entre parts independents.

e) Que no hi hagi vinculació entre el venedor de l'actiu i l'arrendatari d'aquest.

f) Que almenys el 20 per 100 dels recursos necessaris per finançar l'adquisició del vaixell, l'embarcació o l'artefacte naval procedeixi de fons propis de l'agrupació.

d) Que la construcció o la millora es faci en la Unió Europea, excepte en els territoris que dins de la Unió siguin considerats com a "paradisos fiscals".

e) Que se sol·liciti i s'obtingui la concessió del benefici del Ministeri d'Economia i Hisenda amb caràcter previ a la construcció o la millora de l'element. Per a la concessió del benefici, el Ministeri d'Economia i Hisenda té en compte, des del punt de vista de l'interès general, que el projecte presenti un interès econòmic i social significatiu, en particular en matèria d'ocupació. Amb aquesta finalitat, cal l'informe previ dels ministeris d'Indústria i Energia i Foment, segons es tracti d'elements nous o usats respectivament; la sol·licitud s'ha de resoldre en el termini màxim de tres mesos, transcorregut el qual es pot entendre desestimada.

2. L'amortització s'ha d'executar d'acord amb les normes següents:

a) L'amortització anual fiscalment deduïble té com a límit el 35 per 100 del preu d'adquisició del vaixell o del valor de la millora.

b) L'amortització es pot fer abans de la posada del vaixell, l'embarcació o l'artefacte naval, en condicions de funcionament o de l'inici de la millora, amb el límit de les quantitats pagades.

c) La deducció de les quantitats que superin l'import de la depreciació efectiva no està condicionada a la seva imputació comptable al compte de pèrdues i guanys. Les quantitats esmentades incrementen la base imposable amb ocasió de l'amortització o la transmissió de l'element que va gaudir d'aquella.

3. Els vaixells, les embarcacions o els artefactes navals adquirits en règim d'arrendament financer es poden acollir, alternativament, a l'amortització especial prevista en aquesta norma o al que disposa l'article 128 d'aquesta Llei.

4. Si els requisits s'incompleixen posteriorment, el subjecte passiu perd el benefici de l'amortització accelerada i ha d'ingressar l'import de les quotes corresponents als exercicis durant els quals hagi gaudit d'aquest incentiu fiscal, juntament amb les sancions, els recàrrecs i els interessos de demora que siguin procedents.

5. L'aplicació d'aquesta amortització accelerada és incompatible per als mateixos elements amb el gaudi de les primes de funcionament a què es refereix el Reial decret 442/1994, d'11 de març, sobre primes i finançament.»

Tretzè. Es fa una nova redacció de la disposició transitòria tercera de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats.

«Tercera. Saldos pendents d'inversió de les dotacions al factor d'exhauriment. Activitats d'investigació i explotació d'hidrocarburs regides per la Llei 21/1974.

1. Els saldos pendents d'inversió de les dotacions al factor d'exhauriment realitzades a l'empara de la Llei 21/1974, de 27 de juny, de règim jurídic per a l'exploració, la investigació i l'explotació d'hidrocarburs, i de la Llei 6/1977, de 4 de gener, de foment de la mineria, abans de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, s'han d'invertir en les condicions i amb els requisits establerts en les seves lleis respectives, a efectes de consolidar la deducció efectuada en el seu dia.

2. Les disposicions establertes en aquesta Llei per a les activitats d'investigació i d'explotació d'hidrocarburs són d'aplicació a les entitats amb permís d'investigació i concessions d'explotació que es continuïn regint per la Llei 21/1974, de 27 de juny, de règim jurídic per a l'exploració, la investigació i l'explotació d'hidrocarburs.»

SECCIÓ 2a IMPOST SOBRE EL PATRIMONI

Article 2. *Modificacions en la Llei 19/1991, de 6 de juny, de l'impost sobre el patrimoni.*

Amb efectes des del dia 1 de gener de 1999, es modifiquen els articles de la Llei 19/1991, de 6 de juny,

de l'impost sobre el patrimoni, que s'indiquen a continuació:

Primer. L'article 15 queda redactat de la manera següent:

«Article 15. *Valors representatius de la participació en fons propis de qualsevol tipus d'entitat, negociats en mercats organitzats.*

U. Les accions i les participacions en el capital social o els fons propis de qualsevol entitats jurídiques negociades en mercats organitzats, llevat de les corresponents a institucions d'inversió col·lectiva, es computen segons el seu valor de negociació mitjana del quart trimestre de cada any.

A aquests efectes, el Ministeri d'Economia i Hisenda ha de publicar anualment la relació dels valors que es negociïn en mercats organitzats, amb la seva cotització mitjana corresponent al quart trimestre de l'any.

Dos. Quan es tracti de subscripció d'accions noves no admeses encara a cotització oficial, emeses per entitats jurídiques que cotitzin en mercats organitzats, s'ha de prendre com a valor d'aquestes accions el de l'última negociació dels títols antics dins el període de subscripció.

Tres. En els supòsits d'ampliacions de capital pendents de desembossament, la valoració de les accions es fa d'acord amb les normes anteriors, com si estiguessin desembossades totalment, incloent la part pendent de desembossament com a deute del subjecte passiu.»

Segon. L'article 16 queda redactat de la manera següent:

«Article 16. *Altres valors representatius de la participació en fons propis de qualsevol tipus d'entitat.*

U. Tractant-se d'accions i participacions diferents d'aquelles a les quals es refereix l'article anterior, la seva valoració es fa pel valor teòric resultant de l'últim balanç aprovat, sempre que aquest, bé de manera obligatòria o voluntària, hagi estat sotmès a revisió i verificació i l'informe d'auditoria sigui favorable.

En el cas que el balanç no hagi estat auditat o l'informe d'auditoria no sigui favorable, la valoració es fa pel valor més gran dels tres següents: el valor nominal, el valor teòric resultant de l'últim balanç aprovat o el que resulti de capitalitzar al tipus del 20 per 100 la mitjana dels beneficis dels tres exercicis socials tancats abans de la data de la meritació de l'impost.

A aquest últim efecte, es computen com a beneficis els dividendes distribuïts i les assignacions a reserves, excloses les de regularització o d'actualització de balanços.

Dos. Les accions i les participacions en el capital social o en el fons patrimonial de les institucions d'inversió col·lectiva es computen pel valor liquidatiu en la data de la meritació de l'impost; es valoren els actius inclosos en balanç d'acord amb les normes que es recullen en la seva legislació específica i són deduïbles les obligacions amb tercers.

Tres. La valoració de les participacions dels socis o els associats en el capital social de les cooperatives es determina en funció de l'import total de les aportacions socials desembossades, obligatòries o voluntàries, resultant de l'últim balanç aprovat, amb deducció, si s'escau, de les pèrdues socials no reintegrades.

Quatre. Als efectes previstos en aquest article, les entitats han de subministrar als socis, els associats o els partícips certificats amb les valoracions corresponents.»

SECCIÓ 3a IMPOST SOBRE SUCCESSIONS I DONACIONS

Article 3. *Modificacions de la Llei 29/1987, de 18 de desembre, de l'impost sobre successions i donacions.*

Amb efectes des de l'1 de gener de 1999, es modifica l'article 35 de la Llei 29/1987, de 18 de desembre, de l'impost sobre successions i donacions, que queda redactat de la manera següent:

«Article 35. *Liquidacions parcials a compte.*

1. Els interessats en successions hereditàries poden sol·licitar que es practiqui una liquidació parcial de l'impost als únics efectes de cobrar assegurances sobre la vida, crèdits del causant, havers meritats i no percebuts pel causant, retirar béns, valors, efectes o diners que es trobin en dipòsit i altres supòsits anàlegs.

2. S'ha de regular per reglament la forma i els terminis per efectuar aquestes liquidacions i els requisits perquè els interessats puguin procedir al cobrament de les quantitats o a la retirada dels diners o els béns dipositats.

En les liquidacions parcials que es practiquin per al cobrament d'assegurances sobre la vida de qualsevol tipus s'han de tenir en compte les reduccions previstes en l'article 20 d'aquesta Llei, amb els requisits i els límits establerts en el dit article.

3. Les liquidacions parcials tenen el caràcter d'ingressos a compte de la liquidació definitiva que sigui procedent per la successió hereditària de què es tracti.»

CAPÍTOL II

Impostos indirectes

SECCIÓ 1a IMPOST SOBRE EL VALOR AFEGIT

Article 4. *Modificació de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit.*

Amb efectes des de l'1 de gener de 1999 s'introdueixen les modificacions següents en la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit:

U. Es modifiquen la lletra d) del paràgraf tercer del número 8è i el número 9è de l'article 7, que queden redactats de la manera següent:

«d) Serveis portuaris i aeroportuaris i explotació d'infraestructures ferroviàries incloent, a aquests efectes, les concessions i les autoritzacions exceptuades de la no-subjecció de l'impost pel número 9è següent.»

«9è. Les concessions i les autoritzacions administratives, llevat de les següents:

a) Les que tinguin per objecte la cessió del dret a utilitzar el domini públic portuari.

b) Les que tinguin per objecte la cessió dels immobles i les instal·lacions en aeroports.

c) Les que tinguin per objecte la cessió del dret a utilitzar infraestructures ferroviàries.

d) Les autoritzacions per a la prestació de serveis al públic i per a l'exercici d'activitats comercials o industrials en l'àmbit portuari.»

Dos. El número 13è de l'apartat u de l'article 20 queda redactat de la manera següent:

«13è. Els serveis prestats a persones físiques que practiquin l'esport o l'educació física, sigui qui na sigui la persona o l'entitat al càrrec de la qual es faci la prestació, sempre que aquests serveis estiguin relacionats directament amb les pràctiques esmentades i siguin prestats per les següents persones o entitats:

- Entitats de dret públic.
- Federacions esportives.
- Comitè Olímpic Espanyol.
- Comitè Paralímpic Espanyol.
- Entitats o establiments esportius privats de caràcter social.

L'exempció no s'estén als espectacles esportius.»

Tres. Es modifica el número 3r de l'apartat dos de l'article 87, que queda redactat de la manera següent:

«3r. Les persones o les entitats que actuïn en nom propi i per compte dels importadors.»

Quatre. Es modifica l'article 91.u.1.3r, que queda redactat de la manera següent:

«3r. Els béns següents quan per les seves característiques objectives, l'envasament, la presentació i l'estat de conservació, siguin susceptibles de ser utilitzats directament, habitualment i idòniament en la realització d'activitats agrícoles, forestals o ramaderes: llavors i materials d'origen exclusivament animal o vegetal susceptibles d'originar la reproducció d'animals o vegetals; fertilitzants, residus orgànics, correctors i esmenes, herbicides, plaguicides d'ús fitosanitari o ramader; els plàstics per a cultius en encoixinament, en túnel o en hivernacle i les bosses de paper per protegir els fruits abans de la collita.»

Cinc. Es modifica el número 7è de l'apartat u.2 de l'article 91, que queda redactat de la manera següent:

«7è. L'entrada a teatres, circs, espectacles i festeigs taurins llevat de les curses de braus, parcs d'atraccions i atraccions de fira, concerts, biblioteques, museus, parcs zoològics, sales cinematogràfiques i exposicions, així com a les altres manifestacions similars de caràcter cultural a què es refereix l'article 20, apartat u, número 14 d'aquesta Llei quan no estiguin exemptes de l'impost.»

SECCIÓ 2a IMPOST SOBRE LA PRODUCCIÓ, ELS SERVEIS I LA IMPORTACIÓ A LES CIUTATS DE CEUTA I MELILLA

Article 5. *Modificació de la Llei 8/1991, de 25 de març, de l'impost sobre la producció, els serveis i la importació a les ciutats de Ceuta i Melilla.*

U. S'introdueixen les modificacions següents a la Llei 8/1991, de 25 de març, de l'impost sobre la producció, els serveis i la importació a les ciutats de Ceuta i Melilla.

Primer. L'article 7 queda redactat de la manera següent:

«Article 7. *Exempcions en operacions interiors.*

Estan exemptes de l'impost la producció o l'elaboració de béns mobles corporals, les prestacions de serveis, els lliuraments de béns immobles i el consum d'energia elèctrica, quan els lliuraments

dels béns produïts o elaborats, les prestacions de serveis, els lliuraments de béns immobles o el consum d'energia elèctrica tinguin reconeguda aquesta exempció en la legislació comuna de l'impost sobre el valor afegit.»

Segon. L'article 8 queda redactat de la manera següent:

«Article 8. *Exempcions en les exportacions i les operacions assimilades.*

1. Estan exemptes de l'impost la producció o l'elaboració de béns mobles corporals i les prestacions de serveis, quan els béns o els serveis siguin exportats definitivament en règim comercial a la resta del territori nacional o a l'estranger, en els mateixos termes que en la legislació comuna de l'impost sobre el valor afegit s'estableixen per a les exempcions en exportacions i operacions assimilades.

2. No obstant el que disposa el paràgraf anterior, no estan exemptes de l'impost les exportacions en règim comercial que s'indiquen a continuació:

a) Les destinades a les botigues lliures d'impostos, així com les destinades a vendes efectuades a bord de mitjans de transport que realitzin la travessia entre el territori peninsular espanyol i les ciutats de Ceuta i Melilla o bé la travessia entre aquestes dues ciutats.

b) Les provisions de bord de labors de tabac amb destinació als mitjans de transports que efectuïn les travessies expressades en la lletra a) d'aquest apartat.»

Tercer. L'article 11 queda redactat de la manera següent:

«Article 11. *Meritació de l'impost.*

L'impost es merita:

a) En la producció o l'elaboració de béns mobles corporals, en el moment en què aquests es posin a disposició dels adquirents.

b) En les importacions, en el moment d'admissió de la declaració per al despatx d'importació o, en defecte d'això, en el moment de l'entrada dels béns al territori de subjecció, amb el compliment previ de les condicions establertes en la legislació aplicable.

En els casos d'importació de vehicles de tracció mecànica, embarcacions o aeronaus, la meritació de l'impost es produeix en el moment de la seva matriculació.

c) En els lliuraments de béns immobles i en les prestacions de serveis, en el moment en el qual es produeixi la meritació de l'impost sobre el valor afegit per a les operacions esmentades segons la normativa reguladora d'aquest últim tribut.»

Quart. El número 4 de l'apartat A de l'article 18 bis queda redactat de la manera següent:

«4. Les ciutats de Ceuta i Melilla poden, en les seves respectives ordenances, reduir els tipus impositius establerts en el número 3 anterior. Els tipus impositius aplicables que resultin de la reducció que, si s'escau, es practiqui, no poden ser inferiors als següents:

a) Cigarretes:

1r. Tipus proporcional: 36 per 100.

2n. Tipus específic: 300 pessetes per cada 1.000 cigarretes.

b) Cigars i cigarrets: 8,5 per 100.

c) Picadura per cargolar: 25 per 100.

d) Les altres labors del tabac: 15 per 100.»

Cinquè. L'article 20 queda redactat de la manera següent:

«Article 20. *Deduccions i devolucions.*

1. Els subjectes passius poden deduir de les quotes de l'impost meritades per les operacions gravades que realitzin les que, meritades en el territori d'aplicació del tribut esmentat, hagin suportat per repercussió directa o satisfet per les adquisicions o les importacions de béns, en la mesura que els béns esmentats s'utilitzin en les activitats de producció o elaboració que s'assenyalen en la lletra a) de l'article 3r d'aquesta Llei, o bé siguin exportats definitivament a la resta del territori nacional o a l'estranger.

No obstant això, no es poden deduir les quotes a què es refereix el paràgraf anterior corresponents a béns exportats que no resultin exempts d'acord amb el que preveu l'article 8 d'aquesta Llei.

Són aplicables en l'impost les mateixes exigències, les limitacions i les restriccions que conté la legislació comuna de l'impost sobre el valor afegit per a la deducció de les quotes suportades, sens perjudici del que disposa aquest article.

2. Els subjectes passius que no hagin pogut efectuar les deduccions previstes en l'apartat anterior, perquè la seva quantia superava les quotes meritades, tenen dret a sol·licitar la devolució del saldo al seu favor, existent a 31 de desembre de cada any, en la forma que es determini per reglament.

3. Les quotes suportades o satisfetes en relació amb els lliuraments de béns immobles, les prestacions de serveis, el consum d'energia elèctrica, els gravàmens complementaris sobre les labors del tabac i sobre determinats carburants i combustibles petrolífers no poden ser objecte de deducció, sens perjudici de les devolucions que siguin procedents conforme al que disposen el número 6 de l'apartat A) i el número 4 de l'apartat B), ambdós de l'article 18 bis d'aquesta Llei.

4. En els supòsits de deduccions i devolucions per exportacions, la realització de l'exportació s'ha d'acreditar conforme als requisits que s'estableixen en l'ordenança fiscal.»

Sisè. L'article 22 queda redactat de la manera següent:

«Article 22. *Liquidació.*

1. L'impost es liquida en la forma i dins els terminis que es determinin per reglament. Es poden establir liquidacions provisionals d'ofici realitzades per l'Administració tributària.

2. Les ciutats de Ceuta i Melilla poden exigir l'impost en règim d'autoliquidació.

3. En les importacions, llevat dels casos previstos en el paràgraf segon de la lletra b) de l'article 11 d'aquesta Llei, la liquidació que correspongui i el pagament resultant s'han d'efectuar abans de l'acte administratiu de despatx o a l'entrada de les mercaderies al territori de subjecció. Es pot atorgar un termini màxim de 60 dies des de la introducció de les mercaderies fins al pagament de l'impost si, segons el parer de l'Administració o dels òrgans gestors, queda prou garantit el deute tributari.»

Dos. En els casos d'importació de vehicles de tracció mecànica, embarcacions o aeronaus, no es produeix la meritació de l'impost conforme al paràgraf segon de la lletra b) de l'article 11 de la Llei 8/1991, de 25 de març, en la seva redacció donada per l'apartat tercer del número u anterior, quan aquesta meritació s'hagi produït abans del moment de la seva matriculació, de conformitat amb el que s'ha establert en el primer paràgraf de la lletra b esmentada).

SECCIÓ 3a IMPOSTOS ESPECIALS

Article 6. Modificació de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials.

Amb efectes des del dia 1 de gener de 1999 s'introdueixen les modificacions següents en la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials:

U. L'apartat 2 de l'article 54 queda redactat de la manera següent:

«2. La utilització de gasoil com a carburant, amb aplicació del tipus establert en l'epígraf 1.4 de la tarifa 1a de l'impost queda limitada a:

a) Els motors de tractors i maquinària agrícola utilitzats en agricultura, inclosa l'horticultura, la ramaderia i la silvicultura.

b) Els motors instal·lats en emplaçaments fixos i els motors que, sent traslladables d'un lloc a un altre, s'emprin exclusivament amb finalitats diferents a les de propulsió.

c) Els motors de maquinària minera no apta per circular per vies públiques, que s'utilitzin en activitats regulades per la Llei 22/1973, de 21 de juliol, de mines i per la Llei 54/1980, de 5 de novembre, de modificació de l'anterior.

d) Els motors de maquinàries utilitzades en la construcció, l'enginyeria civil i les obres i els serveis públics que no hagin estat autoritzat, d'acord amb el que disposen els articles 59, 61 i 62 del Text articulat de la Llei sobre trànsit, circulació de vehicles de motor i seguretat viària, aprovat pel Reial decret legislatiu 339/1990, de 2 de març, per circular per les vies i els terrenys als quals es refereix el seu article 2. En cap cas poden utilitzar gasoil com a carburant, amb aplicació del tipus establert en l'epígraf 1.4 de la tarifa 1a, els motors dels artefactes o els aparells que tinguin la condició, d'acord amb el que s'ha establert en el Text articulat esmentat i en el seu annex, de vehicles diferents dels vehicles especials.

Excepte en els casos previstos en aquest apartat, en l'apartat 2 de l'article 51 i en l'apartat b) de l'article 52, està prohibida la utilització com a carburant del gasoil al qual, conforme al que s'estableixi per reglament, li hagin estat incorporats els traçadors i els marcadors corresponents.»

Dos. En la lletra A) de l'article 64 bis s'introdueix un apartat 6 nou, amb la redacció següent:

«6. Repercussió. El que disposa l'article 14 d'aquesta Llei és aplicable en relació amb l'impost sobre l'electricitat tenint en compte les regles específiques següents:

a) Quan la contraprestació per un subministrament d'energia elèctrica s'hagi de satisfer a més d'un subjecte passiu, cada un d'aquests ha de repercutir la porció de quota imputable a la part de la contraprestació que li correspongui percebre. En particular, la repercussió de la porció de quota

corresponent als peatges per utilització d'una xarxa de transport que tingui la condició de «dipòsit fiscal» ha de ser feta, quan aquest concepte es facturi separatament, pel titular de la xarxa esmentada en la seva condició de subjecte passiu de l'impost.

b) Sens perjudici del que disposa la lletra a) anterior, en els casos de lliuraments d'energia elèctrica efectuats amb la intermediació de l'operador del mercat al qual es refereix l'article 33 de la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del sector elèctric, la repercussió sobre els adquirents de les quotes meritades que corresponguin ha de ser feta pel subjecte passiu per mitjà de l'operador esmentat del mercat.»

Article 6 bis. *Impost especial sobre determinats mitjans de transport.*

Se suprimeix el paràgraf tercer del punt 2n de l'apartat 1.a) de l'article 65 que deixa fora del fet imposable d'aquest impost els vehicles que, sigui quina sigui la seva capacitat, tinguin una alçària total sobre el sòl superior a 1.800 mil·límetres, llevat del fet que es tracti de vehicles tipus «jeep» o tot terreny.

SECCIÓ 4a RÈGIM ECONÒMIC I FISCAL DE LES CANÀRIES

Article 7. *Modificacions en la Llei 20/1991, de 7 de juny, de modificació dels aspectes fiscals del règim econòmic i fiscal de les Canàries.*

Amb efectes des de l'1 de gener de 1999, s'introdueixen les modificacions següents en la Llei 20/1991, de 7 de juny, de modificació dels aspectes fiscals del règim econòmic i fiscal de les Canàries.

Primer. El número 13 de l'apartat 1 de l'article 10 queda redactat de la manera següent:

«13. Els serveis prestats a persones físiques que practiquin l'esport o l'educació física, sigui quina sigui la persona o l'entitat al càrrec de la qual es faci la prestació, sempre que aquests serveis estiguin relacionats amb les pràctiques esmentades i siguin prestats per les persones o les entitats següents:

- Entitats de dret públic.
- Federacions esportives.
- Comitè Olímpic Espanyol.
- Comitè Paralímpic Espanyol.
- Entitats o establiments esportius privats de caràcter social.

L'exempció no s'estén als espectacles esportius.»

Segon. La regla 4a de l'apartat 8 de l'article 22 queda redactada de la manera següent:

«4a La rectificació de les deduccions del destinatari de les operacions, que s'ha d'efectuar segons el que disposa l'article 44 d'aquesta Llei, determina el naixement del crèdit corresponent a favor de la hisenda pública.

Si el destinatari de les operacions subjectes no ha tingut dret a la deducció total de l'impost, resulta també deutor davant la hisenda pública per l'import de la quota de l'impost no deduïble.»

Tercer. L'apartat 2n del paràgraf segon del punt 10 de l'article 22 queda redactat de la manera següent:

«2n Els supòsits als quals es refereix el número 2, apartat d), d'aquest article.»

Quart. Es fa una nova redacció de l'últim paràgraf de l'apartat 5 de l'article 54, que queda redactat de la manera següent:

«Per a la determinació del marge brut de l'agència no es computen les quantitats o els imports corresponents a les operacions exemptes de l'impost en virtut del que disposa el número 3 anterior, ni els dels béns o els serveis utilitzats per a la seva realització.»

Cinquè. Es fa una nova redacció de l'apartat 4 de l'article 55, que queda redactat de la manera següent:

«4. El règim especial de l'agricultura i la ramaderia és aplicable a les explotacions agrícoles, forestals o ramaderes que obtinguin directament productes naturals, vegetals o animals dels seus cultius o explotacions per transmetre'ls a tercers, així com als serveis accessoris a les explotacions esmentades a què es refereix aquest article.»

Sisè. Es fa una nova redacció de l'apartat 3 de l'article 57, que queda redactat de la manera següent:

«3. Els empresaris titulars de les explotacions a les quals sigui d'aplicació el règim especial de l'agricultura i la ramaderia tenen dret a percebre la compensació a la qual es refereix aquest article quan duguin a terme les operacions següents:

1r Els lliuraments dels productes naturals obtinguts en les explotacions esmentades efectuades per altres empresaris o professionals sigui quin sigui el territori en el qual estiguin establerts amb les excepcions següents:

a) Les efectuades a empresaris que estiguin acollits a aquest mateix règim especial en el territori d'aplicació de l'impost i que utilitzin els productes esmentats en el desenvolupament de les activitats a què apliquin el règim especial esmentat.

b) Les efectuades a empresaris i professionals que, en el territori d'aplicació de l'impost, realitzin exclusivament operacions exemptes de l'impost diferents de les enumerades en l'article 29, número 4 d'aquesta Llei.

2n Les prestacions de serveis a què es refereix l'article 56, número 6 d'aquesta Llei, sigui quin sigui el territori en el qual estiguin establerts els seus destinataris i sempre que aquests últims no estiguin acollits a aquest mateix règim especial en l'àmbit espacial de l'impost.»

Setè. S'introdueix un nou paràgraf 4 a l'article 87 amb la redacció següent:

«4. Els subjectes passius que realitzin importacions de béns que en un termini de tres mesos des de la seva entrada al territori canari es lliurin, sense elaboració, producció, transformació o manipulació prèvia, a l'Estat, la Comunitat Autònoma de les Canàries, les entitats locals canàries, els organismes autònoms dependents dels anteriors i les entitats gestores de la Seguretat Social, amb la certificació prèvia expedida per l'organisme competent que s'adquireixen amb càrrec als seus presupostos, tenen dret a la devolució de les quotes suportades en les importacions esmentades, amb el compliment previ dels requisits que el Govern de les Canàries determini per reglament. Aquesta mateixa norma és aplicable en relació amb les importacions de béns destinats als estats membres de la Comunitat Econòmica Europea, en les mateixes condicions.»

Vuitè. La lletra f) de l'apartat 3r de l'annex II queda redactada de la manera següent:

«f) Els vehicles tipus "jeep" els models de sèrie dels quals, pel fet d'estar considerats d'aplicació industrial, comercial o agrícola, hagin estat degudament homologats per l'Administració tributària canària, quan el seu preu final de venda al públic, exclosos l'impost general indirecte canari i l'impost especial sobre determinats mitjans de transport, no passi de 4.090.503 pessetes.

L'homologació es fa atenent les característiques del vehicle quant al seu comportament en tracció, seguretat de bolc i preu de venda al públic.

A aquests efectes es consideren homologats per les seves característiques tècniques els vehicles que, segons les normes vigents en la legislació estatal o comunitària, si s'escau, tinguin la consideració de tipus "jeep".

El preu final de venda al públic és el d'aquests vehicles en el punt de lliurament, en ordre de marxa, amb totes les opcions incorporades de sèrie i certificat pel fabricant nacional o el representant legal autoritzat degudament pel fabricant estranger.»

CAPÍTOL III

Taxes

Article 8. *Modificació de la taxa per inspeccions i controls veterinaris d'animals vius que s'introdueixen en territori nacional procedents de països no comunitaris.*

Es modifiquen els epígrafs segon i sisè de la relació inclosa en l'apartat Sis.b) de l'article 19 de la Llei 66/1997, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, que queden redactats de la manera següent:

«Animals de pes viu inferior o igual a 0,1 kg (excepte esquers vius per a pesca): 10.000 animals.

Esquers vius per a pesca: 100 kg.»

Article 9. *Taxa per reserva del domini públic radioelèctric.*

Es modifica l'apartat 4 de l'article 73 de la Llei 11/1998, de 24 d'abril, general de telecomunicacions, que queda redactat en els termes següents:

«4. No obstant el que estableix l'apartat 1 d'aquest article, en el supòsit d'ús especial i en funció del tipus d'aquest, s'ha d'abonar l'import corresponent a la taxa mitjançant el pagament d'una quota fixa d'abonament quinquennal. La meritació inicial de la taxa es produeix el dia que s'atorgui el títol habilitador i el corresponent a períodes successius el dia 1 de gener de l'any que escaigui.

Si els qui es beneficien de l'ús especial han complert seixanta-cinc anys abans que s'efectuï la liquidació de qualsevol període posterior al de la formalització de l'habilitació que els faculti, tenen dret a una bonificació del 90 per 100 en la quota de la taxa, amb la petició prèvia realitzada a aquest efecte al Ministeri de Foment amb, almenys, un mes d'antelació a l'1 de gener del període següent de meritació. En qualsevol cas, per a l'atorgament del títol concessional o de l'autorització, es poden establir els requisits de l'article 16.»

Article 10. *Taxa per la prestació de serveis d'inspecció i control radiomàritims per la Direcció General de la Marina Mercant.*

El punt u.2 de l'article 23 de la Llei 66/1997, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, queda redactat de la manera següent:

«2. La meritació de la taxa es produeix en el moment en el qual es presenti la sol·licitud del servei, i és inexcusable el pagament d'aquesta taxa per obtenir el certificat o la llicència que correspongui.»

Article 11. *Modificació de la Llei 11/1986, de 20 de març, de patents.*

S'afegeixen a l'article 33 de la Llei 11/1986, de 20 de març, de patents, dos apartats nous 5 i 6, amb la redacció següent:

«5. Quan l'informe sobre l'estat de la tècnica es pugui basar parcialment o totalment en l'informe de recerca internacional realitzat en aplicació del tractat de cooperació en matèria de patents, s'ha de reembossar al sol·licitant el 25 per 100, el 50 per 100, el 75 per 100 o el 100 per 100 de la taxa en funció de l'abast de l'informe esmentat.

6. No són objecte de l'informe sobre l'estat de la tècnica les sol·licituds l'informe de recerca internacional de les quals hagi estat fet per l'Administració espanyola encarregada de la recerca internacional.»

Article 12. *Taxes per inscripció i acreditació cadastral.*

Se suprimeix l'expressió «La transmissió de la titularitat dels béns immobles de l'apartat a) del número Tres de l'article 33 de la Llei 13/1996, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social.

Article 13. *Fixació del cànon concessional de les expenedories de tabac i timbre de l'Estat.*

El cànon concessional al qual es refereix l'article 4, apartat sis, de la Llei 13/1998, de 4 de maig, d'ordenació del mercat de tabacs i normativa tributària, s'exigeix d'acord amb les normes següents:

Primera. És aplicable a les expenedories creades a partir de l'entrada en vigor de la Llei 13/1998 i a les que, existents anteriorment, siguin transmeses a partir de la data esmentada o experimentin una novació rellevant en el títol concessional, com el canvi d'emplaçament, l'autorització de nous magatzems o la concessió de punts de venda transitoris.

Segona. El cànon consta de dues quotes: fixa i variable.

La quota fixa s'exigeix d'acord amb la tarifa següent en funció de la ubicació de l'expenedor:

Situades en poblacions de fins a 10.000 habitants: 20.000 pessetes.

Situades en poblacions de més de 10.000 i fins a 100.000 habitants: 30.000 pessetes.

Situades en poblacions de més de 100.000 habitants i capitals de província: 40.000 pessetes.

La quota variable s'exigeix d'acord amb la tarifa següent en funció de la categoria de l'expenedor,

segons el volum anual d'ingressos bruts per marges i comissions obtinguts per la venda de tabac i expedició d'efectes timbrats:

Categoria	Ingressos bruts	Cànon anual
1a	Fins a 2.000.000	0
2a	Més de 2.000.000 i fins a 3.500.000	42.000
3a	Més de 3.500.000 i fins a 5.000.000	60.000
4a	Més de 5.000.000 i fins a 6.500.000	78.000
5a	Més de 6.500.000 i fins a 8.000.000	96.000
6a	Més de 8.000.000 i fins a 9.500.000	114.000
7a	Més de 9.500.000 i fins a 11.000.000	132.000
8a	Més de 11.000.000 i fins a 12.500.000 ..	150.000
9a	Més de 12.500.000 i fins a 14.000.000	168.000
10a	Més de 14.000.000 i fins a 15.500.000 .	186.000
11a	Més de 15.500.000 i fins a 20.000.000 .	240.000
12a	Més de 20.000.000 i fins a 25.000.000 .	300.000
13a	Més de 25.000.000 i fins a 35.000.000 .	420.000
14a	Més de 35.000.000 i fins a 50.000.000 .	600.000
15a	Més de 50.000.000 i fins a 75.000.000 .	900.000
16a	De 75.000.000 en endavant	1.500.000

Tercera. El cànon es merita en el moment en el qual tingui lloc l'acte de constitució, transmissió o novació de la concessió i en els anys successius l'1 de gener de cada any, i és exigible amb la liquidació i la notificació que en faci l'òrgan competent a aquest efecte.

La quota fixa és irreductible en funció del temps d'exercici de l'activitat; la quota variable és prorratejable per trimestres sencers arrodonits per excés en funció del temps d'exercici de l'activitat.

En la quota variable l'assignació inicial de categoria es fa en l'instant concessional, sobre la base de la mitjana d'ingressos bruts de les expenedories de la localitat. En tots els altres supòsits la categoria de l'expenedor i, per tant, el cànon variable a pagar es fixa en funció dels ingressos bruts de l'expenedor l'any anterior, i s'eleva a enters els exercicis incomplets, si s'escau.

Quarta. La recaptació per aquest cànon s'ha d'incloure entre els ingressos de l'Organisme Autònom Comissionat per al Mercat de Tabacs, a qui correspon la gestió, l'administració, la liquidació, la notificació i la recaptació del cànon esmentat.

Article 14. *Taxes exigibles pels serveis i les activitats realitzats per la Direcció General de la Guàrdia Civil.*

S'addicionen dos nous apartats en el concepte 9è de la tarifa 2a, «Autoritzacions», de la taxa «Reconeixements, autoritzacions i cursos», convalidada pel Decret 551/1960, de 24 de març, en la redacció donada per l'article 23 de la Llei 13/1996, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, en els termes següents:

«e) Realització de proves de capacitació per a l'obtenció de llicències d'armes llargues estriades per a caça major o d'escopetes i armes assimilades: 12.340 pessetes.

f) Habilitació d'entitats per dedicar-se a l'ensenyament conduent a l'obtenció de llicències d'armes llargues estriades per a caça major o d'escopetes i armes assimilades: 33.250 pessetes.»

Article 15. *Taxes de la Prefectura Central de Trànsit.*

Es modifiquen els preceptes següents de la Llei 16/1979, de 2 d'octubre, sobre taxes de la Prefectura Central de Trànsit:

U. S'introdueixen dues lletres noves d) i e) a l'apartat 1 de l'article cinquè, amb el tenor següent:

«d) Els qui sol·licitin duplicats de les autoritzacions administratives per circular o conduir, per canvi de domicili, o per sostracció de les autoritzacions.

e) Els qui sol·licitin la baixa definitiva del vehicle.»

Dos. L'article 14 queda redactat de la manera següent:

«No obstant el que preveu l'article quart d'aquesta Llei, són subjectes passius, com a substituïts del contribuent, de la taxa per anotació del resultat de la inspecció tècnica de vehicles, les persones, els organismes o les estacions que facin la inspecció.

Els subjectes passius substituïts han de repercutir l'import de la taxa als qui sol·licitin els serveis d'inspecció.

Per una ordre del Ministeri de l'Interior s'ha d'establir la forma i els terminis en els quals els subjectes passius substituïts han de liquidar i ingressar l'import de les taxes; a aquests efectes, no és aplicable el que estableix l'article desè d'aquesta Llei.

Els resultats de la inspecció efectuada s'han de comunicar a la Prefectura Central de Trànsit, que n'ha de fer l'anotació corresponent.»

Article 16. *Taxa de seguretat aeroportuària.*

Es modifica l'apartat nou de l'article 42 de la Llei 13/1996, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, que queda redactat de la manera següent:

«Nou. L'import del que s'ha recaptat per aquesta taxa forma part del pressupost d'ingressos de l'Ens Públic Aeroports Espanyols i Navegació Aèria.

No obstant això, el 50 per 100 del que s'ha recaptat per aquesta taxa s'ha d'ingressar al Tresor públic.»

Article 17. *Taxa per drets d'examen.*

Es modifica l'apartat cinc de l'article 18 de la Llei 66/1997, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, que queda redactat en els termes següents:

«Cinc. Estan exemptes del pagament de la taxa:

a) Les persones amb discapacitat igual o superior al 33 per 100.

b) Les persones que figurin com a demandants d'ocupació durant el termini, almenys, d'un mes anterior a la data de convocatòria de proves selectives d'accés als cossos i les escales de funcionaris o a les categories de personal laboral convocades per l'Administració pública estatal en les quals sol·licitin participar. Són requisits per al gaudi de l'exempció que, en el termini de què es tracti, no hagin rebutjat cap oferta d'ocupació adequada ni s'hagin negat a participar, llevat de causa justificada, en accions de promoció, formació o reconversió professionals i que, així mateix, no tinguin rendes superiors, en còmput mensual, al salari mínim interprofessional.»

CAPÍTOL IV

Sistema tributari local

Article 18. *Modificació de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals.*

Es modifica, en els termes que s'indiquen a continuació, la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals:

1r Es modifica l'apartat 2 de l'article 2, que queda redactat de la manera següent:

«2. Per al cobrament dels tributs i de les quantitats que com a ingressos de dret públic, com ara prestacions patrimonials de caràcter públic no tributàries, preus públics, i multes i sancions pecuniàries, ha de percebre la hisenda de les entitats locals de conformitat amb el que preveu l'apartat anterior, aquesta hisenda exerceix les prerrogatives establertes legalment per a la hisenda de l'Estat, i actua, si s'escau, conforme als procediments administratius corresponents.»

2n S'afegeix un apartat 4 a l'article 3 amb la redacció següent:

«4. Tenen també la consideració d'ingressos de dret privat l'import obtingut en l'alienació de béns integrants del patrimoni de les entitats locals com a conseqüència de la seva desafectació com a béns de domini públic i posterior venda, encara que fins llavors estiguin subjectes a concessió administrativa. En aquests casos, llevat del fet que la legislació de desenvolupament de les comunitats autònomes prevegi una altra cosa, qui sigui l'últim concessionari abans de la desafectació té dret preferent d'adquisició directa dels béns sense necessitat de subhasta pública.»

3r Es modifica l'article 7, que queda redactat de la manera següent:

«Article 7.

1. De conformitat amb el que disposa l'article 106.3 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, les entitats locals poden delegar en la comunitat autònoma o en altres entitats locals en el territori de les quals estiguin integrades les facultats de gestió, liquidació, inspecció i recaptació tributàries que aquesta Llei els atribueix.

Així mateix, les entitats locals poden delegar en la comunitat autònoma o en altres entitats locals al territori de les quals estiguin integrades les facultats de gestió, liquidació, inspecció i recaptació dels ingressos restants de dret públic que els corresponguin.

2. L'acord que adopti el ple de la corporació ha de fixar l'abast i el contingut de la delegació esmentada i s'ha de publicar, una vegada acceptada per l'òrgan corresponent de govern, referit sempre al ple, en el supòsit d'entitats locals en el territori de les quals estiguin integrades, en els butlletins oficials de la província i de la comunitat autònoma, per a coneixement general.

3. L'exercici de les facultats delegades s'ha d'ajustar als procediments, els tràmits i les mesures en general, jurídiques o tècniques, relatives a la gestió tributària que estableix aquesta Llei i, suplementàriament, a les que preveu la Llei general tributària. Els actes de gestió que es realitzin en l'exercici de la delegació esmentada són impugnables

d'acord amb el procediment que correspongui a l'ens gestor, i, en últim terme, davant la jurisdicció contenciosa administrativa.

Les facultats delegades són exercides per l'òrgan de l'entitat delegada que sigui procedent conforme a les normes internes de distribució de competències pròpies de l'entitat esmentada.

4. Les entitats que a l'empara del que preveu aquest article hagin assumit per delegació d'una entitat local totes o algunes de les facultats de gestió, liquidació, inspecció i recaptació de tots o alguns dels tributs o els recursos de dret públic de l'entitat local esmentada, poden exercir aquestes facultats delegades en tot el seu àmbit territorial i fins i tot en el d'altres entitats locals que no li hagin delegat aquestes facultats.»

4t Es modifica l'article 8 de la Llei, que queda redactat de la manera següent:

«Article 8.

1. De conformitat amb el que disposa l'article 106.3 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, les administracions tributàries de l'Estat, de les comunitats autònomes i de les entitats locals han de col·laborar en tots els ordres de gestió, liquidació, inspecció i recaptació dels tributs locals.

De la mateixa manera, les administracions a les quals es refereix el paràgraf anterior han de col·laborar en tots els ordres de gestió, liquidació, inspecció i recaptació dels ingressos restants de dret públic de les entitats locals.

2. En particular, aquestes administracions:

a) S'han de facilitar tota la informació que se sol·licitin mútuament i, si s'escau, han d'establir, a aquest efecte, la intercomunicació tècnica necessària a través dels respectius centres d'informàtica.

b) S'han de prestar recíprocament, en la forma que es determini per reglament, l'assistència que interressi als efectes de les seves comeses respectives i les dades i els antecedents que es reclamin.

c) S'han de comunicar immediatament, en la forma que s'estableixi per reglament, els fets amb transcendència per als tributs i els altres recursos de dret públic de qualsevol d'aquestes, que es posin de manifest com a conseqüència d'actuacions comprovadores i investigadores dels respectius serveis d'inspecció.

d) Poden elaborar i preparar plans d'inspecció conjunta o coordinada sobre objectius, sectors i procediments selectius.

El que preveu aquest apartat s'entén sens perjudici del règim legal a què estan sotmesos l'ús i la cessió de la informació tributària.

3. Les actuacions en matèria d'inspecció o recaptació executiva que s'hagin d'efectuar fora del territori de la respectiva entitat local en relació amb els ingressos de dret públic propis d'aquesta, les han de fer els òrgans competents de la corresponent comunitat autònoma quan s'hagin de dur a terme en l'àmbit territorial d'aquesta, i els òrgans competents de l'Estat en un altre cas, amb la sol·licitud prèvia del president de la corporació.

4. Les entitats que, a l'empara del previst en aquest article, hagin establert fórmules de col·laboració amb entitats locals per a la gestió, la liquidació, la inspecció i la recaptació dels tributs i els altres ingressos de dret públic propis de les entitats locals esmentades, poden exercir aquesta activitat

col·laboradora en tot el seu àmbit territorial i fins i tot en el d'altres entitats locals amb les quals no hagin establert cap fórmula de col·laboració.»

5è Es modifiquen els apartats 1 i 2 de l'article 9, que queden redactats de la manera següent:

«1. No es poden reconèixer altres beneficis fiscals en els tributs locals que els previstos expressament en les normes amb rang de llei o els derivats de l'aplicació dels tractats internacionals.

No obstant això, també es poden reconèixer els beneficis fiscals que les entitats locals estableixin en les seves ordenances fiscals en els supòsits previstos expressament per la Llei.

2. Les lleis per les quals s'estableixin beneficis fiscals en matèria de tributs locals han de determinar les fórmules de compensació que siguin procedents; les fórmules esmentades han de tenir en compte les possibilitats de creixement futur dels recursos de les entitats locals procedents dels tributs respecte dels quals s'estableixin els beneficis fiscals esmentats.

Això no és aplicable en cap cas quan es tracti dels beneficis fiscals als quals es refereix el paràgraf segon de l'apartat 1 d'aquest article.»

6è Es modifica l'article 10, que queda redactat de la manera següent:

«Article 10.

En l'exacció dels tributs locals i dels ingressos restants de dret públic de les entitats locals, els recàrrecs i els interessos de demora s'exigeixen i es determinen en els mateixos casos, la mateixa forma i la mateixa quantitat que en l'exacció dels tributs de l'Estat.»

7è Es modifica l'article 11, que queda redactat de la manera següent:

«Article 11.

En matèria de tributs locals, s'aplica el règim d'infraccions i sancions regulat en la Llei general tributària i en les disposicions que la complementin i la despleguin, amb les especificacions que resultin d'aquesta Llei i les que, si s'escau, s'estableixin en les ordenances fiscals a l'empara de la Llei.»

8è Es modifica l'article 12, que queda redactat de la manera següent:

«Article 12.

1. La gestió, la liquidació, la inspecció i la recaptació dels tributs locals es fa d'acord amb el que preveuen la Llei general tributària, la Llei de drets i garanties del contribuent i les altres lleis de l'Estat reguladores de la matèria, així com les disposicions dictades per al seu desplegament.

2. A través de les seves ordenances fiscals les entitats locals poden adaptar la normativa a la qual es refereix l'apartat anterior al règim d'organització i funcionament intern propi de cada una d'aquestes, sense que l'adaptació pugui contravenir el contingut material de la normativa esmentada.»

9è Es modifica l'article 14, que queda redactat de la manera següent:

«Article 14.

1. Respecte dels procediments especials de revisió dels actes dictats en matèria de gestió tri-

butària, cal atènyer-se al que disposen l'article 110 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local i les lletres següents:

a) La devolució d'ingressos indeguts i la rectificació d'errors materials en l'àmbit dels tributs locals s'han d'ajustar al que disposen els articles 155 i 156 de la Llei general tributària i l'article 10 de la Llei de drets i garanties del contribuent.

b) No són en cap cas revisables els actes administratius confirmats per sentència judicial ferma.

Els actes dictats en matèria de gestió dels ingressos restants de dret públic de les entitats locals també estan sotmesos als procediments especials de revisió conforme al que preveu aquest apartat.

2. Contra els actes d'aplicació i efectivitat dels tributs i els ingressos restants de dret públic de les entitats locals, només es pot interposar el recurs de reposició que a continuació es regula.

A) Objecte i naturalesa.

Són impugnables, mitjançant el recurs de reposició, tots els actes dictats per les entitats locals en via de gestió dels seus tributs propis i dels seus ingressos restants de dret públic. L'anterior s'entén sens perjudici dels supòsits en els quals la llei preveu la possibilitat de formular reclamacions economicoadministratives contra actes dictats en via de gestió dels tributs locals; en aquests casos, quan els actes hagin estat dictats per una entitat local, el recurs de reposició és previ a la reclamació economicoadministrativa.

B) Competència per emetre resolució.

És competent per conèixer i resoldre sobre el recurs de reposició l'òrgan de l'entitat local que hagi dictat l'acte administratiu impugnat.

C) Termini d'interposició.

El recurs de reposició s'interposa dins el termini d'un mes comptat des de l'endemà de la notificació expressa de l'acte la revisió del qual se sol·licita o de finalització del període d'exposició pública dels padrons o les matrícules corresponents de contribuents o obligats al pagament.

D) Legitimació.

Poden interposar el recurs de reposició:

a) Els subjectes passius i, si s'escau, els responsables dels tributs, així com els obligats a efectuar l'ingrés de dret públic de què es tracti.

b) Qualsevol altra persona els interessos legítims i directes de la qual resultin afectats per l'acte administratiu de gestió.

E) Representació i direcció tècnica.

Els recurrents poden comparèixer per si mateixos o per mitjà d'un representant, sense que sigui preceptiva la intervenció d'un advocat ni un procurador.

F) Iniciació.

El recurs de reposició s'interposa per mitjà d'un escrit en el qual s'han de fer constar els punts següents:

a) Les circumstàncies personals del recurrent i, si s'escau, del seu representant, amb indicació del número del document nacional d'identitat o del codi identificador.

b) L'òrgan davant el qual es formula el recurs.

c) L'acte administratiu que es recorre, la data en què es va dictar, el número de l'expedient i les altres dades relatives al recurs que es considerin convenients.

d) El domicili que assenyali el recurrent a efectes de notificacions.

e) El lloc i la data d'interposició del recurs.

En l'escrit d'interposició s'han de formular les alegacions tant sobre qüestions de fet com de dret. Amb l'escrit esmentat s'han de presentar els documents que serveixin de base a la pretensió que es tingui.

Si se sol·licita la suspensió de l'acte impugnat, a l'escrit d'iniciació del recurs s'han d'adjuntar els justificants de les garanties constituïdes d'acord amb la lletra i) següent.

G) Posada de manifest de l'expedient.

Si l'interessat necessita l'expedient de gestió o les actuacions administratives per formular les seves alegacions, ha de comparèixer a aquest fi davant l'oficina gestora a partir de l'endemà de la notificació de l'acte administratiu que s'impugna i abans que finalitzi el termini d'interposició del recurs.

L'oficina o la dependència de gestió, sota la responsabilitat del seu cap, té l'obligació de posar de manifest a l'interessat l'expedient o les actuacions administratives que es requereixin.

H) Presentació del recurs.

L'escrit d'interposició del recurs s'ha de presentar a la seu de l'òrgan de l'entitat local que va dictar l'acte administratiu que s'impugna o, si no, a les dependències o oficines a les quals es refereix l'article 38.4 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

I) Suspensió de l'acte impugnat.

La interposició del recurs de reposició no suspèn l'execució de l'acte impugnat, amb les conseqüències legals consegüents, fins i tot la recaptació de quotes o drets liquidats, interessos i recàrrecs. Els actes d'imposició de sancions tributàries queden suspesos automàticament conforme amb el que preveuen la Llei general tributària i la Llei de drets i garanties del contribuent.

No obstant això, i en els mateixos termes que a l'Estat, es pot suspendre l'execució de l'acte impugnat mentre duri la resolució del recurs aplicant el que estableixen el Reial decret 2244/1979, de 7 de setembre, pel qual es reglamenta el recurs de reposició previ a l'economicoadministratiu, i el Reial decret 391/1996, d'1 de març, pel qual s'aprova el Reglament de procediment en les reclamacions economicoadministratives, amb les especialitats següents:

a) En tot cas és competent per tramitar i resoldre la sol·licitud l'òrgan de l'entitat local que va dictar l'acte.

b) Les resolucions desestimatòries de la suspensió només són susceptibles d'impugnació en via contenciosa administrativa.

c) Quan s'interposi un recurs contenciós administratiu contra la resolució del recurs de reposició, la suspensió acordada en via administrativa es manté, sempre que existeixi garantia suficient, fins que l'òrgan judicial competent adopti la decisió que correspongui en relació amb la suspensió esmentada.

J) Altres interessats.

Si de l'escrit inicial o de les actuacions posteriors resulten altres interessats diferents del recurrent, se'ls ha de comunicar la interposició del recurs perquè en el termini de cinc dies alleguin el que convingui al seu dret.

K) Extensió de la revisió.

La revisió sotmet a coneixement de l'òrgan competent, per a la seva resolució, totes les qüestions que ofereixi l'expedient, hagin estat plantejades o no en el recurs.

Si l'òrgan considera pertinent examinar i resoldre qüestions no plantejades pels interessats, les ha d'exposar als que s'hagin personat en el procediment i els ha de concedir un termini de cinc dies per formular-hi alegacions.

L) Resolució del recurs.

El recurs s'ha de resoldre en el termini d'un mes a comptar de l'endemà de la seva presentació, llevat dels supòsits regulats en les lletres J) i K) anteriors, en els quals el termini es computa des de l'endemà del dia que es formulin les alegacions o es deixin transcórrer els terminis assenyalats.

El recurs s'entén desestimat quan no s'hi hagi dictat resolució en el termini corresponent.

La denegació presumpta no eximeix de l'obligació de resoldre el recurs.

M) Forma i contingut de la resolució.

La resolució expressa del recurs s'ha de produir sempre de forma escrita.

La resolució esmentada, que sempre és motivada, ha de contenir una referència succinta als fets i a les alegacions del recurrent i expressar de forma clara les raons per les quals es confirma o revoca totalment o parcialment l'acte impugnat.

N) Notificació i comunicació de la resolució.

La resolució expressa ha de ser notificada al recurrent i als altres interessats, si n'hi ha, en el termini màxim de deu dies des que es produeixi.

O) Impugnació de la resolució.

Contra la resolució del recurs de reposició no es pot interposar de nou aquest recurs, i els interessats poden interposar directament recurs contenciós administratiu, tot això sens perjudici dels supòsits en els quals la llei preveu la interposició de reclamacions economicoadministratives contra actes dictats en via de gestió dels tributs locals.»

10è S'afegeix un apartat 3 a l'article 15 amb la redacció següent:

«3. Així mateix, les entitats locals exerceixen la potestat reglamentària a la qual es refereix l'apartat 2 de l'article 12 d'aquesta Llei, bé en les ordenances fiscals reguladores dels diferents tributs locals, bé mitjançant l'aprovació d'ordenances fiscals específicament reguladores de la gestió, liquidació, inspecció i recaptació dels tributs locals.»

11è Es modifica l'article 16, que queda redactat de la manera següent:

«Article 16.

1. Les ordenances fiscals a què es refereix l'apartat 1 de l'article anterior han de contenir, almenys:

a) La determinació del fet imposable, el subjecte passiu, els responsables, les exempcions, les

reduccions i bonificacions, la base imposable i liquidable, el tipus de gravamen o quota tributària, el període impositiu i la meritació.

b) Els règims de declaració i d'ingrés.

c) Les dates de la seva aprovació i del començament de la seva aplicació.

Així mateix, aquestes ordenances fiscals poden contenir, si s'escau, les normes a què es refereix l'apartat 3 de l'article 15.

Els acords d'aprovació d'aquestes ordenances fiscals s'han d'adoptar simultàniament als d'imposició dels respectius tributs.

Els acords de modificació de les ordenances esmentades han de contenir la nova redacció de les normes afectades i les dates de la seva aprovació i del començament de la seva aplicació.

2. Les ordenances fiscals a què es refereix l'apartat 2 de l'article anterior han de contenir, a més dels elements necessaris per a la determinació de les quotes tributàries dels respectius impostos, les dates de la seva aprovació i el començament de la seva aplicació.

Així mateix, aquestes ordenances fiscals poden contenir, si s'escau, les normes a què es refereix l'apartat 3 de l'article 15.

Els acords d'aprovació d'ordenances fiscals s'han d'adoptar simultàniament als de fixació dels elements que regulen.

Els acords de modificació de les esmentades ordenances s'han d'ajustar al que disposa l'últim paràgraf de l'apartat anterior.»

12è Es modifiquen els apartats 3 i 4 de l'article 17, que queden redactats de la manera següent:

«3. Finalitzat el període d'exposició pública, les corporacions locals han d'adoptar els acords definitius que siguin procedents, resoldre les reclamacions que s'hagin presentat i aprovar la redacció definitiva de l'ordenança, la seva derogació o les modificacions a les quals es refereixi l'acord provisional. En el cas que no s'hi hagin presentat reclamacions, s'entén adoptat definitivament l'acord, fins llavors provisional, sense necessitat d'acord plenari.

4. En tot cas, els acords definitius als quals es refereix l'apartat anterior, incloent els provisionals elevats automàticament a aquesta categoria, i el text íntegre de les ordenances o de les seves modificacions, han de ser publicats en el butlletí oficial de la província o, si s'escau, de la comunitat autònoma uniprovincial, sense que entrin en vigor fins que s'hagi dut a terme l'esmentada publicació.»

13è Es modifica l'apartat 2 de l'article 19, que queda redactat de la manera següent:

«2. Si per una resolució judicial ferma són anul·lats o modificats els acords locals o el text de les ordenances fiscals, l'entitat local està obligada a adequar als termes de la sentència totes les actuacions que dugui a terme posteriorment a la data en la qual li sigui notificada la sentència. Llevat que expressament ho prohibeixi la sentència, s'han de mantenir els actes fermes o consentits dictats a l'empara de l'ordenança que resulti posteriorment anul·lada o modificada.»

14è Es modifica el número 2 de l'apartat b) de l'article 62, que queda redactat de la manera següent:

«2. Les obres d'urbanització i de millora, com les explanacions i les que es fan per a l'ús dels

espais descoberts, considerant com a tals els recintes destinats a mercats, els dipòsits a l'aire lliure, les preses, els salts d'aigua i els embassaments incloent el llit, els camps o les instal·lacions per a la pràctica de l'esport, els molls, els estacionaments i els espais annexos a les construccions».

15è Es modifica l'article 71, que queda redactat de la manera següent:

«Article 71.

1. Els valors cadastrals s'han de modificar, d'ofici o a instància de l'entitat local corresponent, quan el planejament urbanístic o altres circumstàncies posin de manifest diferències substancials entre aquells i els valors de mercat dels béns immobles situats en el terme municipal.

El que disposa el paràgraf anterior requereix l'e laboració d'una nova ponència de valors, que s'ha de publicar i és objecte de recurs en els termes regulats en l'article 70 d'aquesta Llei.

2. Les ponències de valors es poden modificar, bé d'ofici o a instància de l'entitat local corresponent, quan alteracions de planejament o altres circumstàncies posin de manifest diferències substancials entre els valors de mercat i els cadastrals d'alguna o diverses zones, polígons discontinus o finques del terme municipal, i es garanteix la coordinació de tots els valors cadastrals.

Els ajuntaments respectius han d'emetre informe sobre les modificacions de ponències de valors, prèviament a l'aprovació, en la forma i els terminis establerts en l'apartat 2 de l'article 70 d'aquesta Llei, i és aplicable al procés de notificació individualitzada dels valors cadastrals resultants de les modificacions el que s'ha establert al seu apartat 4. El termini per a la interposició del recurs de reposició o de la reclamació economicoadministrativa és d'un mes, comptat a partir de l'endemà de la recepció fefaent de la notificació; les modificacions de la ponència aprovada es poden recórrer conjuntament. A aquest efecte, les modificacions esmentades han de romandre a disposició de tots els interessats durant el termini d'un mes a les oficines de les respectives gerències territorials de la Direcció General del Cadastre.

3. Quan la diferència substancial vingui determinada per una modificació de planejament que afecti l'aprofitament urbanístic, mantenint els usos fixats anteriorment, i el valor recollit en la ponència en vigor per a aquests usos reflecteixi el de mercat, s'entén modificada l'esmentada ponència en els paràmetres urbanístics esmentats, i s'han de determinar els nous valors cadastrals de les finques afectades conforme amb aquests.

Si la modificació del planejament afecta béns que en virtut d'aquesta modificació adquireixen la naturalesa urbana en ser classificats com a urbanitzables, complint les condicions establertes en la disposició addicional segona de la Llei 6/1998, de 13 d'abril, sobre règim del sòl i valoracions, i fins que no s'aprovi el planejament del desenvolupament que estableixi l'edificabilitat a materialitzar en cada una de les parcel·les afectades, aquests béns poden ser valorats mitjançant l'aplicació dels mòduls específics per als diferents usos que determini una ordre del ministre d'Economia i Hisenda.

En els supòsits assenyalats en els dos paràgrafs anteriors, no cal la tramitació d'una modificació de

la ponència de valors, i els valors cadastrals resultants s'han de notificar i són eficaces tal com disposen els articles 75.3 i 77.3 d'aquesta Llei.

4. Tractant-se de béns immobles localitzats parcialment en dos o més termes municipals, poden ser valorats mitjançant l'aplicació d'una ponència especial i única per a cada immoble, o per a un conjunt dels que siguin homogenis pel seu ús o destinació.

Es poden valorar igualment, mitjançant l'aplicació d'una ponència d'àmbit supramunicipal, la totalitat dels béns immobles situats en els municipis que constitueixen una conurbació.»

16è Es modifica l'apartat 3 de l'article 75, que queda redactat de la manera següent:

«3. Les alteracions d'ordre físic, econòmic o jurídic que es produeixin en els béns gravats, així com els canvis de naturalesa i aprofitament als quals es refereix l'article 71.3 d'aquesta Llei que, d'acord amb el planejament urbanístic, experimentin els béns esmentats, tenen efectivitat en el període impositiu següent a aquell en què tinguin lloc, sense que l'esmentada eficàcia quedi supeditada a la notificació dels actes administratius corresponents.»

17è S'afegeix un paràgraf a l'apartat 2 de l'article 77 amb la redacció següent:

«La falta de presentació de les declaracions a les quals es refereix el paràgraf anterior, o el fet de no efectuar-les dins els terminis al·ludits, no constitueix una infracció tributària simple.»

18è 1. Es modifica el paràgraf segon de l'apartat 3 de l'article 77, que queda redactat de la manera següent:

«Les modificacions que s'introdueixin en les dades que consten en els cadastres immobiliaris a conseqüència de les alteracions físiques, jurídiques o econòmiques que experimentin els béns immobles i que no es derivin dels procediments de revisió o modificació cadastral a què es refereixen els articles 70 i 71, apartats 1, 2 i 4, d'aquesta Llei, s'han de notificar als interessats de conformitat amb el que disposa la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, i sense que sigui aplicable, a aquest efecte, el que preveu l'apartat 4 de l'article 70 esmentat.»

2. Es modifica l'apartat 5 de l'article 77, que queda redactat de la manera següent:

«5. El coneixement de les reclamacions que s'interposin contra els actes administratius descrits en aquest article correspon als tribunals economicoadministratius de l'Estat, sense que la interposició de la reclamació en suspengui l'executorietat.»

19è 1. Se suprimeix el paràgraf segon de l'apartat 2 de l'article 78, que queda redactat de la manera següent:

«2. La liquidació i la recaptació, així com la revisió dels actes dictats en via de gestió tributària d'aquest impost, l'han de dur a terme els ajuntaments i comprèn les funcions de concessió i denegació d'exempcions i bonificacions, realització de les liquidacions conduents a la determinació dels

deutes tributaris, emissió dels documents de cobrament, resolució dels expedients de devolució d'ingressos indeguts, resolució dels recursos que s'interposin contra els esmentats actes i actuacions per a l'assistència i la informació al contribuent referides a les matèries compreses en aquest paràgraf».

2. L'apartat 3 de l'article 78 queda redactat de la manera següent:

«3. La inspecció cadastral d'aquest impost l'han de dur a terme els òrgans competents de l'Administració de l'Estat sens perjudici de les fórmules de col·laboració que s'estableixin amb els ajuntaments i, si s'escau, amb les diputacions provincials, els cabildos o consells insulars i altres entitats locals reconegudes per les lleis, d'acord amb aquests.»

20è Se suprimeix l'apartat 3 de l'article 83, que queda redactat de la manera següent:

«Article 83.

1. Estan exempts de l'impost:

a) L'Estat, les comunitats autònomes i les entitats locals, així com els seus respectius organismes autònoms de caràcter administratiu.

b) Els subjectes passius als quals els sigui aplicable l'exempció en virtut de tractats o de convenis internacionals.

c) Les entitats gestores de la Seguretat Social i les mutualitats de previsió social regulades per la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'ordenació i supervisió de les assegurances privades.

d) Els organismes públics d'investigació, els establiments d'ensenyament en tots els seus graus costejats íntegrament amb fons de l'Estat, de les comunitats autònomes o de les entitats locals, o per fundacions declarades benèfiques o d'utilitat pública, i els establiments d'ensenyament en tots els seus graus que, sense tenir ànim de lucre, estiguin en règim de concert educatiu, fins i tot si faciliten als seus alumnes llibres o articles d'escriptori o els presten els serveis de mitja pensió o internat i encara que per excepció vinguin en el mateix establiment els productes dels tallers dedicats a l'esmentat ensenyament, sempre que l'import de la venda, sense utilitat per a cap particular o tercera persona, es destini, exclusivament, a l'adquisició de matèries primeres o al sosteniment de l'establiment.

e) Les associacions i les fundacions de discapacitats físics, psíquics i sensorials, sense ànim de lucre, per les activitats de caràcter pedagògic, científic, assistencials i d'ocupació que duguin a terme per a l'ensenyament, educació, rehabilitació i tutela de discapacitats, encara que vinguin els productes dels tallers dedicats a les finalitats esmentades, sempre que l'import de la venda, sense utilitat per a cap particular o tercera persona, es destini exclusivament a l'adquisició de matèries primeres o al sosteniment de l'establiment.

f) La Creu Roja espanyola.

2. Els beneficis regulats en les lletres d) i e) de l'apartat anterior tenen caràcter rogatori i es concedeixen, quan sigui procedent, a instància de part.»

21è 1. El tercer paràgraf de l'apartat 1 de l'article 92 queda redactat de la manera següent:

«Tractant-se de quotes municipals, les funcions a les quals es refereix el paràgraf primer d'aquest apartat poden ser delegades en els ajuntaments, les diputacions provincials, els cabildos o consells insulars i altres entitats reconegudes per les lleis, d'acord amb aquests.»

2. Se suprimeix el paràgraf segon de l'apartat 2 de l'article 92, que queda redactat de la manera següent:

«2. La liquidació i la recaptació, així com la revisió dels actes dictats en via de gestió tributària d'aquest impost l'han de dur a terme els ajuntaments i comprèn les funcions de concessió i denegació d'exempcions i bonificacions, realització de les liquidacions conduents a la determinació dels deutes tributaris, emissió dels instruments de cobrament, resolució dels expedients de devolució d'ingressos indeguts, resolució dels recursos que s'interposin contra els esmentats actes i actuacions per a la informació i assistència al contribuent referides a les matèries compreses en aquest paràgraf.»

3. L'apartat 3 de l'article 92 queda redactat de la manera següent:

«3. La inspecció d'aquest impost l'han de dur a terme els òrgans competents de l'Administració tributària de l'Estat, sens perjudici de les delegacions que es puguin fer als ajuntaments, diputacions provincials, cabildos o consells insulars i altres entitats locals reconegudes per les lleis i les comunitats autònomes que ho sol·licitin, i de les fórmules de col·laboració que es puguin establir amb les esmentades entitats, tot això en els termes que disposi el ministre d'Economia i Hisenda.»

22è Es modifica l'apartat 3 de l'article 93, que queda redactat de la manera següent:

«3. No estan subjectes a aquest impost:

a) Els vehicles que, havent estat donats de baixa als registres per antiguitat del model, puguin ser autoritzats per circular excepcionalment en ocasió d'exhibicions, certàmens o curses limitades als d'aquesta naturalesa.

b) Els remolcs i semiremolcs arrossegats per vehicles de tracció mecànica la càrrega útil dels quals no sigui superior a 750 quilograms.»

23è 1. Es modifica la lletra d) de l'apartat 1 de l'article 94, que queda redactada de la manera següent:

«d) Els cotxes de minusvàlids als quals es refereix el número 20 de l'annex del Reial decret legislatiu 339/1990, de 2 de març, pel qual s'aprova el text articulat de la Llei sobre el trànsit, la circulació de vehicles de motor i la seguretat viària, i els adaptats per ser conduïts per persones amb discapacitat física, sempre que la seva potència sigui inferior a 14 o 17 cavalls fiscals i pertanyin a persones minusvàlides o discapacitades físicament, amb un grau de minusvalidesa inferior al 65 per 100, o igual o superior al 65 per 100, respectivament. En qualsevol cas, els subjectes passius beneficiaris d'aquesta exempció no poden gaudir-ne per més d'un vehicle simultàniament.

Així mateix, els vehicles que, tenint una potència inferior a 17 cavalls fiscals, estiguin destinats a ser utilitzats com a autoturismes especials per al transport de persones amb minusvalidesa en cadira de

rodes, bé directament o amb l'adaptació prèvia. A aquests efectes, es consideren persones amb minusvalidesa les que tinguin aquesta condició legal en grau igual o superior al 33 per 100, d'acord amb el barem de la disposició addicional segona de la Llei 26/1990, de 20 de desembre, per la qual s'estableixen en la Seguretat Social prestacions no contributives.»

2. S'afegeix un segon paràgraf a l'apartat 2 de l'article 94 amb la redacció següent:

«A més, i pel que fa a l'exempció prevista en el paràgraf segon de la lletra d) de l'apartat anterior, per poder-ne gaudir els interessats han de justificar la destinació del vehicle davant l'ajuntament de la imposició en els termes que aquest estableixi en l'ordenança fiscal de l'impost.»

24è Es modifica l'article 96, que queda redactat de la manera següent:

«Article 96.

1. L'impost s'exigeix d'acord amb el quadre de tarifes següent:

Potència i classe de vehicle	Quota — Pessetes
A) Turismes:	
De menys de 8 cavalls fiscals	2.100
De 8 fins a 11,99 cavalls fiscals	5.670
De 12 fins a 15,99 cavalls fiscals	11.970
De 16 fins a 19,99 cavalls fiscals	14.910
De 20 cavalls fiscals en endavant	18.635
B) Autobusos:	
De menys de 21 places	13.860
De 21 a 50 places	19.740
De més de 50 places	24.675
C) Camions:	
De menys de 1.000 quilograms de càrrega útil	7.035
De 1.000 a 2.999 quilograms de càrrega útil	13.860
De més de 2.999 a 9.999 quilograms de càrrega útil	19.740
De més de 9.999 quilograms de càrrega útil	24.675
D) Tractors:	
De menys de 16 cavalls fiscals	2.940
De 16 a 25 cavalls fiscals	4.620
De més de 25 cavalls fiscals	13.860
E) Remolcs i semiremolcs arrossegats per vehicles de tracció mecànica:	
De menys de 1.000 i més de 750 quilograms de càrrega útil	2.940
De 1.000 a 2.999 quilograms de càrrega útil	4.620
De més de 2.999 quilograms de càrrega útil	13.860
F) Altres vehicles:	
Ciclomotors	735
Motocicletes fins a 125 centímetres cúbics	735

Potència i classe de vehicle	Quota — Pessetes
Motocicletes de més de 125 fins a 250 centímetres cúbics	1.260
Motocicletes de més de 250 fins a 500 centímetres cúbics	2.520
Motocicletes de més de 500 fins a 1.000 centímetres cúbics	5.040
Motocicletes de més de 1.000 centímetres cúbics	10.080

2. El quadre de quotes pot ser modificat per la Llei de pressupostos generals de l'Estat.

3. S'ha de determinar per reglament el concepte de les diverses classes de vehicles i les regles per a l'aplicació de les tarifes.

4. Els ajuntaments poden incrementar les quotes fixades en l'apartat primer d'aquest article mitjançant l'aplicació sobre aquestes quotes dels coeficients que s'indiquen a continuació:

Coeficients	
A) Municipis amb una població de dret fins a 5.000 habitants	Fins a 1,6
B) Municipis amb una població de dret de 5.001 a 20.000 habitants	Fins a 1,7
C) Municipis amb una població de dret de 20.001 a 50.000 habitants ..	Fins a 1,8
D) Municipis amb una població de dret de 50.001 a 100.000 habitants	Fins a 1,9
E) Municipis amb una població de dret superior a 100.000 habitants	Fins a 2

Els ajuntaments poden fixar un coeficient per a cada una de les classes de vehicles previstes en el quadre de tarifes que conté l'apartat 1 d'aquest article, sense que en cap cas els coeficients esmentats puguin passar del límit màxim assenyalat en l'escala anterior.

5. En el cas que els ajuntaments no facin ús de la facultat a què es refereix l'apartat anterior, l'impost s'ha d'exigir d'acord amb les quotes del quadre de tarifes.

6. Les ordenances fiscals poden regular una bonificació de fins al 50 per 100 de la quota de l'impost, incrementada o no:

a) D'acord amb la classe de carburant que consumeix el vehicle i a raó de la incidència de la combustió del carburant esmentat en el medi ambient.

b) D'acord amb les característiques dels motors dels vehicles i la seva incidència en el medi ambient.

Les ordenances fiscals poden regular igualment una bonificació de fins al 100 per 100 de la quota de l'impost, incrementada o no, per als vehicles històrics, o aquells que tinguin una antiguitat mínima de vint-i-cinc anys comptats a partir de la data de la seva fabricació. Si no se'n coneix la data, s'ha de prendre com a tal la de la primera matri-

culació o, si no, la data en què el corresponent tipus o variant es va deixar de fabricar.

La regulació dels restants aspectes substantius i formals de les bonificacions a les quals es refereixen els paràgrafs anteriors s'ha d'establir en l'ordenança fiscal.»

25è Es modifica l'apartat 3 de l'article 97, que queda redactat de la manera següent:

«3. L'import de la quota de l'impost s'ha de prorratejar per trimestres naturals en els casos de primera adquisició o baixa definitiva del vehicle. També és procedent el prorrateig de la quota en els mateixos termes en els casos de baixa temporal per sostracció o robatori del vehicle, i això des del moment en el qual es produeixi l'esmentada baixa temporal en el registre públic corresponent.»

26è Es modifica l'article 101, que queda redactat de la manera següent:

«Article 101.

1. L'impost sobre construccions, instal·lacions i obres és un tribut indirecte el fet imposable del qual està constituït per l'execució, dins el terme municipal, de qualsevol construcció, instal·lació o obra per a la qual s'exigeixi l'obtenció de la llicència d'obres o urbanística corresponent, tant si s'ha obtingut o no l'esmentada llicència, sempre que la seva expedició correspongui a l'ajuntament de la imposició.

2. Està exempta de pagament de l'impost la realització de qualsevol construcció, instal·lació o obra de la qual sigui propietari l'Estat, les comunitats autònomes o les entitats locals, que, tot i estar subjecta a l'impost, es destini directament a carreteres, ferrocarrils, ports, aeroports, obres hidràuliques, sanejament de poblacions i de les seves aigües residuals, encara que la gestió la duguin a terme organismes autònoms, tant si es tracta d'obres d'inversió nova com de conservació.»

27è Es modifiquen els apartats 1 i 3 de l'article 103, que queden redactats de la manera següent:

«1. La base imposable de l'impost està constituïda pel cost real i efectiu de la construcció, instal·lació o obra, del qual no formen part, en cap cas, l'impost sobre el valor afegit i altres impostos anàlegs propis de règims especials, ni tampoc les taxes, els preus públics i altres prestacions patrimonials de caràcter públic local relacionades amb les esmentades construccions, instal·lacions o obres.»

«3. El tipus de gravamen de l'impost, que ha de ser fixat pels ajuntaments, no pot excedir els límits següents:

Límits
(percentatge)

A) Municipis amb una població de dret fins a 5.000 habitants	2,40
B) Municipis amb una població de dret de 5.001 a 20.000 habitants	2,80
C) Municipis amb una població de dret de 20.001 a 50.000 habitants	3,20
D) Municipis amb una població de dret de 50.001 a 100.000 habitants ...	3,60
E) Municipis amb una població de dret de més de 100.000 habitants	4.»

28è Es modifica l'article 104, que queda redactat de la manera següent:

«Article 104.

1. Quan es concedeixi la llicència preceptiva o quan, no havent-se sol·licitat, concedit o denegat encara l'esmentada llicència preceptiva, s'iniciï la construcció, la instal·lació o l'obra, s'ha d'efectuar una liquidació provisional a compte, determinant la base imposable:

a) D'acord amb el pressupost presentat pels interessats, sempre que aquest pressupost hagi estat visat pel col·legi oficial corresponent quan això constitueixi un requisit preceptiu.

b) Quan l'ordenança fiscal així ho prevegi, d'acord amb els índexs o mòduls que estableixi a aquest efecte.

Una vegada finalitzada la construcció, la instal·lació o l'obra, i tenint en compte el seu cost real i efectiu, l'ajuntament, mitjançant la comprovació administrativa oportuna, ha de modificar, si s'escau, la base imposable a la qual es refereix l'apartat anterior i efectuar la corresponent liquidació definitiva, i exigir del subjecte passiu o reintegrar-li, si s'escau, la quantitat que correspongui.

2. Les ordenances fiscals poden regular una bonificació de fins al 95 per 100 de la quota de l'impost a favor de les construccions, instal·lacions o obres que siguin declarades d'especial interès o utilitat municipal perquè hi concorren circumstàncies socials, culturals, historicoartístiques o de foment de l'ocupació que justifiquin aquesta declaració. La declaració correspon al ple de la corporació i s'acorda, amb la sol·licitud prèvia del subjecte passiu, pel vot favorable de la majoria simple dels seus membres.

La regulació dels aspectes substantius i formals restants de la bonificació a què es refereix el paràgraf anterior s'ha d'establir en l'ordenança fiscal.

3. Les ordenances fiscals poden regular com a deducció de la quota íntegra o bonificada de l'impost l'import satisfet o que hagi de satisfer el subjecte passiu en concepte de taxa per l'atorgament de la llicència urbanística corresponent a la construcció, instal·lació o obra de què es tracti.

La regulació dels aspectes substantius i formals restants de la deducció a què es refereix el paràgraf anterior s'ha d'establir en l'ordenança fiscal.

4. Els ajuntaments poden exigir aquest impost en règim d'autoliquidació.»

29è Es modifica l'apartat 2 de l'article 105, que queda redactat de la manera següent:

«2. No està subjecte a aquest impost l'increment de valor que experimentin els terrenys que tinguin la consideració de rústics a efectes de l'impost sobre béns immobles. En conseqüència amb això, hi està subjecte l'increment de valor que experimentin els terrenys que hagin de tenir la consideració d'urbans a efectes de l'esmentat impost sobre béns immobles, amb independència que estiguin o no previstos com a tals en el cadastre o en el padró d'aquell.»

30è S'afegeix una lletra d) a l'apartat 1 de l'article 106 amb la redacció següent:

«d) Les transmissions de béns que es trobin dins el perímetre delimitat com a conjunt historicoartístic, o hagin estat declarats individualment d'interès cultural, segons el que estableix la Llei

16/1985, de 25 de juny, del patrimoni històric espanyol, quan els seus propietaris o titulars de drets reals acreditin que han realitzat a càrrec seu obres de conservació, millora o rehabilitació en els esmentats immobles. A aquests efectes, l'ordenança fiscal ha d'establir els aspectes substantius i formals de l'exempció.»

31è Es modifica la lletra d) de l'apartat 2 de l'article 106, que queda redactada de la manera següent:

«d) Les entitats gestores de la Seguretat Social i les mutualitats de previsió social regulades per la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'ordenació i supervisió de les assegurances privades.»

32è Es modifica l'article 107, que queda redactat de la manera següent:

«Article 107.

1. És subjecte passiu de l'impost a títol de contribuent:

a) En les transmissions de terrenys o en la constitució o la transmissió de drets reals de gaudi limitatius del domini a títol lucratiu, la persona física o jurídica, o l'entitat a la qual es refereix l'article 33 de la Llei general tributària, que adquireixi el terreny o en favor de la qual es constitueixi o transmeti el dret real de què es tracti.

b) En les transmissions de terrenys o en la constitució o la transmissió de drets reals de gaudi limitatius del domini a títol oneros, la persona física o jurídica, o l'entitat a la qual es refereix l'article 33 de la Llei general tributària, que transmeti el terreny o que constitueixi o transmeti el dret real de què es tracti.

2. En els supòsits als quals es refereix la lletra

b) de l'apartat anterior, tè la consideració de subjecte passiu substituït del contribuent la persona física o jurídica, o l'entitat a la qual es refereix l'article 33 de la Llei general tributària, que adquireixi el terreny o en favor de la qual es constitueixi o transmeti el dret real de què es tracti, quan el contribuent sigui una persona física no resident a Espanya.»

33è Es modifiquen els apartats 2, 3, 6 i 7 de l'article 108, que queden redactats de la manera següent:

«2. Per determinar l'import de l'increment real s'ha d'aplicar sobre el valor del terreny en el moment de la meritació el percentatge que resulti del quadre següent:

Quadre de percentatges anuals per determinar l'increment del valor:

Població de dret	Període d'un fins a cinc anys (percentatge anual) — Màxim	Període de fins a deu anys (percentatge anual) — Màxim
Fins a 50.000 habitants	3,1	2,8
De 50.001 a 100.000 habitants ..	3,2	3
De 100.001 a 500.000 habitants ..	3,4	3,2
De 500.001 a 1.000.000 d'habitants	3,6	3,4
Més d'1.000.000 d'habitants	3,7	3,5

Població de dret	Període de fins a quinze anys (percentatge anual) — Màxim	Període de fins a vint anys (percentatge anual) — Màxim
Fins a 50.000 habitants	2,7	2,7
De 50.001 a 100.000 habitants ..	2,8	2,7
De 100.001 a 500.000 habitants ..	2,9	2,8
De 500.001 a 1.000.000 d'habitants	3,1	2,9
Més d'1.000.000 d'habitants	3,2	3

Per determinar el percentatge a què es refereix el paràgraf primer d'aquest apartat s'han d'aplicar les regles següents:

Primera. Els ajuntaments poden fixar, dins el límit màxim assenyalat en el quadre per a cada període, i segons la seva població de dret, el percentatge anual que considerin convenient. A aquests efectes, en els municipis que siguin capital de província o de comunitat autònoma els ajuntaments respectius poden fixar l'esmentat percentatge anual fins al límit màxim assenyalat per als municipis compresos en el tram de població de dret immediatament superior.

Segona. L'increment de valor de cada operació gravada per l'impost es determina d'acord amb el percentatge anual fixat per l'ajuntament per al període que compregui el nombre d'anys al llarg dels quals s'hagi posat de manifest l'increment esmentat.

Tercera. El percentatge a aplicar sobre el valor del terreny en el moment de la meritació és el resultat de multiplicar el percentatge anual aplicable a cada cas concret pel nombre d'anys al llarg dels quals s'hagi posat de manifest l'increment del valor.

Quarta. Per determinar el percentatge anual aplicable a cada operació concreta conforme amb la regla segona, i per determinar el nombre d'anys pels quals s'ha de multiplicar l'esmentat percentatge anual conforme amb la regla tercera, només s'han de considerar els anys complets que integrin el període de posada de manifest de l'increment de valor, sense que es puguin considerar a aquests efectes les fraccions d'anys del període esmentat.

Els percentatges anuals continguts en el quadre anterior poden ser modificats per les lleis de pressupostos generals de l'Estat.

3. En les transmissions de terrenys, el seu valor en el moment de la meritació és el que tingui fixat en l'esmentat moment a efectes de l'impost sobre béns immobles.

No obstant això, quan aquest valor sigui conseqüència d'una ponència de valors que no reflecteixi modificacions de planejament aprovades anteriorment, es pot liquidar provisionalment l'impost d'acord amb aquest. En aquests casos, en la liquidació definitiva s'ha d'aplicar el valor dels terrenys obtingut conforme amb el que assenyalen els apartats 2 i 3 de l'article 71 d'aquesta Llei, referit al moment de la meritació.

Quan el terreny, fins i tot sent de naturalesa urbana en el moment de la meritació de l'impost, no tingui fixat un valor cadastral en aquell moment,

l'ajuntament pot efectuar la liquidació quan l'esmentat valor cadastral sigui fixat.»

«6. En els supòsits d'expropiacions forçoses, el quadre de percentatges anuals que conté l'apartat 2 d'aquest article s'ha d'aplicar sobre la part de l'apreueament que correspongui al valor del terreny, llevat del fet que el valor definit en l'apartat 3 anterior sigui inferior, cas en què preval aquest últim sobre l'apreueament.

7. Quan es fixin, revisin o modifiquin els valors cadastrals d'acord amb el que preveuen els articles 70 i 71 d'aquesta Llei, s'ha de prendre, a efectes de la determinació de la base imposable d'aquest impost, com a valor del terreny, o de la part d'aquest segons les regles que contenen els apartats anteriors, l'import que resulti d'aplicar als nous valors cadastrals la reducció que en cada cas fixin els ajuntaments respectius.

L'esmentada reducció té com a límit màxim el 60 per 100 i com a límit mínim el 40 per 100. Dins d'aquests límits, els ajuntaments poden fixar per a cada un dels cinc primers anys d'efectivitat dels nous valors cadastrals un tipus de reducció diferent. En els municipis els ajuntaments respectius dels quals no fixin la reducció, aquesta s'ha d'aplicar, en tot cas, al tipus del 60 per 100.

El que preveu aquest apartat no és aplicable als supòsits en els quals els valors cadastrals resultants de la fixació, revisió o modificació a la qual es refereix el paràgraf primer de l'apartat siguin inferiors al vigents fins aleshores.»

34è Es modifica l'article 109, que queda redactat de la manera següent:

«Article 109.

1. La quota d'aquest impost és el resultat d'aplicar a la base imposable els tipus corresponents de l'escala de gravamen.

2. L'escala de gravamen la fixa l'ajuntament sense que el tipus impositiu pugui ser superior al que a continuació s'assenyala per a cada cas:

	Tipus (percentatge)
A) Municipis amb una població de dret fins a 5.000 habitants	26
B) Municipis amb una població de dret de 5.001 a 20.000 habitants	27
C) Municipis amb una població de dret de 20.001 a 50.000 habitants	28
D) Municipis amb una població de dret de 50.001 a 100.000 habitants ...	29
E) Municipis amb una població de dret superior a 100.000 habitants	30

3. Dins els límits assenyalats en l'escala que conté l'apartat anterior, els ajuntaments poden fixar un sol tipus de gravamen, o un per a cada un dels períodes de generació de l'increment de valor indicats en el quadre comprès a l'apartat 2 de l'article anterior.

4. Les ordenances fiscals poden regular una bonificació de fins al 95 per 100 de la quota de l'impost en les transmissions de terrenys, i en la transmissió o constitució de drets reals de gaudi limitatius del domini, realitzades a títol lucratiu a causa de mort a favor dels descendents i adoptats, els cònjuges i els ascendents i adoptants.

La regulació dels aspectes restants substantius i formals de la bonificació a la qual es refereix el paràgraf anterior s'ha d'establir en l'ordenança fiscal.»

35è S'afegeix un paràgraf segon a l'apartat 4 de l'article 111 amb la redacció següent:

«En cap cas no es pot exigir l'impost en règim d'autoliquidació quan es tracti del supòsit al qual es refereix el paràgraf tercer de l'apartat 3 de l'article 108 d'aquesta Llei.»

36è S'afegeix un últim paràgraf a la disposició addicional segona amb la redacció següent:

«Quan es produeixin alteracions de termes municipals i mentre no s'aprovi una nova ponència de valors o es modifiqui l'existent, s'ha de mantenir el mateix règim d'assignació de valors cadastrals i bases liquidables per als béns immobles de naturalesa urbana que passin a formar part d'un altre terme municipal. En aquests casos, els ajuntaments han d'aplicar als béns immobles afectats un tipus de gravamen igual al vigent en el municipi d'origen en el moment de la alteració esmentada, llevat del fet que acordin establir un altre tipus de gravamen, d'acord amb el que preveu l'article 73 d'aquesta Llei.»

37è La disposició addicional quarta.2 queda redactada de la manera següent:

«La formació, conservació, renovació, revisió i altres funcions inherents als cadastres immobiliaris són de competència exclusiva de l'Estat i les exerceix la Direcció General del Cadastre, directament o a través dels convenis de col·laboració que es subscriuguin amb els ajuntaments o, si s'escau, les diputacions provincials, els capítols o consells insulars o altres entitats locals reconegudes per les lleis, a petició d'aquests en els termes que s'estableixin per reglament. Tot això sens perjudici de la configuració dels cadastres immobiliaris esmentats com a base de dades utilitzable tant per l'Administració de l'Estat com per l'autonòmica i la local.»

Article 19. *Referència cadastral.*

U. S'afegeix un paràgraf a l'article 54 de la Llei 13/1996, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, amb la redacció següent:

«El compliment de l'obligació establerta en l'article 50. Dos d'aquesta Llei eximeix l'interessat de l'obligació de presentar la declaració exigida per l'article 77 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, sempre que l'acte o negoci suposi exclusivament la transmissió del domini de béns immobles i es formalitzi en una escriptura pública o se'n solliciti la inscripció en el Registre de la propietat en el termini de dos mesos des de l'acte o negoci de què es tracti. En cas d'incompliment de aquesta obligació o quan no concorrin les circumstàncies esmentades, els notaris i els registradors de la propietat han d'advertir expressament als interessats de la subsistència de l'obligació de declarar la transmissió del domini corresponent.»

Dos. L'apartat U de l'article 55 de la Llei 13/1996, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, queda redactat de la manera següent:

«U. Els notaris i els registradors de la propietat han de trametre a la gerència territorial del cadastre de la província en la qual radiqui l'immoble, en la forma que es determini per reglament, i dins els vint primers dies de cada mes, la informació relativa als documents autoritzats o inscrits per ells en el

mes anterior, compresos dins l'àmbit d'aquesta Llei, dels quals es derivin alteracions cadastrals de qualsevol ordre, en què s'ha de fer constar en forma suficient si s'ha complert o no l'obligació establerta en l'article 50.

El que preveu aquest article s'entén sens perjudici en el deure general de col·laboració establert en la Llei general tributària de 28 de desembre de 1963».

CAPÍTOL V

Altres normes tributàries

Article 20. *Modificació de la Llei 230/1963, de 28 de desembre, general tributària.*

Primer. S'afegeix una nova lletra f) a l'apartat 4 de l'article 107 de la Llei 230/1963, de 28 de desembre, general tributària, que queda redactada de la manera següent:

«f) Interpretació i aplicació del capítol VIII del títol VIII de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, a les operacions de reorganització empresarial.»

Segon. El número 3 de l'article 128 de la Llei 230/1963, de 28 de desembre, general tributària, queda redactat de la manera següent:

«3. Quan el deute tributari no es trobi liquidat, però s'hagi meritat i hagi transcorregut el termini reglamentari per al seu pagament, i sempre que correspongui a quantitats retingudes o repercutides a tercers, els delegats especials de l'Agència Estatal d'Administració Tributària, en el seu àmbit respectiu, poden adoptar mesures cautelars que n'assegurin el cobrament.

Les mesures cautelars així adoptades s'aixequen d'ofici en el termini d'un mes, llevat que el director general de l'Agència Estatal d'Administració Tributària, o, si s'escau, el director de departament en qui delegui, en determini la pròrroga, o es converteixin en definitives en el marc del procediment de constrenyiment.»

Article 21. *Sistema tributari local.*

1. Es modifica l'article 108 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, que queda redactat en els termes següents:

«Article 108.

Contra els actes sobre aplicació i efectivitat dels tributs locals i dels ingressos restants de dret públic de les entitats locals, com ara prestacions patrimonials de caràcter públic no tributàries, preus públics i multes i sancions pecuniàries, s'ha de formular el recurs de reposició específicament previst a aquest efecte en la Llei reguladora de les hisendes locals.»

2. Per al càlcul de la reducció en la base imposable de l'impost sobre béns immobles dels béns de naturalesa urbana en els supòsits a què es refereixen els apartats 2 i 3 de l'article 71 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, s'ha d'aplicar el règim establert en l'article segon, apartat b) 2 i concordants de la Llei 53/1997, de 27 de novembre, per la qual es modifica parcialment la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisen-

des locals, i s'estableix una reducció en la base imposable de l'impost sobre béns immobles.

3. S'afegeix una nota comuna 2a a la Secció 1a de les tarifes de l'impost sobre activitats econòmiques, aprovades pel Reial decret legislatiu 1175/1990, de 28 de setembre, amb la redacció següent:

«Nota comuna 2a:

Quan les ordenances fiscals així ho estableixin, els que iniciïn l'exercici de qualsevol activitat empresarial i tributin per la quota mínima municipal gaudixen, durant els cinc primers anys, d'una bonificació de fins al 50 per 100 de la quota corresponent.

Per poder gaudir de la bonificació es requereix que l'activitat econòmica no s'hagi exercit anteriorment sota una altra titularitat.

S'entén que les activitats econòmiques s'han exercit anteriorment sota una altra titularitat, entre altres, en els supòsits de fusió, escissió o aportació de branques d'activitat.

La bonificació a què es refereix el paràgraf primer d'aquesta Nota abasta la quota tributària integrada per la quota de tarifa modificada, si s'escau, per aplicació del coeficient i de l'índex de situació previstos en els articles 88 i 89 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, respectivament.

El període al qual es refereix el paràgraf primer d'aquesta Nota caduca, en tot cas, una vegada transcorreguts cinc anys des de la primera declaració d'alta.

La regulació dels aspectes restants substantius i formals d'aquesta bonificació s'ha d'establir en l'ordenança fiscal.»

4. Es modifica l'apartat 2 de la regla 14a de la Instrucció de l'impost sobre activitats econòmiques, que queda redactat en els termes següents:

«2. Normes generals d'aplicació dels elements tributaris.

Les oscil·lacions en més o en menys no superiors al 20 per 100 dels elements tributaris no alteren la quantia de les quotes per les quals es tributa. Quan les oscil·lacions de referència siguin superiors al percentatge indicat, aquestes tenen la consideració de variacions a efectes del que disposa el paràgraf segon de l'article 91.2 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre.

Tractant-se de l'element tributari constituït pel nombre d'obrers, i en relació amb les oscil·lacions en més del seu nombre, les ordenances fiscals poden augmentar el límit màxim del 20 per 100 al qual es refereix el paràgraf primer d'aquest apartat fins al 50 per 100.»

5. Les referències a la «Compañía Telefónica Nacional de España» que conté la Llei 15/1987, de 30 de juliol, de tributació de la Compañía Telefónica Nacional de España, així com el Reial decret 1334/1988, de 4 de novembre, pel qual es desplega parcialment la Llei 15/1987, de 30 de juliol, de tributació de la Compañía Telefónica Nacional de España, s'entenen fetes a l'empresa del «Grup Telefónica» a la qual, si s'escau, li hagi estat o li sigui transmesa la concessió per a la prestació dels serveis de telecomunicació establerta en el Contracte de concessió entre l'Estat i Telefónica de 26 de desembre de 1991.

En aquest cas, la compensació anual prevista en l'article 4 de la Llei 15/1987 té com a base els ingressos procedents de la facturació de l'empresa esmentada; les empreses restants del Grup, inclosa «Telefónica, SA», queden sotmeses al règim general dels tributs locals.

«Telefónica, SA», disposa d'un termini màxim de quinze dies des que tingui lloc la transmissió de la concessió, o des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei si la transmissió ha tingut lloc abans de aquesta entrada en vigor, per comunicar a la Direcció General de Coordinació amb les Hisendes Territorials del Ministeri d'Economia i Hisenda la realització de la transmissió de la concessió, així com per posar a la seva disposició totes les dades, els informes i els antecedents que siguin necessaris a fi de poder continuar aplicant la compensació anual.

La Direcció General de Coordinació amb les Hisendes Territorials ha d'informar de la comunicació rebuda al Departament d'Inspecció Financera i Tributària de l'Agència Estatal d'Administració Tributària, així com a la Comissió Nacional d'Administració Local.

Article 22. *Reducció de rendiments nets en el règim d'estimació objectiva de l'impost sobre la renda de les persones físiques.*

1. Els contribuents que determinin el rendiment net de les seves activitats econòmiques pel règim d'estimació objectiva poden reduir el rendiment net obtingut el 1999 en els percentatges següents:

- a) Amb caràcter general, en un 7 per 100.
- b) Quan el 1999 es produeixi un augment de plantilla, almenys, de 0,75 persones assalariades respecte a 1998, en un 12 per 100.

Aquest augment de plantilla es calcula comparant les plantilles mitjanes de persones assalariades en els exercicis esmentats, computant els treballadors amb contracte laboral i afiliació al règim corresponent de la Seguretat Social.

La plantilla mitjana s'obté dividint el nombre d'hores treballades per la totalitat de la plantilla entre les hores anuals fixades en el conveni col·lectiu o, si no n'hi ha, entre 1.800 hores.

Quan el contribuent dugui a terme diverses activitats econòmiques, les plantilles mitjanes s'han de referir al conjunt de les activitats dutes a terme.

2. Les reduccions previstes en l'apartat anterior són incompatibles entre si.

3. A efectes dels pagaments fraccionats corresponents a l'exercici 1999, es té en compte, exclusivament, la reducció general del 7 per 100.

Article 23. *Règim fiscal de les indemnitzacions per expropiacions que donin lloc al trasllat de poblacions.*

En els períodes impositius no prescrits anteriors a l'1 de gener de 1999, llevat de les actuacions administratives que hagin esdevingut fermes, tenen la consideració de renda exempta en l'impost sobre la renda de les persones físiques les indemnitzacions per expropiacions que donin lloc al trasllat de poblacions i s'hagin realitzat de conformitat amb el procediment previst en el capítol V del títol III de la Llei de 16 de desembre de 1954, d'expropiació forçosa.

Article 24. *Obligació de fer determinats pagaments a compte de l'impost sobre la renda de les persones físiques, de l'impost sobre la renda de no residents i de l'impost sobre societats.*

U. El que disposen els apartats 1 i 2 de la disposició addicional quarta de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, és aplicable en relació amb l'obligació de retenir o d'ingressar a compte que s'estableixi per reglament respecte a les transmissions d'actius financers de rendiment explícit.

Dos. En les transmissions o els reembossaments d'accions o participacions representatives del capital o

patrimoni de les institucions d'inversió col·lectiva estan obligades a efectuar una retenció o ingrés a compte de l'impost sobre la renda de les persones físiques, de l'impost sobre la renda de no residents o de l'impost sobre societats, en els casos i en la forma que s'estableixi per reglament, les entitats gestores, administradores, dipositàries, comercialitzadores o qualsevol altra encarregada de les operacions esmentades.

Tres. Es pot establir per reglament l'obligació d'efectuar pagaments a compte de l'impost sobre la renda de les persones físiques, de l'impost sobre la renda de no residents o de l'impost sobre societats a càrrec del transmissor d'accions i participacions d'institucions d'inversió col·lectiva, amb el límit del 20 per 100 de la renda obtinguda en les transmissions esmentades.

Article 25. *Pròrroga in centius «Cartuja 93.»*

Es prorroga la vigència de la Llei 31/1992, de 26 de novembre, fins al 31 de desembre del 2000.

Article 26. *Compliment d'obligacions d'informació de notaris i registradors.*

S'ha de determinar per reglament la forma i el termini per complir les obligacions específiques d'informació amb transcendència tributària que incumbeixen els notaris i registradors respecte dels instruments jurídics en els quals intervinguin, amb la finalitat d'integrar les diferents obligacions d'informació que els incumbeixen, a efectes de la gestió de diferents tributs i identificació cadastral dels béns immobles, i de simplificar el tractament de la informació rebuda i l'accés a aquesta informació de les diferents administracions tributàries pel que fa als tributs i les actuacions cadastrals la gestió dels quals els està encomanada. La informació l'ha de facilitar la Direcció General dels Registres i del Notariat.

Si s'escau, aquesta regulació ha de permetre dispensar de l'exigència individualitzada de cada una de les obligacions específiques d'informació que incumbeixen aquests subjectes que estan regulades actualment en les lleis i els reglaments vigents.

Article 27. *Règim fiscal del grup dependent de la Societat Estatal de Participacions Industrials.*

Tenen la consideració de despesa deduïble en el règim de tributació consolidada de l'impost sobre societats del grup dependent de la Societat Estatal de Participacions Industrials les provisions que aquesta societat doti per la depreciació de les participacions majoritàries en les seves entitats participades, que es corresponguin amb les dotacions realitzades per aquestes entitats per atendre els compromisos laborals del seu personal a què es refereix la disposició addicional vint-i-cinquena de la Llei 66/1997, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social per a 1998.

TÍTOL II

Del social

CAPÍTOL I

Procediments de la Seguretat Social

Article 28. *Modificació del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny.*

Es modifiquen la rúbrica i els números 1 i 2 de l'article 33 del Text refós de la Llei general de la Seguretat Social,

aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, que queden redactats de la manera següent:

«Article 33. *Mesures cautelars, procediment de constrenyiment i títol executiu.*

1. Per assegurar el cobrament dels deutes amb la Seguretat Social, la Tresoreria General de la Seguretat Social pot adoptar mesures cautelars de caràcter provisional quan hi hagi indicis racionals que, en un altre cas, aquest cobrament es pot veure frustrat o greument dificultat.

a) Les mesures han de ser proporcionades al dany que es pretengui evitar. En cap cas no s'han d'adoptar mesures que puguin produir un perjudici de reparació difícil o impossible.

La mesura cautelar pot consistir en alguna de les següents:

Retenció del pagament de devolucions d'ingressos indeguts o d'altres pagaments que hagi de fer la Tresoreria General de la Seguretat Social, en la quantitat estrictament necessària per assegurar el cobrament del deute.

La retenció cautelar total o parcial d'una devolució d'ingressos indeguts ha de ser notificada a l'interessat juntament amb l'acord de devolució.

Embargament preventiu de béns o drets. Aquest embargament preventiu s'ha d'assegurar mitjançant la seva anotació en els registres públics corresponents o mitjançant el dipòsit dels béns mobles embargats.

Qualsevol altra prevista legalment.

b) Quan el deute amb la Seguretat Social no estigui liquidat però s'hagi meritat i hagi transcorregut el termini reglamentari per al seu pagament, i sempre que correspongui a quantitats determinables per l'aplicació de les bases, tipus i altres dades objectives establertes prèviament que permetin fixar una xifra màxima de responsabilitat, la Tresoreria General de la Seguretat Social pot adoptar mesures cautelars que n'assegurin el cobrament, amb l'autorització prèvia, en el seu respectiu àmbit, del director provincial de la Tresoreria General de la Seguretat Social o, si s'escau, del director general d'aquesta o l'autoritat en qui deleguin.

c) Les mesures cautelars així adoptades s'aixequen, encara que no hagi estat pagat el deute, si desapareixen les circumstàncies que en van justificar l'adopció o si, a sol·licitud de l'interessat, s'acorda la seva substitució per una altra garantia que es consideri suficient.

Les mesures cautelars es poden convertir en definitives en el marc del procediment de constrenyiment. En un altre cas, s'aixequen d'ofici, sense que es puguin prorrogar més enllà del termini de sis mesos des de la seva adopció.

d) Es pot acordar l'embargament preventiu de diners i mercaderies en una quantitat suficient per assegurar el pagament del deute amb la Seguretat Social que correspongui exigir per activitats i treballs lucratiu exercits sense establiment quan els treballadors no hagin estat afiliats o, si s'escau, no hagin estat donats d'alta en la Seguretat Social.

Així mateix, es poden intervenir els ingressos dels espectacles públics de les empreses els treballadors de les quals no hagin estat afiliats ni donats d'alta o pels quals no hagin efectuat les seves cotitzacions a la Seguretat Social.

2. Transcorreguts els terminis fixats, en els respectius casos, en els articles 30 i 31 d'aquesta

Llei, sense que s'hagi satisfet el deute i amb independència del recurs contenciós administratiu que els interessats puguin formular, es passa automàticament a la via de constrenyiment amb aplicació del corresponent recàrrec del 20 o del 35 per 100.

L'exacció en via executiva dels deutes per quotes i els altres recursos de la Seguretat Social que tinguin el caràcter d'ingressos de dret públic i que no siguin fruits, rendes o qualsevol altre producte dels seus béns mobles o immobles, s'ha d'efectuar mitjançant el procediment administratiu de constrenyiment seguit per la Tresoreria General de la Seguretat Social.

El que s'ha establert en aquest número i en l'anterior no és aplicable als deutes amb la Seguretat Social contrets per l'Estat, les comunitats autònomes i les corporacions locals i altres entitats de dret públic o empreses que en depenen que facin prestacions públiques.»

Article 29. *Adquisició i manteniment de beneficis en la cotització a la Seguretat Social.*

L'adquisició i el manteniment de reduccions, bonificacions o qualssevol altres beneficis en les bases, els tipus i les quotes de la Seguretat Social i conceptes de recaptació conjunta amb aquestes requereixen, en tot cas, que les empreses i altres subjectes responsables del compliment de l'obligació de cotitzar que hagin sol·licitat o obtingut aquests beneficis subministrin en suport informàtic les dades relatives a la inscripció d'empreses, afiliació, altes i baixes de treballadors, variacions de dades d'unes i altres, així com les referides a cotització i recaptació en l'àmbit de la Seguretat Social, en els termes i les condicions que estableixi el Ministeri de Treball i Afers Socials.

Si bé, excepcionalment i amb caràcter transitori, la Tresoreria General de la Seguretat Social pot autoritzar, amb la sol·licitud prèvia de l'interessat i en consideració al nombre de treballadors, la seva dispersió o la naturalesa pública del subjecte responsable, la presentació de la documentació esmentada en suport diferent a l'informàtic.

Article 30. *Aportacions de dades de Seguretat Social en suport informàtic.*

Es faculta el ministre de Treball i Afers Socials per determinar els supòsits i les condicions en què les empreses que, sigui quin sigui el règim d'enquadrament en la Seguretat Social, agrupin més de 100 treballadors en situació d'alta el dia 1 de gener de cada exercici econòmic, han de presentar en suport informàtic les dades relatives a la inscripció d'empreses, afiliació, altes i baixes de treballadors i variacions de dades d'unes i altres, així com les referides a cotització i recaptació en l'àmbit de la Seguretat Social i qualssevol altres dades exigides en la seva normativa.

CAPÍTOL II

Acció protectora del sistema de la Seguretat Social

SECCIÓ 1a PROTECCIÓ PER DESOCUPACIÓ

Article 31. *Capitalització de les prestacions per desocupació com a mesura de foment de l'autoocupació dels minusvàlids.*

S'inclou els treballadors minusvàlids que es converteixen en treballadors autònoms en l'àmbit d'aplicació

del número 1 de l'article 1 i de l'article 6 del Reial decret 1044/1985, de 19 de juny, pel qual es regula el pagament de la prestació per desocupació en la seva modalitat de pagament únic com a mesura de foment de l'ocupació.

SECCIÓ 2a ALTRES NORMES PROTECTORES

Article 32. *Modificació dels articles 174, 176 i 201 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny.*

Es modifiquen els articles següents del Text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny:

U. L'apartat 1 de l'article 174 queda redactat de la manera següent:

«1. Té dret a la pensió de viduitat, amb caràcter vitalici, llevat que es produeixi algun dels casos d'extinció que s'estableixin legalment o per reglament, el cònjuge supervivent quan, en morir el seu cònjuge, aquest es trobava d'alta o en situació assimilada a la d'alta i hagués completat el període de cotització que es determini per reglament. Si la causa de la mort és un accident, laboral o no, o una malaltia professional, no s'exigeix cap període previ de cotització.

No obstant això, també té dret a la pensió de viduitat el cònjuge supervivent encara que el causant, en la data del traspàs, no es trobés d'alta o en situació assimilada a la d'alta, sempre que aquest hagués completat un període mínim de cotització de quinze anys.»

Dos. Quan es causi dret a pensions de viduitat i orfandat d'acord amb el que preveu el segon paràgraf de l'apartat 1 de l'article 174 de la Llei general de la Seguretat Social, en la redacció que en fa aquesta Llei, els efectes econòmics de la pensió corresponent en cap cas no es poden retrotraure a una data anterior a l'1 de gener de 1999.

Tres. S'afegeix un segon paràgraf a l'apartat 1 de l'article 176, en els termes següents:

«És aplicable a les prestacions en favor de familiars el que estableix el paràgraf segon de l'article 174.1 d'aquesta Llei.»

Quatre. Quan es causi dret a les prestacions en favor de familiars d'acord amb el que preveu el segon paràgraf de l'apartat 1 de l'article 176 de la Llei general de la Seguretat Social, en la redacció que en fa aquesta Llei, els efectes econòmics en cap cas no es poden retrotraure a una data anterior a l'1 de gener de 1999.

Cinc. L'incís final del primer paràgraf de l'apartat 2 de l'article 201 queda redactat de la manera següent:

«A aquests efectes, s'inclouen en la protecció per reassurança obligatòria exclusivament les prestacions de caràcter periòdic derivades dels riscos d'incapacitat permanent, mort i supervivència que assumeixin respecte dels seus treballadors protegits, i correspon, com a compensació, a aquest servei comú el percentatge de les quotes satisfetes per les empreses associades per aquestes contingències i que determini el Ministeri de Treball i Afers Socials. Aquesta reassurança no s'estén a prestacions que siguin avançades per les mútues d'accidents de treball i malalties professionals, sens

perjudici dels seus drets tant a repetir davant l'empresari responsable de les prestacions com, en cas de declaració d'insolvència de l'empresari, a ser reintegrades en la seva totalitat per les entitats de la Seguretat Social en funcions de garantia.»

Article 33. *Modificació de la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'ordenació i supervisió de les assegurances privades.*

La disposició adicional quinzena de la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, queda redactada de la manera següent:

«1. Els qui exerceixin una activitat per compte propi, en les condicions establertes pel Decret 2530/1970, de 20 d'agost, que requereixi la incorporació a un col·legi professional el col·lectiu del qual no hagi estat integrat al règim especial de la Seguretat Social dels treballadors per compte propi o autònoms, s'entenen inclosos al camp d'aplicació d'aquest, i han de sol·licitar, si s'escau, l'afiliació i, en tot cas, l'alta en el règim esmentat en els termes establerts per reglament.

Si l'inici de l'activitat pel professional col·legiat s'ha produït entre el 10 de novembre de 1995 i el 31 de desembre de 1998, l'alta en el règim especial esmentat, si no ha estat exigible abans d'aquesta última data, s'ha de sol·licitar durant el primer trimestre de 1999 i té efectes des del dia primer del mes en el qual s'hagi formulat la corresponent sol·licitud. Si no es formula en el termini esmentat, els efectes de les altes retardades són els establerts per reglament, i s'ha de fixar com a data d'inici de l'activitat l'1 de gener de 1999.

No obstant el que estableixen els paràgrafs anteriors, queden exempts de l'obligació d'alta en el règim especial dels treballadors per compte propi o autònoms els col·legiats que optin o hagin optat per incorporar-se a la mutualitat de previsió social que pugui tenir establerta el col·legi professional corresponent, sempre que aquesta mutualitat sigui alguna de les constituïdes abans del 10 de novembre de 1995 a l'empara de l'apartat 2 de l'article 1 del Reglament d'entitats de previsió social, aprovat pel Reial decret 2615/1985, de 4 de desembre. Si l'interessat, tenint-hi dret, no opta per incorporar-se a la mutualitat corresponent, no pot exercir l'opció esmentada amb posteritat.

2. Queden exempts de l'obligació d'alta prevista en el primer paràgraf de l'apartat anterior els professionals col·legiats que hagin iniciat la seva activitat abans del 10 de novembre de 1995, els col·legis professionals dels quals no tinguin establerta en aquesta data una mutualitat de les emparades en l'apartat 2 de l'article 1 de l'esmentat Reglament d'entitats de previsió social, i que no hagin estat inclosos abans de l'esmentada data en el règim especial dels treballadors per compte propi o autònoms. No obstant això, els interessats poden optar voluntàriament, per una sola vegada i durant el 1999, per sol·licitar l'alta en el règim especial, que té efectes des del dia primer del mes en el qual es formulï la sol·licitud.

Els professionals col·legiats que hagin iniciat la seva activitat abans del 10 de novembre de 1995 i estiguin integrats en aquesta data en una mutualitat de les esmentades en l'apartat anterior, han de sol·licitar l'alta en el règim especial en cas que decideixin no romandre-hi incorporats en el moment en el qual es porti a terme l'adaptació

prevista en l'apartat 3 de la disposició transitòria cinquena d'aquesta Llei. Si l'adaptació ha tingut lloc abans de l'1 de gener de 1999, manté la seva validesa l'opció exercida per l'interessat a l'empara del que estableix la disposició transitòria esmentada.

3. En qualsevol dels supòsits previstos en els apartats anteriors, la inclusió en el règim especial de la Seguretat Social dels treballadors per compte propi o autònoms s'ha de dur a terme sense necessitat d'existir sol·licitud prèvia dels òrgans superiors de representació dels col·legis professionals respectius.»

Article 34. Enquadrament dels treballadors i administradors de societats mercantils capitalistes i societats laborals en el sistema de Seguretat Social.

U. Es modifiquen les lletres a) i k) de l'apartat 2 de l'article 97 del Text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, que queden redactades en els termes següents:

«a) Els treballadors per compte d'altri i els socis treballadors de societats mercantils capitalistes, encara que siguin membres del seu òrgan d'administració, si el compliment d'aquest càrrec no implica la realització de les funcions de direcció i gerència de la societat, ni en posseeixen el control en els termes establerts en l'apartat 1 en la disposició addicional vint-i-setena d'aquesta Llei.»

«k) Com a assimilats a treballadors per compte d'altri, amb exclusió de la protecció per desocupació i del Fons de Garantia Salarial, els consellers i els administradors de societats mercantils capitalistes, sempre que no en posseeixin el control en els termes establerts en l'apartat u de la disposició addicional vint-i-setena d'aquesta Llei, quan el compliment del seu càrrec impliqui la realització de les funcions de direcció i gerència de la societat, amb retribució per això o per la seva condició de treballadors per compte d'aquesta.»

Dos. Es modifica la disposició addicional vint-i-setena del Text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, que queda redactada en els termes següents:

«Disposició addicional vint-i-setena. *Camp d'aplicació del règim especial de la Seguretat Social dels treballadors per compte propi o autònoms.*

1. Estan inclosos obligatòriament en el règim especial de la Seguretat Social dels treballadors per compte propi o autònoms els que exerceixen les funcions de direcció i gerència que implica el compliment del càrrec de conseller o administrador, o prestin altres serveis per a una societat mercantil capitalista, a títol lucratiu i de forma habitual, personal i directa, sempre que en posseeixin el control efectiu, directe o indirecte. S'entén, en tot cas, que es produeix aquesta circumstància quan les accions o les participacions del treballador siguin, almenys, la meitat del capital social.

Es presumeix, llevat de prova en contra, que el treballador posseeix el control efectiu de la societat quan concorrin algunes de les circumstàncies següents:

1r Que almenys la meitat del capital de la societat per a la qual presti serveis estigui distribuït entre socis, amb els quals convisqui, i als quals es trobi

unit per un vincle conjugal o de parentiu per consanguinitat, afinitat o adopció, fins al segon grau.

2n Que la seva participació en el capital social sigui igual o superior a la tercera part del capital social.

3r Que la seva participació en el capital social sigui igual o superior a la quarta part del capital social, si té funcions atribuïdes de direcció i gerència de la societat.

En els supòsits en què no concorrin les circumstàncies anteriors, l'Administració pot demostrar, per qualsevol mitjà de prova, que el treballador disposa del control efectiu de la societat.

2. No estan compresos en el sistema de Seguretat Social els socis, siguin o no administradors, de societats mercantils capitalistes l'objecte social de les quals no estigui constituït per l'exercici d'activitats empresarials o professionals, sinó per la mera administració del patrimoni dels socis.

3. El que estableix l'apartat 1 no afecta l'assimilació establerta en l'article 4 del Text refós de les lleis 116/1969, de 30 de desembre, i 24/1972, de 21 de juny, pel qual es regula el règim especial de la Seguretat Social dels treballadors del mar, aprovat pel Decret 2864/1974, de 30 d'agost.»

Tres. Es modifica l'article 21 de la Llei 4/1997, de 24 de març, de societats laborals, que queda redactat en els termes següents:

«Article 21. *Enquadrament en el sistema de la Seguretat Social.*

1. Els socis treballadors de les societats laborals, sigui quina sigui la seva participació en el capital social dins del límit establert en l'article 5 d'aquesta Llei, i encara que formin part de l'òrgan d'administració social, tenen la consideració de treballadors per compte d'altri a efectes de la seva inclusió en el règim general o especial de la Seguretat Social que correspongui per raó de la seva activitat, i queden compresos en la protecció per desocupació i en l'atorgada pel Fons de Garantia Salarial, quan aquestes contingències estiguin previstes en el règim esmentat.

2. Els socis treballadors esmentats s'assimilen a treballadors per compte d'altri, a efectes de la seva inclusió en el règim de la Seguretat Social que correspongui, amb exclusió de la protecció per desocupació i de l'atorgada pel Fons de Garantia Salarial, en els supòsits següents:

a) Quan, per la seva condició d'administradors socials, exerceixin funcions de direcció i gerència de la societat i siguin retribuïts pel compliment d'aquest càrrec, estant o no vinculats, simultàniament, a la societat mitjançant una relació laboral comuna o especial.

b) Quan, per la seva condició d'administradors socials, exerceixin funcions de direcció i gerència de la societat i, simultàniament, hi estiguin vinculats mitjançant una relació laboral de caràcter especial del personal d'alta direcció.

3. No obstant el que disposen els apartats anteriors, els socis treballadors estan inclosos en el règim especial de la Seguretat Social dels treballadors per compte propi o autònoms quan la seva participació en el capital social juntament amb la del seu cònjuge i parents per consanguinitat, afi-

nitat o adopció fins al segon grau, amb els quals convisquin, abasti, almenys, el cinquanta per cent, llevat que acrediti que l'exercici del control efectiu de la societat requereix el concurs de persones alienes a les relacions familiars.»

Quatre. Es consideren degudes les altes que s'hagin practicat i les cotitzacions a la Seguretat Social, incloses les cotitzacions pels conceptes de recaptació conjunta, ingressades en qualsevol règim del sistema abans de l'1 de gener de 1998 respecte dels treballadors als quals es refereix l'article 97.2.a) i k) i l'apartat 1 de la disposició addicional vint-i-setena del Text refós de la Llei general de la Seguretat Social aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, i l'article 21 de la Llei 4/1997, de 24 de març, de societats laborals, en la redacció que en fa aquesta disposició.

Cinc. Els interessats disposen d'un termini de tres mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei per dirigir les comunicacions que siguin procedents a l'Administració de la Seguretat Social, a fi de regularitzar la situació dels treballadors a què es refereix l'apartat anterior, si subsisteixen en el moment esmentat les circumstàncies determinants d'un canvi d'enquadrament o de situació en el règim de la Seguretat Social que correspongui.

Els efectes derivats d'aquest canvi es retrotrauen a 1 de gener de 1998. No obstant això, en el supòsit que, durant el 1998, s'hagi causat alguna prestació a càrrec d'algun règim del sistema de la Seguretat Social, els efectes indicats es produeixen a partir de la data en la qual hagi finalitzat la percepció de la prestació, si així escau perquè l'interessat s'incorpora al mateix lloc de treball.

CAPÍTOL III

Infraccions i sancions en l'ordre social

Article 35. *Es modifiquen els títols i els articles de la Llei 8/1988, de 7 d'abril, sobre infraccions i sancions en l'ordre social, que s'indiquen a continuació.*

Els articles 2, 14, 15, 16, 17, 18, 25, 27, 28, 30, 36, 46 i 47 de la Llei 8/1988, de 7 d'abril, sobre infraccions i sancions en l'ordre social, queden redactats de la manera següent:

U. Es fa una nova redacció dels apartats següents de l'article 2:

«2. Els empresaris, els treballadors per compte propi o d'altri o assimilats, els perceptors o els sol·licitants de les prestacions de Seguretat Social, les mútues d'accidents de treball i malalties professionals i altres entitats col·laboradores en la gestió, en l'àmbit de la relació jurídica de Seguretat Social, així com les entitats o les empreses responsables de la gestió de prestacions quant a les seves obligacions en relació amb el Registre de prestacions socials públiques.

3. Els empresaris, els treballadors i, en general, les persones físiques i jurídiques, respecte de la normativa de col·locació, foment de l'ocupació i formació professional ocupacional i contínua.»

«7. Les agències de col·locació, les empreses de treball temporal i les seves empreses usuàries respecte de les obligacions que s'estableixen en la seva legislació específica i en la Llei de prevenció de riscos laborals, sens perjudici del que estableixen altres números d'aquest article.»

Dos. Es modifica l'article 14, apartat 1.4, amb la redacció següent:

«1.4 No presentar en el termini reglamentari els documents de cotització quan no s'hi ingressin les quotes ni es tingui sol·licitat l'ajornament de pagament; i la no-transmissió o no-acolliment de les dades de cotització pels obligats o acollits a la utilització de sistemes de presentació per mitjans informàtics, electrònics o telemàtics.»

Tres. S'introdueixen els nous apartats següents en el número 1 de l'article 14:

«1.8 No lliurar al treballador, dins del termini i en la forma escaient, el certificat d'empresa i tots els documents que calguin per sol·licitar i tramitar qualsevol prestació.

1.9 No sol·licitar els treballadors per compte propi, dins del termini i en la forma escaient, la seva afiliació inicial o l'alta en el règim de la Seguretat Social corresponent quan l'omissió generi una manca de pagament de la cotització que correspongui.

1.10 No abonar a les entitats corresponents les prestacions satisfetes per aquestes als treballadors quan l'empresa hagi estat declarada responsable de l'obligació.

1.11 No procedir, en temps i quantitat, al pagament delegat de les prestacions que correspongui.

1.12 Obtenir reduccions o bonificacions en el pagament de les quotes socials que correspongui o gaudir-ne indegudament; s'entén produïda una infracció per cada treballador afectat.»

Quatre. Els números 3 i 5 de l'article 15 tenen la redacció següent:

«3. El falsejament de documents perquè els treballadors obtinguin prestacions fraudulentament o en gaudeixin, així com la connivència amb els seus treballadors o amb els altres beneficiaris per a l'obtenció de prestacions indegudes o superiors a les que siguin procedents en cada cas, o per eludir el compliment de les obligacions que correspongui a qualsevol d'ells.»

«5. Incrementar indegudament la base de cotització del treballador de manera que provoqui un augment en les prestacions que siguin procedents; la simulació de la contractació laboral per a l'obtenció indeguda de prestacions; no donar d'alta en la Seguretat Social abans de l'inici de la seva activitat perceptors o sol·licitants de prestacions.»

Cinc. S'afegeixen dos nous números 7 i 9 a l'article 15, amb la redacció següent, i el contingut del seu número 7 actual passa a ser número 8, en la forma següent:

«7. No facilitar a l'organisme públic corresponent, dins del termini i en la forma escaient, les dades identificatives de titulars de prestacions socials econòmiques, així com, quan determinin o condicionin el dret a percebre-les, les dels beneficiaris, cònjuges i altres membres de la unitat familiar, o les dels seus imports, classe de les prestacions i data d'efectes de la seva concessió.

8. En el supòsit d'infraccions molt greus, s'entén que l'empresari incorre en una infracció per cada un dels treballadors que hagin obtingut prestacions de Seguretat Social fraudulentament o en gaudeixin.

En les infraccions assenyalades en els números 1, 3 i 5 l'empresari ha de respondre solidàriament

de la devolució de les quantitats percebudes indegudament pel treballador.

Els empresaris que contractin o subcontractin la realització d'obres o serveis, corresponents a la pròpia activitat, han de respondre solidàriament de les infraccions a què es refereix el número 1 anterior, comeses per l'empresari contractista o subcontractista durant tot el període de vigència de la contracta.

9. Les infraccions d'aquest article, a més de les sancions que corresponguin per aplicació del capítol VI, donen lloc a les sancions accessòries previstes en l'article 45 d'aquesta Llei.»

Sis. L'article 16 queda redactat de la manera següent:

«Article 16. *Infraccions lleus.*

Són infraccions lleus:

1. No facilitar a l'entitat corresponent o a l'empresa, quan li siguin requerides, les dades necessàries per a la seva afiliació o la seva alta en la Seguretat Social i, si s'escau, les alteracions que s'hi produeixin i, en general, l'incompliment dels deures de caràcter informatiu.

2. No comparèixer, amb el requeriment previ, davant l'entitat gestora de les prestacions per desocupació en la forma i la data que es determinin, llevat de causa justificada.»

Set. L'article 17 queda redactat de la manera següent:

«Article 17. *Infraccions greus.*

Són infraccions greus:

1. Efectuar treballs per compte propi o d'altri durant la percepció de prestacions quan hi hagi la incompatibilitat legal o establerta per reglament, sens perjudici del que disposa l'article següent.

2. No comparèixer, llevat de causa justificada, en els reconeixements mèdics ordenats per l'entitat gestora, en els supòsits així establerts, així com no presentar davant l'entitat els antecedents, els justificants o les dades que no constin a l'entitat, quan siguin requerits per fer-ho i afectin el dret a la continuïtat en la percepció de la prestació.

3. No comunicar, llevat de causa justificada, les baixes en les prestacions en el moment en el qual es produeixin situacions determinants de suspensió o extinció del dret, o quan es deixin de reunir els requisits per al dret a percebre-les, quan per qualsevol de les causes esmentades s'hagi percebut indegudament la prestació.»

Vuit. L'article 18 queda redactat de la manera següent:

«Article 18. *Infraccions molt greus.*

Són infraccions molt greus:

1. Actuar fraudulentament a fi d'obtenir prestacions indegudes o superiors a les que corresponguin, o prolongar-ne indegudament el gaudi, mitjançant l'aportació de dades o documents falsos, la simulació de relació laboral, l'omissió de declaracions legalment obligatòries o altres incompliments que puguin ocasionar percepcions fraudulentas.

2. Compatibilitzar la percepció de prestacions o subsidis per desocupació amb el treball per comp-

te propi o d'altri, excepte en el cas del treball a temps parcial en els termes previstos en la normativa corresponent. En el cas del subsidi per desocupació dels treballadors eventuais agraris, s'entén que el treballador ha compatibilitzat la percepció de la prestació amb el treball per compte propi o d'altri quan els dies treballats no hagin estat declarats en la forma prevista en la normativa específica d'aplicació.

3. La connivència amb l'empresari per obtenir indegudament qualsevol prestació de la Seguretat Social.»

Nou. Es modifica el títol del capítol IV, amb la redacció següent:

«CAPÍTOL IV

Infraccions en matèria d'ocupació»

Deu. L'article 25 queda redactat de la manera següent:

«Article 25. *Concepte.*

Són infraccions en matèria de col·locació, d'ocupació i de formació professional ocupacional i continua les accions dels subjectes als quals es refereix l'article 2, apartats 3 i 7, tipificades i sancionades de conformitat amb el que preveu aquesta Llei.»

Onze. S'introdueixen els nous apartats següents en l'article 27:

«5. L'incompliment en matèria d'integració laboral de minusvàlids de l'obligació legal de reserva de llocs de treball per a minusvàlids, o de l'aplicació de les seves mesures alternatives de caràcter excepcional.»

«7. La publicitat per qualsevol mitjà de difusió d'ofertes d'ocupació que no responguin a les condicions reals del lloc ofert, o que continguin condicions contràries a la normativa d'aplicació, sens perjudici del que estableix l'article següent.»

El contingut de l'apartat 5 actual del precepte passa a ser l'apartat 6.

Dotze. Es modifica l'apartat 3 de l'article 28, que queda redactat de la manera següent:

«3. Obtenir indegudament subvencions o ajuts de foment de l'ocupació o qualsevol dels establerts en programes de suport a la creació d'ocupació o formació professional ocupacional, o gaudir-ne.»

Tretze. S'introdueix un nou apartat en el mateix article 28:

«5. Continuar actuant en la intermediació i col·locació després de la finalització de l'autorització, o quan la pròrroga hagi estat desestimada pel servei públic d'ocupació.»

Catorze. Se suprimeix la secció 2a del capítol IV.

Quinze. Es modifica el títol de la secció 2a del capítol IV, que queda redactat de la manera següent:

«SECCIÓ 3a INFRACCIONS DELS TREBALLADORS.»

Setze. Se suprimeix l'apartat 2.2 de l'article 30, i queda com a apartat 2 l'apartat 2.1 anterior.

Disset. L'apartat 3 de l'article 30 es modifica i queda redactat de la manera següent:

«3. Molt greus: la no-aplicació, o la desviació en l'aplicació dels ajuts econòmics de foment de l'ocupació percebuts pels treballadors.»

Divuit. S'introdueix un nou número 2 en l'article 36 amb la redacció següent:

«2. Se sanciona en el màxim de la qualificació que correspongui qualsevol infracció que consisteixi en la persistència continuada de la seva comissió.»

Dinou. L'apartat 1.2 de l'article 46 queda redactat de la manera següent:

«Les greus tipificades en l'article 17 amb pèrdua de la prestació o la pensió durant un període de tres mesos, llevat de les del seu número 3 en les prestacions i subsidis per desocupació, en què la sanció és d'extinció de la prestació. Les greus tipificades en l'apartat 2 de l'article 30 i la reincidència en les lleus dels articles 16.2 i 30.1 se sancionen amb l'extinció de la prestació o el subsidi per desocupació.»

Així mateix, queda sense efecte la inscripció com a aturat amb pèrdua dels drets que com a demanant d'ocupació tenia reconeguts, als que incorrin en infraccions en matèria d'ocupació, formació professional, ajuts per a foment d'ocupació i prestacions i subsidis per desocupació.»

Vint. El número 3 de l'article 47 queda redactat de la manera següent:

«3. L'exercici de la potestat sancionadora respecte de les infraccions de l'ordre social, quan correspongui a l'Administració de les comunitats autònomes, amb competència en matèria d'execució de la legislació de l'ordre social, l'exerceixen els òrgans i amb els límits de distribució que determini cada comunitat autònoma.»

Vint-i-u. En el mateix article 47 s'introdueix el nou apartat següent:

«5. La potestat per acordar les sancions accesoris establertes en aquesta Llei correspon a qui l'exerceixi per imposar les de caràcter principal de les quals derivin aquelles sancions accesoris.»

Article 36. Modificació de la Llei 31/1995, de 8 de novembre, de prevenció de riscos laborals.

Els articles 45, 47, 48 i 49 de la Llei 31/1995, de 8 de novembre, de prevenció de riscos laborals, són objecte de les modificacions que s'indiquen seguidament:

U. Es modifica el primer paràgraf del número 1 de l'article 45, amb el contingut següent:

«1. Són infraccions laborals en matèria de prevenció de riscos laborals les accions o omissions dels empresaris, les de les entitats que actuïn com a serveis de prevenció, les auditories i les formatives en aquesta matèria i alienes a les empreses, així com les dels promotors i propietaris d'obra i els treballadors per compte propi que incompleixin les normes legals, reglamentàries i les clàusules normatives dels convenis col·lectius en matèria de seguretat i salut laboral, subjectes a responsabilitat conforme a aquesta Llei.»

Dos. Es modifica el número 6 de l'article 47, en la manera següent:

«6. L'incompliment de l'obligació d'efectuar la planificació de l'activitat preventiva que derivi com a necessària de l'avaluació dels riscos. L'incompliment de l'obligació d'elaborar el pla de seguretat i salut en el treball en cada projecte d'edificació i obra pública, amb l'abast i la forma establerts en la normativa de prevenció de riscos laborals, així com el seu incompliment en frau de llei, mitjançant alteracions fictícies en el volum d'obra o el nombre de treballadors.»

Tres. Es modifiquen els apartats 13 i 14 i s'introdueixen tres nous apartats, 20, 21 i 22, en l'article 47, amb els següents continguts:

«13. No adoptar els empresaris i els treballadors per compte propi que exerceixin activitats en un mateix centre de treball, les mesures de cooperació i coordinació necessàries per a la protecció i la prevenció de riscos laborals.»

14. No informar, el promotor o l'empresari titular del centre de treball, aquells altres que hi duguin a terme activitats, sobre els riscos i les mesures de protecció, prevenció i emergència.»

«20. La falta de neteja del centre o lloc de treball, quan sigui habitual o en derivin riscos per a la integritat i la salut dels treballadors.»

21. Facilitar a l'autoritat laboral competent dades de forma o amb contingut inexactes, així com no comunicar-li qualsevol modificació de les seves condicions d'acreditació o d'autorització, per part de serveis de prevenció aliens a l'empresa, persones o entitats que duguin a terme l'auditoria del sistema de prevenció d'empreses, o d'entitats que practiquin o certifiquin la formació en prevenció de riscos laborals.»

22. Incomplir les obligacions derivades d'activitats corresponents a serveis de prevenció aliens respecte dels seus empresaris concertats, d'acord amb la normativa aplicable.»

Quatre. S'introdueixen els nous apartats següents en l'article 48, amb aquesta redacció:

«9. No adoptar, els empresaris i els treballadors per compte propi que exerceixin activitats en un mateix centre de treball, les mesures de cooperació i coordinació necessàries per a la prevenció de riscos laborals, quan es tracti d'activitats considerades per reglament com a perilloses o amb riscos especials.»

10. No informar, el promotor o l'empresari titular del centre de treball, aquells altres que hi duguin a terme activitats, sobre els riscos i les mesures de protecció, prevenció i emergència, quan es tracti d'activitats considerades per reglament com a perilloses o amb riscos especials.»

11. Exercir les seves activitats els serveis de prevenció aliens a les empreses, les persones o entitats especialitzades en l'activitat d'auditoria del sistema de prevenció d'empreses, o les que desenvolupin o certifiquin la formació de prevenció de riscos laborals, sense la preceptiva autorització o acreditació, quan aquesta hagi estat suspesa o extingida, quan hagi caducat l'autorització provisional, així com quan s'excedeixin en la seva actuació de l'abast de l'autorització concedida.»

12. Mantenir, els serveis o les entitats a les quals es refereix l'apartat anterior, vinculacions comercials, financeres o de qualsevol tipus amb les empreses auditades o concertades, diferents de les pròpies de la seva actuació com a tals, així com que les entitats que desenvolupin o certifiquin la formació preventiva certifiquin activitats no executades en la seva totalitat.»

Cinc. S'introdueix un nou apartat en l'article 49, amb el número 6, amb el contingut següent:

«6. Les infraccions previstes en els articles 47 i 48 d'aquesta Llei respecte dels que actuïn com a serveis de prevenció, exerceixin l'activitat d'auditoria del sistema de prevenció de les empreses o desenvolupin i certifiquin la formació en prevenció de riscos laborals, poden donar lloc, a més de les multes previstes en aquest article, a la cancel·lació de l'acreditació atorgada per l'autoritat laboral.»

Article 37. *Modificació del Text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1995, de 24 de març.*

S'introdueix un nou apartat, amb el número 14, en l'article 96 del Text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1995, de 24 de març, en la forma següent:

«14. L'assetjament sexual, quan es produeixi dins l'àmbit al qual arriben les facultats de direcció empresarial.»

Article 38. *Modificació de la Llei 14/1994, d'1 de juny, per la qual es regulen les empreses de treball temporal.*

Es modifiquen els articles 19 i 20 de la Llei 14/1994, d'1 de juny, per la qual es regulen les empreses de treball temporal, en la forma següent:

U. Es modifica el número 3 de l'article 19, amb l'addició de tres nous apartats, c), d) i e), que queden redactats de la manera següent:

«c) No dedicar-se exclusivament a l'activitat constitutiva de l'empresa de treball temporal o fer-la sense disposar de l'estructura organitzativa que respongui a la seva autorització.

d) La falsedat documental o l'ocultació en la informació sobre les seves activitats facilitada a l'autoritat laboral.

e) Cedir treballadors amb contracte temporal a una altra empresa de treball temporal o a altres empreses per cedir-los posteriorment a tercers.»

Dos. S'afegeix al número 2 de l'article 20 un nou apartat e), amb el contingut següent:

«e) Formalitzar un contracte de posada a disposició per cobrir llocs o funcions que, en els dotze mesos anteriors, hagin estat objecte d'amortització per acomiadament improcedent, acomiadament col·lectiu o per causes objectives; s'entén comesa una infracció per cada treballador afectat.»

Tres. Es modifica l'apartat b) del número 3 de l'article 20, amb el contingut següent:

«b) La formalització de contractes de posada a disposició per dur a terme activitats i treballs

que pel seu perill especial per a la seguretat o la salut es determinin per reglament; s'entén comesa una infracció per cada contracte en aquestes circumstàncies.»

TÍTOL III

Del personal al servei de les administracions públiques

CAPÍTOL I

Retribucions i situacions

SECCIÓ 1a MODIFICACIÓ DEL RÈGIM DELS FUNCIONARIS PÚBLICS

Article 39. *Processos selectius de consolidació d'ocupació temporal.*

La convocatòria de processos selectius per a la substitució d'ocupació interina o consolidació d'ocupació temporal estructural i permanent s'ha d'efectuar d'acord amb els principis d'igualtat, mèrit, capacitat i publicitat, i mitjançant els sistemes selectius d'oposició, concurs o concurs oposició. En aquest últim cas, en la fase de concurs es poden valorar, entre altres mèrits, l'experiència en els llocs de treball objecte de convocatòria.

Article 40. *Modificació de la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de mesures per a la reforma de la funció pública.*

U. S'addiciona un últim paràgraf a l'apartat 2 de l'article 29 de la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de mesures per a la reforma de la funció pública:

«El que disposa aquest apartat 2 relatiu al còmput del temps de permanència en situació de serveis especials, a efectes d'ascensos, triennis i drets passius, no és aplicable als funcionaris públics que havent ingressat al servei de les institucions comunitàries europees, o al d'entitats i organismes assimilats, exercitin el dret de transferències establert en l'article 11.2 de l'annex VIII de l'Estatut dels funcionaris de les comunitats europees, aprovat pel Reglament 259/1968 del Consell, de 29 de febrer, modificat pel Reglament 571/1992 del Consell, de 2 de març, sense perjudici dels efectes econòmics que puguin derivar dels ascensos i triennis consolidats fins al moment de l'exercici d'aquest dret.»

Dos. S'afegeix a l'article 29.2, lletra n) de la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de mesures per a la reforma de la funció pública, l'incís següent:

«o directors insulars de l'Administració general de l'Estat.»

SECCIÓ 2a PERSONAL AL SERVEI DE LES INSTITUCIONS DE LA SEGURETAT SOCIAL

Article 41. *Personal adscrit al Programa d'ocupació marítima de l'Institut Social de la Marina.*

Es crea dins el cos superior de tècnics de l'Administració de la Seguretat Social l'especialitat laboral marítima.

El personal laboral fix amb categoria d'assessor tècnic laboral marítim que presta serveis a l'Institut Social de la Marina es pot integrar en aquesta especialitat, sempre que tingui la titulació necessària i altres requisits exigits, a través de la participació en les corresponents proves selectives, en les quals es tenen en compte els serveis

efectius prestats en la seva condició de laboral en el lloc de treball i les proves superades per accedir-hi.

Article 42. Personal de la Fundació Pública Marqués de Valdecilla

El personal laboral fix de la Fundació Pública Marqués de Valdecilla que, en virtut del Conveni subscrit el 22 de juny de 1972 entre la llavors Diputació Provincial de Santander i l'extingit Institut Nacional de Previsió, va passar a prestar serveis en el Centro Médico Nacional Marqués de Valdecilla, avui Hospital Universitari Marqués de Valdecilla, gestionat per l'Institut Nacional de la Salut, es pot integrar en les corresponents categories de personal estatutari de les institucions sanitàries de la Seguretat Social, de conformitat amb les categories laborals d'origen, pel que fa als requisits de titulació previstos en el Reial decret llei 3/1987, d'11 de setembre, i en termes anàlegs als establerts amb caràcter general en el Reial decret 1343/1990, d'11 d'octubre.

SECCIÓ 3a ALTRES NORMES REGULADORES DEL RÈGIM DE PERSONAL

Article 43. Modificació de la Llei 39/1970, de 22 de desembre, de reestructuració dels cossos penitenciaris.

Es modifica l'article 3.1 de la Llei 39/1970, de 22 de desembre, de reestructuració dels cossos penitenciaris, que queda redactat de la manera següent:

«Els actuals cos especial masculí d'institucions penitenciàries i cos especial femení d'institucions penitenciàries passen a denominar-se cos especial d'institucions penitenciàries. Correspon als funcionaris d'aquest cos exercir les cometes de col·laboració no assignades al cos tècnic d'institucions penitenciàries, aplicant les normes que per a l'observació, la classificació, el tractament i el règim es fixin en cada cas; han de vetllar pel règim, la disciplina i el bon funcionament general de l'establiment, atenint-se a les normes que rebien dels seus superiors immediats, i estan encarregats de l'administració de l'establiment i d'exercir-ne les funcions administratives generals; també poden exercir funcions de direcció i d'inspecció en la forma que es determini per reglament.»

Article 44. Escorcolladores de la Direcció General de la Guàrdia Civil.

U. Les places no escalafonades, a extingir, d'escorcolladores de la Direcció General de la Guàrdia Civil queden classificades en el grup D, dels establerts en l'article 25 de la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de mesures per a la reforma de la funció pública, però aquesta classificació no pot implicar increment de despesa pública ni modificació del còmput anual de les retribucions totals de cada una de les titulars de les places referides.

A aquest efecte, les retribucions complementàries que cada titular percep s'han de modificar per absorbir l'increment de les retribucions bàsiques experimentat, referit a catorze mensualitats.

Dos. A partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei s'ha d'aplicar a les titulars de les places no escalafonades, a extingir, d'escorcolladores de la Direcció General de la Guàrdia Civil el règim retributiu que estableix la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de mesures per a la reforma de la funció pública, sense que això pugui implicar una disminució en el total de les seves retribucions anuals.

Els ministeris d'Administracions Públiques i d'Economia i Hisenda han d'adoptar de manera conjunta les

mesures necessàries per donar compliment al que disposen aquest apartat i l'anterior d'aquest article.

Tres. Els triennis que abans de l'entrada en vigor d'aquesta Llei s'hagin perfeccionat en l'exercici de les places no escalafonades, a extingir, d'escorcolladores de la Direcció General de la Guàrdia Civil s'han de continuar valorant a efectes retributius, tant actius com passius, d'acord amb el grup de classificació, d'entre els que preveu l'article 25 de la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de mesures per a la reforma de la funció pública, que corresponia a les places esmentades en el moment de perfeccionament dels triennis.

Quatre. Les places no escalafonades, a extingir, d'escorcolladores de la Direcció General de la Guàrdia Civil queden adscrites, a través de la Direcció General indicada, al Ministeri de l'Interior. Els seus titulars, que han d'exercir funcions auxiliars de caràcter instrumental i suport administratiu, poden optar, per una sola vegada, per donar-se de baixa en el règim especial de la Seguretat Social de les Forces Armades i incorporar-se al règim especial de la Seguretat Social dels funcionaris civils de l'Estat i conservar els drets que tinguin consolidats en aquell règim.

Article 45. Modificació de l'article 36 del Text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny.

U. S'addiciona un paràgraf segon al número 6 de l'article 36 del Text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, en els termes següents:

«L'accés a les dades, els informes o els antecedents recaptatoris obtinguts per l'administració de la Seguretat Social per un funcionari públic i per a finalitats diferents de les funcions que li són pròpies, es considera sempre com a falta disciplinària greu.»

Dos. El contingut actual del paràgraf segon del número 6 de l'article 36 del Text refós de la Llei general de la Seguretat Social passa a constituir, amb la mateixa redacció, el paràgraf tercer d'aquest mateix número i article.

Article 46. Canvi de denominació dels cossos especialitzats en meteorologia.

Els cossos especialitzats en meteorologia, que s'enumeren tot seguit, passen a denominar-se de la manera següent:

U. El cos especial facultatiu de meteoròlegs: cos superior de meteoròlegs de l'Estat.

Dos. El cos especial tècnic d'ajudants de meteorologia: cos de diplomats en meteorologia de l'Estat.

Tres. El cos d'observadors de meteorologia: cos d'observadors de meteorologia de l'Estat.

Quatre. El cos d'administratius calculadors: cos d'administratius calculadors de meteorologia de l'Estat.

Article 47. Modificació de l'article 101 de la Llei 27/1992, de 24 de novembre, de ports de l'Estat i de la marina mercant. Cos especial facultatiu de marina civil.

L'article 101 de la Llei 27/1992, de 24 de novembre, de ports de l'Estat i de la marina mercant, queda redactat de la manera següent:

«Article 101.

Es crea, adscrit al Ministeri de Foment, el cos de l'administració civil de l'Estat següent: cos espe-

cial facultatiu de marina civil, del grup A a què es refereix l'article 25 de la Llei 30/1984, de 2 d'agost.

Per pertànyer al cos especial facultatiu de marina civil s'han de tenir algunes de les titulacions següents: llicenciat en nàutica i transport marítim, llicenciat en màquines navals, llicenciat en radioelectrònica naval, capità de la marina mercant, cap de màquines de la marina mercant i oficial radioelectrònic de primera classe de la marina mercant.

Es poden integrar en aquest cos, sense que, a aquest efecte, sigui necessària l'execució de proves, els funcionaris de carrera que ho sollicitin, que tinguin una de les titulacions esmentades, que pertanyin a cossos o escales del grup A i prestin els seus serveis en l'administració marítima o en la Societat Estatal de Salvament i Seguretat Marítima, o els hagin prestat durant un mínim de dos anys en els cinc immediatament anteriors a l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

La integració del personal laboral que posseeixi alguna de les titulacions esmentades s'ha d'efectuar d'acord amb el que estableix la disposició transitòria novena de la Llei 27/1992, de 24 de novembre, de ports de l'Estat i de la marina mercant.»

Article 48. Modificació de l'article 56 de la Llei 66/1997, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social.

U. S'addiciona el paràgraf següent a l'article 56 quatre.2 de la Llei 66/1997, de 30 de desembre:

«Els funcionaris de l'escala d'inspectors del Servei de Vigilància Duanera a extingir que no s'hagin integrat en el cos executiu del Servei de Vigilància Duanera queden classificats en l'escala d'inspectors en cap del Servei de Vigilància Duanera a extingir, i mantenen el seu dret a integrar-se al cos durant deu anys en els termes que preveu aquest article.»

Dos. S'addiciona un apartat catorze a l'article 56 de la Llei 66/1997, de 30 de desembre, amb la redacció següent:

«Catorze. Règim de la Seguretat Social dels funcionaris pertanyents als cossos del Servei de Vigilància Duanera.

Els funcionaris pertanyents als cossos del Servei de Vigilància Duanera queden inclosos en el camp d'aplicació del règim especial de Seguretat Social dels funcionaris civils de l'Estat, en els termes que preveuen els articles 2 i 3 de la Llei 29/1975, de 27 de juny, reguladora del règim, i l'article 2 del Text refós de la Llei de classes passives de l'Estat, aprovat pel Reial decret legislatiu 670/1987, de 30 d'abril.»

CAPÍTOL II

Altres normes reguladores del règim dels funcionaris públics

SECCIÓ 1a DELS DRETS PASSIUS

Article 49. Modificació del Text refós de la Llei de classes passives de l'Estat, aprovat pel Reial decret legislatiu 670/1987, de 30 d'abril.

Es modifiquen els articles següents del Text refós de la Llei de classes passives de l'Estat, aprovat pel Reial decret legislatiu 670/1987, de 30 d'abril.

U. L'article 41 queda redactat en els termes següents:

«Article 41. *Condicions del dret a la pensió.*

1. Tenen dret a la pensió d'orfandat els fills del causant dels drets passius que siguin menors de vint-i-un anys i els que estiguin incapacitats per a qualsevol feina, abans que compleixin l'edat esmentada o de la data de la mort del causant, i tinguin dret a l'assistència jurídica gratuïta.

Aquest dret assisteix cada un dels fills del mort o declarat mort, amb independència que hi hagi o no un cònjuge que el sobrevisqui.

2. En el supòsit que l'orfe no dugui a terme un treball lucratiu per compte d'altri o propi o quan el dugui a terme i els ingressos que obtingui en còmput anual siguin inferiors al 75 per 100 del salari mínim interprofessional que es fixi en cada moment, també en còmput anual, pot ser beneficiari de la pensió d'orfandat sempre que, en la data del traspàs del causant, sigui menor de vint-i-tres anys i en aquest moment o abans de complir els vint-i-un anys no sobrevisqui cap dels pares. En aquest cas, la pensió s'extingeix quan el titular compleix els vint-i-tres anys d'edat.

No obstant això, si l'orfe major de vint-i-un anys s'incapacita per a qualsevol feina abans de complir els vint-i-tres anys d'edat, té dret a la pensió d'orfandat, amb caràcter vitalici, sempre que acreditat el dret a l'assistència jurídica gratuïta.

3. La situació de l'orfe incapacitat o major de vint-i-un anys s'ha de revisar amb la periodicitat que es determini per reglament per comprovar que persisteix l'aptitud per ser titular de la pensió d'orfandat.

4. Als efectes d'aquest text, la relació paternofamiliar comprèn tant la matrimonial com la no matrimonial, així com la legal per adopció.»

Dos. El que disposa l'apartat 2 de l'article 41 del Text refós de la Llei de classes passives de l'Estat no és aplicable a qui, en la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei, hagi complert l'edat màxima establerta per al reconeixement del dret a la pensió d'orfandat, d'acord amb la seva legislació reguladora.

Tres. L'apartat 4 de l'article 49 queda redactat en els termes següents:

«No es pot percebre cap quantitat en concepte d'indemnització pel règim de classes passives de l'Estat ni cap ajut o subsidi amb càrrec al crèdit pressupostari de classes passives juntament amb les pensions extraordinàries causades en el seu propi favor o en el dels seus familiars pel funcionari que hagi quedat inutilitzat o que hagi mort en acte de servei o com a conseqüència del servei.»

Quatre. S'incorpora la disposició adicional onzena, amb la redacció següent:

«La regulació que conté l'article 41 d'aquest text, llevat del que disposa el paràgraf segon de l'apartat 1, és aplicable a les pensions d'orfandat de classes passives de l'Estat causades a l'empara de la legislació vigent a 31 de desembre de 1984, així com a les causades en aplicació de la legislació especial de guerra, sempre que en un cas i en l'altre el límit d'edat que determina la condició de beneficiari de la pensió d'orfandat sigui igual o menor de vint-i-un anys.»

SECCIÓ 2a ALTRES NORMES

Article 50. *Modificació del Reial decret llei 16/1978, de 7 de juny, sobre règim especial de Seguretat Social de funcionaris de l'Administració de justícia.*

La disposició addicional tercera, punt 1r, del Reial decret llei 16/1978, de 7 de juny, queda redactada de la manera següent:

«1r Les prestacions que estableix l'article 10, apartats a) i e), del número 1 d'aquest Reial decret llei s'han de dispensar també als jubilats, les vídues i els orfes de mutualistes actius o jubilats, sempre que no tinguin dret, per si mateixos, a una cobertura d'assistència sanitària equivalent mitjançant un altre règim dels que componen el sistema espanyol de Seguretat Social.»

Article 51. *Assegurances d'accidents i assistència sanitària per a personal desplaçat a l'exterior.*

Es poden concertar assegurances d'accidents i malaltia que cobreixin les contingències que pugui sofrir el personal al servei de l'Administració general de l'Estat i dels organismes públics vinculats o que en depenen, quan el servei es presti com a desplaçat en les seves organitzacions exteriors, sempre que les contingències esmentades no estiguin cobertes, amb caràcter obligatori, en qualsevol règim del sistema de la Seguretat Social. Aquestes assegurances són extensives en les mateixes condicions als familiars que acompanyin el personal.

La determinació de les contingències concretes que es consideren incloses en l'àmbit del paràgraf anterior correspon al titular del departament o de l'organisme.

TÍTOL IV

Normes de gestió i organització

CAPÍTOL I

De la gestió

SECCIÓ 1a DE LA GESTIÓ FINANCERA

Article 52. *Modificació del Text refós de la Llei general pressupostària, aprovat pel Reial decret legislatiu 1091/1988, de 23 de setembre.*

Es modifiquen els articles següents del Text refós de la Llei general pressupostària, aprovat pel Reial decret legislatiu 1.091/1988, de 23 de setembre:

U. L'epígraf b) de l'apartat 2 de l'article 61 queda redactat de la manera següent:

«b) Transferències corrents derivades de normes amb rang de llei i les que resultin de la subscripció dels convenis a què es refereix l'article 91.»

Dos. Es proposa afegir un nou paràgraf a l'article 61.2 c) amb el text següent:

«Així mateix, l'INSALUD pot fer compromisos de despeses amb càrrec a exercicis futurs quan es derivin de convenis de col·laboració amb altres administracions públiques per prestar l'assistència sanitària.»

Tres. S'afegeix un paràgraf a l'apartat 3 de l'article 61 amb la redacció següent:

«Les retencions de crèdit a què es refereix l'article 68.3 de la Llei 13/1995, de 18 de maig, de contractes de les administracions públiques, computen a efectes dels límits establerts pels percentatges anteriors.»

Quatre. La lletra b) de l'apartat 1 de l'article 67 queda redactada de la manera següent:

«b) Autoritzar les transferències de crèdits entre programes, inclosos en diferents funcions, corresponents a serveis o organismes de diferents departaments ministerials, sempre que es tracti de reorganitzacions administratives.»

Cinc. S'afegeix un paràgraf tercer a l'apartat 7 de l'article 79 amb el contingut següent:

«El percentatge indicat en el paràgraf primer d'aquest apartat 7 es pot incrementar fins a un màxim del 10 per 100 dels crèdits que figuren en l'article 23, "Indemnitzacions per raó del servei", del programa 222A, "Seguretat ciutadana", de la secció 16, "Ministeri de l'Interior", i aplicable únicament a la gestió de l'article indicat.»

Sis. El capítol II del títol III queda redactat de la manera següent:

«CAPÍTOL II

El control intern de la gestió economicofinancera dels organismes autònoms de l'Estat, les entitats públiques empresarials, altres ens públics i societats estatals

Article 99.

1. Les disposicions que conté el capítol immediatament anterior són aplicables a la intervenció dels organismes autònoms de l'Estat, els quals, com a complement a la funció interventora, estan sotmesos a un control financer permanent, mitjançant la realització d'auditories, avaluacions o altres tècniques de control.

El Consell de Ministres, a proposta del ministre d'Economia i Hisenda i a iniciativa de la Intervenció General de l'Administració de l'Estat, pot acordar de forma motivada l'aplicació del control financer permanent, com a únic sistema de control, en els organismes autònoms en què la naturalesa de les seves activitats ho justifiqui.

2. Les entitats públiques empresarials estan sotmeses al control financer permanent.

El Consell de Ministres pot acordar, a proposta del ministre d'Economia i Hisenda i a iniciativa de la Intervenció General de l'Administració de l'Estat, que en determinades entitats públiques empresarials el control financer permanent se substitueixi pel seu exercici centralitzat des de la mateixa Intervenció General de l'Administració de l'Estat, en execució del Pla anual en què s'inclouï la seva realització.

3. Els ens públics, a què es refereixen les disposicions addicionals novena i desena de la Llei d'organització i funcionament de l'Administració general de l'Estat, estan sotmesos al sistema de control de la seva gestió economicofinancera per part de la Intervenció General de l'Administració de l'Estat, establert en la seva Llei reguladora i, si no, a l'establert per a les entitats públiques empresarials.

4. Les societats mercantils estatals estan sotmeses al control financer, exercit de forma centralitzada per la Intervenció General de l'Administració de l'Estat, en execució del Pla anual en què s'inclouï la seva realització. El règim de control és compatible amb l'auditoria de comptes anuals a què puguin estar obligades, si s'escau, d'acord amb el que estableix la legislació vigent.

Article 100.

1. Als efectes d'aquesta Llei, s'entén que el control financer s'exerceix de forma permanent quan l'efectui una intervenció delegada destacada davant el centre, l'organisme o l'entitat corresponent, sens perjudici de les actuacions que facin de forma especial els serveis centrals de la mateixa Intervenció General de l'Administració de l'Estat.

2. La Intervenció General de l'Administració de l'Estat ha de fer anualment l'auditoria dels comptes dels organismes autònoms, les entitats públiques empresarials, els organismes públics i les entitats a què es refereixen les disposicions addicionals novena i desena de la Llei d'organització i funcionament de l'Administració general de l'Estat, les fundacions de naturalesa pública estatal i les societats mercantils estatals, en els supòsits, la forma i amb l'abast que estableix l'article 129 d'aquesta Llei.»

Set. L'apartat 4 de l'article 104 queda redactat de la manera següent:

«4. Adquirir en el mercat secundari valors negociables del deute de l'Estat amb destinació a la seva amortització o al seu manteniment en un compte de valors obert a aquest efecte pel Tresor públic, així com procedir, a l'empara del que disposen les normes d'emissió o contractació respectives, o per acord mutu amb els creditors, al reembossament anticipat, fins i tot parcial, del deute públic o a la revisió d'alguna de les condicions, quan la situació del mercat o altres circumstàncies ho aconsellin.»

Vuit. S'afegeix un nou apartat 4 bis a l'article 104 amb la redacció següent:

«4 bis. Efectuar operacions de compravenda simples a venciment o operacions de compravenda dobles, en qualsevol de les seves modalitats, sobre valors de deute de l'Estat per tal de facilitar la gestió de la tresoreria de l'Estat o el desenvolupament normal del mercat de deute de l'Estat.»

Nou. L'article 118 queda redactat de la manera següent:

«Els ingressos i els pagaments que han de fer l'Estat i els seus organismes autònoms s'han de canalitzar a través del compte o comptes que es mantinguin bé en el Banc d'Espanya, en els termes que es convinguin amb aquest, conforme a l'article 13 de la Llei 13/1994, d'1 de juny, d'autonomia del Banc d'Espanya, bé en altres entitats de crèdit, en els termes que estableix l'article 119.»

Deu. L'article 119 queda redactat de la manera següent:

«1. L'obertura d'un compte de situació de fons del Tresor públic fora del Banc d'Espanya requereix la comunicació prèvia a la Direcció General del Tresor i Política Financera, amb expressió de la finalitat de l'obertura i de les condicions d'utilització. Després de l'informe favorable d'aquest centre directiu,

que l'ha d'emetre en el termini de trenta dies des de la comunicació, queda expedida la via per iniciar l'expedient de contractació corresponent, que s'ha d'ajustar al que disposa la Llei 13/1995, de 18 de maig, de contractes de les administracions públiques, mitjançant el procediment negociat amb un mínim de tres ofertes i sense necessitat d'exigir la prestació de garantia definitiva.

Feta l'adjudicació, i abans de la formalització del contracte, la Direcció General del Tresor i Política Financera n'ha d'autoritzar l'obertura per un termini de tres anys prorrogable per tres més. Els contractes han de contenir necessàriament una clàusula d'exclusió de la facultat de compensació i el respecte al benefici d'inembargabilitat dels fons públics que estableix l'article 44 d'aquesta Llei. Es pot pactar que les despeses d'administració del compte es redueixin amb càrrec als interessos meritats pel mateix compte.

2. La Direcció General del Tresor i Política Financera ha d'ordenar la cancel·lació o la paralització dels comptes als quals es refereix el número anterior quan es comprovi que no subsisteixen les raons que van motivar-ne l'autorització o que no es compleixen les condicions imposades per al seu ús.

3. La Direcció General del Tresor i Política Financera pot subscriure convenis amb les entitats de crèdit, adreçats a determinar el règim de funcionament dels comptes en què estiguin situats els fons de l'Administració de l'Estat i els seus organismes autònoms i, en especial, el tipus d'interès al qual són retribuïts, les comissions a pagar, si s'escau, els mitjans de pagament associats i les obligacions d'informació assumides per les entitats de crèdit.»

Onze. L'article 120 queda redactat de la manera següent:

«La Direcció General del Tresor i Política Financera, en relació amb els comptes oberts en entitats de crèdit a les quals es refereix l'article anterior, pot demanar a l'òrgan administratiu gestor o a l'entitat de crèdit corresponent qualsevol dada adreçada a comprovar el compliment de les condicions en què es va autoritzar l'obertura del compte.»

Dotze. L'article 121 queda redactat de la manera següent:

«En les condicions que estableixi el ministre d'Economia i Hisenda, els ingressos i els pagaments de l'Estat i els seus organismes autònoms es poden fer mitjançant una transferència bancària, un xec, en efectiu o per qualsevol altre mitjà de pagament, sigui bancari o no. Es faculta igualment el ministre d'Economia i Hisenda per establir que, en determinats ingressos o pagaments de l'Estat i els seus organismes autònoms, només es puguin utilitzar determinats mitjans de pagament.»

Tretze. El títol VI queda redactat de la manera següent:

«TÍTOL VI

De la comptabilitat pública

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 122.

L'Estat i les entitats que integren el sector públic estatal queden sotmesos a l'obligació de retre

comptes de les operacions respectives, sigui quina sigui la seva naturalesa, al Tribunal de Comptes pel conducte de la Intervenció General de l'Administració de l'Estat.

Article 123.

1. L'Administració general de l'Estat, els organismes autònoms regulats en el capítol II del títol III de la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'organització i funcionament de l'Administració general de l'Estat, i les entitats del sistema de la Seguretat Social han de formar i retre els seus comptes d'acord amb els principis i les normes de comptabilitat que recullen el Pla general de comptabilitat pública i les seves normes de desplegament.

2. Les entitats públiques empresarials regulades en el capítol III del títol III de la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'organització i funcionament de l'Administració general de l'Estat, i les societats mercantils estatals a les quals es refereix la disposició addicional dotzena de la mateixa Llei han de formar i retre els seus comptes d'acord amb els principis i les normes de comptabilitat que recullen el Pla general de comptabilitat vigent per a l'empresa espanyola i les disposicions que el despleguin.

3. Les fundacions de competència o titularitat pública estatal han de formar i retre els seus comptes d'acord amb els principis i les normes de comptabilitat que recull l'adaptació del Pla general de comptabilitat a les entitats sense finalitats lucratives i disposicions que el despleguin.

4. Els organismes i les entitats no recollits en els punts anteriors han de formar i retre els seus comptes d'acord amb els principis i les normes de comptabilitat que recull el Pla general de comptabilitat pública, llevat del fet que concorrin en aquests organismes i entitats les característiques següents, cas en què han d'aplicar el Pla general de comptabilitat de les empreses:

a) que la seva activitat principal consisteixi en la producció de béns i serveis destinats a la venda en el mercat.

b) que com a mínim el 50 per 100 dels seus ingressos procedeixi de la venda en el mercat de la seva producció.

Article 124.

Competeix al Ministeri d'Economia i Hisenda l'organització de la comptabilitat pública al servei de les finalitats següents:

a) Registrar l'execució dels pressupostos en les diferents modalitats.

b) Conèixer el moviment i la situació del Tresor.

c) Reflectir les variacions, la composició i la situació del patrimoni de l'Estat.

d) Proporcionar les dades necessàries per a la formació del compte general de l'Estat, així com dels altres comptes, estats i documents que s'hagin d'elaborar o trametre al Tribunal de Comptes.

e) Facilitar les dades i altres antecedents que calguin per confeccionar els comptes econòmics del sector públic i els nacionals d'Espanya.

f) Proporcionar la informació econòmica i financera que sigui necessària per a la presa de decisions, tant en l'ordre polític com en el de gestió.

Article 125.

La Intervenció General de l'Administració de l'Estat és el centre directiu de la comptabilitat pública, a la qual competeix:

a) sotmetre a la decisió del ministre d'Economia i Hisenda el Pla general de comptabilitat pública, al qual s'han d'adaptar les corporacions, els organismes i altres entitats incloses en el sector públic, segons les seves característiques o peculiaritats.

b) Promoure l'exercici de la potestat reglamentària a fi de regular la rendició de comptes per les entitats integrants del sector públic estatal, i pot dictar instruccions i circulars en aquesta matèria.

c) Aprovar els plans parcials o especials de comptabilitat pública que s'elaborin conforme al Pla general.

d) Inspeccionar la comptabilitat dels organismes autònoms i d'altres entitats subjectes a la comptabilitat pública.

Article 126.

Com a centre gestor de la comptabilitat pública, correspon a la Intervenció General de l'Administració de l'Estat:

a) Formar el compte general de l'Estat.

b) Preparar els comptes que s'hagin de retre al Tribunal de Comptes.

c) Gestionar la comptabilitat de l'Administració general de l'Estat.

d) Centralitzar la informació deduïda de la comptabilitat dels organismes, les entitats i els agents que integren el sector públic.

e) Elaborar els comptes econòmics del sector públic, d'acord amb el sistema espanyol de comptes nacionals.

f) Vigilar i impulsar l'activitat de les oficines de comptabilitat existents en tots els departaments i els organismes de l'Estat en què ho aconselli el servei, i que estan a càrrec dels funcionaris que tenen atribuïda aquesta comesa legalment.

g) Demanar tots els informes i els dictàmens econòmics comptables que es facin en entitats que hagin de retre comptes al Tribunal de Comptes a través seu.

Article 127.

1. Són comptedants els titulars de les entitats i els òrgans subjectes a l'obligació de retre comptes i, en tot cas:

a) Les autoritats i els funcionaris que tinguin a càrrec seu la gestió dels ingressos i l'execució de despeses, així com les altres operacions de l'Administració general de l'Estat.

b) Els titulars de les entitats del sistema de la Seguretat Social.

c) Els presidents o els directors dels organismes autònoms i de les entitats públiques empresarials i altres entitats del sector públic estatal.

d) Els presidents del consell d'administració de les societats mercantils estatals.

e) Els liquidadors de les societats mercantils estatals en procés de liquidació.

f) Els presidents del patronat de les fundacions de competència o titularitat pública estatal.

2. Els comptedants de les entitats i els òrgans enumerats en el punt anterior són responsables de la informació comptable i els correspon retre

els comptes que s'hagin d'enviar al Tribunal de Comptes, en els terminis fixats a aquest efecte i autoritzats degudament, pel conducte de la Intervenció General de l'Administració de l'Estat.

3. També han de retre comptes, en la forma que s'estableixi per reglament, els particulars que excepcionalment administrin, recaptin o custodiïn fons o valors de l'Estat, sens perjudici que siguin intervingudes les operacions respectives, així com els perceptors de subvencions. En aquest últim cas, la rendició de comptes s'ha d'instrumentar a través del compliment de l'obligació de justificar davant l'òrgan concedent de la subvenció o l'ajut regulat en l'article 81 d'aquesta Llei.

Article 128.

Els comptedants esmentats en el número 1 de l'article 127 han de formular els comptes anuals de les seves respectives entitats en el termini màxim de tres mesos des del tancament de l'exercici econòmic.

Una vegada formulats els comptes de les entitats als quals es refereixen les lletres b), c) i f) del número 1 de l'article 127, s'han de posar a disposició de la Intervenció General de l'Administració de l'Estat, bé directament, bé a través de la Intervenció General de la Seguretat Social quan es tracti d'entitats integrants del sistema de la Seguretat Social.

Article 129.

1. La Intervenció General de l'Administració de l'Estat ha d'auditar anualment els comptes que hagin de retre els organismes autònoms, les entitats públiques empresarials i els organismes públics i les entitats a les quals es refereixen les disposicions addicionals 9 i 10 de la Llei 6/1997, de 14 d'abril, les entitats del sistema de Seguretat Social i les fundacions de competència o titularitat pública estatal.

2. L'informe d'auditoria s'ha d'emetre en un termini no superior a tres mesos comptats a partir del moment que els comptes es posin a disposició dels auditors. Amb aquesta finalitat, els organismes, les entitats o les societats auditats estan obligats a facilitar tota la documentació i la informació que sigui necessària per auditar els comptes.

3. L'auditoria de comptes de les societats mercantils estatals que estan sotmeses a l'obligació d'auditar-se, d'acord amb el que disposa la legislació mercantil, s'ha de fer de conformitat amb el que estableix la Llei 19/1988, de 12 de juliol, d'auditoria de comptes.

La Intervenció General de l'Administració de l'Estat ha d'auditar els comptes que han de retre les societats mercantils estatals quan no estiguin sotmeses a l'obligació d'auditar-se en virtut de la legislació mercantil.

Article 130.

1. En compliment de la seva obligació de retre comptes, els comptedants, els han de retre acompanyats de l'informe de gestió i de l'informe d'auditoria que correspongui en aplicació de l'article 129 anterior, a la Intervenció General de l'Administració de l'Estat dins els set mesos següents a l'acabament de l'exercici econòmic.

Les societats mercantils estatals i les fundacions de competència o titularitat pública estatal, a més dels comptes que els són exigits per la seva legislació específica, han de retre una memòria relativa al compliment de les obligacions de caràcter econòmic financer que assumeixen aquestes entitats

com a conseqüència de la seva pertinença al sector públic. La memòria s'ha d'adaptar al contingut que disposi el ministre d'Economia i Hisenda a aquest efecte i incloure la informació sobre les subvencions rebudes i els resultats obtinguts amb les subvencions, així com l'execució dels contractes programa i el seu grau de compliment.

2. La Intervenció General de l'Administració de l'Estat ha de trametre al Tribunal de Comptes la documentació a què es refereix el punt anterior en el termini d'un mes des que l'hagi rebuda.

3. El Ministeri d'Economia i Hisenda ha d'establir els procediments de tramesa per mitjans electrònics, informàtics o telemàtics dels comptes i la documentació restant que hagi de retre.

Article 130 bis.

La comptabilitat pública queda sotmesa a la verificació ordinària o extraordinària a càrrec de funcionaris dependents de l'interventor general de l'Administració de l'Estat.

Article 131.

1. El Ministeri d'Economia i Hisenda ha de publicar en el «Butlletí Oficial de l'Estat» les dades mensuals següents:

a) De moviment del Tresor per operacions pressupostàries i extrapressupostàries, i de la seva situació.

b) De les operacions d'execució del pressupost de l'Estat i de les seves modificacions.

c) De les altres que es considerin d'interès general.

2. La Intervenció General de l'Administració de l'Estat, amb periodicitat mensual, ha de trametre a les comissions de pressupostos del Congrés dels Diputats i del Senat informació sobre l'execució dels pressupostos.

CAPÍTOL II

Del compte general de l'Estat

Article 132.

El compte general de l'Estat s'ha de formar amb els documents següents:

1. Compte general de les administracions públiques estatals, que s'ha de formar mitjançant l'agregació o la consolidació dels comptes de les entitats que formin els seus comptes d'acord amb els principis i les normes de comptabilitat recollits en el Pla general de comptabilitat pública i les normes de desplegament.

Així mateix, s'hi ha d'adjuntar el compte de gestió de tributs cedits a les comunitats autònomes conforme al que preceptua l'article 20 de la Llei 14/1996, de 30 de desembre, de cessió de tributs de l'Estat a les comunitats autònomes i de mesures fiscals complementàries.

2. Compte general de les empreses estatals, que s'ha de formar mitjançant l'agregació o la consolidació dels comptes de les entitats que formin els seus comptes d'acord amb els principis i les normes de comptabilitat recollits en el Pla general de comptabilitat de l'empresa espanyola i les disposicions que el despleguin.

3. Compte general de les fundacions de competència o titularitat pública estatal, que s'ha de formar mitjançant l'agregació o la consolidació dels comptes de les entitats que formin els seus comptes d'acord amb els principis i les normes de comp-

tabilitat recollits en l'adaptació del Pla general de comptabilitat a les entitats sense finalitats lucratives i disposicions que el despleguin.

Article 133.

El contingut, l'estructura, les normes d'elaboració i els criteris d'agregació o de consolidació del compte general de l'Estat, els ha de determinar el Ministeri d'Economia i Hisenda, a proposta de la Intervenció General de l'Administració de l'Estat. En tot cas, ha de subministrar informació sobre:

- a) La situació econòmica, financera i patrimonial del sector públic estatal.
- b) Els resultats econòmics patrimonials de l'exercici.
- c) L'execució i la liquidació dels pressupostos.

Article 134.

Suprimit

Article 135.

Suprimit

Article 136.

1. El compte general de l'Estat de cada any, l'ha de formar la Intervenció General de l'Administració de l'Estat i elevar-lo al Govern perquè el trameti, abans del 31 d'octubre de l'any següent a l'any a què es refereixi, al Tribunal de Comptes.

2. Als efectes que preveu aquest article, la Intervenció General de l'Administració de l'Estat pot demanar de les diferents entitats la informació que consideri necessària per efectuar els processos d'agregació o consolidació comptable.

La falta de tramesa de comptes no constitueix cap obstacle perquè la Intervenció General de l'Administració de l'Estat pugui formar el compte general de l'Estat amb els comptes rebuts.

3. Poden ser objecte d'agregació o consolidació els comptes en els quals l'auditor, en el seu informe d'auditoria, hagi denegat l'opinió o hagi emès una opinió amb condicions; aquesta circumstància s'ha de fer constar en la memòria explicativa que acompanyi l'agregació o la consolidació efectuada.

Article 137.

El Tribunal de Comptes, per delegació de les Corts Generals, ha de procedir a l'examen i la comprovació del compte general de l'Estat dins el termini de sis mesos a partir de la data en què l'hagi rebut. El Ple, escoltat el fiscal, ha de dictar la declaració definitiva que consideri per elevar-la a les cambres amb la proposta oportuna, i donar-ne trasllat al Govern.

Article 138.

Suprimit.»

Catorze. L'apartat 2 de l'article 154 queda redactat de la manera següent:

«2. Les bestretes han de quedar reembossades abans de finalitzar l'exercici econòmic en el qual se satisfacin, llevat de si es van concedir a compte de la liquidació definitiva de la participació en els ingressos de l'Estat o del Fons de Garantia del Model de Finançament, cas en què s'han de reembossar simultàniament a la pràctica de la liquidació dels mecanismes esmentats, en què han de figurar com a assentament deutor.»

Article 53. *Modificació de l'article 18 de la Llei 13/1986, de 14 d'abril, de foment i coordinació general de la investigació científica i tècnica.*

Es modifica el paràgraf segon de l'apartat 2 de l'article 18 de la Llei 13/1986, de 14 d'abril, de foment i coordinació general de la investigació científica i tècnica, que queda redactat de la manera següent:

«No obstant el que assenyalava el paràgraf anterior, quan es pretengui que la generació de crèdit afecti la dotació del complement de productivitat o de les gratificacions per serveis extraordinaris als quals es refereix l'article 23.3.c) i d) de la Llei 30/1984, de 2 d'agost, així com la de qualsevol altre dels incentius al rendiment inclosos en l'article 15 de la classificació econòmica actual de les despeses, cal l'informe favorable del Ministeri d'Economia i Hisenda.»

SECCIÓ 2a DE LA GESTIÓ PATRIMONIAL

Article 54. *Alienació de determinats immobles i instal·lacions de defensa i del patrimoni de l'Estat.*

U. S'autoritza el Ministeri de Defensa a alienar, amb l'extensió objectiva i el preu que acordi el Govern, les factories, les fàbriques, els terrenys i les instal·lacions que, a 1 de gener de 1999, es trobin cedits temporalment a l'Empresa Nacional Bazán de Construcciones Navales Militares, Sociedad Anònima, a l'Empresa Nacional Santa Bárbara de Industrias Militares, Sociedad Anònima, a l'Empresa SBB Blindados, Sociedad Anònima i a Construcciones Aeronáutiques, Sociedad Anònima.

Dos. Igualment, s'autoritza el Ministeri d'Economia i Hisenda a alienar a l'Empresa Nacional Santa Bárbara de Industrias Militares, Sociedad Anònima, els terrenys i els edificis de Paracuellos de Jarama que pertanyen al patrimoni de l'Estat i que, actualment, posseeix i administra l'empresa esmentada.

Tres. Les alienacions esmentades d'immobles i d'instal·lacions, amb tots els seus efectes, s'han de fer, amb la taxació oportuna prèvia, de conformitat amb el que estableix la legislació del patrimoni de l'Estat, i sens perjudici de les competències atribuïdes a la Gerència d'Infraestructura de la Defensa, d'acord amb la seva legislació específica.

Quatre. Les factories, les fàbriques i les instal·lacions esmentades en els apartats anteriors han de seguir afectes a les finalitats d'interès per a la defensa nacional per a les quals van ser cedides.

Cinc. El Govern, a proposta dels ministres de Defensa, d'Indústria i Energia i d'Economia i Hisenda ha de dictar totes les disposicions de desplegament o complementàries que siguin necessàries per a l'aplicació d'aquest precepte.

SECCIÓ 3a DELS CONTRACTES DE LES ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES

Article 55. *Convenis de cooperació per a la gestió i el finançament de construccions per a les forces i els cossos de seguretat de l'Estat.*

U. Les comunitats autònomes i les corporacions locals, amb l'acord previ dels seus òrgans de govern, poden cooperar amb el Ministeri de l'Interior i en particular amb el seu organisme autònom, Gerència d'Infraestructures de la Seguretat de l'Estat, mitjançant la subscripció dels convenis de cooperació oportuns, en la gestió i el finançament de les construccions necessàries per al compliment de les seves funcions per part de les forces i els cossos de seguretat de l'Estat.

Dos. La cooperació amb les comunitats autònomes i les corporacions locals pot incloure la realització, per part d'aquestes, amb subjecció al que disposa la legislació de contractes de les administracions públiques, de les actuacions següents, atenent les circumstàncies que hi concorrin: redacció de projectes, contractació de les obres de construcció de noves instal·lacions, així com les d'execució d'obres de reformes, reparacions, adaptacions i transformacions que siguin necessàries en les instal·lacions existents.

Correspon en tot cas als serveis tècnics de la corresponent comunitat autònoma o entitat local, la direcció de les obres que contracti.

El Ministeri de l'Interior ha de donar conformitat, si s'escau, a la redacció dels projectes, facilitar-ne els requisits bàsics sota el punt de vista de la funció a desenvolupar i del control i la vigilància de les obres, i exercir les facultats de supervisió, d'aprovació i d'inspecció de les obres.

Tres. El Ministeri de l'Interior i, si s'escau, els departaments restants amb competències per raó de la matèria també poden cooperar amb les comunitats autònomes i les corporacions locals, mitjançant la subscripció de convenis de cooperació en els termes previstos en l'apartat segon d'aquest article, per a la gestió i el finançament de les infraestructures i les actuacions que requereixi el compliment de les seves funcions en matèria d'estrangeria i d'asil.

Article 56. *Modificació de la Llei 13/1995, de 18 de maig, de contractes de les administracions públiques.*

S'afegeix un apartat 3 a l'article 68 de la Llei 13/1995, de 18 de maig, de contractes de les administracions públiques, amb el contingut següent:

«3. A efectes de la liquidació dels contractes d'obra de caràcter plurianual, llevat dels subscrits sota la modalitat d'abonament total del preu, s'ha d'efectuar una retenció addicional de crèdit del 10 per 100 de l'import de l'adjudicació, en el moment que aquesta es faci. La retenció s'ha d'aplicar a l'exercici en el qual finalitzi el termini fixat en el contracte per a l'acabament de l'obra o al següent, segons el moment en què es prevegi efectuar el pagament.»

SECCIÓ 4a DE LA GESTIÓ DE LES HISENDES LOCALS

Article 57. *Del contingut del pressupost general de les entitats locals, de l'exigibilitat de les obligacions de pagament i de la disponibilitat dels seus crèdits pressupostaris.*

U. Es modifica el text actual de l'article 147.1 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, que queda redactat de la manera següent:

«1. A pressupost general s'han d'unir com a annexos:

a) Els plans i els programes d'inversió i finançament que poden formular els municipis i altres entitats locals d'àmbit supramunicipal per a un termini de quatre anys.

b) Els programes anuals d'actuació, inversions i finançament de les societats mercantils del capital social de les quals sigui titular únic o partícip majoritari l'entitat local.

c) L'estat de consolidació del pressupost de la mateixa entitat amb el de tots els pressupostos i estats de previsió dels seus organismes autònoms i societats mercantils.

d) L'estat de previsió de moviments i situació del deute comprensiu del detall d'operacions de crèdit o d'endeutament pendents de reembossament al principi de l'exercici, de les noves operacions previstes a efectuar al llarg de l'exercici i del volum d'endeutament al tancament de l'exercici econòmic, amb distinció d'operacions a curt termini, operacions a llarg termini, de recurrència al mercat de capitals i realitzades en divises o similars, així com de les amortitzacions que es preveu efectuar durant el mateix exercici.»

Dos. Es modifica el text actual de l'article 154.2 de la Llei 39/1988, reguladora de les hisendes locals, que queda redactat de la manera següent:

«2. Els tribunals, els jutges i les autoritats administratives no poden despatxar manaments d'execució ni dictar provisions d'embargament contra els drets, els fons, els valors i els béns de la hisenda local ni exigir fiances, dipòsits i caucions a les entitats locals, excepte quan es tracti de béns patrimonials no afectats a un ús o un servei públic.»

Tres. Es fa una nova redacció de la lletra b) del número 6 de l'article 154 de la Llei 39/1988, de 30 de desembre, reguladora de les hisendes locals, amb el text següent:

«b) La concessió de les autoritzacions previstes en l'article 54, de conformitat amb les regles que conté el capítol VII del títol primer d'aquesta Llei, en el cas que hi hagi previsions inicials dins el capítol IX de l'estat d'ingressos.»

Article 58. *Participació de les entitats locals en tributs de l'Estat.*

U. Se substitueix el text actual del títol II, capítol III i del títol III, capítol III de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, que queden redactats de la manera següent:

«TÍTOL II

CAPÍTOL III

Participació en els tributs de l'Estat

Article 112.

1. Durant el quinquenni 1999-2003 la participació dels municipis en els tributs de l'Estat s'ha de determinar d'acord amb les normes que conté aquesta Llei.

2. El finançament definitiu dels municipis per la seva participació en els tributs de l'Estat l'any 1999 es quantifica en 895.586 milions de pesetes.

Article 113.

1. Els pressupostos generals de l'Estat han d'incloure anualment els crèdits corresponents a la participació dels municipis en els tributs de l'Estat, que s'ha de determinar aplicant-hi la fórmula següent:

$$PTEN = PTE_{99} \times IE$$

On:

PTEN = participació dels municipis en els tributs de l'Estat de l'any N.

PTE₉₉ = participació dels municipis en els tributs de l'Estat de l'any 1999.

IE = índex d'evolució que prevalgui, segons les regles de l'article 114 següent, determinat segons les previsions pressupostàries i econòmiques.

2. Liquidats els pressupostos generals de l'Estat de cada exercici econòmic, s'ha de procedir a efectuar la liquidació definitiva de la participació dels municipis en els tributs de l'Estat.

Amb aquesta finalitat, s'ha d'aplicar la fórmula que conté el número 1 precedent, utilitzant els valors aplicables a cada un dels termes del segon membre. Per determinar l'índex definitiu d'evolució prevalent de cada any, s'ha d'utilitzar el primer valor que fixi l'any següent al període de referència, amb qualsevol caràcter, l'Institut Nacional d'Estadística per a les magnituds respectives.

Article 114.

Per determinar l'índex d'evolució a què es refereix l'article 113, apartat 1, cal tenir en compte les regles següents, que poden ser objecte de revisió a partir de l'any 2002:

a) Com a regla general, el finançament s'ha d'incrementar en els mateixos termes que ho faci el producte interior brut a preus de mercat, en termes nominals, entre l'any a què es refereix la participació i l'any 1999.

b) En qualsevol cas, l'increment del finançament interanual mai no ha de ser inferior al que experimenti l'índex de preus al consum, a 31 de desembre, entre l'any a què es refereix la participació i l'immediatament precedent.

Article 115.

1. L'import de la participació dels municipis en els tributs de l'Estat s'ha de distribuir anualment entre els municipis tal com disposin les respectives lleis de pressupostos generals de l'Estat, de conformitat amb les regles següents:

A) Als municipis de Madrid, Barcelona i La Línea de la Concepción se'ls ha d'assignar una quantitat proporcional a la seva participació l'any 1998 sobre el total a distribuir per a tots els municipis.

B) Durant el quinquenni 1999-2003, els municipis que han integrat les àrees metropolitanes de Madrid i Barcelona han de continuar percebent, amb càrrec a la participació global dels municipis en els tributs de l'Estat, la dotació compensatòria prevista en l'article 114.2, c) de la Llei 33/1987, de 23 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a 1988.

Les quantitats totals i la fórmula de distribució de cada exercici han de ser fixades per la respectiva llei de pressupostos generals de l'Estat, d'acord amb el que preveu l'article 113 d'aquesta Llei.

C) La resta de la participació dels municipis una vegada trets els imports corresponents als apartats A) i B) precedents s'ha de distribuir entre tots els municipis, excepte Madrid, Barcelona i La Línea de la Concepción, d'acord amb els criteris següents:

a) El 75 per 100, en funció del nombre d'habitants de dret de cada municipi, segons les xifres de població aprovades pel Govern, que figurin en l'últim padró municipal vigent, ponderades pels coeficients multiplicadors següents segons estrats de població.

Grup	Nombre d'habitants	Coefficients
1	De més de 500.000	2,80
2	De 100.001 a 500.000	1,47
3	De 50.001 a 100.000	1,32
4	De 20.001 a 50.000	1,30
5	De 10.001 a 20.000	1,17
6	De 5.001 a 10.000	1,15
7	De 1.001 a 5.000	1,00
8	Que no passi de 1.000	1,00

b) El 14 per 100, en funció del nombre d'habitants de dret ponderat segons l'esforç fiscal mitjà de cada municipi obtingut al segon exercici anterior al de la llei de pressupostos generals de l'Estat corresponent.

A aquests efectes s'entén per esforç fiscal mitjà de cada municipi el que per a cada exercici determinin les lleis de pressupostos generals de l'Estat d'acord amb l'aplicació que els municipis facin dels tributs que conté aquesta Llei.

c) El 8,5 per 100 en funció de l'invers de la capacitat recaptadora definida per a cada tram de població en la forma que determinin les lleis de pressupostos generals de l'Estat tenint en compte les estadístiques disponibles a l'efecte.

d) El 2,5 per 100 restant, en funció del nombre d'unitats escolars d'educació infantil, primària, primer cicle de l'ESO i especial existents en centres públics en què els immobles pertanyin als municipis, o segons les despeses de conservació i manteniment que han d'anar a càrrec seu. Amb aquesta finalitat s'han de tenir en consideració les unitats escolars en funcionament al final del segon exercici al qual es refereixi la participació.

2. En cap cas els municipis no poden percebre per aquesta distribució, considerades singularment, una quantitat inferior a la que hagin percebut com a finançament l'últim any del quinquenni anterior.

Article 116.

Quan un municipi, amb la utilització de les normes financeres que regula aquesta Llei, no pugui prestar adequadament els serveis públics municipals obligatoris, els pressupostos generals de l'Estat poden establir, amb especificació de la destinació i la distribució, una assignació complementària, amb la finalitat de cobrir insuficiències financeres manifestes.»

«TÍTOL III

CAPÍTOL III

Participació en tributs de l'Estat

Article 125.

1. Durant el quinquenni 1999-2003 la participació de les províncies en els tributs de l'Estat s'ha de determinar d'acord amb les normes que conté aquesta Llei.

2. El finançament inicial definitiu de les províncies per la seva participació en els tributs de l'Estat l'any 1999 és de 493.843 milions de pesetes.

3. Els pressupostos generals de l'Estat han d'incloure anualment els crèdits corresponents a la participació de les províncies en els tributs de l'Estat,

que es determinen per aplicació de la fórmula que estableix l'apartat 1 de l'article 113.

4. Liquidats els pressupostos generals de l'Estat de cada exercici econòmic, es procedeix a efectuar la liquidació definitiva de la participació de les províncies en els tributs de l'Estat.

A aquesta finalitat, s'aplica, anàlogament, la mateixa fórmula que conté l'apartat 1 de l'article 113, utilitzant el mateix índex d'evolució que resulti per als municipis, segons les regles que fixen els articles 113 i 114.

Article 126.

1. L'import de la participació de les províncies en els tributs de l'Estat es distribueix entre aquestes conforme amb que estableixen les lleis de pressupostos generals de l'Estat sobre la base dels criteris següents:

- A) El nombre d'habitants de dret de la respectiva província o illa, segons els últims padrons municipals aprovats oficialment.
- B) La superfície.
- C) El nombre d'habitants de dret dels municipis menors de 20.000 habitants en relació amb el total d'habitants de la província.
- D) La inversa de la renda per cápita.
- E) Altres criteris que s'estimin procedents.

2. En cap cas, les províncies i les illes no poden percebre per aquesta distribució, considerades singularment, una quantitat inferior a la que hagin percebut com a finançament l'últim any del quinquenni anterior.

Article 127.

Quan una província, amb la utilització dels recursos financers que regula aquesta Llei, no pugui exercir adequadament les competències a què es refereixen les lletres a), b), c) i d) de l'apartat 1 de l'article 36 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, els pressupostos generals de l'Estat poden establir, amb especificació de la destinació i la distribució, una assignació complementària, amb la finalitat de cobrir insuficiències financeres manifestes.»

Dos. En l'article 140.3 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, la referència a l'article 115.a) s'ha de substituir per «article 115.1.C.b)».

Article 59. Endeutament local.

U. El capítol VII del títol I de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, queda redactat de la manera següent:

«CAPÍTOL VII

Operacions de crèdit

Article 49.

En els termes que preveu aquesta Llei, les entitats locals, els seus organismes autònoms i les societats mercantils de capital íntegrament local poden concertar operacions de crèdit en totes les seves modalitats, tant a curt termini com a llarg termini, així com operacions financeres de cobertura i gestió del risc del tipus d'interès i del tipus de canvi.

Article 50.

1. Per finançar les seves inversions, així com per substituir totalment o parcialment operacions preexistents, les entitats locals, els seus organismes autònoms i les societats mercantils de capital íntegrament local poden fer ús del crèdit públic i privat, a llarg termini, en qualsevol de les seves formes.

2. El crèdit es pot instrumentar mitjançant:

- a) Emissió pública de deute.
- b) Contractació de préstecs o crèdits.
- c) Qualsevol altra apel·lació al crèdit públic o privat.
- d) Conversió i substitució total o parcial d'operacions preexistents.

3. El deute públic de les entitats locals i els títols valors de caràcter equivalent que aquestes emeten tenen els mateixos beneficis i condicions que el deute públic emès de l'Estat.

4. Per als casos excepcionals que preveuen els articles 158.5 i 174.2 d'aquesta Llei, el crèdit només es pot instrumentar mitjançant préstecs o crèdits concertats amb entitats financeres.

5. El pagament de les obligacions derivades de les operacions de crèdit es pot garantir de la manera següent:

A) Tractant-se d'operacions de crèdit a curt termini:

a) En el supòsit que preveu l'article 52.a), mitjançant l'afectació dels recursos tributaris objecte de la bestreta, meritats en l'exercici econòmic, fins al límit màxim de bestreta o bestretes concedides.

b) En les operacions de préstec o crèdit concertades per organismes autònoms i societats mercantils de capital íntegrament local, amb avals concedits per la corporació corresponent. Quan tinguin la participació social diverses entitats locals, l'aval ha de quedar limitat, per a cada partícip, al seu percentatge de participació en el capital social.

c) Amb l'afectació d'ingressos procedents de contribucions especials, taxes i preus públics.

B) Tractant-se d'operacions de crèdit a llarg termini:

a) Amb la constitució de garantia real sobre béns patrimonials.

b) Amb l'instrument que preveu l'apartat b) de la lletra A anterior.

c) Amb l'afectació d'ingressos procedents de contribucions especials, taxes i preus públics, sempre que hi hagi una relació directa entre els recursos esmentats i la despesa a finançar amb l'operació de crèdit.

d) Quan es tracti d'inversions cofinançades amb fons procedents de la Unió Europea o amb aportacions de qualsevol Administració pública, amb la mateixa subvenció de capital, sempre que hi hagi una relació directa d'aquesta amb la despesa finançada amb l'operació de crèdit.

6. Les corporacions locals poden, quan ho estimin convenient per als seus interessos i a l'efecte de facilitar l'execució d'obres i la prestació de serveis que són competència seva, concedir el seu aval a les operacions de crèdit, sigui quina sigui la seva naturalesa i sempre de manera individualitzada per a cada operació, que concertin persones o entitats amb les quals aquelles corporacions contractin obres o serveis, o que explotin concessions que hagin de revertir a l'entitat respectiva.

7. Les corporacions locals també poden concedir avals a societats mercantils participades per persones o entitats privades, en les quals tinguin una quota de participació en el capital social no inferior al 30 per 100.

L'aval no pot garantir un percentatge del crèdit superior al de la seva participació en la societat.

8. Les operacions a què es refereixen els dos apartats anteriors estan sotmeses a fiscalització prèvia i l'import del préstec garantit no pot ser superior al que hagués implicat el finançament directe mitjançant crèdit de l'obra o del servei per la mateixa entitat.

Article 51.

La concertació de qualsevol de les modalitats de crèdit que preveu aquesta Llei, excepte la que regula l'article 130, requereix que la corporació o l'entitat corresponent disposi del pressupost aprovat per a l'exercici en curs, cosa que ha de ser justificada en el moment de subscriure el corresponent contracte, pòlissa o document mercantil en el qual recolzi l'operació, davant l'entitat financera corresponent i davant el fedatari públic que intervingui o formalitzi el document.

Quan es produeixi la situació de pròrroga del pressupost, es poden concertar, excepcionalment, les modalitats següents d'operacions de crèdit:

a) Operacions de tresoreria, dins els límits que fixa la Llei, sempre que les concertades siguin reembossades i es justifiqui aquest fet de la manera que assenyala el paràgraf primer d'aquest article.

b) Operacions de crèdit a llarg termini per finançar inversions vinculades directament a modificacions de crèdit tramitades de la manera que preveuen els apartats 1, 2, 3 i 6 de l'article 158.

Article 52.

Per atendre necessitats transitòries de tresoreria, les entitats locals poden concertar operacions de crèdit a curt termini, que no passi d'un any, sempre que en conjunt no superin el 30 per 100 dels seus ingressos liquidats per operacions corrents en l'exercici anterior, llevat que l'operació s'hagi d'efectuar en el primer semestre de l'any sense que s'hagi produït la liquidació del pressupost d'aquest exercici, cas en què s'ha de considerar la liquidació de l'exercici anterior a aquest últim. A aquests efectes es consideren operacions de crèdit a curt termini, entre altres, les següents:

a) Les bestretes que es perceben d'entitats financeres, amb intermediació o sense dels òrgans de gestió recaptadora, a compte dels productes recaptadors dels impostos meritats a cada exercici econòmic i liquidats a través d'un padró o matrícula.

b) Els préstecs i crèdits concedits per entitats financeres per cobrir desfasaments transitoris de tresoreria.

c) Les emissions de deute per un termini no superior a un any.

Article 53.

1. En la concertació o la modificació de qualsevol classe d'operacions de crèdit amb entitats financeres de qualsevol naturalesa, l'activitat de les quals estigui sotmesa a normes de dret privat, vinculades a la gestió del pressupost de la manera que preveu la secció 1a del capítol primer del títol VI d'aquesta Llei 39/1988, de 28 de desembre, és d'aplicació el que preveu la lletra k) de l'article 3,

apartat u, de la Llei 13/1995, de 18 de maig, de contractes de les administracions públiques.

En cas que no hi hagi previsions pressupostàries a l'efecte, és d'aplicació, en tot cas, l'article 9 de l'esmentada Llei de contractes de les administracions públiques, llevat que es faci l'oportuna adaptació del pressupost o de les seves bases d'execució, com a condició prèvia a la viabilitat dels compromisos adquirits per subscriure l'operació de crèdit corresponent. La modificació esmentada s'ha d'efectuar per acord del Ple de la corporació, en qualsevol cas.

2. La concertació o la modificació de qualsevol operacions s'ha d'acordar amb l'informe previ de la Intervenció, en el qual s'ha d'analitzar, especialment, la capacitat de l'entitat local per fer front, en el temps, a les obligacions que es derivin d'aquelles operacions.

Els presidents de les corporacions locals poden concertar les operacions de crèdit previstes a llarg termini en el pressupost, l'import acumulat de les quals, dins de cada exercici econòmic, no superi el 10 per 100 dels seus recursos corrents liquidats en l'exercici anterior. La concertació de les operacions de crèdit a curt termini li correspon quan l'import acumulat de les operacions vives d'aquesta naturalesa, inclosa la nova operació, no superi el 15 per 100 dels recursos corrents liquidats en l'exercici anterior.

Una vegada superats els límits esmentats, l'aprovació correspon al Ple de la corporació local.

Article 54.

1. No es poden concertar noves operacions de crèdit a llarg termini, incloses les operacions que modifiquin les condicions contractuals o afegixin garanties addicionals amb intermediació de tercers o sense, ni concedir avals, ni substituir operacions de crèdit concertades anteriorment per part de les entitats locals, els seus organismes autònoms i societats mercantils de capital íntegrament local sense l'autorització prèvia dels òrgans competents del Ministeri d'Economia i Hisenda o, en el cas d'operacions dutes a terme amb entitats financeres residents a Espanya en moneda nacional o equivalent, de la comunitat autònoma a la qual l'entitat local pertanyi que tingui atribuïda en el seu Estatut competència en la matèria, quan dels estats financers que reflecteixen la liquidació dels pressupostos, els resultats corrents i els resultats de l'activitat ordinària de l'últim exercici es dedueixi un estalvi net negatiu.

A aquests efectes s'entén per estalvi net de les entitats locals i els seus organismes autònoms de caràcter administratiu la diferència entre els drets liquidats pels capítols de l'u al cinc, ambdós inclusivament, de l'estat d'ingressos, i de les obligacions reconegudes pels capítols u, dos i quatre de l'estat de despeses, minorada en l'import d'una anualitat teòrica d'amortització de l'operació projectada i de cada un dels préstecs i emprèstits propis i avalats a tercers pendents de reembossament.

L'import de l'anualitat teòrica d'amortització de cada un dels préstecs a llarg termini concertats i dels avalats per la corporació pendents de reembossament, així com la de l'operació projectada, es determina en tot cas, en termes constants, incloent-hi els interessos i la quota anual d'amortització, siguin quines siguin la modalitat i les condicions de cada operació.

Es considera estalvi net en els organismes autònoms de caràcter comercial, industrial, financer o

anàleg els resultats corrents de l'exercici i, en les societats mercantils locals, els resultats de l'activitat ordinària, exclosos els interessos de préstecs o emprèstits, en ambdós casos, i minorats en una anualitat teòrica d'amortització, tal com defineix el paràgraf anterior, igualment en ambdós casos.

No s'inclouen en el càlcul de les anualitats teòriques les operacions de crèdit garantides amb hipoteques sobre béns immobles, proporcionalment a la part del préstec afectat per la garantia esmentada.

Si l'objecte de l'activitat de l'organisme autònom o societat mercantil local és la construcció d'habitatges, el càlcul de l'estalvi net s'obté fent la mitjana dels dos últims exercicis.

Quan l'estalvi net és de signe negatiu, el Ple de la respectiva corporació ha d'aprovar un pla de sanejament financer a efectuar en un termini no superior a tres anys, en el qual s'adoptin mesures de gestió, tributàries, financeres i pressupostàries que permetin com a mínim ajustar a zero l'estalvi net negatiu de l'entitat, organisme autònom o societat mercantil. El pla esmentat ha de ser presentat conjuntament amb la sol·licitud de l'autorització corresponent.

2. Necessiten autorització dels òrgans esmentats a l'apartat 1 anterior les operacions de crèdit a llarg termini de qualsevol naturalesa inclòs el risc deduït dels avals, quan el volum total del capital viu de les operacions de crèdit vigents a curt i llarg termini excedeixi el 110 per 100 dels ingressos corrents liquidats o meritats en l'exercici immediatament anterior o, si no n'hi ha, en el precedent a aquest últim quan el còmput s'hagi d'efectuar en el primer semestre de l'any i no s'hagi liquidat el pressupost corresponent a aquell, segons les xifres deduïdes dels estats comptables consolidats que integren els pressupostos generals de la corporació.

3. No cal presentar el pla de sanejament financer al qual es refereix l'apartat 1 anterior en el cas d'autorització d'operacions de crèdit que tinguin per finalitat substituir operacions de crèdit a llarg termini concertades anteriorment, en la forma que preveu la Llei, a fi de disminuir la càrrega financerà o el risc de les operacions esmentades, respecte a les obligacions derivades d'aquelles que estan pendents de venciment.

4. No obstant el que preveuen els apartats 1 i 2 anteriors, les entitats locals de més de 200.000 habitants poden optar per substituir les autoritzacions que s'hi preceptuen per la presentació d'un escenari de consolidació pressupostària, perquè l'aprovi l'òrgan competent.

L'escenari de consolidació pressupostària ha de contenir el compromís per part de l'entitat local, aprovat pel Ple, del límit màxim del dèficit no financer, i l'import màxim de l'endeutament per a cada un dels tres exercicis següents.

L'òrgan competent per aprovar l'escenari de consolidació pressupostària és aquell a qui correspon autoritzar les operacions d'endeutament, amb l'informe previ del Ministeri d'Economia i Hisenda en el cas que la competència sigui de la comunitat autònoma. En el cas que l'escenari de consolidació pressupostària contingui alguna operació de les enumerades a l'apartat 5 d'aquest article, l'autorització correspon al Ministeri d'Economia i Hisenda, amb l'informe previ, si s'escau, de la comunitat autònoma amb competència en la matèria.

5. En tot cas, necessiten l'autorització del Ministeri d'Economia i Hisenda les operacions de

crèdit a curt i llarg termini, la concessió d'avals, i les altres operacions que modifiquin les condicions contractuals o afegeixin garanties addicionals, amb intermediació de tercers o sense, en els casos següents:

a) Les que es formalitzin a l'exterior o amb entitats financeres no residents a Espanya, sigui quina sigui la divisa que serveixi de determinació del capital de l'operació projectada, incloses les cessions de les participacions a entitats financeres no residents, que exerceixin entitats residents, en crèdits atorgats a les entitats locals, organismes autònoms i societats mercantils de capital íntegrament local.

b) Les que s'instrumentin mitjançant emissions de deute o qualsevol altra forma d'apellació al crèdit públic, sens perjudici del que preveu la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors.

6. En els casos en què, d'acord amb les regles que estableix aquest article, calgui autorització per concertar l'operació d'endeutament, no poden adquirir fermesa els compromisos de despesa vinculats a aquesta operació, fins que no es disposi de l'autorització corresponent.

7. Per a l'atorgament de l'autorització de les operacions a què es refereixen els apartats anteriors, s'ha de tenir en compte la situació econòmica de l'entitat, organisme autònom o societat mercantil local peticionaris, deduïda almenys de les anàlisis i de la informació comptable a què es fa referència a l'apartat 1 de l'article 54, inclòs el càlcul del romanent de tresoreria, de l'estat de previsió de moviments i situació del deute i, a més, el termini d'amortització de l'operació, la rendibilitat econòmica futura de la inversió a efectuar i les altres condicions de tot tipus que impliqui el crèdit a concertar o a modificar.

8. Els òrgans competents del Ministeri d'Economia i Hisenda han de tenir coneixement de les operacions de crèdit autoritzades per les comunitats autònomes, així com de les que no requereixin autorització, de la manera que s'estableixi per reglament.

9. Les lleis de pressupostos generals de l'Estat poden fixar, anualment, límits d'accés al crèdit de les entitats locals quan es donin circumstàncies que conjunturalment puguin aconsellar aquesta mesura per raons de política econòmica general.

Article 55.

Els organismes autònoms i les societats mercantils locals necessiten l'autorització prèvia del Ple de la corporació i informe de la Intervenció per concertar operacions de crèdit a llarg termini.

Article 56.

1. La Secretaria d'Estat d'Hisenda manté una central de riscos que subministra informació sobre les diferents operacions de crèdits concertades per les entitats locals i les càrregues financeres que impliquen. Els bancs, caixes d'estalvi i altres entitats financeres, així com les diferents administracions públiques, hi han de remetre les dades necessàries per a aquesta finalitat, que tenen caràcter públic en la forma que aquesta Secretaria d'Estat assenyalí.

A aquests efectes, s'han d'arbitrar les mesures necessàries perquè en el termini de dotze mesos el Banc de Crèdit Local transfereixi tota la informació existent a la base de dades pública gestionada per aquell fins a la data de la transferència corresponent.

2. El Banc d'Espanya col·labora amb els òrgans competents de la Secretaria d'Estat d'Hisenda a fi de subministrar la informació que es rebí a través del seu Servei Central d'Informació de Riscos, establert en virtut de l'article 16 del Decret llei 18/1962, de nacionalització i reorganització del Banc d'Espanya, sobre endeutament de les corporacions locals en la forma i amb l'abast i periodicitat que s'estableixi.

3. Amb independència de l'anterior, els òrgans competents de la Secretaria d'Estat d'Hisenda poden requerir al Banc d'Espanya l'obtenció d'altres dades concretes relatives a l'endeutament de les corporacions locals amb entitats financeres declarants al Servei Central d'Informació de Riscos en els termes que es fixin per reglament.

4. Les corporacions locals han d'informar, igualment, els òrgans competents de la Secretaria d'Estat d'Hisenda sobre la resta del seu endeutament i les seves càrregues financeres, de la manera i amb l'abast, contingut i periodicitat, que s'estableixi per reglament.»

Dos. Es fa una nova redacció del segon paràgraf del número 2 de l'article 130 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, amb el text següent:

«Les operacions a les quals es refereix el paràgraf anterior han de quedar cancel·lades abans de finalitzar cada exercici, no han d'implicar cap càrrega financera per a les diputacions i no s'han de computar als efectes dels límits que preveuen els articles 52, 53 i 54 d'aquesta Llei.»

CAPÍTOL II

De l'organització i el procediment

SECCIÓ 1a ADAPTACIÓ DELS ORGANISMES AUTÒNOMS I LA RESTA D'ENTITATS DE DRET PÚBLIC A LA LLEI 6/1997, DE 14 D'ABRIL, D'ORGANITZACIÓ I FUNCIONAMENT DE L'ADMINISTRACIÓ GENERAL DE L'ESTAT

Article 60. *Adaptació d'organismes autònoms de caràcter comercial, industrial, financer o anàlegs a la Llei 6/1997, de 14 d'abril.*

U. Els organismes autònoms de caràcter comercial, industrial, financer o anàlegs que a continuació es detallen tenen la condició d'organismes autònoms dels que preveu l'article 43.1.a) de la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat, i estan adscrits als departaments següents:

Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació: Entitat Estatal d'Assegurances Agràries, Fons de Regulació i Organització del Mercat de Productes de la Pesca i Cultius Marins, Fons Espanyol de Garantia Agrària.

Ministeri de Defensa: Servei Militar de Construccions i Institut per a l'Habitatge de les Forces Armades.

Ministeri d'Educació i Cultura: Institut Nacional de les Arts Escèniques i de la Música.

Ministeri d'Economia i Hisenda: Institut de Turisme d'Espanya i Parc Mòbil Ministerial.

Ministeri de Foment: Centre d'Estudis i Experimentació d'Obres Públiques, Centre Nacional d'Informació Geogràfica i Centre Espanyol de Metrologia.

Ministeri de l'Interior: Treball i Prestacions Penitenciàries.

Ministeri de Medi Ambient: Parc de Maquinària; Confederacions Hidrogràfiques del Duero, l'Ebre, el Sud d'Espanya, el Guadalquivir, el Gadiana, el Xúquer, el Segura, el Nord d'Espanya, el Tajo; Mancomunitat dels Canals del Taibilla.

Ministeri de la Presidència: Butlletí Oficial de l'Estat.

Ministeri de Treball i Afers Socials: Institut de la Joventut.

Dos. Els organismes esmentats es regeixen per la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat, per la seva normativa de creació en el que no s'oposi a la Llei esmentada; per la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, i altres disposicions d'aplicació als organismes autònoms de l'Administració General de l'Estat.

Tres. El règim relatiu al personal i al patrimoni és el que estableixen els articles 47 i 48 de la Llei 6/1997, i els recursos econòmics dels organismes esmentats poden provenir de qualsevol de les fonts que s'esmenten a l'apartat 1 de l'article 65 de la Llei esmentada, així com dels ingressos derivats de les seves operacions.

No obstant això, l'Institut per a l'Habitatge de les Forces Armades continua amb el règim patrimonial que estableix l'article 78 de la Llei 42/1994, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social.

Quatre. El règim de contractació és el que estableix l'article 49 de l'esmentada Llei 6/1997 i els és d'aplicació el que preveu per als organismes autònoms de caràcter comercial, industrial, financer o anàleg, l'article 3.1.f) de la Llei 13/1995, de 18 de maig, de contractes de les administracions públiques.

Cinc. El règim pressupostari, economicofinancer, de comptabilitat, intervenció i control financer és el que estableixen per als organismes autònoms la Llei general pressupostària i altres disposicions vigents sobre aquestes matèries.

No obstant això, mentre no es procedeixi a la modificació del Reial decret legislatiu 1091/1988, de 23 de desembre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei general pressupostària, els organismes autònoms esmentats es regeixen, en les matèries corresponents, pels preceptes del text refós de la Llei general pressupostària aplicables als organismes autònoms de caràcter comercial, industrial, financer o anàlegs.

Article 61. *Adaptació dels organismes públics d'investigació a la Llei 6/1997, de 14 d'abril.*

U. Els organismes públics d'investigació als quals es refereix l'article 13 de la Llei 13/1986, de 14 d'abril, de foment i coordinació general de la investigació científica i tècnica, així com l'Institut Nacional d'Investigació i Tecnologia Agrària i Alimentària i l'Institut de Salut «Carlos III», adopten la configuració d'organisme autònom que estableix l'article 43.1.a) de la Llei 6/1997, de 14 d'abril, amb les peculiaritats següents:

a) El personal que pertanyi a aquests organismes continua tenint la condició de funcionari o laboral en els mateixos termes que els establerts per a l'Administració General de l'Estat, si bé en els Estatuts respectius s'han d'establir, en el marc de la Llei 30/1984 i altra normativa de rang legal en matèria de funció pública, les peculiaritats precises en matèria d'accés, d'adscripció de llocs, de carrera, de promoció i de règim de mobilitat del personal. Poden contractar en règim laboral el personal a qui es refereix l'article 17 de la Llei esmentada 13/1986, de 14 d'abril.

b) Els seus recursos econòmics poden provenir de qualsevol dels que esmenta l'apartat 1 de l'article 65 de la Llei 6/1997, així com dels ingressos derivats de les seves operacions.

c) El règim pressupostari, economicofinancer, de comptabilitat, intervenció i control financer ha de ser el que estableixi per als organismes autònoms la Llei

general pressupostària i altres disposicions vigents sobre aquestes matèries.

No obstant això, mentre no es procedeixi a la modificació del Reial decret legislatiu 1091/1988, de 23 de desembre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei general pressupostària, en la qual es tenen en compte les especialitats requerides per les activitats d'investigació científica i de desenvolupament tecnològic, els organismes públics d'investigació s'han de regir, en les matèries corresponents, pels preceptes del text refós de la Llei general pressupostària aplicables als organismes autònoms de caràcter comercial, industrial, financer o anàlegs, amb les especificacions que conté l'article 18 de la Llei 13/1986, de 14 d'abril.

Dos. El Govern, a iniciativa dels ministeris d'adscripció respectius i a proposta conjunta dels ministres d'Administracions Públiques i d'Economia i Hisenda, ha d'aprovar els Estatuts de cada un dels organismes públics d'investigació en el termini d'un any a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

Article 62. *Adaptació de la Mutualitat General de Funcionaris Civils de l'Estat, l'Institut Social de les Forces Armades i la Mutualitat General Judicial a la Llei 6/1997, de 14 d'abril.*

A la Mutualitat General de Funcionaris Civils de l'Estat, a l'Institut Social de les Forces Armades i a la Mutualitat General Judicial els són d'aplicació les previsions de la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat, relatives als organismes autònoms llevat del que disposa el paràgraf següent.

El règim economicofinancer, patrimonial, pressupostari i comptable, així com el règim dels concerts per a la prestació dels serveis d'assistència sanitària i farmacèutica, és el que estableixen la seva legislació específica, la Llei general pressupostària en les matèries en les quals sigui d'aplicació i supletòriament la Llei d'organització i de funcionament de l'Administració General de l'Estat.

S'autoritza el Govern perquè, en el termini d'un any a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, procedeixi a l'elaboració de sengles textos refosos que regularitzin, aclareixin i harmonitzin la Llei 29/1975, de 27 de juny, de Seguretat Social dels funcionaris civils de l'Estat, la Llei 28/1975, de 27 de juny, sobre Seguretat Social de les forces armades, i el Reial decret llei 16/1978, de 7 de juliol, pel qual es regula el règim especial de Seguretat Social dels funcionaris de l'Administració de justícia, i les seves respectives modificacions posteriors, amb les disposicions que hagin incidit en l'àmbit del mutualisme administratiu que figurin en normes amb rang de Llei.

Article 63. *Adaptació del Consell d'Administració del Patrimoni Nacional a la Llei 6/1997, de 14 d'abril.*

El Consell d'Administració del Patrimoni Nacional es regeix per les disposicions de la Llei 6/1997, de 14 d'abril, aplicables als organismes autònoms, sens perjudici de les especialitats vigents que estableix la Llei 23/1982, de 16 de juny, reguladora del patrimoni nacional, i la disposició addicional dissetena de la Llei 30/1984, de 2 d'agost, de mesures per a la reforma de la funció pública, en tot allò que es refereix al règim jurídic dels seus béns i drets, a l'administració dels reials patronats i al règim de contractació i de personal.

Article 64. *Adaptació de l'ens públic Aeroports Espanyols i Navegació Aèria a la Llei 6/1997, de 14 d'abril.*

U. L'ens públic Aeroports Espanyols i Navegació Aèria adopta la configuració d'entitat pública empresarial de les que preveu la lletra b) de l'apartat 1 de l'article 43 de la Llei 6/1997 i es regeix per les disposicions de la Llei esmentada i el que disposa aquest article.

Dos. La gestió dels seus béns patrimonials propis es du a terme d'acord amb la legislació específica d'Aeroports Espanyols i Navegació Aèria.

Tres. Els recursos econòmics de l'entitat poden provenir de qualsevol de les fonts que esmenta l'apartat 1 de l'article 65 de la Llei 6/1997.

Quatre. El règim pressupostari, economicofinancer, de comptabilitat, d'intervenció i de control financer és el que preveu la seva Llei de creació fins que la Llei general pressupostària no determini el règim aplicable en aquestes matèries a les entitats públiques empresarials.

Article 65. *Adaptació de l'Ens Gestor d'Infraestructures Ferroviàries a la Llei 6/1997, de 14 d'abril.*

U. Als efectes del que preveu la disposició transitòria tercera de la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat, l'Ens Públic Gestor d'Infraestructures Ferroviàries adopta la configuració d'entitat pública empresarial de les que preveu la lletra b) de l'apartat 1 de l'article 43 de la Llei 6/1997 i es regeix per les disposicions de la Llei esmentada i pel que disposa aquest article.

Dos. L'entitat pública empresarial compta amb personal funcionari, conforme al que estableix la seva Llei de creació i els seus Estatuts, a més del personal laboral corresponent.

Tres. La gestió dels seus béns patrimonials propis es du a terme d'acord amb la legislació específica de l'Ens Gestor d'Infraestructures Ferroviàries.

Quatre. La contractació es regeix per la Llei de contractes de les administracions públiques o per les normes de dret privat, amb les especificacions que figurin en la seva Llei de creació.

Cinc. Els recursos econòmics de l'entitat pública empresarial poden provenir de qualsevol de les fonts que esmenta l'apartat 1 de l'article 65 de la Llei 6/1997.

Sis. El règim pressupostari, economicofinancer, de comptabilitat, d'intervenció i de control financer és el que preveu la seva Llei de creació, fins que la Llei general pressupostària no determini el règim aplicable en aquestes matèries a les entitats públiques empresarials.

Article 66. *Adaptació de la Gerència del Sector de la Construcció Naval a la Llei 6/1997, de 14 d'abril.*

U. La Gerència del Sector de la Construcció Naval adopta la configuració d'entitat pública empresarial de les que preveu la lletra b) de l'apartat 1 de l'article 43 de la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat. La Gerència queda adscrita al Ministeri d'Indústria i Energia a través de la Secretaria d'Estat d'Indústria i Energia, i es regeix per l'esmentada Llei 6/1997, el que disposa aquest article i les lleis i disposicions generals que li siguin d'aplicació.

Dos. Als efectes del que preveu l'article 7.3.c) de la Llei 27/1984, de 26 de juliol, sobre reconversió i reindustrialització, en relació amb l'apartat 2 de la disposició transitòria tercera de la Llei 6/1997, de 14 d'abril, la Gerència del Sector de la Construcció Naval té

les mateixes bonificacions de la quota de l'impost sobre societats que les societats de reconversió.

Tres. El Govern, mitjançant Reial decret, ha de procedir, en el termini de sis mesos a partir de l'entrada en vigor d'aquesta llei, a l'aprovació de l'Estatut de la Gerència del Sector de la Construcció Naval, el qual ha de contenir les especificacions que estableix l'article 62 de la Llei 6/1997, de 14 d'abril.

Quatre. Satisfetes totalment les seves finalitats, la Gerència s'ha d'extingir mitjançant Reial decret acordat en Consell de Ministres a proposta conjunta dels ministres d'Administracions Públiques i d'Economia i Hisenda, i a iniciativa del ministre d'adscripció o, en tot cas, d'acord amb ell.

Article 67. Adaptació de la Comissió Liquidadora d'Entitats Asseguradores a la Llei 6/1997, de 14 d'abril.

U. L'article 29 de la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, queda redactat de la manera següent:

«Article 29. *Naturalesa i adscripció*

1. La Comissió Liquidadora d'Entitats Asseguradores és un organisme autònom de l'Administració General de l'Estat dels que preveu la lletra a) de l'apartat 1 de l'article 43 de la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat. Gaudeix de personalitat jurídica pròpia i plena capacitat d'obrar per al compliment de les seves funcions. Té patrimoni i tresoreria propis.

2. La Comissió Liquidadora d'Entitats Asseguradores està vinculada a l'Administració General de l'Estat a través del Ministeri d'Economia i Hisenda, que exerceix el control d'eficàcia de la Comissió mitjançant la Direcció General d'Assegurances, sens perjudici del que estableix la Llei general pressupostària.»

Dos. L'article 30 de la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, queda redactat de la manera següent:

«Article 30. *Règim jurídic.*

1. La Comissió Liquidadora d'Entitats Asseguradores es regeix per les disposicions específiques que figuren en aquesta llei sobre ella, per la Llei 6/1997, de 14 d'abril, i disposicions complementàries. Quant a l'exercici de la seva activitat liquidadora i de les seves funcions en els processos de concurs, es regeix per les regles especials sobre les esmentades matèries que figuren en aquesta llei, el seu desplegament reglamentari i l'ordenament jurídic privat.

2. El règim pressupostari, economicofinancer, de comptabilitat, d'intervenció i de control financer és el que estableix per als organismes autònoms la Llei general pressupostària, si bé els ingressos i les despeses derivats de l'exercici de l'activitat liquidadora i de les funcions en els processos de concurs no s'integren en el seu pressupost.

3. Queda sotmesa al règim de la comptabilitat pública dels organismes autònoms, sens perjudici de l'adaptació del seu pla de comptabilitat a les seves funcions específiques.

4. És d'aplicació a la Comissió l'article 52 de la Llei 6/1997, de 14 d'abril, en tot el que fa referència als actes i les resolucions propis de l'organisme autònom, però està exclosa de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment

administratiu comú i altres normes de dret administratiu en totes les actuacions derivades de les funcions liquidadores i de concurs, que s'han de sotmetre a l'ordenament jurídic privat i a la jurisdicció ordinària; en aquests casos no cal formular reclamació prèvia per demandar judicialment la Comissió.

5. El règim de contractació com a organisme autònom està subjecte al que estableix l'article 49 de la Llei 6/1997, de 14 d'abril. No obstant això, en tot el que es refereix a la contractació de mitjans personals i materials relacionats amb l'exercici de les seves funcions liquidadores i de concurs no li és d'aplicació la Llei de contractes de les administracions públiques, si bé aquestes s'han d'ajustar als principis de publicitat i concurrència, llevat que la naturalesa de l'operació a efectuar sigui incompatible amb aquests principis.

6. El nomenament del president i dels vocals del Consell d'Administració es regeix pel que estableix l'article 32 d'aquesta llei. La resta del personal es regeix pel que estableix l'article 47 de la Llei 6/1997, de 14 d'abril.

7. No és d'aplicació l'article 48 de la Llei 6/1997, de 14 d'abril, en l'adquisició, l'administració, el gravamen i l'alienació dels béns mobles o immobles que li siguin adjudicats com a pagament dels seus crèdits en els plans de liquidació aprovats o en els procediments de concurs, cas en què n'hi ha prou amb el mer acord del seu Consell d'Administració. Els béns esmentats i l'eventual producte de la seva alienació tenen la consideració de recursos propis d'acord amb l'article 34.1.b) d'aquesta llei.

Els altres béns propis de la Comissió s'han d'incorporar al patrimoni de l'Estat quan siguin innecessaris. La declaració de no-necessitat l'ha de fer el Consell d'Administració de la Comissió i l'ha d'aprovar la Direcció General d'Assegurances.

Els béns del patrimoni de l'Estat que es puguin adscriure a la Comissió han de conservar la qualificació jurídica originària.

La Comissió ha de formar i de mantenir actualitzat l'inventari de béns i drets propis i adscrits, llevat dels de caràcter fungible, que ha de ser aprovat pel Consell d'Administració. L'inventari de béns immobles així com les seves rectificacions amb referència al 31 de desembre de cada any s'han de remetre al Ministeri d'Economia i Hisenda.»

Tres. El personal laboral al servei de la Comissió Liquidadora d'Entitats Asseguradores que, a l'entrada en vigor d'aquesta llei, ocupa llocs de treball que en la relació corresponent es classifiquin com a propis de funcionaris, manté la seva situació contractual, en règim de situació a extingir, sens detriment de les seves expectatives de formació professional.

Article 68. Adaptació del Consell de la Joventut d'Espanya a la Llei 6/1997, de 14 d'abril.

U. El Consell de la Joventut d'Espanya es regeix per la seva normativa específica, que conté la Llei 18/1983, de 16 de novembre, de creació de l'Organisme Autònom Consell de la Joventut d'Espanya, quant a finalitats i funcions, constitució i funcionament dels seus òrgans de representació i altres aspectes necessaris per fer plenament efectiva la seva especial autonomia respecte de l'Administració General de l'Estat, d'acord amb el que estableix la disposició addicional desena, apartat 2, de la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat.

Dos. Quant al règim de personal, béns, contractació i pressupostació, és aplicable al Consell de la Joventut d'Espanya el règim jurídic dels organismes autònoms que estableix la Llei esmentada 6/1997.

Tres. El personal laboral al servei del Consell de la Joventut d'Espanya que, a l'entrada en vigor d'aquesta Llei ocupi llocs de treball que en la relació corresponent es classifiquin com a propis de funcionaris, manté la seva situació contractual, en règim de situació a extingir, sens detriment de les seves expectatives de formació professional.

Article 69. Modificació de la disposició addicional desena de la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat.

L'apartat 1 de la disposició addicional desena de la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'organització i de funcionament de l'Administració General de l'Estat, queda redactat de la manera següent:

«1. La Comissió Nacional del Mercat de Valors, el Consell de Seguretat Nuclear, l'Ens Públic RTVE, les universitats no transferides, l'Agència de Protecció de Dades, l'Institut Espanyol de Comerç Exterior (ICEX), el Consorci de la Zona Especial Canària, la Comissió Nacional d'Energia i la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions es regeixen per la seva legislació específica i supletòriament per aquesta Llei.

El Govern i l'Administració General de l'Estat exerceixen respecte d'aquests organismes les facultats que la normativa de cada un d'ells els assigni, si s'escau, amb estricte respecte als seus corresponents àmbits d'autonomia.»

Article 70. Adaptació de l'Organisme Nacional de Loteries i Apostes de l'Estat a la Llei 6/1997, de 14 d'abril.

U. L'Organisme Nacional de Loteries i Apostes de l'Estat (ONLAE) és una entitat pública empresarial, adscrita al Ministeri d'Economia i Hisenda, a través de la Subsecretaria, que es regeix per les lleis i les disposicions generals que li siguin d'aplicació i pel que disposa el capítol III del títol III de la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat.

Dos. El règim pressupostari, economicofinancer, de comptabilitat, intervenció i control de l'ONLAE és el que estableix la Llei general pressupostària i altres disposicions vigents sobre aquestes matèries. Mentre no es procedeix a la modificació del Reial decret legislatiu 1091/1988, de 23 de desembre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei general pressupostària, l'ONLAE es regeix pels preceptes de l'esmentat text aplicables als organismes autònoms de caràcter comercial, industrial, financer o anàleg.

Tres. El règim de contractació de l'ONLAE es regeix pel que disposa la legislació de contractes de les administracions públiques.

S'exceptuen del que disposa el paràgraf anterior els contractes directament relacionats amb l'activitat industrial de l'ONLAE; els de subministrament de bitllets de jocs i de Loteria Nacional que per llei s'adjudiquen a la Fàbrica Nacional de Moneda i Timbre; i els contractes de serveis amb societats mercantils en què participa majoritàriament, sempre que l'adjudicatari compleixi una funció econòmica relacionada directament amb l'activitat de l'organisme.

Quatre. El personal de l'ONLAE es manté amb el caràcter de personal laboral o funcionari que actualment exerceix.

Cinc. Per Reial decret, a proposta del Ministeri d'Economia i Hisenda, que ha de respectar els drets adquirits, s'ha de procedir a elaborar una nova Instrucció general de loteries i jocs de l'Estat que estableixi la configuració dels jocs de competència estatal; la regulació de la distribució de la xarxa comercial; i la regulació normativa sobre la selecció, la classificació, el funcionament, el trasllat, la transmissió i la suspensió dels punts de venda. Així mateix, s'estableix que la titularitat d'un punt de venda constitueix el seu titular, durant el temps que expressament es determini, en una situació reglamentària de caràcter concessional que el faculta o l'obliga a la gestió comercial de tots o d'alguns dels jocs de l'Estat; i els supòsits en els quals l'ONLAE, respectant els drets adquirits, pugui revocar la titularitat d'un punt de venda, amb l'audiència prèvia de l'interessat, quan de manera reiterada no s'arribi al volum anual de vendes durant el període que es determini, d'acord amb les vendes mitjanes per habitant, zona i any tenint en compte el joc del qual es tracti i el cens de població o zona on estigui ubicat el punt de venda.

Sis. L'assistència jurídica de l'Organisme Nacional de Loteries i Apostes de l'Estat correspon al Servei Jurídic de l'Estat.

Article 71. Adaptació de l'organisme autònom Gerència d'Infraestructura de la Defensa a la Llei 6/1997, de 14 d'abril.

U. L'organisme autònom administratiu Gerència d'Infraestructura de la Defensa, que, a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, passa a denominar-se Gerència d'Infraestructura i Equipament de la Defensa, és un organisme autònom dels que preveu l'article 43.1.a) de la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat, per la qual es regeix en tot el que no preveu aquesta Llei.

L'organisme autònom té personalitat jurídica pròpia i independent de la de l'Estat, plena capacitat d'obrar per al compliment de les seves funcions, i patrimoni propi. Depèn del Ministeri de Defensa i la seva durada és il·limitada.

Dos. Són funcions de la Gerència d'Infraestructura i Equipament de la Defensa les següents:

- Administrar i disposar del seu patrimoni propi.
- Adquirir infraestructura, armament i material per al seu ús per les Forces Armades.
- Alienar els béns mobles i immobles que posi a la seva disposició el Ministeri de Defensa perquè els administri i en disposi a títol oneros.
- Desplegar les directrius de Defensa en matèria de patrimoni i contribuir a l'elaboració i la realització dels plans d'infraestructura de les Forces Armades. Així mateix pot proposar modificacions als plans urbanístics i col·laborar amb els ajuntaments en la planificació urbanística perquè aquests es coordinin amb els plans d'infraestructura de les Forces Armades.

Tres. La Gerència, d'acord amb el procediment que es determini per reglament, pot remetre fons a l'Estat per atendre necessitats operatives de les Forces Armades, mitjançant la generació oportuna de crèdit en el pressupost del Ministeri de Defensa.

Quatre. Són òrgans de govern de l'organisme autònom el Consell Rector i el president:

- El Consell Rector és l'òrgan col·legiat superior de direcció. Està format pel president i un mínim de cinc consellers. Són vocals nats el director general d'Affers Econòmics, el director general d'Armament i Material i el director general d'Infraestructura del Ministeri de Defensa, el director general de Patrimoni de l'Estat i el

director general de Pressupostos del Ministeri d'Economia i Hisenda. El ministre de Defensa ha de nomenar i fer cessar la resta de vocals, fins a un màxim de deu.

b) El president és el secretari d'Estat de Defensa i li correspon exercir la representació legal, presidir el Consell Rector i exercir la direcció de l'organisme autònom, així com l'exercici de les facultats que en matèria de personal li assigni la legislació específica. Correspon al president de l'organisme autònom la provisió dels llocs de treball d'aquest organisme. Tot això sens perjudici del règim de desconcentració i delegació de competències que estableixin els Estatuts.

Cinc. Els contractes i els acords relatius a l'administració i la disposició a títol oneros dels béns que el Ministeri de Defensa hagi posat a la seva disposició, es regeixen pel que disposen els paràgrafs següents i, si no, per les previsions que conté la Llei de patrimoni de l'Estat.

Els convenis o contractes relatius als béns esmentats que faci l'organisme autònom queden sotmesos al principi de llibertat de pactes sempre que no siguin contraris a dret, a l'interès públic o als principis de bona administració. S'hi poden incloure clàusules i estipulacions que permetin la participació de l'organisme autònom en els augments de valor aconseguits pels compradors o els cessionaris dels recursos esmentats i, especialment, en les plusvàlues que es generin com a conseqüència de l'acció urbanística.

El ministre de Defensa té facultat per declarar la desafectació i l'alienabilitat de tots els béns afectats al Ministeri de Defensa.

El procediment habitual d'alienació és el de subhasta pública. No obstant això, es faculta el ministre de Defensa, que pot delegar en el Consell Rector o en el president de l'organisme autònom, per alienar directament els béns, d'acord amb el que disposen els Estatuts de l'organisme autònom. En aquests casos el Consell de Ministres ha d'aprovar les operacions corresponents quan el valor dels béns superi la quantitat que determina l'article 63 de la Llei de patrimoni de l'Estat.

Sis. Els béns immobles afectats al Ministeri de Defensa, declarada la seva no-necessitat i disponibilitat, els ha de desafectar el ministre de Defensa, i els ha de posar a disposició de l'organisme autònom, que ha de procedir a la depuració física i jurídica dels immobles que pretén alienar, exercint les facultats d'investigació, delimitació i regularització registral, conforme al que disposa la Llei del patrimoni de l'Estat i altres normes que siguin aplicables, i és competent per dictar les corresponents resolucions que exhaureixen la via administrativa. La competència esmentada s'estén també a totes les actuacions que es promoguin d'ofici o a instància dels interessats a raó dels drets que es puguin derivar de la desafectació de la finalitat per a la qual els béns haguessin estat, al seu dia, expropiats o donats.

Aquesta posada a disposició no ha de perjudicar els possibles drets de tercers sobre els béns esmentats, exercits davant l'organisme autònom, que queda subrogat a tots els efectes en els drets i obligacions que corresponien a l'Estat.

L'alienació d'aquests béns immobles per l'organisme autònom s'ha de comunicar prèviament al Ministeri d'Economia i Hisenda, que pot decidir afectar-los a qualsevol altre servei de l'Administració de l'Estat o dels seus organismes públics, amb la compensació pressupostària prèvia a favor de l'organisme autònom, pel valor de taxació de l'immoble.

Set. Els recursos de l'organisme autònom estan integrats per:

a) Els béns i valors que constitueixen el seu patrimoni.

b) Els productes, rendes i increments del seu patrimoni.

c) Els béns mobles i immobles adscrits pel Ministeri de Defensa, inclosos els que s'han posat a la seva disposició.

d) Els ingressos ordinaris i extraordinaris obtinguts en l'exercici de les seves activitats.

e) Les subvencions que, si s'escau, es puguin incloure en els pressupostos generals de l'Estat destinats a l'organisme autònom.

f) Les subvencions, les transferències, les donacions, les llegats i les altres aportacions que es concedeixin a favor seu procedents de fons específics de la Unió Europea, de l'Organització del Tractat de l'Atlàntic Nord, de la Unió Europea Occidental, i d'altres agències i administracions públiques nacionals i internacionals, d'ens públics, així com de particulars.

g) Qualsevol altre recurs no previst en els apartats anteriors que li pugui correspondre per llei, conveni, donació o qualsevol altre procediment establert legalment.

Vuit. El personal que presta actualment els seus serveis a la Gerència d'Infraestructura de la Defensa continua, amb els mateixos drets i les mateixes obligacions, en el nou organisme autònom, mentre no es procedeixi a aprovar el nou catàleg i la relació de llocs de treball. El personal militar destinat a l'organisme autònom té els mateixos drets i obligacions que la resta del personal destinat al Ministeri de Defensa.

Nou. En el termini de tres mesos s'ha de procedir a la publicació dels Estatuts de l'organisme autònom i del nou catàleg i relació de llocs de treball de l'organisme autònom.

Deu. La Gerència d'Infraestructura i Equipament de la Defensa se subroga en els drets i les obligacions, contractes i convenis contrets per la Gerència d'Infraestructura de la Defensa.

Onze. S'autoritza el Consell de Ministres i el ministre de Defensa perquè en l'àmbit de les seves respectives competències dictin les disposicions necessàries per al desplegament i l'execució del que disposa aquest article.

Article 72. Adaptació del Centre per al Desenvolupament Tecnològic Industrial i de l'Institut per a la Diversificació i Estalvi de l'Energia a la Llei 6/1997, de 14 d'abril.

U. Les entitats de dret públic Centre per al Desenvolupament Tecnològic Industrial (CDTI) i Institut per a la Diversificació i Estalvi de l'Energia (IDAE) adopten la configuració d'entitat pública empresarial de les que preveu la lletra b) de l'apartat 1 de l'article 43 de la Llei 6/1997, de 14 d'abril, i es regeixen per la Llei esmentada i per la resta de lleis i disposicions generals que els siguin d'aplicació.

Dos. No obstant això, la contractació d'aquestes entitats públiques empresarials s'ajusta als principis de publicitat i concurrència, que es desenvolupen en règim de dret privat, sense que els sigui d'aplicació el que estableix la Llei 13/1995, de 18 de maig, de contractes de les administracions públiques, excepte en els contractes a què es refereix l'article 2, als quals els són d'aplicació les prescripcions de la Llei que conté el precepte esmentat.

Article 73. Adaptació de l'Institut d'Astrofísica de les Canàries a la Llei 6/1997, de 14 d'abril.

U. L'Institut d'Astrofísica de les Canàries es regeix per les disposicions que conté el Reial decret llei 7/1982, de 30 d'abril, modificat per la disposició adicional dese-

na de la Llei 13/1986, de 14 d'abril, de foment i coordinació general de la investigació científica i tècnica.

Dos. Mentre no es procedeix a modificar el Reial decret legislatiu 1091/1988, de 23 de desembre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei general pressupostària, l'Institut d'Astrofísica de les Canàries es regeix en les matèries corresponents pels preceptes del text refós de la Llei general pressupostària aplicables als organismes autònoms de caràcter comercial, industrial, financer o anàlegs.

Article 74. *Adaptació de la Red Nacional de los Ferrocarriles Españoles (RENFE) i Ferrocarrils de Via Estreta (FEVE) a la Llei 6/1997, de 14 d'abril.*

U. Les entitats de dret públic Red Nacional de los Ferrocarriles Españoles (RENFE) i Ferrocarrils de Via Estreta (FEVE) adopten la configuració d'entitat pública empresarial de les que preveu la lletra b) de l'apartat 1 de l'article 43 de la Llei 6/1997.

Dos. Els seus recursos econòmics poden provenir de qualsevol dels que esmenta l'apartat 1 de l'article 65 de la Llei 6/1997.

Tres. El règim patrimonial de RENFE i FEVE és el que estableixen la Llei 16/1987, de 30 de juliol, d'ordenació dels transports terrestres, i els Estatuts de les entitats respectives.

SECCIÓ 2a ALTRES NORMES D'ORGANITZACIÓ

Article 75. *Mesures de modificació i adaptació del règim jurídic de la Fàbrica Nacional de Moneda i Timbre (FNMT).*

Amb caràcter extraordinari i a fi d'acomodar les possibilitats d'actuació de la Fàbrica Nacional de Moneda i Timbre a les exigències derivades de la introducció de l'euro i els processos connexos, s'estableixen les mesures següents, la vigència de les quals s'ha de considerar després de la implantació plena de la moneda única.

a) La Fàbrica Nacional de Moneda i Timbre ha de procedir a elaborar programes anuals, prorrogables en exercicis posteriors, per tal d'adaptar l'organització i el funcionament de l'entitat, en l'aspecte industrial, econòmic i financer, a les necessitats derivades de la implantació de mesures legals i administratives relacionades amb la Unió Econòmica i Monetària, sens perjudici de la normativa que fos d'aplicació a la FNMT, d'acord amb el que preveu el text refós de la Llei general pressupostària.

b) La Fàbrica Nacional de Moneda i Timbre pot crear societats mercantils o participar en el capital d'entitats que adoptin la forma esmentada quan això sigui imprescindible per aconseguir les finalitats que té assignades. La titularitat dels drets i l'exercici de les facultats que confereix la creació o participació en aquest tipus d'entitats correspon a la Fàbrica Nacional de Moneda i Timbre, que l'exerceix a través dels seus òrgans de govern i administració; és d'aplicació, a aquests efectes, el que disposa la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat i, si s'escau, les previsions que estableix el text refós de la Llei general pressupostària, aprovat pel Real decret legislatiu 1091/1988, de 23 de setembre.

Article 76. *Modificació dels articles 7 i 12 de la Llei 13/1986, de 14 d'abril, de foment i coordinació general de la investigació científica i tècnica.*

Es modifiquen els articles següents de la Llei 13/1986, de 14 d'abril, de foment i coordinació general de la investigació científica i tècnica:

U. L'article 7.2 queda redactat de la manera següent:

«2. Així mateix, el Govern ha de nomenar, entre els membres de la Comissió Interministerial, una Comissió Permanent, les funcions de la qual són establertes per aquella.

L'Oficina de Ciència i Tecnologia, com a òrgan de suport de la Comissió Interministerial de Ciència i Tecnologia, és l'encarregada d'assistir a la Comissió Permanent, per a la qual cosa disposa de l'estructura orgànica, el personal i els mitjans necessaris, sens perjudici de les funcions d'assistència que corresponguin a altres òrgans.

La Secretaria d'Estat d'Universitats, Investigació i Desenvolupament i l'Oficina de Ciència i Tecnologia, amb l'autorització prèvia de l'organisme corresponent, pot adscriure temporalment a temps complet o parcial personal científic, experts en desenvolupament tecnològic i altres especialistes relacionats amb activitats d'R+D, que prestin serveis en departaments ministerials, comunitats autònomes, universitats, organismes públics d'investigació i entitats públiques o privades. L'adscripció es produeix amb reserva de lloc de treball, excepte en el cas que el personal presti serveis en entitats privades. De les adscripcions efectuades ambdós òrgans han d'informar la Comissió Permanent en la primera reunió que aquesta faci.

Els departaments ministerials, els organismes i els òrgans de titularitat estatal també poden adscriure, per col·laborar en l'elaboració, l'avaluació, el seguiment i la gestió dels programes que la Comissió Interministerial els encomani, personal científic, experts en desenvolupament tecnològic i altres especialistes relacionats amb activitats d'R+D en les mateixes condicions que els òrgans citats en el paràgraf anterior i amb l'autorització expressa prèvia de la Comissió Interministerial de Ciència i Tecnologia.

L'adscripció a temps parcial del personal esmentat anteriorment és compatible amb l'exercici, igualment en règim de prestació a temps parcial, del lloc de treball que ocupaven.

També poden contractar, per temps no superior a la durada del programa, qualsevol tipus de personal no adscrit al sector públic, d'acord amb el que estableix l'article 15.1, paràgraf a), de l'Estatut dels treballadors. La Comissió pot sol·licitar l'assessorament dels òrgans de planificació, coordinació i seguiment d'investigació de les administracions públiques.»

Dos. L'article 12.1 queda redactat de la manera següent:

«1. A fi de promoure la coordinació general de la investigació científica i tècnica, es crea el Consell General de la Ciència i la Tecnologia, que, presidit pel president de la Comissió Interministerial de Ciència i Tecnologia o pel ministre membre d'aquesta en qui delegui, està integrat per un representant de cada comunitat autònoma, amb categoria de conseller, i pels membres de la Comissió Interministerial de Ciència i Tecnologia que designi el seu president en un nombre no superior a aquells.»

Article 77. *Ampliació de competències de l'Agència Espanyola del Medicament.*

El Govern, mitjançant Reial decret, a iniciativa dels ministres d'Agricultura, Pesca i Alimentació i de Sanitat

i Consum, i a proposta dels ministres d'Administracions Públiques i d'Economia i Hisenda, ha de reestructurar les competències, l'organització i les funcions de l'Administració General de l'Estat en matèria de medicaments veterinaris, d'acord amb les directrius següents:

U. A l'Agència Espanyola del Medicament es descentralitzen les competències i funcions següents:

a) Les atribuïdes al Ministeri de Sanitat i Consum i a l'Institut de Salut Carles III en matèria de medicaments veterinaris, que passen a ser exercides pels òrgans de l'agència que es determinin per reglament.

b) Les relatives a l'avaluació, l'autorització i el registre de medicaments d'ús veterinari atribuïdes a la Direcció General de Ramaderia del Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació per l'article 7 del Reial decret 1490/1998, de 10 de juliol, pel qual s'aprova l'estructura orgànica del Departament esmentat.

Dos. L'Agència Espanyola del Medicament compta amb un Consell presidit pel subsecretari del Ministeri de Sanitat i Consum amb la composició i les funcions que estableixin els seus Estatuts.

El subsecretari del Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació és vicepresident del Consell, amb les funcions que li atribueixin els Estatuts de l'Agència Espanyola del Medicament. En tot cas, correspon al vicepresident substituir el president en cas de vacant, absència o malaltia i vetllar per aconseguir els objectius de l'agència en matèria de medicaments veterinaris.

Tres. Les funcions de l'agència en matèria de medicaments veterinaris, les exerceixen, en tot cas, òrgans o unitats diferenciats i de nivell administratiu equivalent als que tinguin atribuïdes les competències sobre medicaments d'ús humà, d'acord amb el que estableixin els Estatuts.

Quatre. El director de l'Agència Espanyola del Medicament és nomenat mitjanant ordre del ministre de Sanitat i Consum d'acord amb el d'Agricultura, Pesca i Alimentació.

Cinc. Les taxes meritades per la prestació de serveis relatius a l'avaluació, l'autorització i el registre dels medicaments veterinaris gestionades pel Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació queden adscrites com a ingressos a l'Agència Espanyola del Medicament i són gestionades de la manera que es determini per reglament i amb el règim pressupostari que s'estableixi.

Sis. L'Agència Espanyola del Medicament assumeix els mitjans humans, financers i materials adscrits a la Direcció General de Ramaderia del Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació que siguin necessaris per exercir les funcions que se li atribueixin d'acord amb el que disposa l'article 97 de la Llei 66/1997, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, i amb el que estableixin els Estatuts de l'agència.

Set. El règim de funcionament, financer i pressupostari de l'Agència Espanyola del Medicament s'ha de desenvolupar d'acord amb els seus Estatuts i ha de respectar l'equilibri necessari perquè la gestió d'ambdós tipus de medicaments resulti adequada per al compliment de les finalitats i objectius proposats. En tot cas, l'agència actua sota les directrius del Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació en tot el que es relacioni amb el medicament veterinari.

Article 78. *Ampliació de les finalitats de l'Institut d'Investigació i Tecnologia Agrària i Alimentària.*

Entre les finalitats de l'Institut d'Investigació i Tecnologia Agrària i Alimentària (INIA), s'inclou el següent:

Exercir les competències estatals en matèria de llavors i plantes de viver relatives als registres de varietats comercials i de varietats protegides.

Article 79. *Agència Estatal d'Administració Tributària.*

La lletra b) de l'apartat cinc de l'article 103 de la Llei 31/1990, de 27 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a 1991, queda redactada en els termes següents:

«b) Un percentatge de la recaptació que es derivi dels actes de liquidació i de gestió recaptadora o d'altres actes administratius acordats o dictats per l'agència en l'àmbit de la gestió tributària que té encomanada.

La base de càlcul d'aquest percentatge està constituïda per la recaptació bruta d'aquests ingressos tributaris inclosos als capítols I i II del pressupost d'ingressos de l'Estat, amb l'excepció dels que derivin de liquidacions efectuades pels Serveis Duaners que no siguin conseqüència d'actes d'inspecció o de liquidacions complementàries que resultin de la modificació de les dades contingudes en les declaracions tributàries presentades pels interessats, sigui per comprovacions documentals o per reconeixement físic de les mercaderies a què es refereixen les declaracions esmentades, així com els inclosos en el capítol III la gestió del qual dugui a terme l'agència.

El percentatge, el fixa cada any la Llei anual de pressupostos.

Els ingressos més alts produïts per aquest concepte respecte a les previsions inicials incrementen automàticament els crèdits del pressupost de despeses de l'agència, pel procediment que estableix l'apartat sis.2 d'aquesta disposició.»

Article 80. *Mesures de modificació i adaptació del règim jurídic dels consorcis de la zona franca constituïts d'acord amb el Reial decret llei d'11 de juny de 1929, de bases de ports, zones i dipòsits francs.*

1. Per als consorcis de la zona franca constituïts d'acord amb el Reial decret llei d'11 de juny de 1929, és d'aplicació la disposició addicional desena, apartats 1 i 3, de la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat. Aquests consorcis efectuen principalment la gestió de la zona franca així com activitats de foment pròpies de les administracions territorials que els integren. El règim fiscal que correspon a aquests consorcis és el de les administracions públiques territorials que hi participen.

2. S'autoritza el Govern perquè, mitjançant Reial decret legislatiu, a proposta del Ministeri d'Economia i Hisenda, en el termini d'un any procedeixi a adequar la normativa del recurs que preveuen el paràgraf tercer de la base 9a del Reial decret llei d'11 de juny de 1929, de bases de ports, zones i dipòsits francs, i l'article 131 del Reial decret de 22 de juliol de 1930, aprovant el Reglament que despleguen les bases del Reial decret llei esmentat, al sistema tributari vigent, adaptant-la a les necessitats de finançament dels consorcis de les zones franques, refonent la normativa esmentada, reguladora d'aquest recurs, amb els preceptes tributaris relacionats amb la normativa esmentada, continguts tant en les lleis general tributària i general pressupostària, com en la Llei reguladora de l'impost sobre societats; s'inclou en aquesta delegació legislativa l'autorització per regularitzar, aclarir i harmonitzar els textos legals que s'han de refondre. Fins que l'adequació esmentada no es dugui a terme, mantenen la recaptació del recurs esmentat els consorcis que la tinguin actualment atribuïda. El Govern ha de donar compte al Congrés dels Diputats i al Senat de l'ús de la delegació legislativa autoritzada en aquest apartat.

SECCIÓ 3a ALTRES NORMES DE PROCEDIMENT

Article 81. Modificació dels articles 12 i 13 de la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat.

Es modifiquen els articles 12 i 13 de la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat, en els termes següents:

U. El paràgraf i) de l'apartat 2 de l'article 12 queda redactat de la manera següent:

«i) Revisar d'ofici els actes administratius i resoldre els conflictes d'atribucions quan els correspongui, així com plantejar els que siguin procedents amb altres ministeris.»

Dos. La rúbrica de l'article 13 passa a ser la següent: «Altres competències dels ministres».

Tres. L'apartat 11 de l'article 13 queda redactat de la manera següent:

«11. Resoldre els recursos administratius i declarar la lesivitat dels actes administratius quan els correspongui.»

Quatre. L'actual apartat 11 de l'article 13 passa a ser apartat 12 d'aquest mateix article.

Article 82. Recursos davant actes d'organismes públics

U. De conformitat amb les previsions de l'apartat 3 de la disposició addicional quinzena de la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat, els actes i les resolucions dels màxims òrgans unipersonals o col·legiats dels organismes públics que a continuació es detallen no exhaustiu la via administrativa, i contra aquells es pot interposar el recurs ordinari corresponent davant el ministre respectiu:

1. Del Ministeri de Justícia:
  - a) El Centre d'Estudis Jurídics de l'Administració de justícia.
  - b) La Mutualitat General Judicial.
2. Del Ministeri de Defensa:
  - a) El Canal d'Experiències Hidrodinàmiques d'El Pardo.
  - b) L'Institut Social de les Forces Armades.
  - c) El Servei Militar de Construccions.
  - d) El Fons d'Explotació de Serveis de Crià Cavallina i Remunta.
3. Del Ministeri d'Economia i Hisenda:
  - a) L'Organisme Nacional de Loteries i Apostes de l'Estat.
  - b) L'Institut de Comptabilitat i Auditoria de Comptes.
  - c) Respecte dels actes dictats per la Comissió Nacional del Mercat de Valors i pel Banc d'Espanya, es port interposar recurs ordinari davant el ministre d'Economia i Hisenda de conformitat amb el que disposa la seva legislació específica.
  - d) L'Organisme Autònom Comissionat per al Mercat de Tabacs.
4. Del Ministeri de Treball i Afers Socials:
  - a) L'Institut Nacional d'Ocupació (INEM).
  - b) El Fons de Garantia Salarial (FOGASA).
5. Del Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació:
  - a) L'Agència per a l'Oli d'Oliva.
  - b) L'Entitat Estatal d'Assegurances Agràries.

c) El Fons de Regulació i Organització del Mercat de Productes de la Pesca i Cultius Marins.

d) L'Institut Nacional d'Investigació i Tecnologia Agrària i Alimentària.

e) L'Institut Espanyol d'Oceanografia.

e) El Fons Espanyol de Garantia Agrària.

6. Del Ministeri de la Presidència:

El Consell d'Administració del Patrimoni Nacional

7. Del Ministeri d'Administracions Públiques:

La Mutualitat General de Funcionaris Civils de l'Estat (MUFACE)

8. Del Ministeri de Foment:

Els administradors d'infraestructures ferroviàries, pel que fa a les decisions relatives a l'adjudicació de franges o solcs d'infraestructures.

Dos. S'exceptuen del que disposa l'apartat anterior, i en tot cas exhaustiu la via administrativa, les resolucions a què es refereixen els apartats a) i b) de l'article 109 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, i els dictats en matèria de personal pels màxims òrgans unipersonals o col·legiats dels organismes públics.

Article 83. Modificació de la Llei 11/1986, de 20 de març, de patents.

U. S'afegeix una disposició addicional segona a la Llei 11/1986, de 20 de març, de patents, amb el contingut següent:

«Disposició addicional segona.

1. Els terminis màxims de resolució dels procediments que s'enumeren en aquesta disposició es computen des de la data de recepció a l'Oficina Espanyola de Patents i Marques de les sol·licituds respectives, i són els següents:

A) Concessió de patents i adicions: si es tramiten pel procediment general de concessió, el que resulti d'afegir catorze mesos al període transcorregut des de la data de recepció de la sol·licitud fins a la publicació en el "Butlletí Oficial de la Propietat Industrial", i si es tramiten pel procediment de concessió amb examen previ el que resulti d'afegir vint-i-quatre mesos al període esmentat.

B) Concessió de models d'utilitat i models i dibuixos industrials i artístics: dotze mesos si la sol·licitud no té cap suspensió ni oposició, i vint mesos si concorre alguna de les circumstàncies anteriors.

C) Concessió de topografies de productes semiconductors: dotze mesos.

D) Concessió de certificat complementari de protecció de medicaments i productes fitosanitaris: dotze mesos si la sol·licitud no té cap suspensió i vint mesos si concorre aquesta circumstància.

E) Renovació de models o dibuixos industrials i artístics: vuit mesos si no es produeix cap suspensió i dotze mesos en cas contrari.

F) Concessió de llicències obligatòries i de ple dret: vuit mesos.

G) Inscripció de cessions, drets reals, llicències contractuals i altres modificacions de drets: sis mesos si no concorre cap suspensió i vuit mesos si concorre aquesta circumstància.

H) Rehabilitació de patents i models d'utilitat: sis mesos.

2. En els supòsits de canvi de modalitat, el termini màxim de resolució comença a computar-se a partir de la data de presentació de la nova documentació.

3. Quan s'interrompi el procediment en virtut del que estableix l'apartat 3 de l'article 36 d'aquesta Llei, també queda interromput el termini de resolució fins que es rebí la petició d'examen o, si hi manca, segons el que disposa l'esmentada norma, fins que escaigui la represa del procediment.»

Dos. El contingut de la disposició addicional única actual de la Llei 11/1986, de 20 de març, de patents, passa a ser disposició addicional primera.

Article 84. *Modificació de la Llei 32/1988, de 10 de novembre, de marques.*

U. Es modifica la rúbrica del títol IX de la Llei 32/1988, de 10 de novembre, de marques, que queda redactat de la manera següent:

«TÍTOL IX

Transformació de marques comunitàries i de registres internacionals»

Dos. S'afegeix un nou article 87 a la Llei 32/1988, de 10 de novembre, de marques, amb el contingut següent:

«Article 87.

El peticionari de la transformació d'un registre internacional cancel·lat en virtut de l'article 6.4 del Protocol concernent a l'Arranjament de Madrid, de 27 de juny de 1989, ha de presentar, en el termini de tres mesos des de la seva cancel·lació, una sol·licitud de registre nacional per a cada classe de productes o serveis compresos en el registre internacional que s'inclogui en la sol·licitud de transformació, conforme al que disposen els articles 16 i 19 d'aquesta Llei. La sol·licitud de transformació es tramita com una sol·licitud de marca nacional. No obstant això, si la sol·licitud de transformació es refereix a una marca internacional ja concedida a Espanya, se n'ha d'acordar la concessió com a marca nacional sense cap més tràmit, i s'han d'aplicar les disposicions de l'article 29 d'aquesta Llei per a cada classe de productes o serveis a què es refereixi la concessió.»

Tres. S'afegeix una disposició addicional tercera a la Llei 32/1988, de 10 de novembre, de marques, amb el contingut següent:

«Disposició addicional tercera.

Els terminis màxims de resolució dels procediments que regula aquesta Llei es computen des de la data de recepció a l'Oficina Espanyola de Patents i Marques de les respectives sol·licituds, i són els següents:

A) Concessió de signes distintius: dotze mesos si la sol·licitud no té cap suspensió ni oposició, i vint mesos si concorre alguna de les circumstàncies anteriors.

B) Renovació de signes distintius: vuit mesos si no es produeix cap suspensió i dotze mesos en cas contrari.

C) Inscripció de cessions, drets reals, llicències contractuals i altres modificacions de drets: sis mesos si no concorre cap suspensió i vuit mesos si concorre aquesta circumstància.

D) Rehabilitació de signes distintius: sis mesos.

E) Transformació de registres internacionals: cinc mesos si la sol·licitud de transformació es refereix a una marca internacional ja concedida a Espanya, i l'establert per al procediment de concessió de marques nacionals en cas contrari.

F) Transformació de marques comunitàries: cinc mesos si la sol·licitud de transformació es refereix a una marca comunitària ja registrada i l'establert per al procediment de concessió de marques nacionals en cas contrari. En aquest cas el termini es computa des de la data en què el sol·licitant compleixi els requisits que estableix l'apartat 3 de l'article 110 del Reglament sobre la marca comunitària.»

TÍTOL V

De l'acció administrativa

CAPÍTOL I

Acció administrativa en matèria de transports

Article 85. *Subvencions al transport aeri per a residents a les illes Canàries, les Balears, Ceuta i Melilla.*

U. S'autoritza el Govern de la nació que durant el 1999 modifiqui la quantitat de les subvencions al transport aeri per a residents a les illes Canàries, les Balears, Ceuta i Melilla, actualment vigents, o, si s'escau, reemplaci el règim esmentat per un altre sistema de compensació. Aquesta modificació o canvi mai no pot implicar una disminució de l'ajut prestat o un deteriorament en la qualitat del servei.

Dos. En cap supòsit no es pot bonificar l'import més elevat que sobre les tarifes ordinàries impliquin els preus dels bitllets de classe preferent o superior.

Tres. En tot cas, per a la Comunitat Autònoma de les Canàries cal atènyer-se al que regula l'article 6 de la Llei 19/1994, de 6 de juny, de modificació del règim econòmic i fiscal de les Canàries.

Article 86. *Modificació de la Llei 16/1987, de 30 de juliol, d'ordenació dels transports terrestres.*

Es modifiquen els articles següents de la Llei 16/1987, de 30 de juliol, d'ordenació dels transports terrestres:

U. L'article 168, apartat 1, lletra b), queda redactat de la manera següent:

«b) Les limitacions imposades en relació amb els terrenys immediats al ferrocarril, segons que siguin de domini públic, servitud o afectació, començant a comptar la distància corresponent a partir de l'aresta exterior de l'esplanació.»

Dos. Als apartats 1 i 2 de l'article 170 se substitueix el terme «els particulars» per «els interessats.»

Article 87. *Procediments de disciplina de trànsit aeri en matèria de soroll.*

U. Qualsevol aeronau civil ha de seguir, en les fases d'envol i ascens, i en les d'aproximació i aterratge als aeroports, els procediments de disciplina de trànsit aeri en matèria de soroll aprovats pel Ministeri de Foment que contenen les publicacions d'informació aeronàutica a què es refereix el capítol IV del llibre vuitè del Reglament de circulació aèria aprovat pel Reial decret 73/1992, de 31 de gener.

Dos. Així mateix, en el pilotatge d'aeronaus civils s'han de respectar els mètodes d'abatiment del soroll i les restriccions en l'ús de l'empenta negativa per reversa i en l'ús de les unitats auxiliars de potència, així com les restriccions establertes respecte a proves de motors i horaris nocturns que preveuen els esmentats procediments de disciplina de trànsit aeri en matèria de soroll. També s'ha de respectar en la utilització dels avions de reacció subsònics el que disposa el volum 1, segona part, capítol 2, de l'annex 16 al Conveni d'aviació civil internacional, de 7 de desembre de 1944.

Tres. Les operacions d'envol i ascens, i les d'aproximació i aterratge als aeroports s'ha d'efectuar dins de la zona de trànsit normal, entenent per tal la que comprèn fins a una milla nàutica a cada flanc de la ruta nominal que l'aeronau hagi de seguir tant en els envols com en les aproximacions, fins a assolir o descendir a una altura igual a 6.000 peus, respectivament.

Article 88. *Infraccions i sancions administratives.*

U. Constitueixen infraccions administratives greus les accions o omissions que es detallen a continuació:

a) Efectuar les fases d'envol i ascens, o les d'aproximació i aterratge, sense seguir el que estableixen els procediments de trànsit aeri en matèria de sorolls.

b) Efectuar les operacions esmentades desviant-se de la zona de trànsit normal, definida en el punt 3 de l'article anterior.

c) Incomplir els mètodes d'abatiment del soroll o les restriccions en l'ús de l'empenta negativa o reversa o vulnerar les restriccions respecte dels horaris nocturns que preveuen els procediments de trànsit aeri en matèria de soroll.

d) Utilitzar les unitats auxiliars de potència de les aeronaus incomplint el que disposen els procediments de trànsit aeri en matèria de soroll.

e) Efectuar les proves de motors en règim superior al ralenti fora dels llocs establerts per a les proves esmentades.

Dos. Constitueix infracció administrativa molt greu la utilització dels avions de reacció subsònics, incomplint el que disposa el volum I, segona part, capítol 2, de l'annex 16 al Conveni d'aviació civil internacional, de 7 de desembre de 1944.

Tres. Constitueixen així mateix infraccions administratives molt greus les accions o les omissions que s'esmenten a l'apartat 1 d'aquest article quan hagin suposat lesió a alguna persona, o danys i perjudicis superiors a dues-centes mil pessetes o quan es produeixin les infraccions en horari nocturn d'acord amb el que estableixen les publicacions d'informació aeronàutica a què es refereix l'apartat 1 de l'article anterior.

Quatre. Les infraccions tipificades als apartats anteriors se sancionen:

a) Les infraccions greus amb multa de fins a 1.000.000 de pessetes.

b) Les infraccions molt greus amb multa des de 1.000.001 fins a 10.000.000 de pessetes.

Cinc. Per a la graduació de les sancions es tenen en compte les circumstàncies següents:

a) L'existència d'intencionalitat o reiteració.

b) La naturalesa i importància dels danys o perjudicis causats.

c) La reincidència en el termini d'un any per comissió de més d'una infracció de la mateixa naturalesa quan així s'hagi declarat per resolució ferma.

d) El perill resultant de la infracció per a la salut de les persones, la seguretat de les coses o per al medi ambient.

Article 89. *Responsables.*

Són responsables de les infraccions administratives que tipifica l'article anterior les companyies aèries o els explotadors o operadors de les aeronaus amb què s'hagi comès la infracció.

Article 90. *Competència per imposar les sancions.*

U. Les sancions per infraccions molt greus des de 5.000.001 fins a 10.000.000 de pessetes, les ha d'imposar el ministre de Foment.

Dos. Les sancions per infraccions molt greus des de 1.000.001 fins a 5.000.000 de pessetes, les ha d'imposar el secretari d'Estat d'Infraestructures i Transports.

Tres. Les sancions per infraccions greus, les ha d'imposar el director general d'Aviació Civil.

Article 91. *Procediment sancionador.*

El procediment per imposar les sancions que preveu l'article anterior s'ha d'ajustar al que estableixen els articles 127 al 138 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, i al que disposa el Reial decret 1398/1993, de 4 d'agost, pel qual s'aprova el Reglament del procediment per exercir la potestat sancionadora.

CAPÍTOL II

Acció administrativa en matèria educativa

Article 92. *Preu de venda al públic de determinats llibres de text i material didàctic complementari.*

U. Es pot aplicar un descompte màxim del 12 per cent sobre el preu de venda al públic dels llibres de text i del material didàctic complementari editats principalment per al desenvolupament i l'aplicació dels currículums corresponents a l'educació primària i a l'educació secundària obligatòria.

Dos. Entre els materials didàctics a què es refereix aquest article queden compresos tant els materials complementaris per a l'ús de l'alumne com els de suport per al docent. Aquests materials poden ser impresos o utilitzar un altre tipus de suport.

No tenen el caràcter de material didàctic complementari, als efectes del que disposa aquest article, els que no desenvolupin específicament el currículum d'una matèria, encara que serveixin de complement o ajut didàctic, com diccionaris, atles, llibres de lectures, mitjans audiovisuals o instrumental científic.

Tres. El que disposa l'apartat u és aplicable sigui quina sigui l'edició, la reedició o la reimpressió.

Article 93. *Modificació de la Llei orgànica 1/1990, de 3 d'octubre, d'ordenació general del sistema educatiu.*

S'afegeix un paràgraf a la disposició addicional segona de la Llei orgànica 1/1990, de 3 d'octubre, d'ordenació general del sistema educatiu, amb el text següent:

«Els professors no pertanyents als cossos de funcionaris docents que imparteixin ensenyaments de religió als centres públics en què es duen a terme els ensenyaments que regula aquesta Llei ho han de fer en règim de contractació laboral, de durada determinada i coincident amb el curs escolar, a

temps complet o parcial. Aquests professors perceben les retribucions que corresponguin al respectiu nivell educatiu als professors interins, i han d'assolir l'equiparació retributiva en quatre exercicis pressupostaris a partir de 1999.»

CAPÍTOL III

Acció administrativa en matèria de comunicacions

Article 94. *Modificació de la Llei 11/1998, de 24 d'abril, general de telecomunicacions, i de la Llei 31/1987, de 18 de desembre, d'ordenació de les telecomunicacions.*

U. La rúbrica de l'article 11 de la Llei 11/1998, de 24 d'abril, general de telecomunicacions, queda redactada de la manera següent: «Condicions que es poden imposar als titulars de les autoritzacions generals.»

Dos. L'article 17, apartat 1, segon i tercer paràgraf, de la Llei 11/1998, de 24 d'abril, general de telecomunicacions, queden redactats de la manera següent:

«Per a les societats o altres persones jurídiques, habilitades per prestar serveis de telecomunicacions que requereixin la utilització del domini públic radioelèctric, cal atènyer-se quant a la participació estrangera en el seu capital o, si s'escau, en el seu patrimoni, al que disposi la normativa específica.»

En tot cas, les persones físiques o jurídiques estrangeres titulars de llicències individuals han de tenir un representant a Espanya.»

Tres. L'article 22, apartat 2, primer paràgraf, de la Llei 11/1998, de 24 d'abril, general de telecomunicacions, queda redactat de la manera següent:

«Els acords d'interconnexió s'han de fer lliurement entre les parts. El Govern, en el reglament a què fa referència l'apartat 7 d'aquest article, pot, amb caràcter previ a la interconnexió, establir les condicions mínimes que li siguin aplicables, en particular les relatives a les exigències per al manteniment dels requisits essencials per prestar el servei o per instal·lar o explotar la xarxa, a les quals es refereix l'annex d'aquesta Llei. Aquestes condicions s'han d'incloure en els acords que estableixin els operadors.»

Quatre. L'últim incís del primer paràgraf de l'article 33 de la Llei 11/1998, de 24 d'abril, general de telecomunicacions, queda redactat de la manera següent:

«...La resta de costos ocasionats es reparteix, mitjançant conveni, entre els operadors afectats pel canvi i, a falta d'acord entre ells, resol la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions.»

Cinc. L'article 34, apartat 1, quart paràgraf, de la Llei 11/1998, de 24 d'abril, general de telecomunicacions, queda redactat de la manera següent:

«Així mateix, les empreses públiques o privades que, d'acord amb la legislació vigent, tinguin drets especials o exclusius per a la prestació de serveis en qualsevol sector econòmic i que emprin xarxes públiques o prestin serveis de telecomunicacions, disponibles al públic, han de tenir comptes separats i auditats per a les seves activitats de telecomunicacions.»

Sis. La rúbrica de l'article 60 de la Llei 11/1998, de 24 d'abril, general de telecomunicacions, queda

redactada de la manera següent: «Condicions que han de complir els instal·ladors.»

Set. El primer incís del paràgraf cinquè de l'article 62 de la Llei 11/1998, de 24 d'abril, general de telecomunicacions, queda redactat de la manera següent manera:

«L'habilitació per utilitzar el domini públic mitjançant llicència individual que revesteix la forma de concessió o autorització administrativa i es formalitza conforme al que disposa la Llei 30/1992, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, o conforme a la Llei 13/1995, de 18 de maig, de contractes de les administracions públiques.»

Vuit. L'apartat 3 de l'article 63, de la Llei 11/1998, de 24 d'abril, general de telecomunicacions, queda redactat de la manera següent:

«3. En qualsevol cas, per atorgar el títol concessional o de l'autorització, es poden establir els requisits de l'article 16.»

Nou. L'article 82, apartat 1, lletra A, primer incís, de la Llei 11/1998, de 24 d'abril, general de telecomunicacions, queda redactat de la manera següent:

«Per la comissió d'infraccions molt greus, s'imposa a l'infractor una multa per un import no inferior a la quantitat, ni superior al quintuple, del benefici brut obtingut com a conseqüència dels actes o omissions en què consisteixi la infracció; o, en cas que no sigui possible aplicar aquest criteri o que de la seva aplicació resulti una quantitat inferior a la més gran de les que a continuació s'indiquen, aquesta última constitueix el límit de l'import de la sanció pecuniària.»

Deu. L'article 82, apartat 1, lletra B, primer incís, de la Llei 11/1998, de 24 d'abril, general de telecomunicacions, queda redactat de la manera següent:

«Per la comissió d'infraccions greus, s'imposa a l'infractor una multa per un import de fins al doble del benefici brut obtingut com a conseqüència dels actes o omissions que constitueixin aquelles o, en cas que no sigui aplicable aquest criteri o que de la seva aplicació resulti una quantitat inferior a la més gran de les que s'indiquen a continuació, aquesta última constitueix el límit de l'import de la sanció pecuniària.»

Onze. El contingut del paràgraf segon de l'apartat 2 de l'article 82 passa a ser l'apartat 3 del mateix article, i el contingut dels apartats 3 i 4 de l'article 82 passen a ser els apartats 4 i 5 del mateix article.

Dotze. La disposició addicional tercera, apartat 2, lletra A), de la Llei 11/1998, de 24 d'abril, general de telecomunicacions, queda redactada de la manera següent:

«A) Les estacions dedicades a l'observació radioastronòmica, a cada una de les bandes de freqüència que es troben atribuïdes al servei de radioastronomia de conformitat amb el Quadre Nacional d'Atribució de Freqüències, estan protegides contra la interferència perjudicial pels nivells d'intensitat de camp que s'indiquen a continuació:

34,2 dB (FV/M) a la banda 1400 a 1427 Mhz.
35,2 dB (FV/M) a la banda 1610, 6 a 1613,8 Mhz.

35,2 dB (FV/M) a la banda 1660 a 1670 Mhz.
31,2 dB (FV/M) a la banda 2690 a 2700 Mhz.
25,2 dB (FV/M) a la banda 4990 a 5000 Mhz.

14,2 dB (FV/M) a la banda 10,6 a 10,7 Ghz.
 10,2 dB (FV/M) a la banda 15,35 a 15,4 Ghz.
 2,2 dB (FV/M) a la banda 22,21 a 22,5 Ghz.
 1,2 dB (FV/M) a la banda 23,6 a 24 Ghz.
 4,8 dB (FV/M) a la banda 31,3 a 31,8 Ghz.
 8,8 dB (FV/M) a la banda 42,5 a 43,5 Ghz.
 20,8 dB (FV/M) a la banda 86 a 92 Ghz.»

Tretze. La Disposició transitòria primera, apartat 5, lletra d), segon paràgraf, de la Llei 11/1998, de 24 d'abril, general de telecomunicacions, queda redactada de la manera següent:

«En els supòsits que preveu l'apartat anterior i fins que no s'aprovi, en un termini màxim de dos anys des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, el reglament que estableixi el procediment de transformació del títol existent en el que regula l'article 20, és d'aplicació la normativa anteriorment vigent.»

Catorze. El primer incís del paràgraf primer de la disposició transitòria quarta de la Llei 11/1998, de 24 d'abril, general de telecomunicacions, queda redactat de la manera següent:

«La Comissió Delegada del Govern per a Afers Econòmics, amb l'informe previ de la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions, pot fixar, transitòriament, preus fixos, màxims i mínims o els criteris per fixar-los i els mecanismes per controlar-los, en funció dels costos reals de la prestació del servei i del grau de concurrència d'operadors en el mercat.»

Article 95. *Modificació de la Llei 24/1998, de 13 de juliol, del servei postal universal i de liberalització dels serveis postals.*

S'introdueixen les modificacions següents en la Llei 24/1998, de 13 de juliol, del servei postal universal i de liberalització dels serveis postals:

U. L'article 4.2., primer incís, queda redactat de la manera següent:

«Els serveis a què es refereix la lletra A) de l'apartat anterior es presten d'acord amb el que disposen el títol II i el títol III.»

Dos. L'article 15, apartat 3, paràgraf primer, queda redactat de la manera següent:

«3. Les trameses nacionals i transfrontereres de publicitat directa, de llibres, de catàlegs, de publicacions periòdiques i les restants la circulació de les quals no estigui prohibida són admeses per ser trameses en règim de servei postal universal, sempre que es dugui a terme d'acord amb alguna de les modalitats que preveu l'apartat anterior.»

Tres. L'article 18.1.B), últim paràgraf, queda redactat de la manera següent:

«Les trameses nacionals o transfrontereres de publicitat directa, de llibres, de catàlegs, i de publicacions periòdiques, sens perjudici del que estableix l'article 15.3, no formen part dels serveis reservats.»

Quatre. El primer incís de l'article 22 queda redactat de la manera següent:

«El Govern pot imposar, per reglament, a l'operador al qual s'encomana dur a terme el servei postal universal, altres obligacions de servei públic dife-

rents de les que estableix el capítol II d'aquest títol per garantir la prestació adequada d'aquell, i quan així ho exigeixin raons d'interès general, cohesió social o territorial, millora de la qualitat de l'educació i protecció civil o quan sigui necessari per salvaguardar el desenvolupament normal dels processos electorals, de conformitat amb el que disposa la normativa que regula el règim electoral general.»

Cinc. El paràgraf primer de l'apartat 1 de l'article 26 rep la redacció següent:

«Es crea el Fons de Compensació del Servei Postal Universal, la finalitat del qual és complementar el finançament d'aquest servei. Els actius en metàl·lic procedents de les aportacions que estableix l'article 27 integren aquest fons i es dipositen en un compte a aquest efecte.»

El paràgraf quart de l'apartat 1 de l'article 26 rep la redacció següent:

«El Ministeri de Foment ha de designar, entre els seus òrgans, l'encarregat de la gestió d'aquest fons. L'òrgan designat ha de transferir a l'operador al qual s'encomana la prestació del servei postal universal la quantitat màxima disponible, d'acord amb el que estableix el Pla de prestació del servei postal universal, al qual es refereix l'article 20.»

El paràgraf novè del mateix apartat queda redactat de la manera següent:

«El Ministeri de Foment ha d'elaborar un informe anual sobre els ingressos i despeses del Fons de Compensació i sobre el cost del finançament del servei postal universal, que s'eleva a la Comissió Delegada del Govern per a Afers Econòmics. A aquests efectes, el Ministeri esmentat pot requerir als operadors postals tota la informació que estimi necessària.»

Sis. Els apartats b) i c) de l'article 27 queden redactats de la manera següent:

b) Les donacions ordinàries efectuades per qualsevol persona física o jurídica que vulgui contribuir al finançament del servei postal universal.
 c) Els rendiments financers derivats del compte a què es refereix l'apartat 1 de l'article anterior.»

Set. El paràgraf primer de l'article 28 queda redactat de la manera següent:

«El Pla de prestació del servei postal universal, a què es refereix l'article 20 determina un procediment de finançament públic per al supòsit que la prestació del servei postal universal impliqui una càrrega financera per a l'operador, no compensada a través de les contrapartides que estableixen els articles 25 i 27 a).»

Vuit. L'article 30.1, paràgraf primer, segon incís, queda redactat de la manera següent:

«La gestió i la recaptació d'aquestes taxes correspon a l'entitat habilitada per prestar el servei postal universal.»

Nou. L'últim incís de l'apartat 3 de l'article 30 queda redactat de la manera següent:

«Aquestes bonificacions es concedeixen d'acord amb el volum de les trameses que lliuri un mateix

usuari i de l'estalvi que suposi per a l'operador que presta el servei postal universal la composició de les destinacions, o del fet que, prèviament al seu transport o distribució, aquell els classifiqui i ordeni, o els dipositi en determinats llocs d'admissió.»

Deu. El text del primer incís de l'apartat 1 de la disposició transitòria segona queda de la manera següent:

«1. De conformitat amb el que estableix l'article 29, en el termini de dos anys a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, l'operador al qual s'encomana la prestació del servei postal universal ha de disposar d'una comptabilitat analítica, auditada degudament, que permeti conèixer el cost d'aquest i, si s'escau, el dels serveis obligatoris.

Així mateix, l'entitat pública empresarial Correus i Telègrafs està sotmesa al sistema de control de la seva gestió econòmicofinancera per part de la Intervenció General de l'Administració de l'Estat, que estableix el text refós de la Llei general presupostària, aprovat pel Reial decret legislatiu 1091/1988, de 23 de setembre, per a les societats mercantils estatals.»

Onze. L'apartat 3 de la disposició transitòria segona queda redactat de la manera següent:

«Els operadors que, a més d'efectuar altres activitats, prestin serveis inclosos en l'àmbit del servei postal universal han de portar una comptabilitat separada, respecte dels ingressos i les despeses que se'n derivin, en el termini màxim de dos anys, comptats des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.»

Article 96. Modificació de la Llei 10/1988, de 3 de maig, de televisió privada.

Es modifiquen els articles següents de la Llei 10/1988, de 3 de maig, de televisió privada:

U. L'article 17.2 queda redactat de la manera següent:

«L'incompliment sobrevingut dels límits que estableix l'article 19 dona lloc a l'extinció de la concessió, llevat que, en el termini d'un mes des del requeriment que l'Administració dirigeixi a la societat, aquesta repari l'esmentat incompliment.»

Dos. L'article 19 queda redactat de la manera següent:

«1. Cap persona física o jurídica no pot ser titular, directament o indirectament, d'accions en més d'una societat concessionària o que representin més del 49% del seu capital.

2. Les persones físiques o jurídiques residents o nacionals de països estrangers que no siguin membres de la Unió Europea només poden participar en el capital d'una societat concessionària en aplicació del principi de reciprocitat, respectant en tot cas els límits que estableix l'apartat anterior.»

Tres. L'article 21 queda redactat de la manera següent:

«1. Qualsevol persona física o jurídica que pretengui adquirir, directament o indirectament, una participació significativa en el capital d'una societat concessionària n'ha d'informar prèviament el Ministeri de Foment, indicant el percentatge de l'esmentada participació, els termes i les condicions de

l'adquisició i el termini màxim en el qual pretengui efectuar l'operació.

S'entén per participació significativa en una entitat concessionària del servei essencial de televisió aquella que assoleixi, de manera directa o indirecta, almenys el 5 per 100 del capital o dels drets de vot vinculats a les accions de l'entitat.

2. També ha d'informar prèviament el Ministeri de Foment, en els termes que assenyala l'apartat 1, qui pretengui incrementar, directament o indirectament, la seva participació de tal manera que el seu percentatge de capital o drets de vot arribi o ultrapassi algun dels següents percentatges: 5, 10, 15, 20, 25, 30, 35, 40 i 45 per 100.

3. El Ministeri de Foment disposa d'un termini màxim de tres mesos, a comptar des de la data en què hagi estat informat, per denegar, si s'escau, l'adquisició pretesa. La denegació es pot fonamentar en la falta de transparència de l'estructura del grup al qual eventualment pugui pertànyer l'entitat adquirent o a l'existència de vinculacions entre la persona o l'entitat que pretengui l'adquisició i una altra entitat concessionària del servei essencial de televisió que puguin comportar perturbació al principi de no-concentració de mitjans que inspira aquesta Llei.

4. L'adquisició s'ha de consumir en el termini màxim d'un mes a comptar des que es produeixi l'acceptació esmentada.

5. El que disposa aquest article s'entén sens perjudici de l'aplicació de les normes sobre participacions significatives que conté la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors.

6. Efectuada l'adquisició subjecta al procediment de notificació prèvia que regula aquest article, l'adquirent ha de comunicar al Ministeri de Foment que insta la seva inscripció al Registre especial de societats concessionàries. És igualment obligatòria perquè insti la inscripció registral, la comunicació del transmissió al Ministeri de Foment de qualsevol acte de transmissió d'accions de la societat concessionària que determini que aquell minori un dels percentatges de participació recollits a l'apartat 2 precedent.

Les comunicacions de l'adquisició i de la transmissió a què es refereix aquest apartat s'han d'efectuar en el termini d'un mes des que es produeixin.»

Quatre. Les referències que es fan en la Llei 10/1988, de 3 de maig, de televisió privada, al Ministeri de Transports, Turisme i Comunicacions, s'han d'entendre fetes al Ministeri de Foment.

CAPÍTOL IV

Acció administrativa en matèria d'agricultura

Article 97. Infraccions dels compradors de llet i productes lactis i sancions aplicables.

U. Es consideren molt greus les infraccions administratives següents dels compradors de llet i de productes lactis:

a) No adaptar, en el termini establert, la seva activitat productiva a les condicions exigides per la normativa vigent.

b) No retenir una quantitat sobre el preu de la llet, en concepte de bestreta sobre la taxa deguda, al productor que excedeixi la quantitat de referència individual de què disposa.

Dos. Tenen la consideració d'infraccions administratives greus les següents:

a) Presentar declaracions o consignació de dades falses o inexactes per negligència greu davant l'Administració pública competent.

b) No identificar documentalment cada lliurament individual de llet o altres productes lactis.

c) No ingressar, en els terminis i les condicions que estableix la normativa vigent, els imports de les quantitats retingudes a compte en concepte de bestreta sobre la taxa suplementària o l'import degut de la taxa, si s'escau.

d) No comunicar a l'autoritat competent les altes i baixes dels productors que efectuïn lliuraments.

e) Les compres o lliuraments de llet o productes lactis destinats a la comercialització sense comptar amb l'autorització administrativa deguda.

f) No determinar, almenys una vegada al mes, el percentatge de matèria grassa que conté la llet lliurada o no reflectir documentalment les determinacions efectuades.

g) L'absència o el retard reiterat en la tramesa de la declaració mensual. A aquests efectes, es considera reiteració tres absències o retards en la declaració durant un període de dotze mesos.

h) No facilitar als productors que es donin de baixa com a proveïdors un certificat en què constin les quantitats de llet o de productes lactis lliurades i el seu contingut en matèria grassa, així com l'import de les retencions a compte efectuades durant el període, si s'escau.

i) No exigir als productors que efectuïn lliuraments de llet o d'altres productes lactis a diversos compradors durant un període de taxa determinat un certificat del comprador o dels altres compradors en què figurin els lliuraments efectuats a aquests i el percentatge mitjà de matèria grassa d'aquells.

j) La resistència, excusa o negativa a les actuacions de l'autoritat competent relatives a la gestió, la inspecció o la recaptació de la taxa suplementària al sector de la llet i dels productes lactis i, en particular, al subministrament de dades, informes o antecedents.

Tres. Es consideren lleus les infraccions administratives següents dels compradors de llet i productes lactis:

a) No utilitzar el número d'inscripció del Registre general de compradors en els documents relacionats amb la taxa suplementària.

b) No facilitar a l'autoritat competent còpia dels certificats de les retencions efectuades als productors, quan canviïn de comprador.

c) No requerir al productor que li lliura llet per primera vegada els documents exigibles d'acord amb la normativa vigent.

d) No comunicar al ramader productor, almenys una vegada al mes, el volum de la llet o dels equivalents de llet, d'acord amb el seu contingut de matèria grassa, lliurats des de l'inici del període de taxa, així com la quantitat de referència disponible per a la resta del període esmentat.

e) No reflectir en les factures que expedeixi al productor l'import de la retenció a compte aplicada d'acord amb la normativa vigent.

Quatre. Les infraccions molt greus se sancionen amb una multa de 5.000.001 pessetes a 10.000.000 de pessetes, amb la pèrdua de l'autorització administrativa o amb ambdues sancions.

Cinc. Les infraccions greus se sancionen amb una multa d'1.000.001 a 5.000.000 de pessetes.

Sis. Les infraccions lleus se sancionen amb una multa d'entre 25.000 i 1.000.000 de pessetes.

Set. L'import de les multes que preveuen els apartats anteriors es modula d'acord amb el volum de compres de llet o productes lactis o de les quantitats que s'hagin deixat de percebre en concepte de taxa suplementària o de retenció a compte.

Article 98. *Infraccions dels productors de llet i productes lactis i sancions aplicables.*

U. Es considera infracció molt greu l'incompliment per part dels productors de llet i de productes lactis de les obligacions i els compromisos derivats de l'execució dels programes nacionals d'abandonament indemnitzat de la producció lletera.

Dos. Es consideren greus les infraccions administratives següents:

a) No presentar els documents exigits per la normativa vigent en cas que el productor efectuï lliuraments a diversos compradors durant un període de taxes determinat o en cas de canvis de comprador o compradors.

b) Presentar declaracions o consignar dades falses o inexactes per negligència greu davant l'Administració pública competent.

c) Transferir o cedir la totalitat o part de la quantitat de referència individual abans del transcurs de cinc anys des que hagin rebut una assignació de la reserva nacional.

d) La transferència o l'abandonament indemnitzat de la quantitat de referència pels productors que no hagin comercialitzat llet o productes lactis en el període immediatament anterior.

e) La transferència de quantitat de referència individual per l'arrendatari o figura anàloga d'una explotació amb una quantitat de referència, sense la conformitat del seu propietari.

f) La transferència de les quantitats de referència individuals dels productors que hagin adquirit quantitats desvinculades de l'explotació sense que hagin transcorregut cinc anys des d'aquesta adquisició, llevat de casos de força major.

g) La realització pel cedent de quantitats de referència d'alguna de les actuacions següents durant el període de durada de la cessió:

La transferència entre vius a tercers de les quantitats de referència cedides.

L'abandonament indemnitzat de la producció de les quantitats de referència cedides.

L'adquisició mitjançant transferència de quantitats de referència, llevat que la normativa vigent ho permeti.

h) La transferència o la cessió pel cessionari de quantitats de referència durant el període de durada de la cessió.

i) La transferència o cessió temporal de les quantitats procedents de la reserva nacional.

j) No portar la comptabilitat que reflecteixi el volum de llet despatxada directament al consum o venuda a majoristes o detallistes o dels productes lactis fabricats en l'explotació, en el cas de productors que disposin de quantitat de referència per a vendes directes.

k) No custodiar durant tres anys com a mínim a comptar del següent a la finalització del període corresponent de la taxa, la documentació comptable exigida per la normativa vigent als productors que tinguin assignada una quantitat de referència per a la venda directa.

l) La resistència, l'excusa o la negativa a les actuacions de l'autoritat competent relatives a la gestió, la inspecció o la recaptació de la taxa suplementària en el sector de la llet i dels productes lactis i, en particular, al subministrament de dades, informes o antecedents.

Tres. Les infraccions molt greus se sancionen amb una multa d'1.000.001 a 5.000.000 de pessetes.

Quatre. Les infraccions greus se sancionen amb una multa de 25.000 a 1.000.000 de pessetes.

Cinc. Les sancions previstes en aquest article s'entenen sens perjudici de la devolució de les quantitats percebudes indegudament, si s'escau.

Sis. L'import de les multes previstes en els apartats anteriors s'ha de modular d'acord amb la quantitat de referència assignada a cada productor i el nombre de vaques de l'explotació.

Article 99. Creació de societats mercantils estatals per a l'execució d'obres i infraestructures de modernització i consolidació de regadius.

U. En el marc del que preveu el Pla nacional de regadius vigent a cada moment, i sens perjudici de la concertació de convenis de col·laboració amb les comunitats autònomes i comunitats de regants per determinar la seva participació en el finançament i l'execució de les obres previstes en l'instrument de planificació esmentat, el Govern, a proposta conjunta dels ministeris d'Agricultura, Pesca i Alimentació i d'Economia i Hisenda, pot autoritzar la creació de societats mercantils estatals per a l'execució d'obres i infraestructures concretes de modernització i consolidació de regadius, dins d'un àmbit territorial delimitat en l'acord de creació de la societat corresponent.

Dos. Les societats que es creïn a l'empara d'aquest precepte tenen com a objecte:

a) El finançament en concurrència amb la iniciativa privada de les obres de modernització i consolidació dels regadius que es prevegin en l'àmbit del Pla nacional de regadius.

b) La promoció, la contractació i l'explotació, si s'escau, de les obres esmentades en el paràgraf anterior, tal com determinin les seves normes de creació i els seus estatuts.

c) La coordinació de les activitats relacionades amb les obres.

Tres. Les relacions de les societats que es creïn amb les administracions públiques i amb les comunitats de regants s'han de regular mitjançant els convenis corresponents, en els quals s'ha de preveure la forma de finançament de les obres de modernització i consolidació de regadius incloses en el Pla nacional de regadius vigent a cada moment i el seu règim d'explotació.

Article 100. Declaració d'interès general de determinades obres de regadiu.

U. Es declaren d'interès general les obres següents:

a) Obres de millora i modernització del regadiu de la Comunitat General de Regants de Regs de Llevant, marge esquerra, en els termes municipals d'Alacant, Albaterra, Crevillent, Elx, Guardamar i altres.

b) Obres incloses en el Projecte integrat de millora i modernització dels regadius de la Bastida-Briñas, Avalos-San Vicente de la Sonsierra, La Guardia-Navaridas-El Ciego, i altres, al marge esquerre de l'Ebre.

c) Obres de transformació i posada en reg de la zona regable de l'Iregua.

Dos. Les obres incloses en aquest article porten implícites les declaracions següents:

a) La d'utilitat pública als efectes previstos en els articles 9, 10 i 11 de la Llei de 16 de desembre de 1954, d'expropiació forçosa.

b) La d'urgència als efectes de l'ocupació dels béns afectats a què es refereix l'article 52 de la Llei d'expropiació forçosa.

Article 101. Declaració d'interès general de determinades obres hidràuliques.

U. A efectes del que estableix l'article 44 de la Llei 29/1985, de 2 d'agost, d'aigües, es declaren obres hidràuliques d'interès general les següents:

a) El sanejament i la depuració d'aigües residuals de l'Alto Deba (Guipúscoa)

b) La dessaladora d'aigua de mar de Carboneras (Almeria)

c) Les obres del Conveni de col·laboració entre el Ministeri de Medi Ambient i el Govern de les Canàries en matèria d'infraestructures hidràuliques i de qualitat de les aigües de 30 de desembre de 1997, que s'esmenten a continuació:

Bassa de Trevejos (Tenerife).

Collectors generals de sanejament de la Vall de l'Orotava (Tenerife).

Transvasament Teno-Adeje (Tenade). Tenerife.

Sistema hidràulic de La Viña (embassament de Las Rosas). La Palma.

Basses de regulació per a abastament a mitjanyes. Gran Canària.

Millora de l'abastament urbà de l'illa de La Gomera. La Gomera.

Abastament urbà al nord-oest de Tenerife. Tenerife.

Adducció general de l'abastament de l'àrea metropolitana de La Laguna. Tenerife.

d) La regulació de la rambla Cerverola i la regulació dels excedents hivernals per a la recàrrega artificial d'aqüífers a Vall d'Uxó.

Dos. Les obres incloses en aquest article porten implícites les declaracions següents:

a) La d'utilitat pública als efectes previstos en els articles 9, 10 i 11 de la Llei de 16 de desembre de 1954, d'expropiació forçosa.

b) La d'urgència als efectes de l'ocupació dels béns afectats a què es refereix l'article 52 de la Llei d'expropiació forçosa.

Article 102. Regulació de les professions d'enòleg, tècnic especialista en vitivinicultura i tècnic en elaboració de vins.

U. Es regula la professió d'enòleg per a la qual s'exgeix el títol universitari de llicenciat en enologia que estableix el Reial decret 1845/1996, de 26 de juliol.

Els enòlegs tenen la capacitat professional per fer el conjunt d'activitats relatives als mètodes i les tècniques de cultiu de la vinya i l'elaboració de vins, mostos i altres derivats del cep, l'anàlisi dels productes elaborats i el seu emmagatzemament, gestió i conservació. També se'ls reconeix la capacitat per dur a terme les activitats relacionades amb les condicions tecnicosanitàries del procés enològic i amb la legislació pròpia del sector i les activitats incloses en l'àmbit de la investigació i innovació dins del camp de la viticultura i de l'enologia.

Dos. Es regula la professió de tècnic especialista en vitivinicultura, per a la qual s'exgeix el títol de tècnic superior en indústria alimentària, que estableix el Reial decret 2050/1995, de 22 de desembre, corresponent als ensenyaments de formació professional de grau superior, o el títol de tècnic especialista en viticultura i enològia, que estableix el Reial decret 2329/1977, de 29 de juliol, corresponent a estudis de formació professional de segon grau, amb capacitat i responsabilitat respecte de la producció de raïm, el control de la qualitat i la preparació, elaboració i fabricació de vins, mostos i altres

derivats del cep, mitjançant la utilització de les tècniques i els procediments que preveu la normativa pròpia.

Tres. Es regula la professió de tècnic en elaboració de vins, per a la qual s'exigeix el títol de tècnic en elaboració de vins i altres begudes, corresponent a estudis de formació professional de grau mitjà, amb capacitat per dur a terme les operacions d'elaboració, criaça i envasament de vins i altres begudes en les condicions establertes en els manuals de procediment i qualitat, així com per manejar la maquinària i els equips corresponents i efectuar el manteniment de primer nivell.

Quatre. El que estableix aquesta Llei, sens perjudici de les competències professionals dels enginyers agrònoms i els enginyers tècnics agrícoles, no afecta la situació ni els drets dels que, en entrar en vigor, acreditin de manera fefaent, i en les condicions que es determinin per reglament, que han exercit la professió durant un període de temps de cinc anys.

El Reglament que es dicti en aplicació d'aquesta Llei ha de preveure les situacions transitòries esmentades i possibilitar-ne l'habilitació per al desenvolupament de les professions esmentades.

Article 103. *Malalties agropecuàries d'alta transmissibilitat.*

U. Per tal de mantenir les garanties sanitàries degudes que evitin o impedeixin de manera eficaç l'extensió d'eventuals epizooties, el Govern ha de regular mitjançant reial decret el règim jurídic bàsic administratiu i sanitari corresponent al trasllat, al desplaçament, al transport i al moviment pecuari dins el territori nacional entre comunitats autònomes.

Dos. La norma reglamentària bàsica que reguli les matèries assenyalades en el paràgraf anterior ha de preveure el desplegament normatiu de les conductes següents tipificades com a infraccions administratives:

A) Infraccions administratives molt greus:

El transport d'animals malalts o sospitosos que puguin difondre malalties d'alt risc sanitari.
La reincidència en falta greu.

B) Infraccions administratives greus:

L'absència en la documentació sanitària de trasllat.
La no-correspondència de la documentació amb l'origen, la destinació, el tipus d'animals o l'àmbit territorial d'aplicació.

La falta d'identificació dels animals en un nombre superior al 25 per 100 de la partida.

La no-desinfecció del vehicle.
Impedir l'actuació inspectora.
La utilització de documentació falsa.
La reincidència en falta lleu.

C) Infraccions administratives lleus:

La falta d'identificació dels animals fins al 25 per 100 de la partida.

La no-correspondència del nombre dels animals amb el que assenyalava la documentació sanitària de trasllat.
L'oposició i la falta de col·laboració amb l'actuació inspectora.

No emplenar adequadament la documentació sanitària de trasllat.

Tres. Les infraccions assenyalades anteriorment han de ser sancionades en la forma que es determini per reglament amb les multes següents:

Entre el 50 per 100 i el 75 per 100 del valor de la partida, d'acord amb la situació de mercat, per a les faltes molt greus, amb un mínim de 2 milions de pessetes.

Entre el 10 per 100 i el 50 per 100 del valor de la partida, d'acord amb la situació de mercat, per a les faltes greus, amb un mínim de 750.000 pessetes.

Fins al 10 per 100 del valor de la partida, d'acord amb la situació de mercat, per a les faltes lleus, amb un mínim de 200.000 pessetes.

Quatre. En situacions excepcionals en què hi hagi perill greu d'extensió a Espanya d'epizooties o fitopatologies d'alta transmissibilitat i difusió, la declaració de la malaltia per l'autoritat competent facultat l'Administració General de l'Estat per exercir, si s'escau, les funcions necessàries per a l'adopció de mesures urgents encaminades a impedir de manera eficaç la seva transmissió i propagació a la resta del territori nacional, així com a vetllar perquè l'execució, la coordinació i el seguiment d'aquestes mesures siguin els adequats fins al reestabliment de la normalitat sanitària en tot el territori nacional.

CAPÍTOL V

Acció administrativa a l'exterior

Article 104. *Modificació de la Llei 66/1997, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social.*

Es modifiquen els apartats següents de l'article 118 de la Llei 66/1997, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social:

U. El paràgraf primer de l'apartat u queda redactat de la manera següent:

«El Fons d'Ajut al Desenvolupament (FAD) constitueix un instrument financer en virtut del qual el Govern pot disposar dels recursos necessaris per atorgar crèdits i préstecs en termes concessionaris i altres ajuts destinats a promoure les relacions econòmiques i comercials bilaterals amb països en desenvolupament.»

Dos. El paràgraf tercer de l'apartat u queda redactat de la manera següent:

«L'Estat espanyol es reserva el dret a deixar sense efecte els préstecs i els ajuts concedits en el supòsit d'incompliment de les condicions que s'estableixin i en tot cas quan l'adjudicació dels contractes no s'hagin de finançar es faci amb una infracció clara dels principis bàsics de la contractació establerts pels organismes financers internacionals.»

Tres. L'apartat tres queda redactat de la manera següent:

«Tres. Així mateix, el Govern, dins de l'import màxim de la dotació que fixi el FAD, la Llei de pressupostos de cada any, a més d'atendre les obligacions de pagament ordinàries dels crèdits i els ajuts atorgats, pot destinar-la també al pagament d'obligacions de finançament concessional originals o derivades de tractats o convenis internacionals autoritzats per les Corts Generals, així com al pagament de les obligacions espanyoles davant institucions multilaterals de desenvolupament i a compensar anualment l'Institut de Crèdit Oficial per les despeses en què incorri en l'exercici i l'execució

de la funció que se li encomani en relació amb el Fons. També pot destinar la dotació per finançar les despeses de control, seguiment i inspecció dels diferents projectes i ajuts finançats amb càrrec al FAD.»

Quatre. El primer incís del primer paràgraf de l'apartat sis queda redactat de la manera següent:

«Totes les operacions d'actiu efectuades amb càrrec al FAD, incloent-hi el refinançament dels crèdits ja tinguin la forma d'operacions singulars o de línies de crèdit, així com la compensació anual a l'Institut de Crèdit Oficial, han de ser autoritzades prèviament pel Consell de Ministres.»

Cinc. Se suprimeix l'últim paràgraf de l'apartat sis.

Article 105. *Fons per a la concessió de microcrèdits per a projectes de desenvolupament social bàsic a l'exterior.*

U. El Fons per a la concessió de microcrèdits per a projectes de desenvolupament social bàsic a l'exterior (FCM) constitueix un instrument financer en virtut del qual el Govern pot disposar dels fons necessaris per atorgar els microcrèdits destinats a la millora de les condicions de vida de col·lectius vulnerables i a l'execució de projectes de desenvolupament social bàsic, a què es refereix l'article 28.1 de la Llei 23/1998, de 7 de juliol, de cooperació internacional per al desenvolupament.

Dos. El Fons té una dotació inicial de 12.000 milions de pessetes a la qual s'ha d'afegir l'import dels microcrèdits que, durant l'exercici del 1998, hagi concedit el Ministeri d'Afers Estrangers a l'empara del que estableix la disposició transitòria tercera d'aquesta Llei 23/1998.

Tres. El Govern, dins de l'import màxim de la dotació que fixi al FCM la Llei de pressupostos de cada any, a més d'atendre les obligacions de pagament dels microcrèdits atorgats, ha de compensar anualment l'Institut de Crèdit Oficial per les despeses en les quals incorri en el desenvolupament i l'execució de la funció que se li encomani en relació amb el Fons i ha d'atendre les despeses d'avaluació, seguiment i inspecció dels diversos projectes finançats amb el FCM.

Quatre. Per a la cobertura de les necessitats financeres anuals del FCM, a més de la dotació pressupostària que cada any, si s'escau, fixi la Llei de pressupostos generals de l'Estat, s'utilitzen els recursos procedents de les devolucions dels microcrèdits concedits, així com el dels interessos i les comissions meritats i cobrats d'aquells microcrèdits.

Cinc. A més d'establir les dotacions que es vagin incorporant anualment al FCM, les lleis de pressupostos generals de l'Estat han de fixar l'import màxim de les operacions que poden ser autoritzades en cada exercici amb càrrec al Fons esmentat.

Sis. Totes les operacions d'actiu del FCM, així com la compensació anual a l'Institut de Crèdit Oficial, han de ser autoritzades prèviament pel Consell de Ministres.

L'Administració del FCM, l'ha de dur a terme el seu Comitè Executiu, la composició i el funcionament del qual es desenvolupen per reglament. Així mateix, ha d'avaluar i, si s'escau, aprovar les propostes formulades per la gestora del Fons amb caràcter previ a la seva autorització pel Consell de Ministres.

L'Institut de Crèdit Oficial ha de formalitzar, en nom i representació del Govern espanyol i per compte de l'Estat, els convenis de microcrèdits corresponents; també ha de prestar els serveis d'instrumentació tècnica, comptabilitat, caixa, control, cobrament i recuperació i,

en general, tots els de caràcter financer relatius a les operacions d'actiu autoritzades amb càrrec al FCM, sens perjudici de les competències que en matèria de control estableix el text refós de la Llei general pressupostària, aprovat pel Reial decret legislatiu 1091/1988, de 23 de setembre, i altra normativa legal vigent.

CAPÍTOL VI

Acció administrativa en matèria d'energia

Article 106. *Modificació de la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del sector elèctric.*

Es modifica l'apartat 1 de l'article 33 de la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del sector elèctric, que queda redactat en els termes següents:

«1. L'operador del mercat, com a responsable de la gestió econòmica del sistema, assumeix la gestió del sistema d'ofertes de compra i venda d'energia elèctrica en els termes que s'estableixin per reglament.

L'operador del mercat ha d'exercir les seves funcions respectant els principis de transparència, objectivitat i independència, sota el seguiment i el control del Comitè d'Agents del Mercat a què es refereix l'apartat 4 d'aquest article.

Ha d'actuar com a operador del mercat una societat mercantil de l'accionariat de la qual pot formar part qualsevol persona física o jurídica, sempre que la suma de la seva participació directa o indirecta en el capital d'aquesta societat no superi el 10 per 100. Així mateix, la suma de participacions, directes o indirectes, dels subjectes que duguin a terme activitats en el sector elèctric no ha de superar el 40 per 100, i aquestes accions no es poden sindicar a cap efecte.

En cas que alguna persona física o jurídica que tingui la condició d'agent del mercat posi de manifest a la societat mercantil que actua com a operador del mercat la seva voluntat de participar en el capital d'aquesta societat, la petició s'ha d'eleva a la Junta General d'Accionistes juntament amb el certificat del sol·licitant de dur a terme o no activitats en el sector elèctric.

La Junta General ha d'acceptar la sol·licitud presentada per una xifra màxima de participació equivalent a la mitjana de les participacions existents en el tram que hagi de correspondre al peticionari, i ho ha de fer efectiu a través d'algun o alguns dels procediments següents:

a) La voluntat de venda per la societat o per algun dels seus accionistes de les accions corresponents manifestada a la Junta General.

b) L'ampliació de capital de la societat mitjançant l'emissió de noves accions sempre que es respecti el límit del 40 per 100 que pot ser subscrit per subjectes que duguin a terme activitats en el sector elèctric.

Quan els sol·licitants de participació en el capital de l'operador del mercat exerceixin activitats en el sector elèctric, per tal de respectar el percentatge esmentat, es pot acordar una ampliació de capital superior a la necessària, sempre que es manifesti a la Junta General la voluntat de subscripció d'aquestes accions per qualsevol dels accionistes que no exerceixin activitats elèctriques.

En tot cas, s'exclou el dret de subscripció preferent dels accionistes sobre les accions que s'e-

metin per atendre les peticions noves de participació.

La subscripció d'accions en els supòsits d'ampliació de capital a què es refereix el paràgraf anterior s'ha de fer en el més gran dels dos valors següents: cinc mil pessetes o el valor teòric que resulti de l'últim balanç aprovat per la societat.»

Article 107. Modificació de la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del sector elèctric.

La disposició transitòria sisena de la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del sector elèctric, queda redactada en els termes següents:

Disposició transitòria sisena. Costos de transició a la competència.

1. Es reconeix l'existència d'uns costos de transició al règim de mercat competitiu, previst en aquesta Llei, de les societats titulars d'instal·lacions de producció d'energia elèctrica que el 31 de desembre de 1997 estiguin incloses en l'àmbit d'aplicació del Reial decret 1538/1987, d'11 de desembre, sobre determinació de la tarifa de les empreses gestores del servei. En conseqüència, es reconeix a aquestes societats el dret a percebre una compensació per aquests costos.

L'import base global de la compensació que preveu el paràgraf anterior, que s'ha d'actualitzar anualment en els termes previstos per reglament, és, en valor el 31 de desembre de 1998, la suma de les quantitats resultants de dur a terme les operacions següents:

a) De l'import, en valor el 31 de desembre de 1997, al qual es refereix l'article 13.a) del Reial decret 2017/1997, de 26 de desembre, actualitzat el 31 de desembre de 1998 tal com preveu el Reial decret esmentat, s'han de deduir les quantitats corresponents a l'any 1998 que es percebin de conformitat amb el mateix en concepte de retribució fixa amb destinació a l'assignació per consum de carbó autòcton.

b) De l'import resultant de sumar les quantitats, en valor el 31 de desembre de 1997, a què es refereixen les lletres b) i c) de l'article esmentat 13 del Reial decret 2017/1997, actualitzat el 31 de desembre de 1998 tal com preveu el Reial decret esmentat, s'han de deduir les quantitats que es percebin amb càrrec a l'exercici del 1998 en concepte de retribució fixa amb destinació a l'assignació general i a l'assignació específica.

2. A la quantitat resultant de fer l'operació descrita en la lletra a) del paràgraf segon de l'apartat 1 i al 20 per 100 de la quantitat resultant de fer l'operació descrita en la lletra b) del paràgraf esmentat, actualitzades en els termes previstos per reglament, els són aplicables les regles següents:

a) La compensació s'ha de satisfer mitjançant la percepció per les societats titulars del dret d'una retribució fixa, expressada en pessetes per KWH, que es calcula, en els termes establerts per reglament, com la diferència entre la mitjana dels ingressos obtinguts per les societats esmentades per mitjà de la tarifa elèctrica i la retribució reconeguda per a la producció en l'article 16.1 d'aquesta Llei.

b) Durant un termini màxim que conclou el dia 31 de desembre de l'any 2007, el Govern pot establir anualment l'import màxim d'aquesta retribució fixa amb la distribució que correspongui. No obstant això, si les condicions del mercat ho fan acon-

sellable, una vegada complerts les condicions i els compromisos establerts en aquesta disposició transitòria, el Govern pot reduir aquest termini. Si el cost mitjà de generació a què es refereix l'article 16.1 d'aquesta Llei resulta en mitjana anual superior a 6 pessetes per KWH, aquest excés s'ha de deduir de l'import pendent de compensació corresponent a la part del dret de compensació a què es refereix aquest apartat.

3. Al 80 per 100 de la quantitat resultant de fer l'operació descrita en la lletra b) del paràgraf segon de l'apartat 1, actualitzat de conformitat amb el que preveu aquesta disposició transitòria, li són aplicables les regles següents:

a) L'import pendent de compensació, corresponent a la part del dret de compensació a què es refereix aquest apartat, es redueix en un 20 per 100, amb efectes des del dia 31 de desembre de 1998.

b) L'import pendent de compensació restant s'ha de satisfer mitjançant l'afectació a aquesta finalitat, a partir del dia 1 de gener de 1999, d'un percentatge de la facturació per venda d'energia elèctrica als consumidors, que és del 4,5 per 100 i que s'ha de mantenir fins a la satisfacció íntegra de l'import a què es refereix aquest apartat.

Sens perjudici del que estableix el paràgraf precedent, en cas que es produeixin canvis en el règim tarifari o qualsevol altra circumstància que puguin afectar negativament la satisfacció de la compensació o de la desaparició d'aquell règim, l'Estat ha de prendre les mesures necessàries per assegurar-ne la satisfacció.

c) El cost corresponent a la part del dret de compensació a què es refereix aquest apartat té la consideració de cost definit com a quota amb destinació específica a efectes del Reial decret 2017/1997 o de la disposició que, si s'escau, el substitueixi en el futur.

d) El repartiment entre les societats titulars del dret de compensació s'ha de fer mitjançant l'aplicació dels percentatges establerts a l'annex III del Reial decret 2017/1997.

4. Les societats titulars del dret de compensació a què es refereix l'apartat anterior d'aquesta disposició transitòria el poden cedir a tercers.

En cas que la cessió total o parcial del dret de compensació es produeixi a favor d'un fons de titulització d'actius, el tipus d'interès que s'ha d'aplicar per a l'actualització de l'import base global de la part cedida pendent de compensació el 31 de desembre de cada any ha de ser, des de la data de la cessió fins al pagament íntegre de la part cedida, el que correspongui a la mitjana del cost econòmic efectiu total del finançament, exclosos els costos de gestió i administració del fons. A aquest efecte, les condicions de finançament del fons queden subjectes a l'autorització del Govern.

Queden reduïts en un 99 per 100 els aranzels dels corredors de comerç col·legiats, de notaris i de registradors mercantils i de la propietat corresponents a qualsevol acte que tinguin lloc en relació amb la cessió del dret de compensació a fons de titulització d'actius o amb la titulització del fons.

5. Els costos de transició a la competència, als quals es refereix aquesta disposició transitòria, mentre subsisteixin, es consideren costos permanents del sistema.

En tot cas, l'import que han de recuperar les empreses elèctriques a les quals correspon perce-

bre els costos de transició a la competència, per mitjà dels mecanismes a què es refereixen els apartats 2 i 3 d'aquesta disposició, no poden superar, fins a l'any 2007, en cap cas, l'import total a recuparar si la totalitat d'aquests costos s'han liquidat pel procediment de diferències a què es refereix l'apartat 2.

En cas que, com conseqüència del que preveu el paràgraf anterior es doni lloc a quantitats negatives, el Govern ha d'establir el procediment que asseguri la compensació procedent, si s'escau, als consumidors.

6. Les referències que contenen altres previsions d'aquesta Llei diferents d'aquesta disposició transitòria en el període en què subsisteixi la retribució dels costos de transició a la competència de les empreses d'energia elèctrica s'han d'entendre fetes al període en què subsisteixi la compensació a què es refereix l'apartat 2 d'aquesta disposició transitòria.

7. S'autoritza el Govern a dictar les disposicions de desplegament d'aquesta disposició transitòria i a adoptar les mesures per tal d'assegurar l'efectivitat plena del que estableix aquesta disposició.»

Article 108. *Modificació dels articles 21, 27, 93 i la disposició transitòria cinquena de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs.*

S'introdueixen les modificacions següents en la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs:

U. Es modifica l'apartat 1 de l'article 21, que queda redactat en els termes següents:

«1. La garantia exigida en l'article 16 es fixa d'acord amb el pla d'inversions i el pla de restauració presentats pel sol·licitant, i respon al compliment de les obligacions d'inversió, fiscals, de la Seguretat Social i de restauració, així com del pagament de multes i sancions.»

Dos. Es modifica l'apartat 2 de l'article 27, que queda redactat en els termes següents:

«2. La garantia exigida en l'article 16 d'aquesta Llei es fixa d'acord amb el programa d'inversions presentat pel sol·licitant i respon al compliment de les obligacions d'inversió, fiscals, de la Seguretat Social de desmantellament i de recuperació, així com del pagament de les multes que siguin procedents, de conformitat amb el règim sancionador que preveu el títol VI.»

Tres. Es modifica l'article 93, que queda redactat en els termes següents:

«Article 93. *Tarifes de combustibles gasosos.*

El ministre d'Indústria i Energia, mitjançant ordre ministerial, amb l'acord previ de la Comissió Delegada del Govern per a Afers Econòmics, ha de dictar les disposicions necessàries per a l'establiment de les tarifes de venda del gas natural, gasos manufacturats i gasos líquids del petroli per canalització per als consumidors finals, així com els preus de cessió de gas natural i de gasos líquids del petroli per als distribuïdors de gasos combustibles per canalització, i ha d'establir els valors concrets

d'aquestes tarifes i d'aquests preus o un sistema de determinació i d'actualització automàtica. Les tarifes de venda als usuaris tenen el caràcter de màximes i són úniques per a tot el territori nacional, sens perjudici de les seves especialitats.»

Quatre. S'afegeix un nou apartat 1 bis a la disposició transitòria cinquena, amb la redacció següent:

«1. bis Als efectes del que preveu l'apartat anterior, el compliment del nivell de consum s'ha de referir a períodes anuals.»

CAPÍTOL VII

Acció administrativa en matèria d'esports

Article 109. *Modificació de la Llei 10/1990, de 15 d'octubre, de l'esport.*

Es modifiquen els preceptes següents de la Llei 10/1990, de 15 d'octubre, de l'esport:

U. Es modifica l'article 8, en els apartats o) i r), que passen a tenir el contingut següent:

«o) Autoritzar la inscripció de les societats anònimes esportives al Registre d'associacions esportives, inscriure l'adquisició i l'alienació de participacions significatives al seu accionariat i autoritzar l'adquisició dels seus valors en els termes assenyalats en l'article 22.2.»

«r) Vetllar per l'aplicació efectiva d'aquesta Llei i altres normes que la despleguin, i exercir, a aquest efecte, les accions que siguin procedents, així com qualsevol altra facultat atribuïda legalment o reglamentàriament per al compliment de les finalitats i els objectius que assenyalava aquesta norma.»

Dos. Es modifica l'article 20, en el paràgraf primer, que passa a tenir el contingut següent:

«1. Les societats anònimes esportives i els clubs que participen en una competició professional s'han d'inscriure, de conformitat amb el que assenyalava l'article 15, en el Registre d'associacions esportives corresponent i en la federació respectiva.

El certificat acreditatiu de l'assentament d'inscripció d'una societat anònima esportiva en el Registre d'associacions esportives, s'ha d'adjuntar a la sol·licitud d'inscripció d'aquesta en el Registre mercantil.»

Tres. Es modifica l'article 21, en el paràgraf tercer, que passa a tenir el contingut següent:

«3. El capital de les societats anònimes esportives està representat per accions nominatives.»

Quatre. L'article 22 passa a quedar redactat de la manera següent:

«1. Qualsevol persona física o jurídica que adquireixi o alieni una participació significativa en una societat anònima esportiva ha de comunicar, en els termes que s'estableixin per reglament, al Consell Superior d'Esports l'abast, el termini i les condicions de l'adquisició o l'alienació.

S'entén per participació significativa en una societat anònima esportiva aquella que comprèn accions o altres valors convertibles en aquestes o que puguin donar dret directament o indirectament a la seva adquisició o subscripció de manera que l'adquirent passi o deixi de tenir, juntament amb els que ja tingui, una participació en el capital de la societat igual o múltiple del cinc per cent.

2. Qualsevol persona física o jurídica que vulgui adquirir accions d'una societat anònima esportiva o valors que puguin donar dret directament o indirectament a la seva subscripció o adquisició de manera que, juntament amb els que posseeixi, passi a exercir una participació en el total dels drets de vot de la societat igual o superior al vint-i-cinc per cent, ha d'obtenir l'autorització prèvia del Consell Superior d'Esports.

El Consell Superior d'Esports només pot denegar l'autorització en els casos assenyalats en l'article següent. Si no es dicta resolució expressa en el termini de tres mesos des de la recepció de la sol·licitud, l'autorització s'entén concedida.

3. Als efectes que preveu aquest article, es consideren posseïdes o adquirides per una mateixa persona física o jurídica:

a) Les accions o altres valors tinguts o adquirits per les entitats que pertanyen al seu mateix grup, tal com aquest es defineix en l'article 4 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors;

b) Les accions o altres valors tinguts o adquirits per les altres persones que actuïn en nom propi però per compte d'aquella, de manera concertada o formant-hi una unitat de decisió.

Llevat que hi hagi una prova en contra, s'entén que actuen per compte d'una persona jurídica o de manera concertada amb ella els membres del seu òrgan d'administració.

En tot cas, cal tenir en compte tant la titularitat dominical de les accions i altres valors com els drets de vot que es gaudeixin en virtut de qualsevol títol.»

Cinc. L'article 23 queda redactat de la manera següent:

«1. Les societats anònimes esportives i els clubs que participin en competicions professionals d'àmbit estatal no poden participar directament o indirectament en el capital de cap altra societat anònima esportiva que prengui part en la mateixa competició professional o, si és una de diferent, que pertanyi a la mateixa modalitat esportiva.

2. Cap persona física o jurídica que directament o indirectament exerceixi una participació en els drets de vot en una societat anònima esportiva igual o superior al cinc per cent no pot exercir directament o indirectament una participació igual o superior a l'esmentat cinc per cent en cap altra societat anònima esportiva que participi en la mateixa competició professional o, si és una de diferent, que pertanyi a la mateixa modalitat esportiva.

3. Tampoc no es poden adquirir accions d'una societat anònima esportiva o altres valors que directament o indirectament puguin donar dret a la seva subscripció o adquisició quan es pugui produir l'efecte d'adulterar, desvirtuar o alterar el desenvolupament normal de la competició professional en què la societat participi.

4. Qualsevol adquisició d'accions d'una societat anònima esportiva o de valors que donin dret a la seva subscripció o adquisició i que es faci incomplint el que estableixen els paràgrafs anteriors és nul·la de ple dret.

5. Les societats anònimes esportives han de trametre al Consell Superior d'Esports i a la lliga professional corresponent informació relativa a la titularitat dels seus valors amb la periodicitat i l'extensió que es determini per reglament.

6. Les societats anònimes esportives han deemetre l'examen del llibre registre d'accions nominatives al Consell Superior d'Esports a requeriment d'aquest i estan obligades a actualitzar-lo immediatament després que tinguin coneixement de la successió en la titularitat de les seves accions.»

Sis. Es modifica l'article 24, que queda redactat de la manera següent:

«1. L'òrgan d'administració de les societats anònimes esportives és un consell d'administració compost pel nombre de membres que determinin els estatuts.

2. No poden formar part del Consell d'Administració:

a) Les persones que assenyalen la Llei de societats anònimes i altres normes d'aplicació general;

b) Els qui en els últims cinc anys hagin estat sancionats per una infracció molt greu en matèria esportiva;

c) Els qui estiguin al servei de qualsevol Administració pública o societat en el capital de la qual participi alguna Administració pública sempre que l'activitat de l'òrgan o la unitat a què estiguin adscrits estigui relacionada amb la de les societats anònimes esportives;

d) Els que tinguin o hagin tingut durant els dos últims anys la condició d'alt càrrec de l'Administració General de l'Estat i de les entitats de dret públic que hi estan vinculades o que en depenen, en els termes que assenyalen l'article 1.2 de la Llei 12/1995, de 12 de maig, sempre que l'activitat pròpia del càrrec tingui relació amb la de les societats anònimes esportives.

3. Els membres del Consell d'Administració i els qui exerceixen càrrecs directius en una societat anònima esportiva no poden exercir cap càrrec en cap altra societat anònima esportiva que participi en la mateixa competició professional o, si és una de diferent, que pertanyi a la mateixa modalitat esportiva.»

Set. Es modifica l'article 26, que passa a tenir el contingut següent:

«1. Les societats anònimes esportives que tinguin diverses seccions esportives han de portar una comptabilitat que permeti de diferenciar les operacions referides a cadascuna amb independència de la seva integració en els comptes anuals de la societat.

Sens perjudici de l'aplicació de l'article 200 del text refós de la Llei de societats anònimes, en la memòria cal especificar, si s'escau, la distribució de l'import net de la xifra de negocis corresponents a les activitats pròpies de cada secció esportiva de la societat.

S'han de determinar per reglament les normes específiques i els models a què s'han d'ajustar els comptes de les societats anònimes esportives, així com la freqüència i l'abast de la informació periòdica que hagin de trametre al Consell Superior d'Esports.

2. Les societats anònimes esportives han de trametre al Consell Superior d'Esports i a la lliga professional corresponent l'informe d'auditoria dels comptes anuals i l'informe de gestió abans del dipòsit dels comptes esmentats en el Registre mercantil.

3. A més del que disposa el paràgraf anterior, i en la legislació aplicable a les societats anònimes,

el Consell Superior d'Esports, d'ofici o a petició de la lliga professional corresponent, pot exigir la submissió d'una societat anònima esportiva a una auditoria complementària efectuada per auditors designats per ell amb l'abast i el contingut que es determini en l'acord corresponent.»

Vuit. Es modifica l'article 27, que té un únic paràgraf amb el contingut següent:

«Els crèdits per préstecs efectuats pels accionistes, els consellers i altres administradors d'una societat anònima esportiva a favor d'aquesta tenen la consideració de subordinats respecte dels altres en què la societat figuri com a deutora.»

Nou. Es modifica el número 6 de l'article 48, que queda redactat de la manera següent:

«6. El Comitè Paralímpic Espanyol té la mateixa naturalesa i exerceix funcions anàlogues a les esmentades en els apartats anteriors respecte dels esportistes amb discapacitats físiques, sensorials, psíquiques i cerebrals. En consideració al seu objecte, la naturalesa i les funcions en l'àmbit esportiu, es declara d'utilitat pública.»

Deu. S'afegeix un nou apartat 7 a l'article 48, amb la redacció següent:

«7. Les disposicions reguladores del règim tributari del Comitè Olímpic Espanyol també són aplicables al Comitè Paralímpic Espanyol.»

Onze. S'introdueix un número 3 a l'article 49, amb la redacció següent:

«3. L'explotació o la utilització, comercial o no comercial, de l'emblema o els símbols, les denominacions "Jocs Paralímpics", "Paralimpiades" i "Comitè Paralímpic", i de qualsevol altre signe d'identificació que per similitud s'hi pugui confondre, queda reservada exclusivament al Comitè Paralímpic Espanyol. Cap persona jurídica, pública o privada, no pot utilitzar aquests emblemes i aquestes denominacions sense l'autorització del Comitè Paralímpic Espanyol.»

Dotze. El títol V es passa a denominar «El Comitè Olímpic i el Comitè Paralímpic Espanyols.»

Tretze. Es modifica l'article 76 en els seus paràgrafs primer, lletra e), i sisè i s'afegeix un nou paràgraf setè:

«e) Els comportaments, les actituds i els gestos agressius i antiesportius de jugadors, quan es dirigeixin a l'àrbitre, a altres jugadors o al públic, així com les declaracions públiques de directius, administradors de fet o de dret de clubs esportius i societats anònimes esportives, tècnics, àrbitres i esportistes que incitin els seus equips o els espectadors a la violència.»

«6. Es consideren infraccions molt greus en matèria de societats anònimes esportives les següents:

a) L'adquisició d'accions o valors d'una societat anònima esportiva de manera que es passi a tenir més del vint-i-cinc per cent dels drets de vot d'aquesta societat sense obtenir l'autorització expressa o presumpta del Consell Superior d'Esports, o l'adquisició d'accions o valors d'una societat anònima esportiva en contra de la prohibició establerta en l'article 23.2 d'aquesta Llei.

b) L'incompliment de l'obligació de presentar l'informe d'auditoria dels comptes anuals o l'informe de gestió en els terminis i en els termes que estableix aquesta Llei.

c) La negativa, l'obstrucció o la resistència a l'examen per part del Consell Superior d'Esports del llibre de registre d'accions nominatives.

d) La negativa, l'obstrucció o la resistència a la submissió a les auditories que acordi el Consell Superior d'Esports segons el que disposa l'article 26.3 d'aquesta Llei.

La responsabilitat per les infraccions a què es refereix l'apartat a) d'aquest article recau sobre l'adquirent o els adquirents i els que hi actuen de manera concertada; en les infraccions assenyalades en els altres apartats, la responsabilitat recau en la societat anònima esportiva i en l'administrador o els administradors als quals s'imputi l'incompliment, la negativa, l'obstrucció o la resistència.»

«7. Es consideren infraccions greus en matèria de societats anònimes esportives l'incompliment del deure de comunicació de l'adquisició i l'alienació de participacions significatives d'una societat anònima esportiva, així com l'endarreriment injustificat en el compliment de l'obligació d'actualitzar el llibre de registre d'accions nominatives en els termes que assenyalava l'article 23.6.

La responsabilitat per les infraccions relacionades en aquest paràgraf recau, en el primer cas, sobre la persona o les persones obligades a comunicar l'adquisició o l'alienació i, en el segon, sobre la societat anònima esportiva i l'administrador o els administradors a qui s'imputi l'incompliment, la negativa, l'obstrucció o la resistència.»

Catorze. S'afegeixen tres nous paràgrafs a l'article 79, amb el tenor següent:

«4. Per la comissió d'infraccions molt greus en matèria de societats anònimes esportives, s'imposen les sancions següents:

a) Multa pecuniària d'una quantitat compresa entre 25.000.000 i 75.000.000 de pessetes.

b) Si es tracta de la infracció assenyalada en l'apartat a) de l'article 76.6, la suspensió dels drets polítics de les accions o els valors adquirits; aquesta mesura es pot adoptar amb caràcter cautelar tan aviat com s'incoï l'expedient sancionador.»

«5. Per la comissió de la infracció greu en matèria de societats anònimes esportives que preveu l'article 76.7, s'imposa la sanció d'una multa pecuniària d'una quantitat compresa entre 1.000.000 i 25.000.000 de pessetes.

La competència per imposar les sancions previstes en aquest paràgraf i en l'anterior correspon al president del Consell Superior d'Esports i les resolucions que dicti en aquesta matèria posen fi a la via administrativa.»

6. Quan uns mateixos fets impliquin una infracció tipificada en aquesta Llei i en la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, aquesta última s'ha d'aplicar tant en la configuració, la qualificació i la graduació de la infracció com en la quantitat de la sanció i la competència per imposar-la.»

Quinze. S'afegeix un nou paràgraf cinquè a la disposició addicional setena:

«5. Els clubs esportius que s'emparin en aquesta disposició han d'ajustar la comptabilitat de les seves seccions esportives professionals a les normes que regulen, o en el futur puguin regular, la

de les societats anònimes esportives, i estan sotmeses a les mateixes obligacions que s'estableixin per a aquestes societats d'acord amb l'article 26.1 d'aquesta Llei, respecte a la informació periòdica que han de trametre al Consell Superior d'Esports.»

Setze. Es deroga la disposició addicional onzena, que queda sense contingut.

Disset. S'afegeix una disposició transitòria sisena amb el contingut següent:

«Disposició transitòria sisena.

1. Transcorreguts tres anys des de l'entrada en vigor de la modificació de la Llei 10/1990, de 15 d'octubre, de l'esport, efectuada per la Llei 50/1998, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, les societats anònimes esportives que hagin complert totes les obligacions que estableix i que no hagin estat sancionades per alguna de les infraccions que preveu l'article 76.6 d'aquesta Llei, poden sol·licitar l'admissió a negociació de les seves accions en les borses de valors.

2. En relació amb les societats anònimes esportives les accions de les quals, de conformitat amb el que disposa l'apartat anterior, hagin estat admeses a cotització en alguna borsa de valors, la Comissió Nacional del Mercat de Valors pot exigir la realització de les auditories complementàries que consideri necessàries en els termes que estableix l'article 26.3 d'aquesta Llei.

3. El ministre d'Economia i Hisenda i, amb la seva habilitació expressa, la Comissió Nacional del Mercat de Valors, ha de regular les especialitats que puguin concórrer en relació amb l'abast i la la freqüència de la informació que les societats anònimes esportives que cotitzin en borsa han de fer pública.»

Divuit. S'afegeix una nova disposició final cinquena, amb la redacció següent:

«Disposició final cinquena.

1. Una vegada transcorregut el termini a què fa referència l'apartat primer de la disposició transitòria sisena d'aquesta Llei, les disposicions vigents en matèria de societats anònimes resulten directament aplicables a les societats anònimes esportives quan no contrariïn les especialitats que aquesta Llei estableix.

2. En cas de confluència de competències del Consell Superior d'Esports i de la Comissió Nacional del Mercat de Valors, aquestes entitats poden coordinar les seves actuacions tant pel que fa a la recepció d'informació com a les altres matèries que així ho requereixin, de manera que es compleixin tan eficaçment com sigui possible els objectius i les finalitats de cadascuna d'elles.»

Dinou. S'afegeix una disposició final sisena amb el contingut següent:

«Disposició final sisena.

S'ha de regular per reglament el funcionament del Registre d'associacions esportives i les seccions que s'hi hagin de crear, com també el Registre de participacions significatives en societats anònimes esportives.»

CAPÍTOL VIII

Acció administrativa en matèria de sanitat

Article 110. *Modificació de la Llei 25/1990, de 20 de desembre, del medicament.*

Es fa una nova redacció de l'apartat 1 de l'article 22 de la Llei 25/1990, de 20 de desembre, del medicament, que queda redactat de la manera següent:

«1. El Ministeri de Sanitat i Consum, per raons sanitàries objectives, pot subjectar a reserves singulars l'autorització de les especialitats farmacèutiques que així ho requereixin per la seva naturalesa o les seves característiques, així com les condicions generals de prescripció i dispensació o les específiques del Sistema Nacional de Salut.»

Article 111. *Fundacions públiques sanitàries.*

1. D'acord amb el que estableix la Llei 15/1997, de 25 d'abril, sobre habilitació de noves formes de gestió del Sistema Nacional de Salut, per a la gestió i administració dels centres, els serveis i els establiments sanitaris de protecció de la salut o d'atenció sanitària o socio-sanitària, es pot crear qualsevol entitat de naturalesa o titularitat pública admesa en dret i, entre altres, les fundacions públiques sanitàries, que es regulen per les disposicions que conté aquest article, pel que fa a l'àmbit de l'Institut Nacional de la Salut, i per la normativa específica de cada comunitat autònoma, referent a les fundacions públiques sanitàries que es puguin crear en els seus respectius àmbits territorials.

2. Les fundacions públiques sanitàries són organismes públics, adscrits a l'Institut Nacional de la Salut, que es regeixen per les disposicions que conté aquest article.

3. La constitució, la modificació i l'extinció de les fundacions públiques sanitàries, així com els seus estatuts corresponents, són aprovats per un acord del Consell de Ministres, a proposta del ministre de Sanitat i Consum. Al projecte d'acord, s'hi ha d'adjuntar el pla inicial d'actuació a què es refereix l'apartat següent.

4. El pla inicial d'actuació de les fundacions públiques sanitàries ha de ser aprovat per la presidència executiva de l'INSALUD, i hi ha d'incloure els punts següents:

- a) Els objectius que l'entitat hagi d'assolir.
- b) Els recursos humans, financers i materials necessaris per al seu funcionament.

5. El personal al servei de les fundacions públiques sanitàries, amb caràcter general, es regeix per les normes de caràcter estatutari, relatives al personal d'institucions sanitàries de la Seguretat Social.

Així mateix, es pot incorporar personal que exerceixi vinculació de caràcter funcional o laboral, al qual li és aplicable la seva pròpia normativa.

6. El personal directiu, que s'ha de determinar en els estatuts de l'entitat, es pot contractar d'acord amb el règim laboral d'alta direcció, que preveu el Reial decret 1382/1985, d'1 d'agost. Si la designació recau en qui exerceixi vinculació com a personal estatutari fix o funcionari de carrera, es pot efectuar el nomenament per mitjà del sistema de lliure designació.

7. El règim de contractació ha de respectar, en tot cas, els principis de publicitat i lliure concurrència, i es regeix per les previsions que conté sobre aquest aspecte la legislació de contractes de les administracions públiques.

8. Les fundacions públiques sanitàries disposen del seu propi patrimoni i poden tenir béns adscrits per l'Administració General de l'Estat o per la Tresoreria General de la Seguretat Social.

Pel que fa als béns immobles del patrimoni de la Seguretat Social que se'ls adscriu, són objecte d'administració ordinària per les fundacions públiques sanitàries, als efectes de les quals se'ls atribueixen els mateixos drets i les mateixes obligacions que a les entitats gestores de la Seguretat Social.

Respecte al seu propi patrimoni, poden adquirir a títol oneros o gratuït, posseir, arrendar béns i drets de qualsevol classe, que queden afectats al compliment de les seves finalitats. Les adquisicions de béns immobles, així com les alienacions de béns immobles propis, requereixen l'informe favorable previ de la Presidència executiva de l'Institut Nacional de la Salut.

9. Els recursos econòmics de les fundacions públiques sanitàries poden provenir de qualsevol de les fonts que preveu l'article 65.1 de la Llei 6/1997, sobre organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat.

10. El règim pressupostari, economicofinancer, de comptabilitat, intervenció i de control financer, és el que estableix la Llei general pressupostària per a les entitats públiques empresarials.

11. Les fundacions públiques sanitàries es regeixen, en el que no preveu aquest article, pel que disposen les entitats públiques empresarials en la Llei 6/1997, sobre organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat.

Disposició addicional primera. Modificació de la Llei 8/1987, de 8 de juny, de regulació dels plans i els fons de pensions.

U. A l'apartat 1 de l'article 9 de la Llei 8/1987, de 8 de juny, de regulació dels plans i els fons de pensions, se suprimeix l'expressió:

«....., i obtingut dictamen favorable d'un actuari sobre la suficiència del sistema financer i actuarial d'aquest, ...»

Dos. Es fa una nova redacció del guió cinquè del paràgraf quart de la disposició addicional primera de la Llei 8/1987, de 8 de juny, de regulació dels plans i els fons de pensions:

«La quantitat del dret de rescate no pot ser inferior al valor de realització dels actius que representin la inversió de les provisions tècniques corresponents. Si hi ha dèficit en la cobertura d'aquestes provisions, el dèficit no és repercutible en el dret de rescate, excepte en els casos que es determinin per reglament. L'import del rescate ha de ser abonat directament a la nova companyia d'assegurances o al fons de pensions en què s'integri el nou pla de pensions.»

Disposició addicional segona. Integració en el règim general de la Seguretat Social del personal de la Comunitat Foral i de les entitats locals de Navarra.

S'autoritza el Govern perquè procedeixi, en el termini de sis mesos, a la integració en el règim general de la Seguretat Social, i en els termes que s'estableixin per reglament, del personal de l'Administració de la Comunitat Foral i de les entitats locals de Navarra exclos de l'extingida Mutualitat Nacional de Previsió de l'Administració Local d'acord amb el que preveu l'apartat 1 de

la disposició addicional tercera de la Llei 11/1960, de 12 de maig, en la redacció que en fa la disposició addicional del Reial decret legislatiu 781/1986, de 18 d'abril, pel qual s'aprova el text refós de les disposicions legals vigents en matèria de règim local.

Disposició addicional tercera. Modificació del text refós de la Llei de procediment laboral, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/1995, de 7 d'abril.

El número 2 de l'article 241 del text refós de la Llei de procediment laboral, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/1995, de 7 d'abril, queda redactat de la manera següent:

«2. En tot cas, el termini per reclamar el compliment de les obligacions de lliurar quantitats de diners és d'un any. No obstant això, quan es tracti del pagament de prestacions periòdiques de la Seguretat Social, el termini per instar l'execució és el mateix que el fixat en les lleis substantives per a l'exercici de l'acció per al reconeixement del dret a la prestació de què es tracti o sigui imprescriptible si aquest dret té aquest caràcter en aquestes lleis.

Si l'entitat gestora o col·laboradora de la Seguretat Social ha procedit, per aplicació de l'article 126 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, al pagament de les prestacions econòmiques de les quals hagi estat declarada responsable l'empresa, pot instar l'execució de la sentència en els terminis establerts en el paràgraf anterior a comptar de la data de pagament per part de l'entitat que hagi avançat la prestació.»

Disposició addicional quarta.

En reforma de la disposició addicional cinquena, apartat 2, de la Llei 29/1994, de 24 de novembre, d'arrendaments urbans, que queda redactada de la manera següent:

«2. Els recursos contra sentències en les matèries a què es refereix l'article 38 tenen tramitació preferent tant davant les audiències provincials, com davant els tribunals superiors.

En els processos que comportin el llançament, no es poden admetre al demandat els recursos d'apel·lació i de cassació, quan siguin procedents, si a l'hora d'interposar-los no acredita que ha satisfet les rendes vençudes i les que d'acord amb el contracte hagi de pagar avançades, o si no les consigna judicialment o notarialment.

Si l'arrendatari no compleix això, la sentència es considera ferma i s'ha de procedir a la seva execució, sempre que, requerit pel jutge o el tribunal que conegui d'aquests processos, no compleixi la seva obligació de pagament o consignació en el termini de cinc dies.

També es considera desert el recurs de cassació o apel·lació interposat per l'arrendatari, sigui quin sigui l'estat en què es trobi, si durant la substanciació d'aquest recurs aquell deixa de pagar els terminis que vencin o els que hagi d'avançar. Tanmateix, l'arrendatari pot avançar o consignar cautelarment el pagament de diversos períodes no vençuts, que s'han de subjectar a liquidació una vegada sigui ferma la sentència. En tot cas, l'abonament d'aquests imports no es considera novació contractual.»

Disposició addicional cinquena. *Assistència jurídica a societats mercantils estatals i fundacions amb participació estatal.*

U. Mitjançant la formalització del conveni oportú, es pot encomanar als advocats de l'Estat que integren el Servei Jurídic de l'Estat l'assistència jurídica, que consisteix en l'assessorament, la representació i la defensa en judici de les societats mercantils estatals, així com de les fundacions la dotació de les quals hagi estat aportada, en tot o en part, per l'Estat, els seus organismes autònoms o les seves entitats públiques.

Dos. En aquest conveni, s'ha de preveure la contraprestació econòmica que ha de satisfer la societat o fundació a l'Estat, que s'ha d'ingressar en el Tresor públic.

Disposició addicional sisena. *Cessió a les entitats locals de crèdits hipotecaris concedits per l'Institut Nacional de l'Habitatge.*

Se cedeixen a les corporacions o als ens locals i als organismes autònoms que en depenen i que sigui competents en matèria d'habitatge, els crèdits hipotecaris que va concedir al seu dia l'Institut Nacional de l'Habitatge, per finançar la construcció d'habitatges de protecció oficial de promoció privada, efectuada per les mateixes corporacions o ens locals, d'acord amb les lleis de 19 d'abril de 1939 i de 15 de juliol de 1954, i subroguen en conseqüència els ens esmentats en la posició jurídica de l'Estat respecte dels crèdits esmentats.

Totes les despeses motivades per operacions de cancel·lació i inscripció que requereixin pagaments a tercers han de ser abonats per aquests ens.

Els recursos provinents del retorn dels crèdits esmentats s'han de reinvertir en la promoció pública d'habitatges.

Disposició addicional setena. *Fiances d'arrendaments dipositades a l'antic Institut per a la Promoció Pública de l'Habitatge.*

El Ministeri de Foment ha d'abonar a les comunitats autònomes en el termini màxim de vint anys els compromisos financers pendents derivats de les fiances d'arrendaments en règim de concert dipositades a l'antic Institut per a la Promoció Pública de l'Habitatge (IPPV) i traspasades a les comunitats autònomes en virtut dels reials decrets de traspàs de competències en matèria d'habitatge.

Disposició addicional vuitena. *Préstecs de l'extingida Delegació Nacional d'Educació Física i Esports a entitats i clubs no professionals.*

Es condonen els deutes pendents derivats dels préstecs atorgats per l'extingida Delegació Nacional d'Educació Física i Esports a entitats i clubs no professionals, el principal dels quals hagi estat contret abans de l'1 d'abril de 1977, per al foment de la construcció i la millora d'instal·lacions i equipaments esportius, i que no hagin estat incloses en els plans de sanejament d'esports professionals.

Disposició addicional novena. *Termini d'adaptació d'estatuts de fundacions.*

Les fundacions que no hagin adaptat els seus estatuts a la Llei 30/1994, de 24 de novembre, de fundacions i d'incentius fiscals a la participació privada en activitats d'interès general, d'acord amb el que estableix el número 1 de la disposició transitòria segona, ho poden fer en el termini de dos anys a partir de l'entrada en vigor d'aquesta disposició.

Disposició addicional desena. *Programa del foment de l'ocupació.*

Durant el 1999 continua sent aplicable la disposició addicional sisena de la Llei 13/1996, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i d'ordre social, en relació amb l'article 44 de la Llei 42/1994, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i d'ordre social, pel que fa als treballadors discapacitats.

Disposició addicional onzena. *Modificació de la Llei 13/1982, de 7 d'abril, d'integració social de minusvàlids.*

L'article 38.1, segon paràgraf, de la Llei 13/1982, de 7 d'abril, d'integració social de minusvàlids, queda redactat de la manera següent:

«De manera excepcional, les empreses públiques i privades poden quedar exemptes d'aquesta obligació, de manera parcial o total, bé per mitjà d'acords recollits en la negociació col·lectiva sectorial d'àmbit estatal i, si no, d'àmbit inferior, d'acord amb el que disposa l'article 83, números 2 i 3, del Reial decret legislatiu 1/1995, de 24 de març, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, bé per opció voluntària de l'empresari, comunicada degudament a l'autoritat laboral, i sempre que en ambdós supòsits s'apliquin les mesures alternatives que es determinin per reglament.»

Disposició addicional dotzena. *Modificació de Llei 66/1997, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social.*

S'afegeix un segon paràgraf a la disposició addicional sisena, «Funcionaris que pertanyen al règim especial de Seguretat Social dels funcionaris civils de l'Estat que prestin serveis en l'Administració de la Unió Europea», de la Llei 66/1997, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, amb la redacció següent:

«El que disposa el paràgraf anterior no és aplicable als funcionaris que exerceixen el dret de transferències que estableix l'article 11.2 de l'annex VIII de l'Estatut dels funcionaris de les comunitats europees, aprovat pel Reglament 259/1968 del Consell, de 29 de febrer, modificat pel Reglament 571/1992 del Consell, de 2 de març, i als quals es refereix l'article 40 de la Llei 50/1998, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, que es donen de baixa a la Mutualitat General de Funcionaris Civils de l'Estat com a mutualistes obligatoris, sens perjudici que puguin mantenir la seva situació d'alta voluntària en aquesta Mutualitat en les condicions que estableix l'article 10.4 de la Llei 29/1975, de 27 de juny, sobre Seguretat Social dels funcionaris civils de l'Estat.»

Disposició addicional tretzena. *Termini per adaptar els compromisos per pensions de les empreses amb el seu personal a la disposició addicional primera de la Llei 8/1987, de 8 de juny, de regulació dels plans i fons de pensions.*

Per adaptar els compromisos per pensions de les empreses amb el seu personal a la disposició addicional primera de la Llei 8/1987, de 8 de juny, de plans i

fons de pensions, el termini previst en les disposicions transitòries catorzena, apartat 1, i quinzena, apartats 1 i 2, de la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, s'estén fins a l'1 de gener de l'any 2001.

Disposició addicional catorzena. *Modificació de la Llei 9/1992, de 30 d'abril, de mediació en assegurances privades.*

Se suprimeix la lletra b) del número 2 de l'article 15 de la Llei 9/1992, de 30 d'abril, de mediació en assegurances privades.

Disposició addicional quinzena. *Modificació de la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'ordenació i supervisió de les assegurances privades.*

U. Es modifica la lletra A) de la taula V de la disposició addicional vuitena de la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, que queda redactada de la manera següent:

«A) Indemnització bàsica (danys morals inclosos).

Dia de baixa	Indemnització diària
	Pessetes
Durant l'estada hospitalària	8.000
Sense estada hospitalària:	
Impeditiu (1)	6.500
No impeditiu	3.500

(1) S'entén per dia de baixa impeditiu el dia en què la víctima està incapacitada per exercir la seva ocupació o activitat habitual.

Dos. Aquesta modificació entra en vigor l'1 de gener de 1999, sense que, per a aquest any, sigui procedent l'actualització en el percentatge de l'índex general de preus al consum corresponent a l'any natural immediatament anterior, que s'ha d'aplicar a les altres quantitats indemnitzatòries del «Sistema per a la valoració dels danys i perjudicis causats a les persones en accidents de circulació.»

Disposició addicional setzena. *Modificació de la Llei 70/1980, de 16 de desembre, per la qual es modifiquen les dates de referència per a la formació dels censos generals de la nació i de renovació del padró municipal d'habitants.*

Es modifiquen els articles següents de la Llei 70/1980, de 16 de desembre, per la qual es modifiquen les dates de referència per a la formació dels censos generals de la nació i de renovació del padró municipal d'habitants:

U. L'article 1 queda redactat de la manera següent:

«1. L'Institut Nacional d'Estadística forma els censos de la població i de l'habitatge en els anys acabats en u, amb referència a una data compresa entre l'1 de març i el 31 de maig.

2. Aquest Institut també fa els censos dels edificis i dels locals en els anys acabats en zero.»

Dos. L'article 2 queda redactat de la manera següent:

«La data concreta de referència per a la formació dels censos a què es refereix l'article anterior, l'ha de fixar el Reial decret.»

Tres. L'article 3 queda redactat de la manera següent:

«El Ministeri d'Economia i Hisenda ha de dictar les disposicions necessàries per al desenvolupament i el compliment del que disposa aquesta Llei.»

Quatre. Queda suprimit l'article 4.

Disposició addicional dissetena. *Justificació del manteniment del dret al gaudi de bonificacions de quotes a la Seguretat Social.*

En el termini dels tres mesos següents a l'entrada en vigor d'aquesta Llei, les empreses que gaudeixin de bonificacions de quotes a la Seguretat Social per aplicació de les normes que es detallen a continuació han d'acreditar, davant l'Institut Nacional d'Ocupació, el manteniment del dret a bonificació, i han d'aportar la documentació justificativa que determini el Ministeri de Treball i Afers Socials.

La no-acreditació del dret als beneficis indicats implica la pèrdua automàtica d'aquests drets, a partir del mes següent en què venci el termini de tres mesos esmentat en el paràgraf anterior.

El que estableix aquesta disposició és aplicable a les bonificacions nascudes i gaudides com a conseqüència de les normes següents:

Decret 1293/1970, de 30 d'abril, sobre ocupació de treballadors majors de 40 anys.

Decret 1377/1975, de 12 de juny, que modifica el Decret 1293/1970, de 30 d'abril, sobre ocupació de treballadors majors de 40 anys.

Reial decret 1445/1982, de 25 de juny, que regula diverses mesures de foment d'ocupació.

Reial decret 3239/1983, de 28 de desembre, sobre beneficis a empreses per a la contractació de treballadors més grans de 45 anys.

Reial decret 799/1985, de 25 de maig, pel qual s'impulsa la contractació de joves i s'estén aquesta mesura a determinats programes i contractes vigents.

Reial decret 1991/1984, de 31 d'octubre, que regula el contracte a temps parcial, el contracte de relleu i la jubilació parcial.

Reial decret 1194/1985, de 17 de juliol, pel qual s'acomoden a l'empara del que estableix la disposició addicional setena de la Llei 8/1980, de 10 de març, les normes sobre anticipació de l'edat de jubilació, com a mesura de foment d'ocupació.

Llei 22/1992, de 30 de juliol, de mesures urgents sobre el foment d'ocupació i protecció per desocupació.

Disposició addicional divuitena. *Assegurances de crèdit a l'exportació.*

El ministre d'Economia i Hisenda pot autoritzar la Compañía Española de Seguros de Crédito a la Exportación, S. A. (CESCE), perquè, per tal d'aconseguir una gestió més eficient de la cartera global que assegura en nom propi i per compte de l'Estat en el crèdit a l'exportació, pugui alienar, cedir i constituir drets, totalment o parcialment, sobre els crèdits dreters que derivin de la cobertura per compte de l'Estat de qualsevol tipus de crèdit a l'exportació. A aquest efecte, pot autoritzar la conclusió per CESCE d'operacions de titulització

o de qualsevol altra índole, sempre que impliquin una disminució en el risc contret o una millora de la rendibilitat d'aquesta cartera gestionada per la companyia en nom propi i per compte de l'Estat. En qualsevol cas, la realització d'aquesta mena d'operacions té en compte els drets de tercers en la part dels crèdits no assegurada i en el risc no vençut.

Disposició addicional dinovena. *Modificació de la Llei 11/1997, de 24 d'abril, d'envasos i residus d'envasos.*

U. S'afegeix un apartat 4 a l'article 10, amb la redacció següent:

«4. A efectes de facilitar el control i el seguiment de les obligacions que estableix l'article 10.1 d'aquesta Llei, en les factures que emetin els envasadors per les transaccions comercials de productes envasats posats en el mercat per mitjà de sistemes integrats de gestió de residus en envasos i envasos usats, s'ha d'identificar la contribució efectuada a aquests sistemes de manera clarament diferenciada de la resta dels conceptes que integren la factura. Aquesta aportació s'ha d'identificar producte a producte, i no s'inclou en el preu unitari.

No obstant això, en les factures corresponents a productes envasats en què el valor conjunt de l'aportació al sistema integrat de gestió en relació amb el preu final no superi l'1 per 100, els envasadors es poden limitar a identificar separatament només l'import global de la contribució als sistemes esmentats pels productes envasats a què es refereixin aquestes factures.

En qualsevol cas, quan l'import de la contribució als sistemes integrats de gestió no consti en la factura, llevat que hi hagi una prova en contra, es considera que l'aportació meritada pels productes envasats que comprèn no ha estat satisfeta.

Els envasadors han de facilitar qualsevol tipus d'actuació que duguin a terme els sistemes integrats de gestió per comprovar la quantitat i la tipologia de productes envasats posats en el mercat pels envasadors per mitjà dels sistemes esmentats.

Els sistemes integrats de gestió han de respectar els principis de confidencialitat i intimitat mercantil en relació amb qualsevol informació que coneguin com a conseqüència de les actuacions assenyalades en el paràgraf anterior.»

Dos. S'afegeix una lletra h) a l'apartat 2 de l'article 19, redactada en els termes següents:

«h) L'incompliment pels envasadors de les obligacions establertes en l'apartat 4 de l'article 10.»

Tres. El que disposa aquesta disposició és aplicable a partir de l'1 d'abril de 1999.

Disposició addicional vintena. *Modificació de la Llei 13/1998, de 4 de maig, d'ordenació del mercat de tabacs i normativa tributària.*

Es modifica la Llei 13/1998, de 4 de maig, d'ordenació del mercat de tabacs i normativa tributària, afegint-hi els paràgrafs que s'indiquen a continuació:

U. Les lletres b) i c) de l'apartat 2 del número tres de l'article 7, queden redactades de la manera següent:

«b) La discriminació pels expenedors en vitrines o aparadors de productes, marques o fabricants, així com la identificació externa mitjançant logotips, rètols o elements identificatius de fabri-

cants, marquistes o distribuïdors concrets i la publicitat a l'exterior de l'establiment de les seves marques o productes.

c) L'absència reiterada, en els punts de venda amb recàrrec, d'existències de les labors més demandades, així com la identificació a l'exterior de l'establiment en què es trobi situat el punt de venda mitjançant logotips, rètols o elements identificatius de fabricants, marquistes o distribuïdors i la publicitat a l'exterior de l'establiment de les seves marques o productes.»

Dos. S'afegeix una lletra e) a l'apartat 3 del número tres de l'article 7, amb la redacció següent:

«e) També es considera infracció d'aquest caràcter la venda de tabac sense l'autorització administrativa deguda, quan no constitueixi delictes o infracció administrativa de contraban segons la seva legislació específica. També s'entén inclòs en aquest supòsit l'emmagatzemament no autoritzat de labors de tabac amb destinació a la seva venda. Es considera que aquesta destinació existeix quan les labors estiguin situades en un establiment mercantil obert al públic o quan de l'actitud i la conducta del posseïdor es dedueixi de manera patent que n'ofereix al públic per a la seva venda.»

Tres. S'afegeix una lletra e) al número quatre de l'article 7, amb la redacció següent:

«e) Les infraccions a què es refereix la lletra e) de l'apartat 3 del número tres d'aquest article se sancionen amb una multa de fins a 500.000 pessetes, i en responen solidàriament, juntament amb el subjecte infractor, el titular de l'establiment en què la infracció s'hagi comès si aquell és el seu treballador o dependent o si ho comet tenint-ne coneixement.»

Disposició addicional vint-i-unena. *Modificació del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny.*

S'incorpora la disposició addicional vint-i-vuitena al text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, amb la redacció següent:

«Disposició addicional vint-i-vuitena.

Les cotitzacions efectuades per l'entitat gestora per la contingència de jubilació, d'acord amb el que preveu l'apartat 2 de l'article 218 d'aquesta Llei, tenen efecte per al càlcul de la base reguladora de la pensió de jubilació i percentatge aplicable a aquella. En cap cas aquestes cotitzacions no tenen validesa ni eficàcia jurídica per acreditar el període mínim de cotització que exigeix l'article 161.1.b) d'aquesta Llei, que, de conformitat amb el que disposa l'article 215.1.3, hauria de quedar acreditat en el moment de la sol·licitud del subsidi per desocupació per a majors de 52 anys.»

Disposició addicional vint-i-dosena. *Escala de científics titulars del Consell Superior d'Investigacions Científiques.*

Dins de les escales de personal científic investigador del Consell Superior d'Investigacions Científiques, l'es-

cala de col·laboradors científics passa a denominar-se escala de científics titulars.

Totes les referències a l'escala de col·laboradors científics que contenen les disposicions normatives vigents queden substituïdes per la nova denominació d'escala de científics titulars.

Disposició addicional vint-i-tresena. *Extensió dels beneficis del Reial decret llei 11/1998, de 4 de setembre.*

Es poden acollir als beneficis del Reial decret llei 11/1998, de 4 de setembre, les societats cooperatives que substitueixin, en els termes que preveu el Reial decret llei esmentat, socis treballadors o socis de feina durant els períodes de descans per maternitat, adopció i acolliment, amb independència del règim d'afiliació a la Seguretat Social al qual estiguin inclosos els socis treballadors substituïts, sempre que els contractes d'interinitat se subscriuguin amb treballadors aturats.

Disposició addicional vint-i-quatrena. *Modificació de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.*

Es modifiquen els preceptes següents de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

U. S'afegeix un sisè paràgraf a la disposició addicional quarta, «Recursos contra determinats actes, resolucions i disposicions», redactat en els termes següents:

«Els actes administratius no susceptibles de recurs ordinari dictats per la Comissió Nacional d'Energia i les resolucions del ministre d'Indústria i Energia que resolen recursos ordinaris contra actes dictats per la Comissió Nacional d'Energia, així com les disposicions dictades per aquesta entitat, directament, en única instància, davant la Sala Contenciosa Administrativa de l'Audiència Nacional.»

Dos. La disposició addicional cinquena té la redacció següent:

«Disposició addicional cinquena. *Modificació del text refós de la Llei de procediment laboral.*

L'article 3 del text refós de la Llei de procediment laboral, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/1995, de 7 d'abril, queda redactat de la manera següent:

1. Els òrgans jurisdiccionals de l'ordre social no coneixen:

a) De la tutela dels drets de llibertat sindical i del dret a vaga relativa als funcionaris públics i al personal al qual es refereix l'article 1.3.a) del text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors.

b) De les resolucions dictades per la Tresoreria General de la Seguretat Social en matèria de gestió recaptadora o, si s'escau, per les entitats gestores en el supòsit de quotes de recaptació conjunta, així com de les relatives a les actes de liquidació i d'infracció.

c) De les pretensions que versin sobre la impugnació de les disposicions generals i dels actes de les administracions públiques subjectes al dret administratiu en matèria laboral, llevat dels que s'esmenten en l'apartat següent.

2. Els òrgans jurisdiccionals de l'ordre social coneixen de les pretensions sobre:

a) Les resolucions administratives relatives a la imposició de qualsevol sanció per tota mena d'in-

fraccions d'ordre social, amb les excepcions previstes en la lletra b) de l'apartat 1 d'aquest article.

b) Les resolucions administratives relatives a regulació d'ocupació i actuació administrativa en matèria de trasllats col·lectius.

3. En el termini de nou mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, el Govern ha de trametre a les Corts Generals un projecte de llei per incorporar a la Llei de procediment laboral les modalitats i les especialitats processals corresponents als supòsits de l'anterior número 2. Aquesta Llei ha de determinar la data d'entrada en vigor de l'atribució a la jurisdicció de l'ordre social de les matèries compreses en el número 2 d'aquest article.»

Tres. La disposició final tercera té la redacció següent:

«Disposició final tercera. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor cinc mesos després d'haver estat publicada en el Butlletí Oficial de l'Estat, sens perjudici del que estableix la disposició addicional cinquena.»

Disposició addicional vint-i-cinquena. *Règim de previsió dels metges d'assistència medicosanitària i d'accidents de treball.*

El Govern, en el termini de sis mesos, ha de presentar, davant la Comissió d'Economia, Comerç i Hisenda del Congrés dels Diputats, un informe relatiu als orígens, l'evolució i possibles solucions a la situació per la qual travessa el règim de previsió dels metges d'assistència medicosanitària i d'accidents de treball, rang de la norma per la qual s'hagin d'articular aquestes solucions, els costos d'integració en el sistema i el subjecte responsable.

Disposició addicional vint-i-sisena. *Procediment per a la deducció de deutes de determinats ens públics.*

1. Els deutes de dret públic ferm, vençuts, líquids i exigibles que els ens territorials, els organismes autònoms, la Seguretat Social i altres entitats de dret públic, l'activitat de les quals no es regeixi per l'ordenament jurídic privat, tinguin amb la Hisenda pública es poden deduir de les retencions sobre les quantitats que l'Administració de l'Estat hagi de transferir a aquestes entitats.

2. La competència per dictar la resolució en què s'acordi l'extinció de deutes mitjançant retenció amb càrrec a les quantitats que l'Administració de l'Estat hagi de transferir a l'entitat deutora corresponent correspon al director del departament de recaptació de l'Agència Tributària, el qual pot delegar-la.

3. L'inici del procediment determina la suspensió del procediment de cobrament dels deutes a què es refereix, amb efectes des de la data de l'acord fins que es produeixi la retenció.

4. L'extinció dels deutes objecte del procediment de deducció per retenció té lloc quan es produeixi la retenció i per l'import concurrent.

Els deutes objecte del procediment de deducció descrit anteriorment meriten l'interès legal que correspongui des de la data d'ingrés en període voluntari dels deutes fins a la data en què s'efectuï la retenció.

5. Mentre no es desenvolupi per reglament el procediment previst per a la deducció per retenció que preveu aquest article, s'aplica supletòriament, en tot el que no sigui a aquest, el que preveu l'article 65.4 del Reglament general de recaptació per a la compensació d'ofici de deutes d'entitats públiques amb càrrec a les quantitats corresponents que l'Administració de l'Estat hagi de transferir-les.

Disposició addicional vint-i-setena. *Estudi sobre finançament local de determinats municipis.*

Al llarg del 1999, el Ministeri d'Economia i Hisenda ha d'elaborar un estudi sobre les disfuncions de finançament local dels municipis el territori dels quals estigui ocupat en més de dos terços per terrenys o instal·lacions de titularitat pública no municipal, com ara instal·lacions militars o parcs naturals, i, per això, estiguin exempts del pagament d'impostos locals, als efectes de determinar la possible adopció de mesures compensatòries en la pròxima reforma de la Llei reguladora de les hisendes locals.

Disposició addicional vint-i-vuitena. *Agència Estatal d'Administració Tributària.*

Primer. El Govern, en el termini d'un mes a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, ha de presentar davant les Corts Generals la formulació general de les directrius i els objectius de l'Agència Estatal d'Administració Tributària projectats per a l'any 1999, així com el balanç dels establertes per al 1998.

Segon. El Govern, per mitjà dels òrgans competents de l'Agència Estatal d'Administració Tributària, també ha d'impulsar la continuació i la potenciació de la política de negociació en matèria de recursos humans, amb els òrgans de representació que la normativa legal estableix com a marc de negociació, sens perjudici de les possibles vies de diàleg que s'estableixin amb altres col·lectius o associacions professionals per millorar el funcionament de l'Agència, i aconseguir, consegüentment, el millor servei als ciutadans amb el compliment dels seus objectius.

Les retribucions del personal funcionari i laboral de l'Agència s'han d'ajustar al que disposen les lleis anuals de pressupostos per al personal al servei dels ens públics.

La política de provisió de llocs de treball ha de garantir que les retribucions obtingudes pels funcionaris s'adeqüin a les comeses i responsabilitats assumides per ells mateixos dins de l'àmbit de funcions que els atribueixi el marc normatiu vigent.

L'Agència Estatal d'Administració Tributària participa de manera fonamental en l'exercici d'una funció pública que té una rellevància especial: la lluita contra el frau fiscal. En aquest àmbit d'actuació du a terme, juntament amb altres òrgans del Ministeri d'Economia i Hisenda, la prestació de serveis públics com ara la informació i l'assistència als contribuents en el compliment de les seves obligacions fiscals, procurant el màxim compliment espontani d'aquestes obligacions.

Aquest servei s'ha de continuar caracteritzant pel respecte ple als drets i a les garanties dels contribuents que participin en els procediments tributaris, i en l'eficàcia de les seves estratègies i actuacions.

Quart. L'Agència Estatal d'Administració Tributària, per garantir el millor compliment de les seves finalitats i amb atenció al principi d'eficàcia, ha d'articular les mesures oportunes per al desenvolupament de la carrera professional dels integrants de les especialitats del cos de gestió de la hisenda pública. Per a això, ha de desenvolupar mesures que permetin, de manera progressiva, la mobilitat horitzontal dels integrants del cos esmentat entre les diferents àrees funcionals de l'Agència.

Cinquè. 1. No obstant això, en un termini de sis mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, el Govern ha de trametre a les Corts Generals un projecte de llei mitjançant el qual es creï el cos tècnic d'Hisenda com a cos pertanyent al grup B dels que preveu l'article 25 de la Llei 30/1984 i adscrit a l'Agència Estatal d'Administració Tributària.

2. En la relació de llocs de treball, l'Agència Estatal d'Administració Tributària ha d'adscriure als funcionaris

que pertanyen al cos tècnic d'Hisenda aquells llocs corresponents a la seva categoria que tinguin assignades les funcions de gestió, inspecció i recaptació del sistema tributari estatal i del sistema duaner, de conformitat amb el que estableix la Llei general tributària.

3. Els funcionaris del cos de gestió de la hisenda pública que estiguin en possessió de l'especialitat de gestió i liquidació, gestió duanera, subinspectors de tributs i gestió recaptadora s'integren al cos tècnic d'hisenda.

4. Es declaren a extingir les especialitats de gestió i liquidació, gestió duanera, subinspectors de tributs i gestió recaptadora del cos de gestió de la hisenda pública, si bé s'ha de valorar l'antiguitat dels funcionaris en aquestes especialitats en els processos de provisió dels llocs de treball de les diferents àrees funcionals en el futur cos tècnic d'Hisenda.

5. El cos tècnic d'Hisenda compta amb diferents especialitats, que es recullen en la seva llei de creació.

6. S'han d'establir els mecanismes adequats per possibilitar la integració al cos tècnic d'Hisenda dels funcionaris del cos de gestió de la hisenda pública que estiguin en possessió de les especialitats de comptabilitat i de gestió cadastral.

7. En el Projecte de llei a què es refereix el número 1 d'aquest apartat es crea també el cos tècnic d'auditoria i comptabilitat de l'Estat com a cos pertanyent al grup B dels que preveu l'article 25 de la Llei 30/1984 i adscrit al Ministeri d'Economia i Hisenda, al qual s'incorporen els funcionaris del cos de gestió de la hisenda pública que estiguin en possessió de l'especialitat de comptabilitat.

Sisè. La Inspecció dels Tributs du a terme les actuacions de comprovació i investigació de la situació tributària dels contribuents mitjançant de procediments basats en els principis de legalitat, objectivitat i eficàcia, amb respecte ple als drets i les garanties dels contribuents.

Per garantir l'objectivitat, la fase d'instrucció del procediment de comprovació i investigació i proposta de resolució, d'una banda, i la fase de resolució del procediment, d'altra, s'han de fer amb clara separació entre les dues fases.

Amb caràcter general, les actuacions de comprovació i investigació, les du a terme la inspecció amb formes d'organització de treball en equip. Sempre que raons d'eficàcia ho justifiquin i ateses les necessitats de l'organització, es pot:

a) Atribuir, els òrgans competents de l'Agència Estatal d'Administració Tributària, la comprovació i la investigació de la situació tributària dels contribuents que es determinin, així com l'inici i, si s'escau, la instrucció i la proposta de resolució dels expedients sancionadors que resultin, a un o més funcionaris de la inspecció dels tributs. En aquests casos, la signatura de la proposta de regularització correspon al funcionari o als funcionaris que hagin dut a terme efectivament aquestes actuacions.

b) Assignar la signatura de les propostes de regularització resultants de la comprovació i la investigació de la situació tributària dels contribuents al funcionari o als funcionaris de la Inspecció dels Tributs que les hagin dut a terme de manera efectiva. En els casos en què aquelles propostes no resultin signades pel cap o pel subcap de l'equip d'inspecció corresponent, aquests poden exigir el seu vistiplau a la proposta de regularització.

Tant l'atribució de la comprovació i la investigació de la situació tributària dels contribuents com l'assignació de la signatura de la proposta de regularització al funcionari que hagi dut a terme de manera efectiva

les actuacions s'ha de fer d'acord amb les circumstàncies següents:

- a) Característiques dels contribuents que cal comprovar i, en particular, el nivell d'ingressos.
- b) Experiència i nivell dels actuaris.
- c) Modalitat d'equip en el qual aquests funcionaris, si s'escau, s'integren.

Setè. A fi de millorar el compliment de les obligacions tributàries i combatre eficaçment el frau fiscal, el Govern, en el termini de sis mesos, i d'acord amb el que estableix la disposició final quarta de la Llei de l'impost sobre la renda de les persones físiques i altres normes tributàries, ha d'aprovar la norma que desplegui l'Estatut orgànic de l'Agència Estatal d'Administració Tributària i l'ha de trametre al Congrés dels Diputats, que ha de dur a terme les seves funcions, el règim jurídic, l'organització i el funcionament, d'acord amb els principis d'eficiència i economia de gestió, autonomia organitzativa, participació de les administracions públiques interessades en la seva gestió i coresponsabilitat fiscal, continguts en la seva normativa específica i en la Llei 14/1996, de 30 de desembre, de cessió dels tributs de l'Estat a les comunitats autònomes i de mesures fiscals complementàries.

Disposició addicional vint-i-novena.

Es modifica l'últim paràgraf de l'apartat 1 de l'article 2 de la Llei 19/1995, de 4 de juliol, de modernització de les explotacions agràries, que queda redactat de la manera següent:

«Així mateix, a efectes d'aquesta Llei i de les disposicions corresponents a l'adscripció al règim especial agrari de la Seguretat Social, es considera activitat agrària la venda directa per part de l'agricultor de la producció pròpia sense transformació, dins els elements que integrin l'explotació, en mercats municipals o en llocs que no siguin establiments comercials permanents.»

Disposició addicional trentena. *Transferència d'autoritzacions administratives, llicències i concessions en matèria d'electricitat.*

Les autoritzacions administratives, llicències i concessions de qualsevol classe de les quals eren titulars les entitats que a l'entrada en vigor de la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del sector elèctric, duien a terme activitats elèctriques s'entenen transferides a les societats que s'hagin de constituir de conformitat amb l'exigència de separació que estableix l'article 14 de la Llei esmentada, així com a les que amb caràcter previ i instrumental es puguin constituir per configurar definitivament els grups de societats que, d'acord amb el que preveu la Llei esmentada, duguin a terme activitats regulades i no regulades.

Disposició addicional trenta-unena. *Hospital Clínic i Provincial de Barcelona.*

Durant el 1999 s'han d'adoptar les mesures necessàries per actualitzar la situació normativa i funcional de l'Hospital Clínic i Provincial de Barcelona.

Disposició addicional trenta-dosena. *Règim de Seguretat Social dels treballs penitenciaris.*

El Govern, en el termini de sis mesos, ha de presentar davant la Comissió de Justícia i Interior del Congrés dels Diputats, un informe sobre els problemes derivats de l'aplicació del règim de Seguretat Social als treballs penitenciaris, així com sobre les seves possibles solucions.

Disposició addicional trenta-tresena. *Infraccions administratives en matèria de contraban.*

L'article 14 de la Llei orgànica 12/1995, de 12 de desembre, de repressió del contraban, queda redactat de la manera següent:

«Article 14. *Mesures complementàries.*

1. A les infraccions administratives de contraban se'ls aplica el que disposen els articles 5 i 6, números 1 i 2, i els articles 7, 8, 9 i 10 d'aquesta Llei.

2. Abans d'iniciar-se el procediment sancionador per infracció administrativa de contraban, les autoritats, els funcionaris i les forces que, en l'exercici de les seves competències, tinguin coneixement de conductes o fets que puguin constituir infracció administrativa de contraban, han de procedir a confiscar cautelament els béns, els efectes i els instruments que, d'acord amb l'article 5 d'aquesta Llei, puguin resultar decomissats.»

Disposició addicional trenta-quatre. *Modificació del text refós de la Llei de societats anònimes aprovat pel Reial decret legislatiu 1564/1989, de 29 de març.*

S'introdueixen els canvis següents al text refós de la Llei de societats anònimes aprovat pel Reial decret legislatiu 1564/1989, de 29 de març, en els termes següents:

a) Els apartats 1 i 4 de l'article 91 queden redactats de la manera següent:

«1. Els titulars d'accions sense vot tenen dret a percebre el dividend anual mínim fix o variable, que estableixin els estatuts socials. Una vegada acordat el dividend mínim, els titulars de les accions sense vot tenen dret al mateix dividend que correspongui a les accions ordinàries.

Si hi ha beneficis distribuïbles, la societat està obligada a acordar el repartiment del dividend mínim a què es refereix el paràgraf anterior.

En cas de societats no cotitzades si no hi ha beneficis distribuïbles o no n'hi ha suficient quantitat, la part de dividend mínim no pagada s'ha de satisfer dins els cinc exercicis següents. Mentre no se satisfaci el dividend mínim, les accions sense vot tenen dret en igualtat de condicions que les accions ordinàries i conserven, en tot cas, els seus avantatges econòmics.»

«4. Respecte del dret de subscripció preferent dels titulars d'accions sense vot, així com de la recuperació del dret de vot en cas de no satisfacció del dividend mínim i en el seu caràcter no acumulatiu, en el cas de societats cotitzades cal atenir-se al que disposin els seus estatuts.»

b) L'article 159.1, lletra c), queda redactat de la manera següent:

«c) Que el valor nominal de les accions a emetre més, si s'escau, l'import de la prima d'emissió es correspongui amb el valor real que resulti de

l'informe dels auditors de comptes de la societat. No obstant això, en el supòsit de societats cotitzades, la Junta d'Accionistes pot acordar l'emissió de noves accions a qualsevol preu, sempre que sigui superior al valor net patrimonial d'aquestes; també es pot limitar a establir el procediment per determinar-lo»

c) L'article 159.2 queda de la manera següent:

«2. En el cas de societats cotitzades, quan la Junta General delegui en els administradors la facultat d'augmentar el capital social conforme al que estableix l'apartat 1.b) de l'article 153 pot atribuir-los també la facultat d'excloure el dret de subscripció preferent en relació amb les emissions d'accions que siguin objecte de delegació quan concorrin les circumstàncies que preveu l'apartat 1 d'aquest article i sempre que el valor nominal de les accions a emetre més, si s'escau, l'import de la prima d'emissió es correspongui amb el valor real que resulti de l'informe dels auditors de comptes de la societat elaborat a instàncies dels administradors amb aquesta finalitat.»

d) L'article 194.4 queda de la manera següent:

«4. Fins que les partides indicades anteriorment no hagin estat completament amortitzades es prohibeix qualsevol distribució de benefici, llevat que l'import de les reserves disponibles sigui, com a mínim, igual a l'import de les despeses no amortitzades.»

Disposició addicional trenta-cinquena. *Modificació de la Llei 17/1985, d'1 de juliol, sobre objectes fabricats amb metalls preciosos.*

L'article 13 de la Llei 17/1985, d'1 de juliol, sobre objectes fabricats amb metalls preciosos, segons la redacció donada per l'article 177 de la Llei 13/1996, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, queda redactat en els termes següents:

«Article 13.

1. Per comercialitzar en el territori espanyol objectes fabricats amb metalls preciosos importats procedents d'estats que no siguin membres de la Unió Europea, s'exigeixen els requisits següents:

a) Que compleixin els requisits que per a la comercialització en el mercat interior estableix el capítol II d'aquesta Llei.

b) Que, amb independència dels contrastos amb què aquests objectes hagin estat marcats a l'estat d'origen, es marquin a la destinació amb el punxó de contrast de garantia.

2. Els objectes fabricats amb metalls preciosos procedents d'un altre estat membre de la Unió Europea poden ser comercialitzats en territori espanyol sense necessitat de complir els requisits que preveu l'apartat 1 del present article, sempre que tinguin el contrast d'identificació d'origen i el contrast de garantia de l'estat de procedència, i que aquests contrastos compleixin els requisits següents:

a) El contrast d'identificació d'origen ha d'haver estat registrat per l'òrgan corresponent de l'estat membre de procedència. El registre esmentat s'ha d'acreditar davant l'òrgan competent d'una comunitat autònoma amb caràcter previ a la comercialització per primera vegada en territori espanyol

dels objectes que tinguin el corresponent contrast d'identificació d'origen.

b) El contrast de garantia ha d'oferir una informació equivalent a la que aquesta Llei exigeix en aquests contrastos.

Així mateix, l'ha de fer un organisme independent o, si s'escau, un laboratori sotmès al control de l'Administració pública o d'un organisme independent d'un estat membre. Aquests organismes independents o laboratoris han de ser reconeguts per l'òrgan competent d'una comunitat autònoma amb caràcter previ a la comercialització per primera vegada en territori espanyol dels objectes que tinguin el corresponent contrast de garantia efectuat per un d'aquests organismes independents o laboratoris.

En cas que els objectes fabricats amb metalls preciosos procedents d'un altre estat membre de la Unió Europea no reuneixin algun dels requisits anteriors, els seran d'aplicació les previsions de l'apartat 1 d'aquest article, llevat que concorri la circumstància que preveu l'apartat següent.

3. No són d'aplicació les previsions dels apartats 1 i 2 d'aquest article si hi ha acords amb un altre o amb altres estats sobre condicions de reconeixement mutu de contrastos d'objectes fabricats amb metalls preciosos.»

Disposició addicional trenta-sisena. *Modificació de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors.*

S'introdueixen en la redacció de l'article 99 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, els canvis següents:

1. La lletra d) queda de la manera següent:

«d) L'adquisició o la cessió de valors per compte propi per part de les entitats que només estiguin autoritzades per operar per compte d'altri, així com l'incompliment de les obligacions derivades de l'article 40 d'aquesta Llei, llevat que aquestes activitats o incompliments tinguin un caràcter ocasional o aïllat.»

2. La lletra k) té el text següent:

«k) Reduir els recursos propis de les empreses de serveis d'inversió i dels seus grups a un nivell inferior al 80 per 100 del que sigui exigible, i romandre en aquesta situació durant, almenys, sis mesos consecutius.»

3. La lletra l) queda amb el tenor següent:

«l) La inobservança per part les empreses de serveis d'inversió de les obligacions que preveuen les lletres a), b), c), g) i h) del número 1 de l'article 70, així com de les limitacions i regles que preveuen els números 2, 3 i 4 de l'article esmentat i, si s'escau, de les persones o entitats a què es refereix l'article 65.2.»

4. La lletra q) queda redactada de la manera següent:

«q) L'incompliment de la reserva d'activitat que preveuen els articles 64 i 65, així com la realització per les empreses de serveis d'inversió o per les altres entitats registrades a la Comissió Nacional

del Mercat de Valors d'activitats per a les quals no estiguin autoritzades, i la inobservança per una empresa de serveis d'inversió o pels seus apoderats de les regles que s'estableixin a l'empared dels apartats 3 i 4 de l'article 65.»

5. La lletra u) té la redacció següent:

«u) L'adquisició d'una participació significativa o augment d'aquesta incomplint el que preveuen els apartats 3 i 4 de l'article 69, així com el fet que el titular de les participacions esmentades incorri en el supòsit de fet que preveu l'apartat 11 de l'article esmentat.»

6. S'hi afegeixen 5 noves lletres v), w), x), y) i z), amb la redacció següent:

«v) La realització d'operacions societàries sense complir els requisits que preveu l'article 72.

w) L'obtenció de l'autorització com a empresa de serveis d'inversió o com a entitat de les que preveu l'article 65.2 per mitjà de declaracions falses o per un altre mitjà irregular.

x) L'incompliment per les empreses de serveis d'inversió, per les persones o les entitats a què es refereix l'article 65.2, per altres entitats financeres, o pels fedataris públics, de les obligacions, les limitacions o les prohibicions que deriven del que disposa l'article 36 d'aquesta Llei, o de les disposicions o les regles dictades d'acord amb el que preveuen els articles 38 i 43 de la Llei.

y) La creació d'un mercat o sistema organitzat de negociació de valors o altres instruments financers sense haver obtingut qualssevol de les autoritzacions que exigeix aquesta Llei.

z) Les infraccions greus quan durant els cinc anys anteriors a la seva comissió s'hagi imposat a l'infractor una sanció pel mateix tipus d'infracció.»

Disposició addicional trenta-setena. *Modificació de la Llei 3/1993, de 22 de març, bàsica de les cambres oficials de comerç, indústria i navegació.*

Es modifiquen els preceptes següents de la Llei 3/1993, de 22 de març, bàsica de les cambres oficials de comerç, indústria i navegació:

U. Els apartats 2.b) i 3 de l'article 19 queden redactats de la manera següent:

«2. b) El Ple elegeix entre els seus membres un president, sis vicepresidents i un tresorer, que ho són també del Comitè Executiu.»

«3. El Comitè Executiu és l'òrgan de gestió, administració i proposta del Consell Superior. Està compost pel president, els sis vicepresidents, el tresorer i 15 membres del Ple elegits per aquest de la manera que assenyalava l'article següent i les competències del qual s'estableixen al Reglament del règim interior del Consell Superior.

Formen part necessàriament del Comitè Executiu un president de cambra per cada comunitat autònoma, un per Ceuta i Melilla i tres presidents més, un per cada una de les tres comunitats autònomes amb més cambres, així com un dels vuit vocals de prestigi reconegut en la vida econòmica espanyola a què es refereix l'article 19.2.a).»

Dos. S'hi afegeix una nova disposició transitòria, amb el contingut següent:

«Disposició transitòria novena.

El president i els actuals membres del Comitè Executiu del Consell Superior han de continuar en

els càrrecs fins que finalitzi el seu mandat actual; el Comitè Executiu esmentat ha de ser completat amb l'elecció pel Ple, en el termini màxim de tres mesos, de tres nous vicepresidents i els nous vocals que preveu aquesta Llei.

El Comitè Executiu del Consell Superior continua funcionant vàlidament amb els quòrums d'assistència i amb les majories de votació necessàries per a la constitució de l'òrgan i l'adopció d'acords en cada cas, establerts legalment en aquest moment, fins a l'elecció pel Ple dels nous membres que han de formar el Comitè Executiu.»

Disposició addicional trenta-vuitena. *Modificació de la Llei del patrimoni històric espanyol.*

Es modifica l'apartat 2 de l'article 32, que queda redactat en els termes següents:

«Aquests béns es poden exportar amb la llicència prèvia de l'Administració de l'Estat, que es concedeix sempre que la sol·licitud compleixi els requisits que exigeix la legislació en vigor, sense que es pugui exercir cap dret d'adquisició preferent respecte d'aquests. Transcorregut el termini de deu anys, els dits béns queden sotmesos al règim general d'aquesta Llei, llevat que els seus posseïdors sol·licitin a l'Administració de l'Estat prorrogar aquesta situació per un termini igual, i els sigui concedit un cop escoltat el dictamen de la Junta de Qualificació, Valoració i Exportació de Béns del Patrimoni Històric Espanyol.»

Disposició addicional trenta-novena. *Ampliació del termini que preveu la disposició transitòria cinquena bis de la Llei general de la Seguretat Social.*

Es procedeix a ampliar el termini que preveu la disposició transitòria cinquena bis del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, en la redacció que n'ha fet la Llei 24/1997, de 15 de juliol, de consolidació i racionalització del sistema de Seguretat Social, de manera que les disposicions reglamentàries que preveu l'apartat 3 de l'article 137 del text legal esmentat han de ser aprovades pel Govern durant l'exercici del 1999.

Disposició addicional quarantena. *Pensions annexes a recompenses que regula la Llei 5/1964, de 29 d'abril; la Llei 19/1976, de 29 de maig, i annexes a les recompenses militars.*

Als efectes de l'aplicació de l'article 97 de la Llei 13/1996, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, pel qual es fa una nova redacció de l'article 37 de la Llei 4/1990, de 29 de juny, de pressupostos generals de l'Estat per a 1990, no tenen la consideració de públiques les pensions annexes a les recompenses que regula la Llei 5/1964, de 29 d'abril, sobre condecoracions policiaques, i la Llei 19/1976, de 29 de maig, per la qual es crea l'Ordre del Mèrit de la Guàrdia Civil, així com les pensions annexes a les recompenses militars, i, en conseqüència, queden exceptuades de les normes sobre límits màxims i revaloració de pensions públiques.

Disposició addicional quaranta-unena. *Modificació de la Llei de 27 d'abril de 1946, sobre reorganització de la Mancomunitat dels Canals del Taibilla.*

S'introdueixen les modificacions següents en la Llei de 27 d'abril de 1946, que reorganitza la Mancomunitat dels Canals del Taibilla.

U. S'afegeix al paràgraf primer de l'article 1 l'incís següent:

«A més, la Mancomunitat pot incrementar el subministrament d'aigua potable als municipis amb la finalitat d'abastar instal·lacions industrials i de serveis les necessitats de les quals no estiguin previstes en les seves dotacions.»

Dos. L'article 3 queda redactat de la manera següent:

«Article 3.

Tots els municipis situats a la zona geogràfica que pugui ser abastada per la Mancomunitat poden sol·licitar l'ingrés en aquesta al Ministeri de Medi Ambient, el qual, amb l'informe previ d'aquella, ha de resoldre respecte a la seva admissió i determinar les condicions a què s'han de sotmetre.

Els municipis i les entitats que actualment s'abasten com a conseqüència d'una autorització ministerial prèvia es consideren membres de ple dret de la Mancomunitat.»

Disposició addicional quaranta-dosena. *Ajuts d'estudi i d'assistència psicològica a les víctimes del terrorisme.*

S'afegeix el paràgraf següent al final de l'apartat 11 de l'article 94 de la Llei 13/1996, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, amb la redacció següent:

«No obstant això, els ajuts d'estudi i els d'assistència psicològica a les víctimes del terrorisme es poden concedir, d'acord amb el que estableixen les normes de desplegament d'aquest precepte, sigui quina sigui la data de comissió de l'activitat delictuosa causant del dany que va originar la seva condició de víctimes.»

Disposició addicional quaranta-tresena. *Programa de foment de l'ocupació estable per al 1999.*

Primer. Àmbit d'aplicació.

1. Es poden acollir als beneficis establerts per al programa del foment de l'ocupació estable les empreses que contractin indefinidament, i d'acord amb els requisits i les condicions que assenyala aquesta norma, treballadors aturats, inscrits a l'oficina d'ocupació i inclosos en alguns dels col·lectius següents:

- a) Joves menors de trenta anys.
- b) Aturats inscrits ininterrompudament a l'oficina d'ocupació durant dotze mesos o més.
- c) Aturats més grans de quaranta-cinc anys.

Els beneficis són d'aplicació a la contractació indefinida tant si es fa a jornada completa com a temps parcial, inclosa en aquest últim supòsit la contractació de treballadors fixos discontinus.

2. També s'ha d'incentivar la transformació en indefinits dels contractes de durada determinada o temporal formalitzats amb treballadors inclosos en alguns dels col·lectius referits, sigui quina sigui la modalitat contractual objecte de transformació i que estiguin vigents en el moment d'entrar en vigor aquesta norma. Així mateix, s'ha d'incentivar la transformació de contractes d'aprenentatge, pràctiques, per a la formació, de relleu i de substitució per anticipació de l'edat de jubilació en indefinits, sigui quina sigui la data en què s'hagin subscrit.

Segon. Incentius.

1. Els contractes indefinits inicials a temps complet subscrits durant el període comprès entre el 17 de maig i el 31 de desembre de 1999, així com els contractes indefinits inicials a temps parcial inclosos els fixos discontinus que se subscriguin de l'1 de gener al 31 de desembre de 1999 donen dret, durant un període de 24 mesos següents a la data de la contractació, a les bonificacions següents de la quota empresarial a la Seguretat Social per contingències comunes:

a) Contractacions de joves menors de trenta anys: 35 per 100 durant el primer any de vigència del contracte; 25 per 100 durant el segon any de vigència del contracte.

b) Contractacions d'aturats inscrits a l'oficina d'ocupació durant un període mínim de dotze mesos: 40 per 100 durant el primer any de vigència del contracte, 30 per 100 durant el segon any de vigència.

c) Dones inscrites a l'oficina d'ocupació, per un període mínim de 12 mesos, contractades per prestar serveis en professions i ocupacions amb menor índex d'ocupació femenina establertes en l'Ordre ministerial de 16 de setembre de 1998 per al foment de l'ocupació estable de dones en les professions i ocupacions amb menor índex d'ocupació femenina: 45 per 100 durant el primer any de vigència del contracte; 40 per 100 durant el segon any de vigència.

d) Més grans de 45 anys: 45 per 100 durant el primer any de vigència del contracte; 40 per 100 durant la resta de la vigència.

2. Quan les contractacions que estableixen les lletres a), b) i d) del número anterior es facin amb dones, les bonificacions de quotes s'han d'incrementar en cinc punts, sempre que les contractacions esmentades s'efectuïn a temps complet.

3. Les transformacions de contractes temporals a temps complet o parcial en indefinits a temps complet donen lloc a una bonificació del 25 per 100 durant els 24 mesos següents a la transformació esmentada.

Dóna dret a la mateixa bonificació la transformació de contractes temporals a temps parcial en indefinits a temps parcial, inclosos els contractes de fixos discontinus. En aquest supòsit la jornada del nou contracte indefinit ha de ser com a mínim igual a la del contracte temporal que es transforma.

Les bonificacions aplicables a les contractacions a temps parcial són proporcionals al temps efectiu de treball, i s'hi apliquen les bases de cotització corresponents.

4. Els contractes que s'acullin a aquest programa de foment de l'ocupació estable s'han de formalitzar en el model oficial que disposi l'Institut Nacional d'Ocupació.

5. Les contractacions inicials i les transformacions de contractes temporals en indefinits que es duiguin a terme durant el període comprès entre el 17 de maig de 1997 i el 17 de maig de 1999, d'acord amb el que preveu el Reial decret llei 9/1997, de 16 de maig, pel qual es regulen incentius en matèria de Seguretat Social i de caràcter fiscal per al foment i l'estabilitat en l'ocupació, i la Llei 64/1997, de 26 de desembre, tenen dret a una bonificació del 20 per 100 de la quota empresarial a la Seguretat Social per contingències comunes, per un període addicional de dotze mesos següents a aquell en què compleixin els vint-i-quatre mesos de formalització del contracte inicial o de la transformació del contracte temporal en indefinit. En conseqüència, per a aquests supòsits, el període total de gaudi de bonificacions és de trenta-sis mesos següents a la contractació inicial o transformació.

Tercer. Exclusions.

1. Els ajuts que preveu aquest programa no s'apliquen en els supòsits següents:

a) Relacions laborals de caràcter especial previstes en l'article 1 de la Llei de l'Estatut dels treballadors aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1995, de 24 de març, o altres disposicions legals.

b) Contractacions que afectin el cònjuge, els ascendents, els descendents i altres parents, per consanguinitat o afinitat, fins al segon grau inclusivament, de l'empresari o de qui exerceixi càrrecs de direcció o sigui membre dels òrgans d'administració de les empreses que tinguin la forma jurídica de societat, així com les que es produeixin amb aquests últims.

c) Contractacions fetes amb treballadors que en els vint-i-quatre mesos anteriors a la data de la contractació hagin prestat serveis a la mateixa empresa o grup d'empreses mitjançant un contracte per temps indefinit.

El que disposa el paràgraf precedent també és d'aplicació en el supòsit de vinculació laboral anterior del treballador amb empreses a les quals el sol·licitant dels beneficis hagi succeït en virtut del que estableix l'article 44 del Reial decret legislatiu 1/1995, de 24 de març.

d) Treballadors que hagin finalitzat la seva relació laboral de caràcter indefinit en un termini de tres mesos previs a la formalització del contracte.

2. Les empreses que hagin extingit o extingeixin, per acomiadament declarat improcedent, contractes bonificats a l'empara d'aquesta norma i del Reial decret llei 9/1997, de 17 de maig, pel qual es regulen incentius en matèria de Seguretat Social i de caràcter fiscal per al foment i l'estabilitat en l'ocupació, i de la Llei 64/1997, de 26 de desembre, queden exclosos, per un període de dotze mesos, dels ajuts que preveu aquesta disposició. L'exclusió esmentada afecta un nombre de contractacions igual al de les extingides.

El període d'exclusió es compta a partir de la declaració d'improcedència de l'acomiadament.

Quart. Requisits dels beneficiaris.

Els beneficiaris dels ajuts que preveu aquesta norma han de reunir els requisits següents:

a) Trobar-se al corrent en el compliment de les obligacions tributàries i davant la Seguretat Social.

b) No haver estat exclosos de l'accés als beneficis derivats de l'aplicació dels programes d'ocupació per la comissió d'infraaccions no prescrites greus o molt greus, tot això de conformitat amb el que preveu l'article 45.2 de la Llei 8/1988, de 7 d'abril, sobre infraaccions i sancions en l'ordre social.

Cinquè. Incompatibilitats.

Els beneficis aquí previstos no poden superar, en concurrència amb altres ajuts públics per a la mateixa finalitat, el 60 per 100 del cost salarial anual corresponent al contracte que es bonifica.

Sisè. Reintegrament dels beneficis.

1. En el supòsit d'obtenir els ajuts sense reunir els requisits exigits per a la concessió, és procedent la devolució de les quantitats deixades d'ingressar per bonificació de quotes a la Seguretat Social amb el recàrrec corresponent.

2. L'obligació de reintegrament que estableix el número anterior s'entén sens perjudici del que preveu la Llei 8/1988, de 7 d'abril, sobre infraaccions i sancions en l'ordre social.

Setè. Finançament dels incentius.

1. Les bonificacions establertes es financen amb càrrec a la partida pressupostària corresponent de l'Institut Nacional d'Ocupació.

2. La Tresoreria General de la Seguretat Social ha de facilitar semestralment a l'Institut Nacional d'Ocupació el nombre de treballadors objecte de bonificacions de quotes a la Seguretat Social, detallats per col·lectius, amb les seves respectives bases de cotització i les deduccions que les empreses apliquin com a conseqüència del que preveu aquesta norma.

Vuitè. Les contractacions per temps indefinit dels treballadors minusvàlids es continuen regint pel que estableix el Reial decret 1451/1983, d'11 de maig, pel qual es regula l'ocupació selectiva i les mesures de foment de l'ocupació de treballadors minusvàlids.

Disposició addicional quaranta-quatrena. *Empreses operadores de televisió per cable.*

Les empreses operadores de televisió per cable a què es refereix l'apartat 4 de la disposició transitòria primera de la Llei 42/1995, de 22 de desembre, reguladora de les telecomunicacions per cable, que es trobin en explotació comercial en una determinada localitat, poden continuar duent a terme aquesta activitat fins que una entitat que hagi obtingut l'oportuna concessió per prestar el servei comenci a oferir-lo en aquella localitat i així s'acrediti mitjançant una acta estesa per la Inspecció de Telecomunicacions del Ministeri de Foment.

Disposició transitòria primera. *Terminis d'aprovació del tipus de gravamen de l'impost sobre béns immobles i de les ponències de valors, de notificació de valors cadastrals i de lliurament dels padrons de l'impost sobre béns immobles.*

Amb vigència exclusiva per a l'exercici del 1999, el termini general que preveu l'apartat 7 de l'article 73 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, per aprovar els tipus de gravamen de l'impost sobre béns immobles, s'amplia fins al 31 d'octubre de 1999 en els ajuntaments dels municipis dels quals estiguin afectats per processos de revisió o modificació de valors cadastrals que hagin de tenir efecte l'1 de gener del 2000. Aquest acord, s'ha de traslladar a la Direcció General del Cadastre dins del termini esmentat.

Així mateix, i en relació amb els ajuntaments esmentats, s'amplia també fins al 31 d'octubre de 1999 el termini que estableix l'article 70.3 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, per a la publicació de les ponències de valors, i fins a l'1 de març de l'any 2000 el termini que assenyalava l'apartat 4 per a la notificació individual dels nous valors cadastrals.

En aquests municipis el lliurament del corresponent padró de l'impost sobre béns immobles a què es refereix l'article 77.1 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, es pot diferir fins al dia 1 de maig de l'any 2000.

Disposició transitòria segona. *Crèdits ampliables per a pagament d'obligacions derivades de convenis amb les comunitats autònomes per al desenvolupament alternatiu de les comarques mineres.*

Durant l'exercici del 1999, per tal de perfeccionar la implantació del programa de desenvolupament alternatiu de les comarques mineres que va començar en l'exercici del 1998, les dotacions per afrontar les obligacions derivades dels convenis amb les comunitats autònomes afectades tenen caràcter ampliable.

Disposició transitòria tercera. *Liquidació dels contractes entre els ministeris de la Marina i de Defensa i l'Institut Nacional d'Indústria.*

Fins que no es liquidi el contracte entre el Ministeri de la Marina i l'Institut Nacional d'Indústria, aprovat pel Decret de 10 de setembre de 1966, i el contracte entre el Ministeri de Defensa i l'Institut Nacional d'Indústria, aprovat pel Reial decret de 3 d'agost de 1981, aquests continuen en vigor amb els seus corresponents annexos i normes addicionals, si s'escau, i queden extingits i sense cap valor jurídic des del moment de la liquidació, que s'ha de dur a terme en un termini no superior a divuit mesos, encara que les factories, les fàbriques i les instal·lacions objecte d'aquest precepte han de continuar afectes a les finalitats d'interès per a la defensa nacional.

El règim de les fàbriques, les factories i les instal·lacions cedides pel Ministeri de Defensa a l'«Empresa Nacional Bazán de Construcciones Navales Militares, Sociedad Anónima», a l'«Empresa Nacional Santa Bárbara de Industrias Militares, Sociedad Anónima», i a l'empresa «SBB Blindados, Sociedad Anónima», a què es refereix l'article 54 d'aquesta Llei, continua sent el dels esmentats contractes fins a la seva total alienació a les empreses esmentades i en els terminis previstos. En relació amb les fàbriques de Sevilla, llevat de Las Canteras i Alcalá de Guadaíra, de A Coruña i de Valladolid, continuen mantenint el mateix règim jurídic fins al moment de la seva retrocessió al Ministeri de Defensa.

Els programes d'armament, munició i material militar i les seves activitats complementàries encomanats per Defensa a l'«Empresa Nacional Santa Bárbara de Industrias Militares, Sociedad Anónima», i a «SBB Blindados, Sociedad Anónima», així com els programes navals i les obres complementàries d'aquests encomanats per Defensa a l'«Empresa Nacional Bazán de Construcciones Militares, Sociedad Anónima», en curs en el moment de la liquidació dels contractes INI-Defensa i Marina (avui Defensa) i INI, es continuen portant a terme fins que finalitzin segons el que s'acordi en les respectives ordres d'execució i en els concerts subsegüents que siguin conseqüència d'aquells.

Disposició transitòria quarta. *Tipus de l'impost general indirecte canari aplicable a les labors de tabac.*

U. Durant el 1999, els tipus de l'impost general indirecte canari aplicables als lliuraments i les importacions de les labors de tabac són els següents:

- a) Els cigars amb un preu inferior a 100 pessetes unitat: 4,5 per 100.
- b) Els cigars amb un preu igual o superior a 100 pessetes unitat: 13 per 100.
- c) Les labors de tabac negre: 20 per 100.
- d) Les labors de tabac ros i sucedanis del tabac: 40 per 100.

Dos. Durant el 1999, els tipus de recàrrec sobre les importacions de labors de tabac efectuades pels comerciants al detall en el marc del règim especial de comerciants al detall de l'impost general indirecte canari són els següents:

- a) Importació de cigars amb un preu inferior a 100 pessetes unitat: 0,45 per 100.
- b) Importació de cigars amb un preu igual o superior a 100 pessetes unitat: 1,3 per 100.
- c) Importació de labors de tabac negre: 2 per 100.
- d) Importacions de labors de tabac ros i sucedanis del tabac: 4 per 100.

Disposició transitòria cinquena. *Efectes de les subvencions en les quotes suportades per les adquisicions de béns d'inversió abans del dia 1 de gener de 1998.*

U. Les quotes suportades o satisfetes abans del dia 1 de gener de 1998, per l'adquisició o importació de béns d'inversió, no han de ser objecte de la regularització que estableix l'article 107 de la Llei 37/1992, de 28 de desembre, de l'impost sobre el valor afegit, en la mesura en què la prorrata aplicable en els anys posteriors sigui modificada, respecte de la de l'any en què es van suportar les quotes esmentades, per aplicació del que disposen els articles 102, 104, apartat dos, número 2n, i 106 de l'esmentada Llei en relació amb la percepció de subvencions que, d'acord amb el que disposa l'article 78, apartat dos, número 3r, no integri la base imposable de l'impost sobre el valor afegit.

Dos. La deducció de les quotes suportades o satisfetes abans del dia 1 de gener de 1998 no queda reduïda per la percepció de subvencions de capital acordades a partir d'aquesta data per finançar la compra dels béns o serveis per l'adquisició o la importació dels quals es van suportar les quotes esmentades.

Disposició transitòria sisena. *Contractes d'obra nova en curs.*

U. A l'entrada en vigor d'aquesta Llei, els centres gestors dels ministeris de Foment i Medi Ambient han d'efectuar, per als contractes d'obra nova en curs, llevat dels realitzats sota la modalitat d'abonament total del preu, una retenció del 10 per 100 del preu d'adjudicació aplicable a l'exercici en què finalitzi el termini fixat al contracte per a l'acabament de les obres o al següent, segons el moment en què es prevegi fer el pagament.

Dos. Aquestes retencions computen a efectes dels límits que estableix l'article 61.3 del text refós de la Llei general pressupostària.

Tres. Si com a conseqüència de l'aplicació del que disposa l'apartat anterior se superen els límits indicats, cal atènyer-se al que disposa l'article 61.5 de text refós esmentat.

Disposició transitòria setena. *Endeutament local.*

1. No obstant el que disposa l'apartat 1 de l'article 54 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, en els anys 1999 i 2000 no cal autorització per concertar operacions de crèdit a llarg termini sempre que l'estalvi net sigui de signe negatiu i no superi els percentatges dels ingressos corrents liquidats o de les partides d'ingressos per naturalesa vinculades a l'explotació que s'assenyalen a continuació:

Any	Estalvi net (Percentatge) — Ingressos corrents
1999	—1,50
2000	—0,75

2. Sens perjudici del que estableix el punt b) de l'apartat 2 de l'article 54 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, no cal autorització per a les operacions de crèdit a concertar per les entitats locals durant el període 1999 al 2003 quan el volum del seu capital viu referit en aquest punt representi, sobre els ingressos corrents liquidats en

l'exercici immediatament anterior o en el precedent a aquest últim quan el còmput s'hagi de fer en el primer semestre de l'any, un percentatge superior al 110 per 100, a condició que es presenti davant l'òrgan autoritzant un compromís ferm de reducció de deute que permeti assolir el percentatge esmentat el 31 de desembre del 2003. Aquest compromís ha de ser objecte del seguiment oportú per l'òrgan esmentat.

En el termini d'un any des de l'aprovació d'aquesta Llei, la Intervenció General de l'Administració de l'Estat, la Direcció General de Coordinació amb les Hisendes Territorials i la FEMP han d'elaborar un projecte de reglament d'actuacions pressupostàries i comptables que unifiqui i homogeneïtzi els criteris i les mesures a prendre perquè el sector públic local s'homologui als criteris de Maastricht.

Disposició transitòria vuitena. Règim fiscal transitori de les activitats d'investigació i explotació d'hidrocarburs.

1. Els saldos pendents d'inversió de les dotacions al factor d'exhauriment fetes en períodes impositius iniciats abans de l'1 de gener de 1999, a l'empara del capítol X del títol VIII de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost de societats, s'han d'invertir en les condicions i amb els requisits que estableix l'article 1 d'aquesta Llei.

2. Les bases imposables negatives que estiguin pendents de compensació, conforme al règim especial del capítol X del títol VIII de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost de societats, en el primer període impositiu iniciat a partir de l'1 de gener de 1999, es compensen de la manera que estableix l'article 1 d'aquesta Llei.

Disposició transitòria novena. Exempció per reinversió en l'impost sobre societats.

Les rendes acollides a l'exempció per reinversió que preveu l'article 127 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, segons la seva redacció original, es regulen pel que s'hi estableix, encara que la reinversió es produeixi en períodes impositius iniciats a partir de l'1 de gener de 1999.

Disposició transitòria desena. Sistema tributari local.

1. La supressió del requisit d'informe tècnic previ a la concessió o la denegació de beneficis fiscals en l'impost sobre béns immobles i en l'impost sobre activitats econòmiques, duta a terme per la nova redacció que aquesta Llei fa dels articles 78.2 i 92.2 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, és efectiva respecte dels beneficis fiscals la sol·licitud dels quals es formulí a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

2. Els subjectes passius que hagin iniciat abans de l'1 de gener de 1999 el gaudi de la bonificació que preveia l'apartat 3 de l'article 83 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, abans de la seva supressió com a conseqüència de la nova redacció de l'article 83 que fa aquesta Llei, en continuen gaudint fins al final del període que resti conforme a la regulació que contenia l'apartat 3 esmentat.

3. Les alteracions que experimentin les quotes de l'impost sobre vehicles de tracció mecànica a conseqüència de les modificacions que introdueix aquesta Llei en la lletra A) del quadre de tarifes d'aquest impost contingut en l'article 96.1 de la Llei 39/1988, de 28

de desembre, reguladora de les hisendes locals, no donen lloc a l'obligació de fer la notificació individual a què es refereix l'article 124 de la Llei general tributària.

4. Amb efectes exclusius per a l'exercici de 1999, els ajuntaments que decideixin aplicar les modificacions que estableix aquesta Llei als tributs periòdics que meritin l'1 de gener de l'any esmentat, han d'aprovar el text definitiu de les noves ordenances fiscals i publicar-les en el butlletí oficial corresponent, tot això d'acord amb el que disposa l'article 17 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, abans de l'1 d'abril de 1999.

Disposició transitòria onzena. Règim transitori de les taxes i preus públics.

L'actual disposició transitòria segona de la Llei 25/1998, de 13 de juliol, de modificació del règim legal de les taxes estatals i locals i de reordenació de les prestacions patrimonials de caràcter públic, referida al règim transitori de les taxes i els preus públics locals, i, en el punt número u, queda modificada en els termes següents:

«1. Abans del dia 1 d'abril de 1999, les entitats locals han d'aprovar definitivament i publicar els acords precisos d'imposició i ordenació de tributs a l'objecte de poder exigir taxes d'acord amb les modificacions introduïdes per aquesta Llei en la secció 3a del capítol III del títol I de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals. Així mateix, i abans de la data indicada, les corporacions respectives han d'aprovar definitivament i publicar els acords precisos a l'objecte de poder exigir preus públics d'acord amb les normes esmentades.

Mentrestant, i fins a la data indicada, les entitats locals poden continuar exigint taxes i preus públics d'acord amb la normativa anterior.»

Disposició transitòria dotzena. Fiscalitat de les petites i mitjanes empreses.

Es prorroga per a l'exercici de 1999 el que disposa la disposició transitòria quarta del Reial decret 37/1998, de 16 de gener, pel qual es modifiquen els reglaments de l'IRPF, de l'IVA i de l'IGI canari, per incorporar determinades mesures sobre la fiscalitat de les petites i mitjanes empreses, així com els reials decrets que regulen les declaracions censals i el deure d'expedir i lliurar factures que incumbeix les empreses i els professionals.

Disposició transitòria tretzena. Comissió Nacional del Sistema Elèctric.

1. Durant el període transitori a què es refereix la disposició transitòria desena de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs, la Comissió Nacional del Sistema Elèctric exerceix les funcions atribuïdes a la Comissió Nacional d'Energia en relació amb el sector elèctric.

2. Contra les resolucions adoptades per la Comissió Nacional del Sistema Elèctric en l'exercici de les funcions a què es refereixen els números 1 i 2 de l'apartat tercer de la disposició addicional onzena de la Llei 34/1998, i contra els actes de tràmit en les mateixes matèries que determinin la impossibilitat de continuar el procediment o produeixin indefensió, es pot interposar recurs ordinari davant el ministre d'Indústria i Energia.

S'exceptuen del que disposa el paràgraf anterior les resolucions que es dictin en l'exercici de la funció de resolució dels conflictes que se li plantegin en relació

amb la gestió econòmica i tècnica del sistema elèctric i de les circulars que es refereixin a matèria d'informació, que posaran fi a la via administrativa.

3. Els actes administratius no susceptibles de recurs ordinari, dictats per la Comissió Nacional del Sistema Elèctric, les resolucions del ministre d'Indústria i Energia que resolguin recursos ordinaris contra actes dictats per aquesta Comissió, les resolucions que es dictin en l'exercici de la funció de resolució dels conflictes que se li plantegin en relació amb la gestió econòmica i tècnica del sistema elèctric i les circulars que es refereixin a matèria d'informació, són recurribles en única instància davant la Sala Contenciosa Administrativa de l'Audiència Nacional.

Disposició transitòria catorzena. *Règim tributari en l'impost sobre societats de la remuneració dels comptes mantinguts per la Tresoreria General de la Seguretat Social en el Banc d'Espanya.*

El règim que estableix la lletra a) de l'apartat 4 de l'article 146 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, s'aplica a les retribucions satisfetes pel Banc d'Espanya a la Tresoreria General de la Seguretat Social en virtut del conveni subscrit entre ambdues entitats en data 30 de novembre de 1995 en compliment del que estableix la disposició transitòria sisena de la Llei 41/1994, de 30 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per al 1995.

Disposició transitòria quinzena.

Quan abans de l'entrada en vigor d'aquesta Llei el Departament de Recaptació de l'Agència Estatal d'Administració Tributària hagi acordat la compensació dels deutes contrets per les entitats locals amb la Hisenda pública estatal amb la participació que els correspon en els ingressos de l'Estat, i sempre que la compensació no s'hagi consumat en el moment de l'entrada en vigor esmentada, les entitats locals afectades poden optar per acollir-se al règim de deducció que preveu la disposició addicional vint-i-sisena d'aquesta Llei per la totalitat o una part de les quantitats pendents de retenció i ingrés; en aquest cas l'interès corresponent es merita a partir del moment en què l'opció tingui efecte.

Disposició transitòria setzena.

El que disposa la lletra d) de l'article 9 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, segons la redacció que en fa aquesta Llei, és d'aplicació als períodes impositius iniciats durant el 1998.

Disposició transitòria dissetena. *Modificació de la Llei 4/1990, de 29 de juny, de pressupostos generals de l'Estat per al 1990.*

Es modifica la disposició transitòria setena de la Llei 4/1990, de 29 de juny, de pressupostos generals de l'Estat per al 1990, i s'hi afegixen els següents apartats tres i quatre:

«Tres. A més del sistema de liquidació que preveu l'apartat dos anterior, i per als contractes a què es refereix, el ministre d'Economia i Hisenda pot autoritzar, amb caràcter excepcional, la "Compañía Española de Seguros de Crédito a la Exportación, Sociedad Anónima, Compañía de Seguros y Reaseguros", perquè convingui amb l'assegurador que així ho sol·liciti la resolució de la relació d'assegurança i l'exclusió del sistema de liquidació al·ludit de determinats crèdits assegurats indemnitzats

i no recobrats, i inclosos en un o diversos convenis bilaterals de moratòria o remissió parcial de deute, amb efectes de cessió a l'assegurador del valor econòmic dels crèdits esmentats, tot això sens perjudici de la titularitat nominal de l'Estat sobre aquells i de la seva gestió formal per part de la "Compañía Española de Seguros y Reaseguros de Créditos a la Exportación Sociedad Anónima, Compañía de Seguros y Reaseguros". En tot cas, el acord ha de ser aprovat pel ministre d'Economia i Hisenda.

Quatre. Per ordre del Ministeri d'Economia i Hisenda s'ha de fixar el tipus de canvi que ha de servir de referència per determinar el valor econòmic de les liquidacions que es duguin a terme mitjançant aquest procediment excepcional.»

Disposició derogatòria primera.

Queda derogat l'últim paràgraf de l'apartat 3 de la disposició transitòria cinquena de la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'ordenació i supervisió de les assegurances privades.

Disposició derogatòria segona.

Queden derogades les disposicions següents, sens perjudici del que estableix la disposició transitòria tercera d'aquesta Llei:

La Llei d'11 de maig de 1942 i la seva modificació de 23 de juliol de 1966, de creació de l'«Empresa Nacional Bazán de Construcciones Navales Militares, Sociedad Anónima».

La Llei de 30 de juliol de 1959, de reorganització de la indústria militar.

L'article segon del Reial decret llei de 31 d'octubre de 1968, sobre nomenament per decret dels càrrecs de president i de director gerent de les empreses nacionals «Bazán de Construcciones Navales Militares, Sociedad Anónima», i «Santa Bárbara de Industrias Militares, Sociedad Anónima».

El Decret de 10 de setembre de 1966, pel qual s'aprova el contracte entre el Ministeri de la Marina i l'Institut Nacional d'Indústria, que regula les relacions entre el Ministeri i l'empresa nacional «Bazán de Construcciones Navales Militares, Sociedad Anónima», i normes de desplegament.

El Reial decret de 3 d'agost de 1981, pel qual s'aprova el contracte entre el Ministeri de Defensa i l'Institut Nacional d'Indústria, que regula les relacions entre el Ministeri i l'empresa nacional «Santa Bárbara de Industrias Militares, Sociedad Anónima», i el Reial decret de 14 de maig de 1993, de modificació de l'àmbit d'aplicació i normes de desplegament.

El Decret de 17 d'octubre de 1968, pel qual es transfereixen a l'Institut Nacional d'Indústria diversos béns del patrimoni de l'Estat.

Disposició derogatòria tercera.

U. Queden derogades les normes següents:

a) La Llei 28/1984, de 31 de juliol, de creació de la Gerència d'Infraestructura de la Defensa.

b) La Llei 32/1994, de 19 de desembre, de pròrroga de la vigència de la Gerència d'Infraestructura de la Defensa, i que modifica parcialment la Llei 28/1984.

c) La disposició addicional novena de la Llei 13/1996, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social.

Dos. No obstant això, les disposicions esmentades i les dictades per al seu desplegament continuen en vigor, en tot el que no s'oposin a aquesta Llei, amb caràcter reglamentari, fins a l'aprovació dels Estatuts de l'organisme autònom, que preveu l'apartat nou de l'article 71.

Disposició derogatòria quarta. *Sistema tributari local.*

A l'entrada en vigor d'aquesta Llei queden derogades totes les disposicions legals i reglamentàries que s'oposin al que aquesta disposa, i, en particular:

a) L'apartat dos de l'article 29 de la Llei 5/1990, de 29 de juny, sobre mesures en matèria pressupostària, financera i tributant.

b) El punt 3 de l'annex 1, i el punt 96 de l'annex 4, ambdós del Reial decret 803/1993, de 28 de maig, pel qual es modifiquen determinats procediments tributaris.

c) L'article 10 del Reial decret 1108/1993, de 9 de juliol, pel qual es dicten normes per a la distribució de quotes de l'impost sobre activitats econòmiques, i es despleguen parcialment els articles 7 i 8 de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals.

Disposició derogatòria cinquena.

Queda derogada la disposició addicional tretzena de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals.

Disposició derogatòria sisena. *Derogació de l'apartat 1.3 de l'article 48 de la Llei general de la Seguretat Social i del tercer paràgraf del número 1 de l'article 27 del text refós de la Llei de classes passives de l'Estat.*

Queden derogats l'apartat 1.3 de l'article 48 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, a la redacció que en fa l'article 11 de la Llei 24/1997, de 15 de juliol, de consolidació i racionalització del sistema de Seguretat Social, i el tercer paràgraf del número 1 de l'article 27 del text refós de la Llei de classes passives de l'Estat, aprovat pel Reial decret legislatiu 670/1987, de 30 d'abril.

Disposició derogatòria setena.

Es deroga l'apartat 3 de l'article 21 bis de la Llei 20/1991, de 7 de juny, de modificació dels aspectes fiscals del règim econòmic i fiscal de les Canàries.

Disposició final primera. *Declaracions tributàries per mitjans telemàtics.*

S'autoritza el ministre d'Economia i Hisenda perquè determini, mitjançant una ordre, els supòsits i les condicions en què les administracions de les comunitats autònomes, les entitats que integren l'Administració local i els organismes públics o les entitats de dret públic vinculats o dependents de les administracions esmentades i de l'Administració General de l'Estat, així com la Seguretat Social, han de presentar per mitjans telemàtics les seves declaracions, declaracions liquidacions, autoliquidacions o qualssevol altres documents que exigeixi la normativa tributària.

Així mateix, s'autoritza el ministre d'Economia i Hisenda perquè determini, mitjançant una ordre, els supòsits

i les condicions en què les petites i mitjanes empreses poden presentar per mitjans telemàtics les declaracions esmentades, declaracions liquidacions, autoliquidacions o qualssevol altres documents que exigeixi la normativa tributària. S'entenen per petites i mitjanes empreses les no compreses en la definició de grans empreses als efectes de l'impost sobre el valor afegit.

Disposició final segona. *La col·laboració social en la gestió tributària.*

1. S'autoritza el Govern perquè reguli, mitjançant reial decret, els supòsits, les condicions i els procediments de col·laboració social en la gestió tributària en desplegament del que disposa l'article 96 de la Llei general tributària.

2. El ministre d'Economia i Hisenda ha d'autoritzar, mitjançant una ordre, els supòsits i les condicions en què els contribuents i les entitats incloses en la col·laboració de l'apartat anterior poden presentar per mitjans telemàtics declaracions, comunicacions, declaracions liquidacions, autoliquidacions o qualssevol altres documents que exigeixi la normativa tributària.

Disposició final tercera. *Impost sobre l'electricitat.*

L'apartat u de la disposició transitòria onzena de la Llei 66/1997, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i de l'ordre social, queda redactat de la manera següent:

«U. En el context del procés d'harmonització comunitària de la fiscalitat sobre els productes energètics, el Govern ha d'adoptar, si s'escau, les iniciatives necessàries perquè l'impost sobre l'electricitat es configuri com un gravamen específic exigint en relació amb la quantitat d'energia elèctrica subministrada.»

Disposició final quarta. *Reglament de la Llei d'impostos especials.*

En el termini dels quatre mesos següents a la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei, el Govern ha de procedir a modificar el Reglament dels impostos especials, aprovat pel Reial decret 1165/1995, de 7 de juliol, per tal que sigui exigible la destrucció de les bolles de circulació que incorporin els béns objecte dels impostos especials de fabricació per als quals aquest document de circulació sigui exigible, en els casos en què aquells bens s'enviïn fora de l'àmbit territorial intern que determina la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials.

Disposició final cinquena. *Desplegament reglamentari.*

Es faculta el Govern per dictar totes les disposicions que siguin necessàries per al desplegament i l'execució d'aquesta Llei.

Disposició final sisena. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor el dia 1 de gener de 1999.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Vaquèira-Beret, 30 de desembre de 1998.

JUAN CARLOS R.

